

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 184 E

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

52. évfolyam
2009. augusztus 6.

Közleményszám	Tartalom	Oldal
Európai Parlament		
ÜLÉSSZAK: 2007-2008		
2008. február 19–21-i ülések		
ELFOGADOTT SZÖVEGEK		
<i>Ezen ülések jegyzőkönyve a Hivatalos Lap következő számában jelent meg: HL C 96 E, 2008.4.17.</i>		
I <i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>		
ÁLLÁSFOGLALÁSOK		
Európai Parlament		
2008. február 19., kedd		
(2009/C 184 E/01)	A pénzügyek átláthatósága Az Európai Parlament 2008. február 19-i állásfoglalása a pénzügyek átláthatóságáról (2007/2141(INI))	1
(2009/C 184 E/02)	Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme Az Európai Parlament 2008. február 19-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentések 2005–2006 (2006/2268(INI))	8
(2009/C 184 E/03)	Az EU stratégiája az európai vállalatok külső piacra jutásának elősegítése érdekében Az Európai Parlament 2008. február 19-i állásfoglalása az európai vállalkozások piacra jutásának elősegítésére vonatkozó európai uniós stratégiáról (2007/2185(INI))	16
(2009/C 184 E/04)	Az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaélései Az Európai Parlament nyilatkozata az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról	23

HU

2008. február 20., szerda

(2009/C 184 E/05)	A Lisszaboni Szerződés Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása a Lisszaboni Szerződésről (2007/2286(INI))	25
(2009/C 184 E/06)	Lisszaboni stratégia Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az Európai Tanács 2008. tavaszi üléséhez való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán	30
(2009/C 184 E/07)	Átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások 2008–2010 Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások” c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010) című bizottsági közleményről (COM(2007)0803 – 2007/2275(INI))	38
(2009/C 184 E/08)	Közép-Ázsia Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az EU Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiájáról (2007/2102(INI))	49
2008. február 21., csütörtök		
(2009/C 184 E/09)	A közösségi jog alkalmazásának figyelemmel kísérése 2005-ben Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása a Bizottságnak a közösségi jog alkalmazásának figyelemmel kíséréséről szóló 23. éves jelentéséről (2005) (2006/2271(INI))	63
(2009/C 184 E/10)	Gázai övezet Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása a gázai övezeti helyzetről	68
(2009/C 184 E/11)	Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának hetedik ülészaka Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) hetedik ülészakáról	71
(2009/C 184 E/12)	Európa demográfiai jövője Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Európa demográfiai jövőjéről (2007/2156(INI))	75
(2009/C 184 E/13)	Az Afrikával való nemzetközi tudományos együttműködés fejlesztése Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása az Afrikával való nemzetközi tudományos együttműködés fejlesztését célzó támogató intézkedések fontosságáról	88
(2009/C 184 E/14)	Negyedik jelentés a kohézióról Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentéséről (2007/2148(INI))	89
(2009/C 184 E/15)	A területrendezési menetrend és a Lipcsei Charta nyomán követése – Egy területfejlesztési és területi kohéziós európai cselekvési program felé Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta nyomán követéséről: a térségfejlesztésre és a területi kohézióra irányuló európai cselekvési program felé (2007/2190(INI))	95
(2009/C 184 E/16)	Kelet-Timor Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Kelet-Timorról	101

2008. február 19., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

A pénzügyek átláthatósága

P6_TA(2008)0051

Az Európai Parlament 2008. február 19-i állásfoglalása a pénzügyek átláthatóságáról (2007/2141(INI))

(2009/C 184 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság európai átláthatósági kezdeményezéséről szóló zöld könyvre (COM(2006)0194),
- tekintettel a Bizottság európai átláthatósági kezdeményezéséről szóló zöld könyvet követő intézkedésekről szóló közleményére (COM(2007)0127),
- tekintettel az EK-Szerződés 255. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A6-0010/2008),

- A. mivel az átláthatóság lehetővé teszi a polgárok számára, hogy még közelebbről vegyenek részt a döntéshozatali folyamatban, valamint garantálja, hogy egy demokratikus rendszer keretében az uniós intézmények nagyobb mértékű legitimitást élvezzenek és hatékonyabbak, valamint a polgárok felé elszámoltathatóbbak legyenek;
- B. mivel az átláthatóság hozzájárul az EU-Szerződés 6. cikkében és az Európai Unió alapjogi chartájában megállapított demokrácia és az alapvető jogok tiszteletben tartása elveinek megerősítéséhez;
- C. mivel az uniós intézményeken belüli nagyobb mértékű átláthatóság megnövelné annak nyilvánosság általi megértését, hogy az EU pénzeszközeit ténylegesen miként használják fel, és ugyanakkor javítaná az EU kiadásai hatékonyságának értékelési lehetőségeit;

2008. február 19., kedd

Az uniós pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk közzététele (gyakorlati végrehajtás)

1. emlékeztet arra, hogy a 2006. december 13-án módosított költségvetési rendelet ⁽¹⁾ 30. cikke (3) bekezdésének első albekezdése – az átláthatóság elve cím alatt – a következőt írja elő:

„A Bizottság megfelelő módon rendelkezésre bocsátja a költségvetésből származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozóan általa birtokolt információkat, amennyiben a költségvetést centralizált alapon és közvetlenül szervezeti egységei által hajtják végre, valamint a pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozóan azon jogalanyok által szolgáltatott információkat, amelyekre az igazgatás egyéb módjai keretében a költségvetés végrehajtásának feladatait átruházták.”

2. véleménye szerint az átláthatóság szorosan kapcsolódik ahhoz, hogy a kedvezményezettekről adott információk egyszerűen hozzáférhetőek, megbízhatóak és további kutatásra, összehasonlításra és értékelésre alkalmasak-e, illetve ennél fogva ahhoz is, hogy a költségvetési rendeletben említett, „megfelelő módon” kifejezés végrehajtása során e szükségleteket kellő mértékben figyelembe kell venni;

A központilag igazgatott uniós pénzeszközök

3. emlékeztet arra, hogy az uniós finanszírozás közvetlenül és központilag a Bizottság által igazgatott 20 %-ával (támogatások és közbeszerzési szerződések) kapcsolatos átláthatóság tekintetében az alábbi két honlapon állnak megtekintés céljából rendelkezésre információk, beleértve a kedvezményezettek azonosítását:

Támogatások kedvezményezettjei:

http://ec.europa.eu/grants/beneficiaries_en.htm

A közbeszerzési szerződések kedvezményezettjei:

http://ec.europa.eu/public_contracts/beneficiaries_en.htm

4. kéri a Bizottságot azon két internetes oldal címének megadására, amelyek információkat tartalmaznak a közvetlenül és a Bizottság által központilag kezelt uniós finanszírozás kedvezményezettjeiről minden olyan dokumentumban, amely az EU költségvetésére vagy a Bizottság felelősségi körébe tartozó projektekre vagy programokra vonatkozik;

A megosztottan, decentralizáltan vagy közösen igazgatott uniós pénzeszközök

5. megállapítja, hogy a költségvetési rendelet 53b. cikke értelmében, amennyiben a Bizottság a költségvetést megosztott igazgatással hajtja végre, a tagállamok ugyanazon cikk (2) bekezdésének d) pontja értelmében:

„biztosítják – a vonatkozó ágazati szabályozások révén és a 30. cikk (3) bekezdésével összhangban – a költségvetési forrásokból részesülő kedvezményezettek jegyzékének évenkénti megfelelő, utólagos közzétételét;”

6. hangsúlyozza, hogy ehhez hasonlóan – az 53c. és 53d. cikknek megfelelően – azok a harmadik országok és nemzetközi szervezetek, amelyekre igazgatási feladatokat ruháztak, „biztosítják – a 30. cikk (3) bekezdésével összhangban – a költségvetési forrásokból részesülő kedvezményezettek jegyzékének évenkénti megfelelő, utólagos közzétételét;”

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 1605/2002/EK, Euratom-rendelet módosításáról szóló, 2006. december 13-i 1995/2006/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 390., 2006.12.30., 1. o.).

2008. február 19., kedd

7. emlékeztet arra, hogy a Bizottság vállalta – a felülvizsgált költségvetési rendeletre vonatkozó egyeztetési eljárás eredményeihez csatolt – az átláthatóságról szóló nyilatkozattervezetében, hogy:

„ágazatspecifikus végrehajtási rendeletben biztosítja, hogy a mezőgazdasági alapokból (EMVA ⁽¹⁾ és EMGA ⁽²⁾) származó pénzeszközök kedvezményezettjeire vonatkozó információk közzététele összehasonlítható a strukturális alapokra vonatkozó, ágazatspecifikus végrehajtási rendeletekben előírttal. Különösen valamennyi kedvezményezett vonatkozásában az e pénzeszközökből kapott, főbb kiadási kategóriákra lebontott összegek évenkénti megfelelő, utólagos közzétételét biztosítják”

8. megállapítja, hogy jelenleg a Bizottság http://ec.europa.eu/agriculture/funding/index_en.htm honlapja tartalmaz linkeket a 14 tagállam azon adatbázisaihoz, amelyek a megosztott igazgatás szerinti KAP-kifizetések kedvezményezettjeire vonatkozóan tartalmazznak információkat; sajnálja azonban, hogy az információk olyan sokfélék, elszórtak és változó minőségűek, hogy azokat alig lehet megtalálni; felhívja a Bizottságot, hogy okuljon a <http://www.farmsubsidy.org> címen található, igen jól elérhető, jól működő és közfinanszírozás nélkül létrehozott internetes oldalból;

9. tudomásul veszi a Bizottság fenntartását, hogy mivel a honlapján található linkek a tagállamok által nyújtott – a terjedelmük és részletességük mértékében esetlegesen nagyon eltérő – információkon alapulnak, a Bizottság nem garantálhatja a nyújtott adatok vagy információk pontosságát vagy teljességét, és hogy semmilyen felelősséget nem vállal azok bármely felhasználásáért;

10. kitart amellett, hogy a Bizottságnak fel kell vállalnia a felelősséget a teljes körű és megbízható adatok biztosításáért, és ennél fogva meg kell tennie a megfelelő intézkedéseket a tagállami hatóságok felé annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen adatok megküldésre kerüljenek;

A kedvezményezettek közzétételével kapcsolatos általános megjegyzések

11. úgy véli, hogy főszabályként a Bizottságnak a bármilyen kategóriájú – akár szerződések, támogatások, akár mezőgazdasági vagy strukturális finanszírozási kiadás (vagy más típusú finanszírozás) – uniós finanszírozás kedvezményezettjeire vonatkozó információkat közzétevő honlapjait oly módon kell megszervezni, hogy ne csak az egyéni kedvezményezettekkel kapcsolatos információkat lehessen beszerezni, hanem egyedi kritériumok alapján kereséseket is lehessen végezni annak érdekében, hogy a Bizottság végrehajtási számadatainak tükrében ellenőrizhető, különböző tételek alatt általános kép álljon rendelkezésre;

12. felhívja a Bizottságot, hogy vállaljon politikai felelősséget a valamennyi igazgatási mód szerinti uniós finanszírozás kedvezményezettjeire vonatkozó információk közzétételéért;

13. hangsúlyozza, hogy nem elegendő pusztán az információk közzététele, hanem azokat ésszerűen kell elrendezni, osztályozni és ismertetni ahhoz, hogy gyakorlati értékűek legyenek;

14. rámutat, hogy az egyéni kedvezményezettek számos uniós programból vagy tevékenységi ágazatból részesülhetnek uniós pénzeszközökben; elismeri, hogy ennél fogva tanulságos lehet egy egyéni kedvezményezett részére valamennyi ágazatban kifizetett minden összeg meghatározhatósága; kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szerződéseket, támogatásokat, kutatási programokat, mezőgazdasági vagy strukturális alapokat, centralizált/decentralizált igazgatást stb. magába foglaló uniós tevékenységek teljes spektrumában az egyéni kedvezményezettekkel kapcsolatos adatok keresésére alkalmas, általános keresőeszköz létrehozásának megvalósíthatóságát;

15. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az ebben az állásfoglalásban tett észrevételeket és a soron következő, 2009-es európai választások előtt vezessen be a nagyközönség számára az uniós támogatások minden kedvezményezettjére és a visszafizetésre kötelező határozatokra vonatkozó, teljesen működőképes információs rendszert;

Az uniós intézmények köztisztviselőinek pénzügyi érdekeltségeire vonatkozó nyilatkozatok

16. hangsúlyozza, hogy jelenleg az uniós intézmények különféle megközelítéseket alkalmaznak a tagjaik pénzügyi érdekeltségeire vonatkozó nyilatkozatok tekintetében, a nyilvános nyilvántartástól kezdve (Európai Parlament) egészen a nyilatkozat mellőzéséig;

⁽¹⁾ Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap.

⁽²⁾ Európai Mezőgazdasági Garanciaalap.

2008. február 19., kedd

17. véleménye szerint valamennyi intézménynek meg kellene fontolnia, hogy a jelenlegi elvek és szabályok elegendőek-e, és megállapítja, hogy szükség lehet az Európai Parlament szabályainak módosítására annak érdekében, hogy kötelező legyen a pénzügyi érdekeltségek interneten történő nyilvánosságra hozatala;

18. megállapítja, hogy a Bizottság – az európai átláthatósági kezdeményezésével kapcsolatban – tanulmányt készített az uniós intézmények és az EU 27 tagállama, valamint Kanada és az Amerikai Egyesült Államok nemzeti parlamentjei, nemzeti kormányai, alkotmánybíróságai (legfelső bíróságai), számvevőszékei, valamint központi vagy nemzeti bankjai köztisztviselőinek szakmai etikai szabályairól és normáiról, továbbá hogy az uniós intézmények vonatkozásában a tanulmány meg fogja vizsgálni és össze fogja hasonlítani a Bizottság, az Európai Parlament, az Európai Számvevőszék, az Európai Bíróság, az Európai Központi Bank és az Európai Beruházási Bank szakmai etikai szabályait és normáit;

19. tisztában van a Bizottság kívánságával, hogy az uniós intézmények körében hozzanak létre egy „közös etikai teret”;

20. emlékeztet arra, hogy a független szakértők bizottsága által a szakértők 1999. szeptember 10-i 2. jelentésben és a Bizottság 2000. március 1-jei az igazgatási reformról szóló fehér könyvében kidolgozott ajánlások nyomán a Bizottság kidolgozta a közélet normáival foglalkozó tanácsadó bizottságra irányuló javaslatot⁽¹⁾, amelynek egyik feladata az lenne, hogy előzetes útmutatást nyújtson a tisztséget viselőknél annak érdekében, hogy segítsen elkerülniük az esetleges összeférhetlenséggel járó helyzeteket;

21. úgy ítéli meg, hogy nem volna helyénvaló egyetlen tanácsadó szervezet létrehozni az összes uniós tisztséget viselő személy számára, tekintettel az európai parlamenti képviselők sajátos helyzetére, akiket közvetlenül a polgárok választanak;

22. mindazonáltal úgy véli, hogy minden egyes intézménynek el kell fogadnia saját tagjai vonatkozásában szakmai etikai szabályokat, amelyek az egyes intézmények egyedi jellegétől függenek és az összes releváns pénzügyi érdekeltséggel kapcsolatos aktuális gyakorlatukon alapulnak;

23. ajánlja, hogy minden egyes intézmény szakmai etikai szabályai térjenek ki tagjaik általános politikai, pénzügyi és jogi felelősségére is;

24. emlékeztet arra, hogy – a Parlament legújabb mentesítési állásfoglalásaira adott válaszként – az Európai Bíróság nemrégiben magatartási kódexet⁽²⁾ fogadott el bírái vonatkozásában; megállapítja, hogy az Európai Számvevőszék szintén megvizsgálja az ehhez kapcsolódó ügyeket a jövőbeli szerepére vonatkozó szakértői értékelés keretében;

25. egyetért az európai ombudsmannal (3269/2005/TN sz. ügy) abban, hogy alapvető fontosságú az európai biztosokkal találkozó egyéni lobbisták nevének közzététele;

Behajtások, mentesítések a behajtás alól

26. megállapítja, hogy a „behajtás” kifejezés négy különböző típusú eljárást takar:

— a tagállamok által strukturális intézkedésekben részt vevő mezőgazdasági szervezetek vagy szervek részére gondatlanságból vagy – olykor – szándékosan elkövetett, különféle hibák miatt jogosulatlanul kifizetett összegek visszafizettetése,

— a Bizottság által a szervezetekre vagy tagállamokra kiszabott pénzbírságok behajtása,

— saját forrásoknak az esedékes összegek behajtására irányuló rendes eljárás szerint a tagállamoktól történő behajtása,

— összegeknek a közösségi finanszírozás kedvezményezettjeitől történő behajtása, amennyiben a szerződést vagy a támogatási megállapodást nem tartották be;

⁽¹⁾ A közélet normáival foglalkozó tanácsadó csoport létrehozásáról szóló, az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság, a Bíróság, a Számvevőszék, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága közötti megállapodásra irányuló javaslat (SEC(2000)2077).

⁽²⁾ HL C 223., 2007.9.22., 1. o.

2008. február 19., kedd

27. megismétli a közösségi pénzeszközök behajtásáról szóló, 2006. október 24-i állásfoglalásának ⁽¹⁾ (36) bekezdésében kifejtett sajnálatát amiatt, hogy a közösségi pénzeszközök behajtására vonatkozó információkat kizárták az európai átláthatósági kezdeményezés hatálya alól; felhívja a Bizottságot, hogy bocsássa a költségvetési hatóság, majd végül a nyilvánosság rendelkezésére a neveket és az EU költségvetése szerint esedékes vagy az arra jóváírt behajtások összegeit, valamint ezen összegek végső rendeltetését;

28. megállapítja, hogy az Európai Számvevőszék 2006. évi éves jelentése a 2006. évi költségvetés végrehajtásáról ⁽²⁾ (2.24 bekezdés) szerint „A behajtásokra és pénzügyi korrekciókra vonatkozóan a 2006. évi éves tevékenységi jelentésben és a 2006. évi végleges összesített éves beszámolók különféle szakaszaiban [a Bizottság által] nyújtott tájékoztatás nem tartalmaz elégséges mértékű magyarázatot”; ezért kéri a Bizottságot, hogy nyújtson teljes körű és megbízható információkat a hibák kijavításáról, továbbá bizonyítékokat arról, hogy milyen korrekciókat végeztek;

29. úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak rendszeres időközönként be kell nyújtania a Parlamentnek és – lehetőség szerint – honlapján közzé kell tennie az esedékes behajtandó összegek áttekintését, a főigazgatóságokénti (DG) teljes tartozás szerinti bontásban és azt az időtartamot, amely óta az egyes összegek esedékesek;

30. üdvözlí azt a tényt, hogy a 2006-ra megállapított, esedékessé váló követelések behajtása alóli mentesítések összefoglalását közzétették a Bizottság 2006. évi igazgatási eredményeinek összefoglalásáról szóló bizottsági közlemény (COM(2007)0274 végleges) mellékleteként; megállapítja, hogy a behajtások alóli mentesítések összege (a 100 000 EUR feletti összegek esetében) 23 038 784 EUR volt az EU költségvetése és 6 549 996 EUR az Európai Fejlesztési Alap költségvetése vonatkozásában;

31. hangsúlyozza, hogy a Bizottság szolgálatai évente 10 000 beszédési utalványt bocsátanak ki, és hogy a Költségvetési Főigazgatóság negyedéves beszámolókat készít az esedékes összegekről, amelyeket azután megküld a megfelelő főigazgatóságoknak a behajtás végrehajtása érdekében;

32. üdvözlí a 2006-os előzetes beszámolóban (1. kötet, 67–71. o.) a gazdasági eredmény-kimutatásban szereplő kiadások beszédéséről szóló fejezet közzétételét; megállapítja, hogy a 2006-ban kibocsátott beszédési utalványok összértéke 634 000 000 EUR volt; reméli, hogy a Bizottság – az átláthatóság növelése céljából – a jövőben további előrelépést ér el ezen irányvonalak mentén;

A Bizottság számára tanácsot adó szakértői csoportok összetétele

33. megállapítja, hogy a Bizottság létrehozta a – hivatalosként és informálisként meghatározott – szakértői csoportok nyilvántartását (<http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>), amelyeket vagy bizottsági határozat útján vagy a Bizottság szolgálatai által informálisan azzal a céllal hoztak létre, hogy segítséget nyújtsanak a Bizottságnak és szolgálatainak a jogalkotási javaslatok és a politikai kezdeményezések elkészítésében;

34. üdvözlí a Kallas alelnök által a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága kérésére tett kötelezettségvállalásokat, amelyek értelmében 2008-tól kezdődő hatállyal:

- mind a hivatalos, mind pedig az informális csoportok valamennyi tagjának nevét közzéteszik, és a Bizottság szakértői csoportjainak nyilvántartásán keresztül elérhetővé teszik,
- valamennyi szakértő és helyettes, valamint megfigyelő vonatkozásában – amennyiben a részvétel költségvetési hatással bír – nyilvánosságra hozzák a nevet, a szakmai beosztást, a nemzet, az országot és adott esetben a képviselt szervezet, kivéve, ha jogos kényszerítő indokokat adnak meg és tesznek nyilvánosan hozzáférhetővé a szakértői csoportok nyilvántartásán keresztül,
- az ilyen alapon fel nem tárt személyes adatok a 45/2001/EK rendelet ⁽³⁾ sérelme nélkül eseti alapon az Európai Parlament részére megadhatók a keretmegállapodás I. mellékletének vonatkozó rendelkezései értelmében,
- szakértői keresési mechanizmust fognak kidolgozni, amely lehetővé teszi a látogató számára, hogy valamennyi metaadatban kulcsszavak alapján keressen, valamint hogy – például – országoként vagy összetételként kikeresse a szakértők számát;

⁽¹⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 125. o.

⁽²⁾ HL C 273., 2007.11.15., 1. o.

⁽³⁾ A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

2008. február 19., kedd

35. megállapítja, hogy a szakértői csoportok nyilvántartása nem terjed ki a következőkre:
- a Bizottság kutatási és fejlesztési keretprogramok végrehajtásában történő segítségével megbízott független szakértők,
 - ágazati és több iparágra kiterjedő társadalmi párbeszédet folytató bizottságok (2005-ben mintegy 70 ilyen működött),
 - „komitológiai bizottságok”, amelyek a Bizottságot olyan politikai területeken segítik, amelyeken a Bizottság jogszabályok végrehajtására jogosult (2004-ben összesen 250 ilyen bizottság volt),
 - a nemzetközi megállapodásokból származó közös intézmények (2004-ben 170 ilyen működött);
36. nem ért egyet e csoportoknak a nyilvántartásból való általános kizárásával és elvárja, hogy a Bizottság tegyen lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartásban valamennyi szakértői csoport szerepeljen, beleértve a komitológiai bizottságok tagjaival, az egyéni szakértőkkel, a közös szervekkel és a szociális párbeszédrel foglalkozó bizottságokkal kapcsolatos információkat annak érdekében, hogy ugyanezt az átlátható megközelítést alkalmazzák e szakértői bizottságok tagsága vonatkozásában, amennyiben eseti alapon nem hoznak fel jogszerű kényszerítő indokokat;
37. felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végéig végezze el szakértői csoportjai összetételének alapos áttekintését, és tegyen lépéseket a különböző érdekcsoportok kiegyensúlyozott képviselésének biztosítására a szakértői csoportok tagsága körében;
38. ragaszkodik hozzá, hogy 2008 végéig a Bizottság dolgozzon ki nyílt, átlátható és átfogó folyamatot az új szakértői csoportok tagjainak kiválasztására, és hogy 2009 februárjáig tájékoztassa a Parlamentet az új kiválasztási kritériumokról;

Irányítás az intézményeken belül és az intézmények éves tevékenységi jelentései

39. elismeri, hogy a jogi személyek vagy uniós intézmények felelősségteljes kormányzásának egyik fontos eleme az, hogy információk álljanak rendelkezésre az érdekeltek és a nyilvánosság számára a pénzgazdálkodásra vonatkozóan, az átlagember számára könnyedén érthető formában;
40. elismeri, hogy a helyzet a felülvizsgált költségvetési rendelet 2003-ban történő hatálybalépése óta az éves tevékenységi jelentések elkészítésére irányuló kötelezettség miatt megváltozott, amely jelentések a gyakorlatban részletes betekintést biztosítanak az intézmények belső munkájába;
41. gratulál a Bizottságnak főigazgatói és más szolgálatok éves tevékenységi jelentéseinek (2004, 2005, 2006) és a 2006. évi politikai eredményekről szóló, bizottsági összesített jelentésnek (COM(2007)0067) a honlapján történő közzétételéhez (http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/index_en.htm);
42. megállapítja, hogy a Bizottság szerint az összesített jelentés és az éves tevékenységi jelentések a Bizottság felelősségi hierarchiájának csúcspontjai és pillérei (COM(2006)0277), és mivel a főigazgatók és a Bizottság testületileg viselik e jelentésekben az irányításért fennálló politikai felelősséget, nyomatékosan sürgeti a Bizottságot komoly intézkedések megtételére az arról való teljes körű tájékozódás érdekében, hogy miként használják fel az EU pénzeszközeinek 80 %-át (megosztott igazgatás), mivel ellenkező esetben saját felelősségüket tekintik majd elégtelennek;
43. sürgeti ezért a Bizottságot, hogy támogassa a nemzeti megbízhatósági nyilatkozat tagállamok általi kiadását, amely lehetővé tenné a Bizottságnak a teljes politikai felelősség felvállalását az EU pénzügyi igazgatásának egészéért; ezenkívül sürgeti a Bizottságot, hogy támaszkodjon nagyobb mértékben a nemzeti ellenőrző hivatalok munkájára és külső ellenőrzésekre;
44. üdvözli azt a tényt, hogy az Európai Bíróság, az Európai Számvevőszék, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, a Régiók Bizottsága és az európai ombudsman valamennyien éves tevékenységi jelentést nyújtanak be a mentesítésért felelős hatóságnak;
45. úgy véli, hogy a többi intézmény – beleértve a Tanácsot és az Európai Parlamentet – éves tevékenységi jelentéseit a nagyobb átláthatóság érdekében a nyilvános honlapjaikon kellene elhelyezni;

2008. február 19., kedd

A csalók feketelistára helyezése

46. emlékeztet arra, hogy a Bizottság által az átláthatóságra vonatkozó előkészítő munkálatai (SEC(2005)1300) során megvizsgált egyik kérdés az volt, hogy a csalástól jobban vissza lehet-e tartani a vizsgálatok eredményeivel kapcsolatos átláthatóság fokozásával, valamint hogy a Bizottságnak létre kell-e hoznia és közzé kell-e tennie a csalás bebizonyosodott eseteinek „fekete listáját” a nyilvánosság előtti megnevezés és szégyenkeltés érdekében;

47. megállapítja, hogy míg a csalók feketelistára helyezésével a Bizottság fenti munkadokumentuma (SEC(2005)1300) terjedelmesen foglalkozik, az sem a Bizottság európai átláthatósági kezdeményezéséről szóló zöld könyvében, sem a nyomon követő közleményben nem szerepelt;

48. felkéri a Bizottságot annak megfontolására, hogy miként lehetne létrehozni a valósnak bizonyult csalási esetek és a mögöttük álló szervezetek nyilvános fekete listáját megszegyenítési céllal, illetve a nagyközönségnek a Közösség csalásellenes törekvéseinek eredményeiről való tájékoztatása érdekében;

49. hangsúlyozza, hogy az EU pénzügyi érdekeinek védelme érdekében a Bizottság – az Európai Parlament kérésére – 1997-ben korai előrejelző rendszert vezetett be, amely öt osztályozott előrejelzési szinttel rendelkezik azzal a céllal, hogy segítsen a Bizottság szolgálatainak azonosítani a pénzügyi és egyéb kockázatokat jelentő jogalanyokat; megállapítja, hogy a rendszer kiterjed mind a „centralizált igazgatásra” (a közvetlenül a Bizottság szolgálatai által igazgatott szerződések és támogatások) és a „decentralizált igazgatásra” (harmadik országok által igazgatott szerződések és támogatások); a korai előrejelző rendszer azonban még nem terjed ki a tagállamokkal partnerségben igazgatott uniós pénzeszközökre („megosztott igazgatás”, főként a közös agrárpolitika alapjai és a strukturális alapok), sem a nemzetközi szervezetekre delegált pénzeszközökre („közös igazgatás”);

50. megállapítja, hogy az Európai Számvevőszék 2006. évi éves jelentésének főbb megállapításai szerint a megfelelőségi hibák (például a pályázati eljárás hiányzott vagy érvénytelen volt) voltak a strukturális politikák területén a rendellenességek fő okai, és mivel az EU pénzügyi érdekeinek védelme alapvető cél, felkéri a Bizottságot és a Számvevőszéket, hogy számoljanak be a mentesítő hatóságnak a pályázati eljárások során leggyakrabban előforduló rendellenességek vagy csalások típusairól és azok okairól;

51. megállapítja, hogy adatvédelmi okokból az érintett jogalanyok jogos érdekeinek védelme érdekében és a költségvetési rendeletben a közzétételt engedélyező bármiféle rendelkezés hiányában a korai előrejelző rendszer adatai szigorúan bizalmasak;

52. emlékeztet arra, hogy a költségvetési rendelet 95. cikke értelmében (a személyes adatok védelméről szóló közösségi szabályoknak megfelelően) létre kell hozni a kizárt jelöltek és pályázók adatbázisát, és azt valamennyi intézménynek és ügynökségnek közösen kell kezelnie, továbbá hogy a tervek szerint az adatbázis 2009. január 1-jétől lép működésbe;

53. megismétli az OLAF etikai kódexének sürgős szükségességét abból a célból, hogy az ártatlanság védelmét garantálják a hosszas és megbélyegző vizsgálati eljáráson áteső és a bíróság által felmentett kedvezményezettek számára, akik semmiféle kártérítést nem kapnak a jó hírüvük csorbulásáért és az elszenvedett veszteségéért;

54. megállapítja, hogy a tagállamok kötelesek információkat közölni az engedélyezésre jogosult tisztviselő számára a kizárt jelöltekről és pályázókról; megállapítja továbbá, hogy az adatbázishoz való hozzáférés nem lesz nyilvános, hanem az az uniós intézményekre, végrehajtó hivatalokra és szabályozó ügynökségekre fog korlátozódni (a költségvetési rendelet 95. cikkének (2) bekezdése);

*
* *

55. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak és a többi intézménynek.

2008. február 19., kedd

Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme

P6_TA(2008)0052

Az Európai Parlament 2008. február 19-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentések 2005–2006 (2006/2268(INI))

(2009/C 184 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság 2006. július 12-i az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló „A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2005” című jelentésére (COM(2006)0378), beleértve annak (SEC(2006)0911 és SEC(2006)0912) mellékleteit,
- tekintettel a Bizottság 2007. július 6-i az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló „A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2006” című jelentésére (COM(2007)0390), beleértve annak (SEC(2007)0930 és SEC(2007)0938) mellékleteit,
- tekintettel az OLAF 2005. évre vonatkozó tevékenységi jelentésére ⁽¹⁾,
- tekintettel az OLAF 2006. évre vonatkozó tevékenységi jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel az OLAF felügyelőbizottságának a 2005. december és 2007. május közötti időszakra vonatkozó tevékenységi jelentésre ⁽³⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 2005-ös pénzügyi év költségvetésének végrehajtásáról szóló éves jelentésére ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszék 2006-os pénzügyi év költségvetésének végrehajtásáról szóló éves jelentésére ⁽⁵⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 276. cikkének (3) bekezdésére és 280. cikkének (5) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére vonatkozó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom rendeletet módosító 2006. december 13-i 1995/2006/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletre ⁽⁷⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0009/2008),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/aar2005/doc/olaf_aar.pdf

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html

⁽⁴⁾ HL C 263., 2006.10.31., 1. o.

⁽⁵⁾ HL C 273., 2007.11.15., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 390., 2006.12.30., 1. o.

⁽⁷⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

2008. február 19., kedd

- A. tekintettel az EK-Szerződés 280. cikke (1) és (2) bekezdésének tartalmára;
- B. mivel az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet ⁽¹⁾ (a költségvetési rendeletet) 53b. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

'2. A tagállamok – a vonatkozó ágazati szabályozások kiegészítő rendelkezéseinek sérelme nélkül, valamint a megosztott igazgatásban annak biztosítása érdekében, hogy a pénzüsségeket az alkalmazandó szabályokkal és elvekkel összhangban használják fel – meghoznak valamennyi, a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméhez szükséges jogalkotási, szabályozási, igazgatási vagy egyéb intézkedést. E célból különösen a következőket teszik:

- a) megbizonyosodnak arról, hogy a költségvetésből finanszírozott fellépések végrehajtására valóban és a megfelelő módon sor kerül;
- b) megelőzik, illetve kezelik a szabálytalanságokat és a csalást;
- c) visszaszerzik a szabálytalanságok vagy hibák eredményeképpen tévesen kifizetett, helytelenül felhasznált vagy elveszett pénzeszközöket;
- d) biztosítják – a vonatkozó ágazati szabályozások révén és a 30. cikk (3) bekezdésével összhangban – a költségvetési forrásokból részesülő kedvezményezettek jegyzékének évenkénti megfelelő, utólagos közzétételét.

Ebből a célból a tagállamok [...] ellenőrzéseket tartanak, valamint hatékony és eredményes belső ellenőrzési rendszert működtetnek.'

Az észlelt szabálytalanságok összege

1. üdvözli a tényt, hogy a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló jelentések, és azok közül is elsősorban a 2006-os pénzügyi évre vonatkozó fokozottabban elemző jellegű; ugyanakkor megjegyzi, hogy a statisztikák igen heterogén nemzeti struktúrákra támaszkodnak, amelyek igazgatási, jogi, ellenőrzési és felügyeleti rendszerei igen különbözőek;

2. elvárja, hogy a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló éves jelentések, valamint az e jelentések alapján a Parlament által készített jelentések szerepeljenek a Tanács napirendjében, valamint, hogy a Tanács tájékoztassa észrevételeiről a Parlamentet és a Bizottságot;

3. megállapítja, hogy a saját források, a mezőgazdaságra fordított kiadások és a tagállamok strukturális programjai terén az észlelt szabálytalanságok teljes összege 2006-ban 1 143 millió EUR volt (összehasonlításként: 2005-ben 1 024 millió EUR; 2004-ben 982,3 millió EUR; 2003-ban 922 millió EUR; 2002-ben 1 150 millió EUR); a tagállamok által 2006-ban a Bizottságnak jelzett összegek megoszlása a következő:

— saját források: 353 millió EUR (2005-ben 328,4 millió EUR; 2004-ben 212,4 millió EUR; 2003-ban 269,9 millió EUR; 2002-ben 367 millió EUR);

— az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) címén nyújtott garanciák: 87 millió EUR (2005-ben 102 millió EUR; 2004-ben 82,1 millió EUR; 2003-ban 169,7 millió EUR; 2002-ben 198,1 millió EUR);

— strukturális támogatások: 703 millió EUR (2005-ben 601 millió EUR; 2004-ben 694,5 millió EUR; 2003-ban 482,2 millió EUR; 2002-ben 614,1 millió EUR);

megállapítja azt is, hogy az előcsatlakozási alapoknál tapasztalt szabálytalanságok teljes összege 2006-ban 12,32 millió EUR volt (2005-ben 17,6 millió EUR);

4. hangsúlyozza, hogy a szabálytalanságok pénzügyi hatásának éves változásait számos tényező befolyásolhatja;

⁽¹⁾ HL L 248., 2002.9.16., 1. o. Legutóbb az 1525/2007/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 343., 2007.12.27., 9. o.).

2008. február 19., kedd

5. hangsúlyozza, hogy a Bizottság tudomására hozott nagyszámú szabálytalanság nem jelenti feltétlenül a csalások magas arányát; bizonyítékkal szolgálhat az alkalmazott felügyeleti szabályok hatékonyságára, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti szoros együttműködésre is; üdvözli, hogy a Bizottság a 2006-os éves jelentésében hangsúlyozta az ilyen jellegű együttműködés fontosságát;

Általános elemzés

6. megállapítja, hogy a saját forrásokat tekintve a szabálytalanságokat tartalmazó tételek összege 328 millió EUR-ról (2005) 353 millió EUR-ra (2006) nőtt (+7 %); a szabálytalanságokkal leginkább sújtott termékek a televíziók (2005-ben 69 millió EUR, 2006-ban 62,3 millió EUR) és a cigaretta (2005-ben 30,9 millió EUR, 2006-ban 27,6 EUR); az esetek száma Olaszországban (+122 %) és Hollandiában (+81 %) határozott növekedést mutatott; 113,4 millió EUR (32 %) behajtása 2006-ban már megtörtént;

7. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági kiadásokat tekintve a szabálytalanságokkal érintett tételek összege a 2005-ben tapasztalt 105 millió EUR-ról 2006-ban 87 millió EUR-ra csökkent; Spanyolország, Franciaország, és Olaszország felelős a 64,9 millió EUR összegű szabálytalanságok 57,2 %-áért, míg a leginkább érintett ágazatok a vidékfejlesztés, a borjű- és marhaágazat, valamint a gyümölcs-zöldség ágazat;

8. üdvözli a 2005. június 21-i 1290/2005/EK közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló új tanácsi rendelet⁽¹⁾ végrehajtását, amelynek célja egyszerűsített és hatékonyabb jogi keret biztosítása a tagállamok részére a szabálytalan kifizetések behajtásához; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje az új jogszabály alkalmazását, és erről készítsen jelentést a Parlament számára;

9. üdvözli a tényt, hogy az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IIR) – amelyen keresztül a műveletek 68 %-a történik – megfelelően működik és segítségével észlelhetővé vált a szabálytalanságok jelentős része;

10. aggodalommal tölti el, hogy a jogtalanul kifizetett összegek behajtási aránya továbbra is alacsony és tagállamonként változó, mivel a behajtás esélye az idő múlásával csökken, felhívja a Bizottságot, hogy fokozza a jogtalanul kifizetett összegek behajtási arányának javítására irányuló erőfeszítéseit;

11. az a véleménye, hogy amennyiben egy bizonyos tagállamban a behajtás aránya rendszeresen alacsony, a Bizottság alkalmazzon korrekciós intézkedéseket;

12. teljes támogatásáról biztosítja a Bizottságot a kifizetések felfüggesztésével kapcsolatos jogszabályok szigorú alkalmazásában, és sürgeti, hogy a KAP finanszírozása is tartozzon ugyanazon eljárás⁽²⁾ alá, mint azok, az alapok át nem utalására irányuló, már kezdeményezett intézkedések, melyekre azokban az esetekben kerül sor, amikor a Bizottság nem rendelkezik abszolút garanciával az alapok kedvezményezettjeként szereplő tagállam igazgatási és ellenőrzési rendszereinek megbízhatóságával kapcsolatban;

13. felhívja a Bizottságot, hogy értékelje a termelők részére teljesített kifizetésekkel kapcsolatos monitoring rendszerek hatékonyságát és átláthatóságát a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló éves jelentése kapcsán;

14. üdvözli a behajtási munkacsoport⁽³⁾ munkáját, amely elérte a korábbi években felhalmozott szabálytalanságok jelentős részének felszámolását (1971–2006: 3 061 millió EUR); következőképpen a tagállamok 898 millió EUR-t beszedtek, 1 200 millió EUR-t pedig a „számla-elszámolási” eljárás keretében számoltak el; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a tagállamoknak sokkal nagyobb figyelmet kellene fordítaniuk a szabálytalanságok elkerülésére és a pénzbeszedésre;

⁽¹⁾ HL L 209., 2005.8.11., 1. o. Legutóbb a 1437/2007/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 322., 2007.12.7., 1. o.).

⁽²⁾ Danuta Hübner, a Bizottság tagja a Költségvetési Ellenőrző Bizottság számára írott válaszában leszögezte, hogy: „2006-ban az EMVA kifizetési kérelmeket Spanyolország visszatartotta a jogorvoslati intézkedések auditja függvényében. További példák a felfüggesztésre: az ESZA kifizetési Angliában az összes program vonatkozásában, a 3. cél programja és néhány regionális program tekintetében Franciaországban, Calabria és Szicília régiók vonatkozásában Olaszországban, és 2006-ban az EQUAL vonatkozásában Spanyolországban és Olaszországban”.

⁽³⁾ A behajtási munkacsoport (TFR) létrehozása az alábbi bizottsági közleményben bejelentettekkel összhangban történt: „A közösségi kiadások közvetlen és megosztott irányításából eredő közösségi jogosultságok behajtásának javítása” (COM(2002)0671 végleges). A TFR az OLAF és az AGRÍ közös kezdeményezése, melyet az OLAF elnököl.

2008. február 19., kedd

15. tudomásul veszi, hogy a Bizottság elfogadta a „feketelista”-rendszer (1469/95/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾) alkalmazásának hiányosságairól szóló második jelentését, és az EU intézményeken belül szélesebb körű vitára szólít fel az előrelépési lehetőségekről, melyek közt a jogtalanul kifizetett összegek visszafizetésével kapcsolatos kötelezettségüket nem teljesítő tagállamokkal szemben alkalmazható bírságok lényeges növelése a legkézenfekvőbb megoldás;

16. rámutat arra, hogy a strukturális támogatások terén a szabálytalanságokkal érintett tételek összege 17 %-kal nőtt; a 2005. évi 601 millió EUR-ról 2006-ban 703 millió EUR-ra (strukturális alap: 517 millió EUR, kohéziós alap: 186 millió EUR); a szabálytalanságok főként (75 %) az Európai Regionális Fejlesztési Alapot (ERFA) és az Európai Szociális Alapot (ESZA) érintették; Németországnak, Spanyolországnak, Olaszországnak, Portugáliának és az Egyesült Királyságnak róható fel a strukturális alapokból érintett összeg mintegy 85 %-a (438,1 millió EUR) 2006-ban; a kedvezményezettek gyakran nem jogos kiadásokat számláztak; a dokumentumok ellenőrzésekor derült fény a tényállásra;

17. sajnálatát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a jelenlegi programidőszakban megvizsgált, a strukturális alapokból finanszírozott 95 projektből 60 esetében találtak tárgyi tévedéseket a projekthez kapcsolódó bevallott ráfordításoknál, ami a szabálytalanságok számának növekedését mutatja az elmúlt év során; úgy véli, növelni kellene az ellenőrzés alá vont projektek számát, hogy az így levont következtetések segítségével egyértelmű ajánlásokat fogalmazhassanak meg a pénzügyi irányítás javítására;

18. Megállapítja, hogy a 2006-os évet tekintve összesen 703 millió euróból még 266,5 millió EUR behajtandó, míg a korábbi éveket tekintve még 762 millió EUR vár beszedésre; felszólítja a Bizottságot, hogy évente kétszer tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságait az e téren tett előrehaladásról és a fennálló követelések behajtásának felgyorsítását célzó egyes intézkedésekről;

19. megjegyzi, hogy az előcsatlakozási alapokat tekintve a szabálytalanságok pénzügyi hatása a 2005. évi 26,5 millió EUR-ról 2006-ra 12,3 millió EUR-ra csökkent; a leggyakoribb hibák között a nem jogos kiadások számlázása, valamint a szerződésben vagy rendeletben előírt kötelezettségek mellőzése szerepelt; az alapok bevezetése óta 11 millió EUR-t hajtottak be; ugyanakkor még behajtásra vár 14 millió EUR;

20. továbbra is meggyőződése, hogy, amennyiben a pozitív megbízhatósági nyilatkozat valamikori elérése a cél, a tagállamoknak és EU intézményeknek, köztük az Európai Számvevőszéknek politikai megegyezésre kell jutniuk a „megengedhető hibaarány” illetően;

Gyenge pontok

21. kéri a Bizottságot, hogy a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2008. évi éves jelentésébe foglalja bele a tagállamok azon intézményeinek elemzését, amelyek részt vesznek a szabálytalanságok elleni küzdelemben; ennek az elemzésnek többek között az, hogy válasz adjon az alább felsorolt kérdésekre annak érdekében, hogy a Parlament világosabb képet alkothasson a csalás elleni hálózat jogszabályi kereteinek alkalmazásáról:

- mely nemzeti hatóságok érintettek a tagállamokban ennek gyakorlásában?
- hogyan szervezik meg az együttműködésüket?
- milyen ellenőrzési hatáskörrel rendelkeznek a nemzeti hatóságok?
- a nemzeti hatóságok éves program alapján működnek-e?
- kötelesek-e a nemzeti hatóságok jelentést készíteni az ellenőrzési tevékenységük során követendő céljaikról?
- az adott nemzeti hatóságoknak kell-e jelentést készíteniük az európai alapok felhasználásáról?
- hogyan működnek együtt az OLAF-fal, és milyen módon tájékoztatják a Bizottságot megállapításaikról?
- mely európai adatbázisokhoz van közvetlen hozzáférésük?
- melyek azok a nemzeti adatbázisok, amelyekhez a Bizottság hozzáférhet?

(¹) A Tanács 1995. június 22-i 1469/95/EK rendelete az EMOGA Garanciarészlege által finanszírozott műveletek egyes kedvezményezettjeire vonatkozóan végrehajtandó intézkedésekről (HL L 145., 1995.6.29., 1. o.).

2008. február 19., kedd

- melyek az ellenőrzések becsült költségei?
- milyen mechanizmusok szolgálnak a szabálytalanságok jelzésére?
- milyen fázisban van a (2185/96 tanácsi rendelet (Euratom/EK) végrehajtása?

22. kéri a Bizottságot, hogy a saját források tekintetében jelezze, hogy milyen további intézkedéseket tesz a televízió, a cigaretta és általában a hamis áruk csalás segítségével való behozatalának felszámolása érdekében; ezzel összefüggésben üdvözlí a tény, hogy az OLAF hivatalt tudott nyitni Kínában; ösztönzi a Bizottságot a hamisítás elleni küzdelem fokozására; felhívja a Bizottságot, hogy a 2008 júliusában megjelenő, a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2007. évi jelentés összefüggésben tegyen jelentést az Európai Parlament 2007. október 11-i, a Közösség, a tagállamok és a Philip Morris között létrejött, a csalás és cigarettacsempészet elleni küzdelem fokozásáról szóló megállapodás következményeiről, valamint az Európai Parlament közösségi árutovábbítási rendszer vizsgálatára felállított vizsgálóbizottsága által tett ajánlások végrehajtása terén elért eredményekről szóló állásfoglalása ⁽¹⁾ alapján tett kezdeményezésekről és fellépésekről;

23. teljes mértékben elfogadhatatlannak tartja, hogy a mezőgazdasági kiadások tekintetében Németország és Spanyolország hosszú évek óta nem juttatja el a Bizottságnak elektronikus formában a szabálytalanságokra vonatkozó információkat; egyébiránt megjegyzi, hogy e két ország felelős a szabálytalanságok 38 %-áért (33,2 millió EUR); valamint, hogy Németország már nem ad ki adatokat az érintett személyekről és társaságokról, annak ellenére, hogy erre köteles volna; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy indítson jogsértési eljárásokat ezekkel az országokkal szemben, és az eljárás lezárultáig tartsa vissza a mezőgazdasági kifizetések 10 %-át; kéri a Költségvetési Ellenőrző Bizottság elnökét, hogy levélben kérjen magyarázatot az érintett állandó képviselletektől;

24. úgy ítéli meg, hogy a 39 hónapos időszakot, amely a szabálytalanság elkövetése és annak a Bizottság számára történő jelzése között eltelik, nem lehet eltérni, mert az ilyen mértékű késedelem a behajtást nehezíti; kérdezi a Bizottságtól, hogy milyen intézkedéseket tett a tagállamok rendre utasítása végett; megállapítja, hogy a tagállamok viselkedése bizonyos fokú önelégültségre utal;

25. szeretné tudni, hogy a Bizottság milyen intézkedéseket tett a vidékfejlesztésben, a borjú- és marhaágazatban, valamint a zöldség-gyümölcs ágazatban tapasztalt szabálytalanságok számának csökkentésére;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy maradjon hajlíthatatlan, amennyiben Görögország nem tartja be az integrált irányítási és ellenőrzési rendszer (IIER) ⁽²⁾ bevezetésére irányuló cselekvési tervet; tájékoztatást kér a közösségi költségvetésből Görögország számára az IIER létrehozására mindmáig kifizetett támogatások/szegélyek teljes összegéről, valamint arról, hogy van-e lehetőség ezen összeg visszahívására, amennyiben a rendszer 2008 szeptemberéig nem teljes egészében működőképes;

27. megjegyzi, hogy a strukturális támogatást tekintve az összes szabálytalanság 84 %-át Olaszországban (2006: 228,2 millió EUR), Spanyolországban (2006: 85,7 millió EUR), az Egyesült Királyságban (2006: 59,8 millió EUR), Portugáliában (2006: 37,2 millió EUR) és Németországban (2006: 27,2 millió EUR) állapították meg; megállapítja továbbá, hogy sem Németország, sem Spanyolország nem használja a Csalás Elleni Információs Rendszer elektronikus modulját; ráadásul Németország nem küldi el a csalásban érintett személyekre és cégekre vonatkozó adatokat; kéri a Költségvetési Ellenőrző Bizottság elnökét, hogy levélben kérjen magyarázatot az érintett állandó képviselletektől;

28. megítélése szerint ebben az összefüggésben a 2000–2006 közötti tervezési időszak azt bizonyította, hogy a túl bonyolult szabályok, valamint a nem eléggé hatékony ellenőrzési és felügyeleti rendszerek vezetnek a megállapított szabálytalanságokhoz; rámutat arra, hogy ráadásul a kifizetések gyakran késve érkeztek meg a kedvezményezettekhez; következőképpen üdvözlí az előrelépést, melyet a 2006. július 11-i 1083/2006/EK az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló tanácsi rendelet ⁽³⁾ hozott; általában véve szeretné, ha a regionális és helyi hatóságokat fokozottabban bevonnák az alapok tervezésébe és végrehajtásába;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0432.

⁽²⁾ A Számvevőszék 2006-os pénzügyi évre vonatkozó éves jelentése: „5.11. A főigazgató nyilatkozata már az ötödik egymást követő évben fogalmaz meg fenntartást az IIER elégtelen görögországi végrehajtását illetően. A Számvevőszék 2006-ra vonatkozóan is megerősítette, hogy továbbra is hiányosan működnek a fő kontrollmechanizmusok: a kérelmek kezelése, a vizsgálati eljárások, az állat-adatbázis integritása, illetve a mezőgazdasági parcella-azonosító rendszer”.

⁽³⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o. Legutóbb az 1989/2006/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 411., 2006.12.30., 6. o.

2008. február 19., kedd

29. emlékeztet arra, hogy a Parlament a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2004-es éves jelentésre vonatkozó 2006. június 15-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ kijelentette: „[...] a 2005-ös jelentési időszakban a strukturális támogatások terén tapasztalható szabálytalanságoknak különös figyelmet kell szentelni”; ugyanakkor kénytelen megállapítani, hogy úgy tűnik, romlott a helyzet;
30. megítélése szerint a Bizottságnak különös figyelmet kellene fordítania az európai alapok elsikkasztására specializálódott bűnözőhálózatokra;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy készítse a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága számára a szervezett bűnözés által a Közösség pénzügyi érdekeinek aláásása céljából (maffiaszerűen vagy máshogyan) működtetett rendszer vagy rendszerekről részletes elemzést;
32. rendkívül aggasztónak találja az Európai Számvevőszék elnökének következő megállapítását: „A tagállamokban az ellenőrzési és felügyeleti rendszerek általában véve egyáltalán nem, vagy csak mérsékelten voltak hatékonyak, és a működésük felett a Bizottság által gyakorolt felügyelet csak közepes hatékonyságot mutatott” ⁽²⁾;
33. következképpen felszólítja a tagállamokat, hogy garantálják ellenőrzési és felügyeleti rendszereik minőségét azáltal, hogy a megfelelő politikai szinten valamennyi megosztott igazgatású közösségi kiadásra vonatkozó nemzeti igazgatási nyilatkozatot fogadnak el; kéri a Bizottságot, hogy aktívan védelmezze e gondolatot, és számoljon be a megvalósult előrelépésekről a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló éves jelentésben;
34. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon megfelelő, lehetőség szerint jogsértési eljárásokat is magukban foglaló intézkedéseket azon tagállamok ellen, amelyek nem segítik a Bizottság helyszíni ellenőrzéseket folytató szervezeti egységeit a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben előírtaknak megfelelően;
35. ezzel összefüggésben arra is kéri a Bizottságot, hogy értékelje kötelező érvényű és védelmet szolgáló elemek bevezetését a megosztott igazgatásra vonatkozó jövőbeli európai jogszabályokba, hogy ily módon a behajtási eljárások végén a szabálytalan kifizetések behajthatók legyenek, például úgy, hogy a tagállam garanciát vállal a Közösségek felé az európai támogatásoknak a kedvezményezettek általi felhasználására vonatkozóan;
36. emlékeztet arra, hogy a strukturális támogatásokat tekintve több mint 1 000 millió EUR-t kell még behajtani a 2006-os és az azt megelőző évekre vonatkozóan;
37. hangsúlyozza, hogy a tagállamok közvetlenül felelősek a szabálytalanságban érintett kifizetéseknek az alapokba történő visszajuttatásáért; ismételten arra bátorítja a Bizottságot, hogy súlyos szabálytalanságok esetén függesse fel a tagállamoknak juttatott évközi kifizetéseket; elismeri, hogy megfelelő módon kell reagálni a tagállamok irányítási és ellenőrzési rendszerének elégtelen működése esetén és emlékeztet arra, hogy a csalások és a szabálytalanságok hátrányosak az Európai Unió munkájára és különösen a strukturális projektekre nézve;
38. üdvözli a tényt, hogy az európai átláthatósági kezdeményezés keretében a strukturális alapokból részesülő kedvezményezettekkel kapcsolatos információkat nyilvánosságra kell hozni, és nyomatékosan kéri, hogy a tagállamokat kötelezzék valamennyi közös kezelésű közösségi alap projektjeire és támogatásainak kedvezményezettjeire vonatkozó adatok közzétételére;
39. kéri, hogy a tagállamok évente közöljék a Bizottsággal a végleg elveszett összegek által okozott pénzügyi veszteséget, melynek összege bekerül az éves jelentésbe;
40. azt is kéri, hogy a tagállamok illetékes hatóságai évente egyszer tájékoztassák a Bizottságot, beleértve az OLAF-ot is, a strukturális alapokkal elkövetett csalások ügyében hozott bírósági ítéletekről;
41. kéri a Bizottságot, hogy foglaljon állást az Európai Számvevőszék által a munkájáról készített negatív értékeléssel kapcsolatban, és egyúttal magyarázza el, hogy mit tett a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét veszélyeztető helyzet javítására a tagállamokban;

⁽¹⁾ HL C 300. E, 2006.12.9., 508. o.

⁽²⁾ 2007. november 12-i előadás a Költségvetési Ellenőrzési Bizottság előtt.

2008. február 19., kedd

42. ugyanakkor felhívja a Bizottságot, hogy tegyen gyakrabban jelentést a tagállamok felé, és számoljon be részletesen a tagállamok által küldött információk felhasználásáról, valamint arról, miként járt el a jelentett szabálytalanságok vonatkozásában;

43. megállapítja, hogy az előcsatlakozási alap felhasználását tekintve Bulgária (2006: 1,7 millió EUR), Lengyelország (2006: 2,4 millió EUR), Románia (2006: 5,5 millió EUR) és Szlovákia (2006: 1,9 millió EUR) okozta a szabálytalanságok 94 %-át; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy a Bizottság hangsúlyozta, miszerint szükség van egységes közös értelmezésre és az iránymutatások és munkadokumentumok egységes alkalmazására; kéri tehát a Bizottságot, hogy jelölje meg az általa megtett ilyen irányú intézkedéseket;

44. felhívja a Bizottságot, hogy tegye lehetővé a tagállamok számára, hogy még világosabban és már csírájában azonosítani tudják azokat a szabálytalanságokat, amelyek csalás és sikkasztás gyanúját keltik, mivel a tagállamok számára még mindig nem egyértelmű, hogy mi minősül szabálytalanságnak vagy csalásnak, és mit kell jelenteni a Bizottságnak/az OLAF-nak, bár eleget tesznek negyedéves jelentési kötelezettségüknek;

45. felszólítja a Bizottságot, hogy legyen a tagállamok segítségére az OLAF Csalás Elleni Információs Rendszerének (AFIS/Ciginfo – a cigaretta elkobzásokra vonatkozó információk kommunikációs eszköze) használatában; úgy véli, hogy ez az egyablakos ügyintézés lehetővé tévő honlap javítaná a OLAF és a tagállamok közti adatcserét (különösen a szabálytalanságok vonatkozásában), amint a nemzeti és európai rendszerek összehangolása megtörténik;

46. üdvözli, hogy a Költségvetési Ellenőrző Bizottság már két ízben is találkozott a nemzeti parlamentek azonos feladatot ellátó bizottságaival; úgy véli, hogy a nemzeti költségvetési ellenőrző bizottságok és az Európai Parlament közötti éves találkozók igen hasznosak lehetnek a tagállamok ellenőrző és nyomon követő rendszereinek javítása, valamint a nemzeti igazgatási nyilatkozatok megtétele szempontjából;

47. az Európai Számvevőszék és a nemzeti és regionális ellenőrző testületek lehető legszorosabb együttműködését szorgalmazza, annak érdekében, hogy jelentéseik nagyobb mértékben kerüljenek felhasználásra az uniós alapok tagállamokban történő felhasználásának nyomon követéséhez;

Az OLAF tevékenységi jelentései

48. megállapítja, hogy az OLAF-on belül átszervezés történt 2006-ban, a Számvevőszék 1/2005. számú külön jelentése alapján; megítélése szerint az OLAF működéséről a Parlamentnek értékelést kellene készítenie az OLAF-rendelet felülvizsgálatára vonatkozó eljárás alkalmával;

49. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a felülvizsgált költségvetési rendelet 95. cikkében meghatározott adatbázis teljes működőképességét 2009. január 1-jére;

50. megállapítja, hogy az OLAF 2005-ben 802, 2006-ban 826 új közlést kapott; üdvözli, hogy az értékelési rendszer segítségével a megkezdett vizsgálatok számát 254 esetre lehetett csökkenteni; valamint üdvözli, hogy a lezárt vizsgálatok többségénél a statisztikák hivatali, fegyelmi, pénzügyi, igazságügyi vagy jogalkotási folytatást mutatnak; megjegyzi, hogy a folyamatban lévő és lezárt esetek pénzügyi hatása 6 600 millió EUR volt 2005 végén, és 7 400 millió EUR 2006 végén; valamint, hogy a leginkább érintett ágazatok a strukturális alapok (2006: 1 606,7 millió EUR), a cigaretta (2006: 1 320,1 millió EUR), a vám (2006: 989,8 millió EUR) és a héa (2006: 727,8 millió EUR) voltak;

51. felszólítja a Bizottságot, hogy készítse elő a megfelelő jogalapot a Közösséget csalással megkárosító vállalatok és személyek nevének nyilvánosságra hozatalához;

52. üdvözli azt a módot, amellyel az OLAF a Parlamentet tájékoztatta a már lezárt vizsgálatokat követő fejleményekről; mindazonáltal rámutat arra, hogy az érintett ügyészségek 20 alkalommal megtagadták az eljárást (134 olyan esetből, ahol igazságszolgáltatási eljárást kértek) elévülés miatt vagy bizonyíték hiányában;

53. mindazonáltal sajnálja, hogy az OLAF nem indított újabb párbeszédet azokról az írásos információkról, amelyeket az illetékes parlamenti bizottság rendszeresen megkap, az említett 2006. június 15-i parlamenti állásfoglalásban megfogalmazott kérésnek megfelelően;

2008. február 19., kedd

54. megállapítja, hogy a korábbi évekhez hasonlóan a legtöbb esetet Belgiumban, Németországban és Olaszországban regisztrálták;
55. felhívja a figyelmet az említett, 2007. október 11-i jelentésre;
56. megállapítja, hogy 2006-ban 450 millió EUR feletti összeget regisztráltak behajtás címén az OLAF vizsgálatai keretében; megállapítja, hogy ez az összeg a 2006-ban lezárt esetekből (kb. 114 millió EUR) és a folyamatban lévő nyomon követési intézkedésekből (kb. 336 millió EUR), főként a mezőgazdaságból (134,6 millió EUR) és a strukturális alapokból (146,3 millió EUR) származik;
57. üdvözlözi az OLAF, az Europol, az Eurojust és egyes nemzetközi szervezetek közötti együttműködést, amelynek célja többek között a szervezett bűnözés elleni küzdelem; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az ilyen jellegű együttműködésnek átláthatónak kell lennie, és nem befolyásolhatja az OLAF függetlenségét;
58. megérti, hogy a Bizottság gazdasági okokból korlátozni kívánja jelentései nyelvi változatainak számát; ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló éves jelentések 2. melléklete, valamint a tevékenységről szóló jelentések mindenképpen legyenek elérhetők legalább angol, francia és német nyelven;

Az OLAF-rendelet felülvizsgálata

59. emlékezteti a Bizottságot, hogy az említett, 2006. június 15-i állásfoglalása (30) bekezdésében a Parlament támogatta, hogy „[...] az OLAF valamennyi vizsgálati jogosultsága egyetlen rendeletben kerüljön összefoglalásra”; ugyanakkor hangsúlyozza, úgy tűnik, hogy a Tanács csalás elleni küzdelemmel foglalkozó munkacsoportja szintén a jelenlegi jogalap egyszerűsítése mellett van ⁽¹⁾; ezért felszólítja az OLAF-ot, hogy sürgősen nyújtson be elemzést a vizsgálati hatásköröket meghatározó különböző jogalapok együttes működéséről az OLAF 2007. évi tevékenységi jelentéséhez kapcsolódóan, annak érdekében, hogy a megállapítások lehetőleg szerepelhessenek az OLAF-rendelet jövőbeni felülvizsgálatában; ebben az összefüggésben rámutat arra, hogy a Lisszaboni Szerződés ⁽²⁾ módosítja az EU-Szerződés 280., csalás elleni küzdelemmel foglalkozó cikkét;
60. megjegyzi, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága 2007. november 27-én a 20477/05. számú Tillack kontra Belgium ügyben hozott döntése szerint a belga állam megsértette az emberi jogok európai egyezményének 10. cikkét (véleménynyilvánítás szabadsága), amikor az újságíró lakásán házkutatást hajtott végre; megjegyzi mindazonáltal, hogy sem az OLAF, sem a Bizottság előzetes igazgatási vizsgálatai nem képezték a döntés tárgyát; ebben az összefüggésben azon a véleményen van, hogy általánosan minden megfelelő intézkedést meg kell hozni a vizsgálat alatt álló személyek jogainak védelmére;

A hozzáadottérték-adóval (héa) elkövetett csalás elleni küzdelem

61. rendkívül aggasztja a „körhinta” jellegű tranzakciók okozta anyagi kár; megállapítja, hogy például a német gazdaságkutató intézet szerint a 2003–2005 közötti időszakban a nemzeti héa bevételkiesés évi 17 000 és 18 000 millió EUR közé tehető; valamint megállapítja, hogy általában véve a tagállamok a héa-bevételkiesést évente 10 %-ra becsülik; valamint, hogy e veszteség egyharmada a határokon átnyúló „körhinta” jellegű tranzakcióknak róható fel;
62. rámutat ezenkívül arra, hogy a Lordok Háza az Egyesült Királyságban a 2005-ről 2006-ra a nemzeti héa-bevétel kiesést 3 500 és 4 750 millió GBP közötti értékre becsüli; vagyis legalább napi 9,6 millió GBP-re; idézi a jelentést, amely a következőt mondja: „A Közösségen belül jelenleg működő, a héa tranzakciókra vonatkozó mechanizmus tarthatatlan” ⁽³⁾;
63. emlékeztet arra, hogy csak a tényleges bevételeket lehet figyelembe venni a héa saját források beszédésénél;
64. módfelett aggasztónak találja, hogy sok tagállam továbbra is vonakodik egyrészt az illetékes nemzeti hatóságok közötti, másrészt pedig a Bizottság – az OLAF-ot is beleértve – és a nemzeti szolgálatok közötti együttműködés megerősítésétől;

⁽¹⁾ Az OLAF igazgatójának 2007. április 2-i levele.

⁽²⁾ HL C 306., 2007.12.17., 127. o.

⁽³⁾ A Lordok Háza jelentésének 52. pontja – Európai Unióval foglalkozó bizottság: Stopping the Carousel: Missing Trader Fraud in the EU, HL Paper 101, 2007. május 25.

2008. február 19., kedd

65. üdvözlí a Bizottságnak a Tanácshoz intézett, a hea-val kapcsolatos uniós csalás elleni stratégia kialakítását elősegítí, néhány kulcsfontosságú összetevíre vonatkozó közleményét (COM(2007)0758); ezért felszólítíja illetékes bizottságát, hogy tegyen lépéseket a stratégia végrehajtásának nyomon követése érdekében;

66. sajnálja, hogy a Tanács még nem foglalt állást a kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról szóló rendeletre irányuló javaslatról⁽¹⁾, melynek célja a Közösség pénzügyi érdekeinek csalással és bármely más jogellenes tevékenységgel szembeni védelme, és amelyet a Parlament első olvasatban 2005. június 23-án fogadott el⁽²⁾; kéri az elnökét, hogy lépjen kapcsolatba a Tanács Elnökségével az ügy előmozdítása érdekében;

67. megítélése szerint a határokon átnyúló „körhintacsalások” elleni küzdelem érdekében elengedhetetlen az érintett szolgálatok közötti és a Bizottsággal (OLAF) való jobb együttműködés; megítélése szerint ebben az összefüggésben meg kellene erősíteni a hea-ra vonatkozó információk cseréjét szolgáló rendszert és – a Bizottság (OLAF) közreműködésével megvalósított – együttműködést az adatelemzés területén;

*
* *

68. utasítíja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, az OLAF felügyelő bizottságának és az OLAF-nak.

⁽¹⁾ COM(2004)0509, amelyet módosított a COM(2006)0473.

⁽²⁾ HL C 133. E, 2006.6.8., 105. o.

Az EU stratégiája az európai vállalatok külsí piacra jutásának elősegítése érdekében

P6_TA(2008)0053

Az Európai Parlament 2008. február 19-i állásfoglalása az európai vállalkozások piacra jutásának elősegítésére vonatkozó európai uniós stratégiáról (2007/2185(INI))

(2009/C 184 E/03)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Globális Európa: Eríteljesebb partnerség az európai exportírók piaci hozzáférésének biztosítására” című bizottsági közleményre (COM(2007)0183),
- tekintettel a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „Globális Európa: nemzetközi versenyképesség. Hozzájárulás az EU növekedési és munkahelyteremtési stratégiájához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0567),
- tekintettel a „Globális Európa: Az Európai Unió kereskedelmi védelmi eszközei a változó világgazdaságban. Nyilvános konzultációra szánt zöld könyv” című bizottsági közleményre (COM(2006)0763),
- tekintettel az EU és India közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására⁽¹⁾,
- tekintettel a harmadik országok Közösséggel szembeni dömpingellenes, szubvencióellenes és védintézkedésekkel kapcsolatos tevékenységéről szóló, az Európai Parlamentnek címzett, éves bizottsági jelentésről (2004) szóló, 2006. október 25-i állásfoglalására⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 400. o.

⁽²⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 276. o.

2008. február 19., kedd

- tekintettel a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az interregionális társulási megállapodás megkötése céljából az EU és a Mercosur közötti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló, 2006. október 12-i állásfoglalására, ⁽²⁾
 - tekintettel EU–USA transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló, 2006. június 1-jei állásfoglalására, ⁽³⁾
 - tekintettel az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok kilátásairól szóló, 2005. október 13-i állásfoglalására, ⁽⁴⁾
 - tekintettel a „Gazdasági reformok és versenyképesség: a 2006-os európai versenyképességi jelentés kulcsfontosságú üzenetei” című bizottsági közleményhez csatolt bizottsági személyzeti munkadokumentumra (SEC(2006)1467),
 - tekintettel „A Közösség lisszaboni programjának végrehajtásáról: Politikai keretek az EU gyáriparának megerősítésére – egy integráltabb iparpolitikai megközelítés felé” című bizottsági közleményre (COM(2005)0474),
 - tekintettel az Európai Tanács 2006. március 23–24-i brüsszeli ülésének elnökségi következtetéseire,
 - tekintettel a lisszaboni stratégiával összefüggésben a 2006. tavaszi Európai Tanácshoz való hozzájárulásról szóló, 2006. március 15-i állásfoglalására, ⁽⁵⁾
 - tekintettel „Az EU és Kína közötti kapcsolatok: szorosabb partnerség, növekvő felelősség” című bizottsági közleményre (COM(2006)0631), valamint az ahhoz kapcsolódó, „Szorosabb partnerség, növekvő felelősség: Az EU és Kína közötti kereskedelemről és befektetésekről szóló szakpolitikai dokumentum – Verseny és partnerség” című bizottsági munkadokumentumra (COM(2006)0632),
 - tekintettel „A Közösség Lisszaboni programjának végrehajtása – modern kkv-politika a növekedésért és a foglalkoztatásért” című bizottsági közleményre (COM(2005)0551),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0002/2008),
- A. mivel az Európai Unió a világkereskedelem kulcsszereplője, és a globális gazdasági rendszerben továbbra is vezető szerepet kell betöltenie annak érdekében, hogy azt méltányosabbá tegye, valamint hogy az még inkább tiszteletben tartsa a környezeti és szociális jogokat;
- B. mivel az Európai Unió a világ legnagyobb exportőre, legnagyobb szolgáltatója és ilyen módon jelentős érdeke fűződik az áruk, szolgáltatások és beruházások előtt új piacok megnyitásának biztosításához;
- C. mivel az Európai Uniónak nagyra törőbb és előrelátóbb stratégiákat kell végrehajtania annak érdekében, hogy megfeleljen a globalizáció kihívásainak és állja a legfontosabb fellendülőben lévő gazdaságok részéről támasztott versenyt, megőrizve ugyanakkor az európai gazdasági, regionális és szociális modellt, valamint előmozdítja az emberi jogok ügyét és a szociális és környezeti normákat;
- D. mivel a belföldi és külföldi gazdasági nyitottság létfontosságú a munkahelyek és növekedés megteremtése, valamint a nemzetközi versenyképesség fenntartása érdekében; mivel az EU-nak ennél fogva piacra jutási stratégiájának keretében folytatnia kell munkáját az EU piacainak megnyitásban, valamint kereskedelmi partnereinek az akadályok megszüntetésére és piacaik további megnyitására való ösztönzésében;

⁽¹⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽²⁾ HL C 308. E, 2006.12.16., 182. o.

⁽³⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 235. o.

⁽⁴⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 103. o.

⁽⁵⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 321. o.

2008. február 19., kedd

- E. mivel a harmadik országok piacaihoz való megfelelő hozzáférés az Európai Unió hazai gyártói számára lehetővé teszi a vezető szerep megtartását a magas hozzáadott értékkel rendelkező áruk és szolgáltatások terén, a termékeik fejlesztésének fellendítését, a kreativitás előmozdítását, a szellemi tulajdonjogok védelmét és jelentős méretgazdaságosság megvalósítását;
- F. mivel a nemzetközi kereskedelem fejlődése egyformán fontossá teszi a harmadik országok piacára való bejutást és az uniós piacok védelmét a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatoktól;
- G. mivel a kereskedelem liberalizációja és a kereskedelem növekvő mértéke elősegíti a nemzetközi versenyt, de egyben növeli annak kockázatát is, hogy a kivitel az uniós vállalatok nemzetközi versenyképességére káros hatást gyakorló kereskedelmi akadályokba ütközzön;
- H. mivel az Európai Unió gazdaságának versenyképességét kétségtelenül befolyásolják az olyan – akár Közösségen belüli, akár azon kívüli – protekcionista magatartások, amelyek nem a Kereskedelmi Világszervezet szabályain alapulnak;
- I. mivel a kereskedelmi akadályok eltávolítása az európai áru- és szolgáltatásexportot egyértelműen fokozni fogja, és egyenletes növekedést garantál az európai uniós gazdaságban;
- J. mivel figyelembe kell venni a szellemi tulajdonjogok, köztük a földrajzi árujelzőkhöz fűződő jogok és az eredetmegjelölések nem megfelelő védelmét az EU globális kereskedelmi partnerei részéről;
- K. mivel alapvető fontosságú megkülönböztetni a megállapított kétoldalú vagy többoldalú kereskedelmi szabályok nem egységes alkalmazásából eredő, eleve indokolatlan kereskedelmi akadályokat, valamint az állami hatóságok legitim jogalkotási és közigazgatási tevékenységéből eredő, nem kereskedelmi indíttatású, de arra önkéntelenül hatást gyakorló kereskedelmi akadályokat;
- L. mivel a meglévő WTO-szabályok értelmében nem indokolt és nehézkes import, export és tranzit vámjáráások, valamint az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedések, a kereskedelmi védintézkedések tisztességtelen használata és a szellemi tulajdonjogok védelmének hiányosságai egyértelműen eleve indokolatlan kereskedelmi akadályok, amelyekkel foglalkozni kell az EU vállalatai piacra jutásának elősegítése érdekében;
- M. mivel annak ellenére, hogy rendkívül nehéz pontosan felbecsülni, hogy az Európai Unió kereskedelmi forgalmát milyen mértékben akadályozzák a külföldi piaci korlátozások, egyértelműnek tűnik, hogy a kereskedelmi akadályok komoly hatással vannak az uniós export összteljesítményére;
- N. mivel az Európai Unió gazdasági jelenléte általában erősebb az iparosodott országokban, ahol a kereslet állandó, míg jelentősen gyengébb a gyorsan növekvő területeken és a fellendülőben lévő piacokon, például Kínában és Indiában;
- O. mivel az Európai Uniót általában olyan nyitott és átlátható piacnak tartják, amely komolyan küzd a versenytelen magatartás ellen és garantálja a tisztességes feltételeket valamennyi behozatal számára, függetlenül azok eredetétől;
- P. mivel a magas tarifák még mindig jelentős kereskedelmi akadályt jelentenek, különösen a főbb, fellendülőben lévő országokkal folyó kapcsolatokban;
- Q. mivel a WTO az egyetlen eredményes fóruma a piacra jutás biztosításának, valamint a tisztességes és méltányos kereskedelem globális megvalósításának; mivel az európai irányítási modell előrevetítésének hozzá kell járulnia a megfelelő és tisztességes szabályok továbbfejlesztéséhez és biztosíthatja a világszerte szilárdabb és átfogóbb szabályozási keretét;
- R. mivel a Bizottság általánosan érdekelt annak biztosításában, hogy a partnerei által elfogadott kereskedelmi jogszabályok és gyakorlatok a lehető leginkább megfeleljenek a WTO- és más nemzetközi szabályoknak;

2008. február 19., kedd

- S. mivel a kereskedelmi akadályok és a határátlépést követő akadályok nemcsak az áruk kereskedelmét sújtják, hanem jelentősen érintik a szolgáltatások kereskedelmét és a közbeszerzést is;
- T. mivel a problémák megoldása és az ipar jogos érdekeinek és elvárásainak eredményesebb védelme jótékony hatást gyakorolna az Európai Unióra a láthatóság és hitelesség szempontjából is;
- U. mivel a felülvizsgált lisszaboni menetrendben kitűzött célok megvalósításához szükség van az Európai Unió iparának fejlődésére és a globális piacokon kivívott szilárd, versenyképes pozícióinak megtartására;
- V. mivel a versenyképesség alapját, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) esetében, egyre inkább a kutatás, a fejlesztés, az innováció és a szellemi tulajdon képezi;
- W. mivel e versenyképesség előfeltétele a biztonságos energiaellátás, illetve az európai uniós vállalkozásoknak a legkorszerűbb információs és kommunikációs technológiához való akadálytalan hozzáférése;

Általános áttekintés

1. hangsúlyozza, hogy az európai uniós termékek és szolgáltatások előtt új világpiacok megnyitását célzó felülvizsgált, ambiciózusabb piacra jutási stratégia sikeres végrehajtása nemcsak kiterjesztheti az Európai Unió globális szerepét, hanem megóvhatja a meglévő munkahelyeket és újakat is teremthet Európában, fokozhatja az Európai Unió versenyképességét, s ezáltal jelentősen hozzájárulhat a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek megvalósításához;
2. emlékeztet arra, hogy a piacra jutás elősegítésére irányuló európai uniós stratégia kifejezetten a fejlett és a fellendülőben lévő gazdaságokat célozza;
3. hangsúlyozza, hogy az Európai Unió fejlett és a fellendülőben lévő gazdaságok irányába megvalósuló exportteljesítményét gyakran akadályozza a kölcsönösség hiánya a piacra jutás feltételeit illetően, továbbá a nemzetközi kereskedelem szabályainak való elégtelen mértékű megfelelés, illetve a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok terjedése;
4. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Európai Unió jogos kereskedelmi érdekeit megvédjék harmadik országok visszaélést megvalósító vagy tisztességtelen kereskedelmi gyakorlata ellen; nézete szerint, amikor harmadik országok indokolatlanul korlátozzák az Európai Unió vállalatainak piacukra való bejutását, az Európai Uniónak gyorsan és erőteljesen fel kell lépnie;
5. megállapítja, hogy a nemzetközi kereskedelemben egyre nő a szabályozási kérdések szerepe; nagyobb mértékű összehangra szólít fel az Európai Unió, illetve főbb kereskedelmi partnerei szabályai és gyakorlatai között; hangsúlyozza, hogy a szabályok és szabályozások összehangolása nem eredményezheti Európában az egészségre, a biztonságra, vagy a környezetre és szociális kérdésekre vonatkozó jogszabályok meggyengülését, ehelyett megfelelőbb szabályok elfogadásához kell vezetnie az Európai Unió főbb kereskedelmi partnerei részéről;
6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hosszú távú megközelítést fogadjanak el olyan szerkezeti torzulások tekintetében, melyek jellegükből adódóan a Bizottság intézkedéseit követően is valószínűleg megmaradnak vagy újból megjelennek; sürgeti a Bizottságot, hogy ne mellőzze olyan ügyek vizsgálatát, melyekben nem valószínűsíthető az akadályok rövid időn belüli eltávolítása, ha ezek megszüntetésére ugyanakkor szükség van a kulcsfontosságú külföldi piacokon az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása érdekében;
7. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a WTO szabályai és más nemzetközi kereskedelmi jogszabályok bármely fél által történő súlyos és szisztematikus megsértését, mivel ezek tekintetében azonnali kiigazítás szükséges, illetve biztosítsa, hogy az említett szabályok végrehajtását ne rendeljék alá az adott ügytől eltérő politikai és gazdasági szempontoknak;
8. sürgeti a harmadik országokat, hogy oldják fel az európai vállalatok tekintetében a külföldi tulajdonra vonatkozó korlátozásokat és töröljék el a megkülönböztető szabályokat;
9. üdvözli a Bizottság által javasolt megközelítést a piacra jutás prioritásainak megállapítása terén, sürgeti azonban további olyan feltételek megvizsgálását, melyekkel biztosítható, hogy ez az új kezdeményezés az Európai Unión belül a lehető legtöbb gazdasági szereplőnek nyújtson segítséget, ideértve különösen a kkv-eket, amelyek túlélése szükségszerűen a szellemi tulajdonjogok egyértelmű meghatározásától és eredményes végrehajtásától, valamint a monopóliumbérek határozott korlátozásától függ;

2008. február 19., kedd

10. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi korlátok elleni küzdelem sikere ösztönözni fogja a befektetést, a termelést és a kereskedelmet az Európai Unióban és világszerte többek között azáltal, hogy a piaca jutási feltételek átláthatóbbak, kiszámíthatóbbak és versenyképesek lesznek, továbbá kapcsolatok jönnek létre és erősödnek meg az Európai Unió és a nemzetközi piacok között;

11. hiszi, hogy az Európai Unió célországaival kötött szabadkereskedelmi megállapodások értelmetlenek, amennyiben nem biztosítják a jelentős piaca jutást és a nem tarifális akadályok jelentős csökkentését, végül azok eltörlését, amelyek, emlékeztetőül, a tarifális akadályoknál gyakran nagyobb mértékben torzítják a kereskedelmet;

A Bizottság közleménye

12. üdvözlí a Bizottság kezdeményezését az európai exportörök piaca jutásának elősegítését célzó, szorosabb együttműködés létrehozása, s különösen az európai vállalkozások számára konkrét eredmények elérése érdekében, a fellendülőben lévő piacokra jutás megkönnyítése révén, ahol az európai vállalkozások új és összetett kereskedelmi és befektetési akadályokat tapasztalnak; üdvözlí a Bizottság kezdeményezését, amely úgy kívánja összehangolni az Unió kereskedelmi politikájának és piaci hozzáférést elősegítő stratégiájának célkitűzéseit és eszközeit, hogy annak révén az Unió akadálytalanul kihasználhassa a nemzetközi kereskedelem és a globális versenyképesség terén nyíló lehetőségeit;

13. különösen üdvözlí a Bizottság, a tagállamok és az európai uniós vállalkozások közötti szorosabb együttműködés létrehozására vonatkozó bizottsági javaslatot, amelynek célja a gazdasági szereplők közvetlen megsegítése a harmadik országok piacaira való bejutás során tapasztalt konkrét nehézségek leküzdése terén, az üzleti valósággal összeegyeztethető módon és időben;

14. nézete szerint a Bizottság jelentős szerepet játszhat az új piaca jutási stratégia végrehajtása során, a nemzeti és közösségi szintű fellépések közötti megfelelő mértékű együttműködés biztosítása, az egyébként szétforgácsoló erőforrások kiaknázása, és az európai exportörök jogainak és érdekeinek hatékonyabb védelme révén;

15. nézete szerint az Európai Unió pótolhatatlan szerepet játszik az egyenlő versenyfeltételek nemzetközi kereskedelemben történő garantálásában, szoros együttműködésben tagállamaival, s figyelembe véve a szubsidiaritás elvét és a meglévő hatáskörök egységét;

16. hangsúlyozza a piaca jutási stratégia hatékonyságának értékelése céljából az eredmények időszakos mennyiségi és minőségi értékelésének fontosságát; felhívja az Európai Bizottságot, hogy alakítson ki megfelelő piaca jutási cselekvési tervet és nyújtson be éves jelentést az Európai Parlamentnek a piaca jutás tekintetében, a kereskedelmi védintézkedések esetében már bevezetett jelentéshez hasonlóan;

17. sürgeti az egymással az Európai Unión belül és kívül is jogszerűen versengő európai vállalatokat az új piaca jutási stratégia tekintetében kooperatív megközelítés elfogadására, szem előtt tartva, hogy a külföldi piacok megnyitása, valamint a szabad és tisztességes kereskedelem biztosítása közös érdekük, és ezáltal közös és összehangolt erőfeszítéseket igényel;

18. sajnálja, hogy a „Globális Európa: szorosabb együttműködés az európai exportörök piaca jutásának elősegítése érdekében” című közleményben nem vettek figyelembe a vállalkozásoktól, szakszervezetektől, fogyasztói szervezetektől és a civil társadalomtól érkező több ésszerű és tapasztalatokon alapuló ajánlást; és sürgeti a Bizottságot azok megfontolására a közlemény végrehajtása során;

A piaca jutásra vonatkozó kezdeményezések az Európai Unióban

19. hangsúlyozza a további együttműködés szükségességét a Bizottság és a tagállamok között, figyelemmel az információk és a bevált gyakorlatok megosztására; felhívja a tagállamokat nemzeti vagy adott esetben regionális segélyvonalak létrehozására a tájékoztatás és az igények központosítása érdekében, különös figyelmet fordítva a kkv-k érdekeire és igényeire;

20. nézete szerint az ilyen hálózatok hatékonysága jelentősen javulna, ha a nemzeti és helyi ágazati szövetségek, kereskedelmi kamarák, kkv-k szövetségei és más kereskedelmi támogatószervek részt vennének azok létrehozatalában;

2008. február 19., kedd

21. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a piacra jutással foglalkozó tanácsadó bizottság szerepének fokozására, valamint az állandó kapcsolattartás biztosítására a 133. cikk szerinti bizottság (az EK-Szerződés vonatkozó cikke alapján), a kereskedelmi akadályok szabályozó bizottsága és egyéb illetékes bizottságok között;

22. felhívja a Bizottságot az állandó párbeszéd rendszerének létrehozására, amely lehetővé teszi a tagállamok és adott esetben a régiók és más európai szereplők között az információk megosztását, valamint stratégiák és prioritások meghatározását;

23. felhívja a Bizottságot a piacra jutási stratégia végrehajtása során az alábbiak figyelembevételére:

- a piacra jutás kérdéseivel foglalkozó egységhez több brüsszeli alkalmazott kinevezése;
- hatékony panasznyilvántartás létrehozása a Kereskedelmi Főigazgatóságon belül;
- strukturált iránymutatások kialakítása a nem tarifális akadályok minden egyes kategóriájának kezelésére;
- segélyvonal létrehozása a tagállamok és a vállalatok számára (egy kkv-ekkel foglalkozó külön részleggel) a Kereskedelmi Főigazgatóságon belül;
- a Bizottság piacra jutási szolgáltatásaival kapcsolatos kommunikációs politika felülvizsgálata és kibővítése, különös tekintettel a kkv-kra;
- a potenciális felhasználók számának növelése az alapszolgáltatások minden hivatalos uniós nyelven való rendelkezésre bocsátása (pl. broszúrák és szórólapok) révén;
- a piacra jutással foglalkozó adatbázis (MADB) fejlesztése az üzleti érdekekhez való jobb illeszkedése és fokozottan felhasználóbaráttá tétele érdekében;
- a belső együttműködés és kommunikáció fejlesztése a piacra jutás kérdéseivel foglalkozó bizottsági szolgálatok körében;
- a piacra jutással foglalkozó tanácsadó bizottságban az üzleti közösség képviselői részvételének biztosítása;
- a prioritások tekintetében strukturált iránymutatások kialakítása, beleértve azt, hogy mely piacokra, ágazatokra és akadályokra kell összpontosítani;
- a Bizottság helyzetének erősítése a nemzetközi szabványosítási testületekben, mint például a Nemzetközi Szabványügyi Szervezetben (ISO);

A piacra jutásra vonatkozó kezdeményezések harmadik országokban

24. strukturáltabb együttműködésre hív fel a harmadik országokban a Bizottság és a tagállamok között, melynek révén hatékonyabban kihasználhatók a piacra jutás kérdéseivel foglalkozó diplomáciai és kormányzati erőforrások;

25. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy egyértelmű és nagyra törő felhatalmazást kell adni a Bizottság küldöttségeinek és harmadik országokban újonnan létrehozott, piaci hozzáféréssel foglalkozó csoportoknak; megismétli, hogy a piacra jutási stratégia csak akkor lesz sikeres, ha a tagállamok is készek ahhoz saját humán és pénzügyi erőforrásaikkal – vagyoni helyzetükkel, érdekeltiségükkel és célkitűzéseikkel arányosan – hozzájárulni;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy bővítsék ki az együttműködést az európai kereskedelmi kamarákkal, kereskedelmi szövetségekkel és a harmadik országokban található tagállami kereskedelmi ügynökségekkel, illetve biztosítsák, hogy megfelelő információcserére kerüljön sor a küldöttségek, a tagállami nagykövetségek, más külföldi kormányzati külkereskedelmi szervek és az érdekelt európai üzleti szövetségek között;

27. felhívja a Bizottságot, hogy újból rangsorolja és alkalmasint növelje a Bizottság küldöttségei számára rendelkezésre álló humán erőforrásokat annak érdekében, hogy több alkalmazott álljon rendelkezésre a piacra jutással foglalkozó csoportok létrehozásához és sikeres működésének biztosításához, különösen a kulcsfontosságú küldöttségeken, mint pl. Pekingben, Újdelhiben, Moszkvában és Brazíliában;

2008. február 19., kedd

Ágazati kérdések

28. külön kezdeményezések létrehozását támogatja a piacra jutás stratégiájának keretében, különösen a szolgáltatások, a közbeszerzés, a beruházás és a szellemi tulajdonjogok, vámeljáráások, állami támogatások és egyéb támogatások területén egyes akadályok kezelésére, valamint versenyszabályok létrehozására és azok harmadik országokban történő megfelelő végrehajtására;

29. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a kkv-k tartósan részesülhessenek az új piacra jutási kezdeményezésekből; felhívja a Bizottságot, hogy határozzon meg ad hoc intézkedéseket a kkv-k termékeinek harmadik országok piacán való jelenlétének megerősítése, illetve törvényes jogaik megvédésére harmadik országok egyoldalú gyakorlataival szemben;

30. felszólítja a Bizottságot, hogy külkereskedelmi politikája keretében külön foglalkozzék az európai vállalatok általi internet-szolgáltatásra és információs társadalmi szolgáltatásokra vonatkozóan a harmadik országokban alkalmazott minden korlátozással, és az említett szolgáltatások valamennyi szükségtelen korlátozását tekintse kereskedelmi akadálynak;

A többoldalú megközelítés

31. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy kapcsolódási pontokat teremtsenek az Európai Unió főbb kereskedelmi partnereivel (mint pl. az Egyesült Államokkal, Kanadával és Japánnal), egy közös piacra jutási stratégia meghatározása, illetve a piacra jutási ügyekben elengedhetetlen többoldalú megállapodás elősegítése érdekében;

32. megismétli az elmélyültebb nemzetközi szabályozói együttműködés és közeledés további előmozdításának szükségességét a pazarló kettősségek megszüntetése és a fogyasztók, az ipar és a kormányzatok költségeinek csökkentése érdekében; felhívja a Bizottságot az Európai Unió, valamint kereskedelmi partnerei normái és szabályai fokozatos közelítésének támogatására, multilaterális és bilaterális szinten egyaránt;

33. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a gyorsabb kivizsgálást lehetővé tévő külön WTO-mechanismusokat az új és kialakulóban levő nem tarifális akadályok kezelése érdekében; a Bizottságnak e tekintetben ösztönöznie kellene a többi kereskedelmi partnert arra, hogy nagyobb mértékben alkalmazzák a technikai kereskedelmi akadályokról szóló megállapodások szerinti bejelentési eljárásokat;

34. ragaszkodik ahhoz, hogy továbbra is egyértelműen központban maradjon a harmadik országok WTO-beli kötelezettségvállalásainak kikényszerítése és betartásának biztosítása e jognak a WTO vitarendezési mechanizmusának keretében történő érvényesítésével;

Előrettekintés

35. fejlesztési szempontokra való hivatkozás hiányában nézete szerint az Európai Uniónak mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy kereskedelmi partnerei a fejlettségüknek megfelelő szinten eredményeket tegyenek;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy az új generációs szabadkereskedelmi megállapodásokban és más, kereskedelmi vonatkozású megállapodásokban szerepeltessen egyértelmű végrehajtási és vitarendezési rendelkezéseket, melyeket különösen a „határátlépést követő akadályok” kezelésére alakítanak ki;

37. felhívja az Európai Unió kereskedelmi partnereit, hogy fokozatosan csökkentsék, vagy szabaduljanak meg az áruk és szolgáltatások piacra jutását korlátozó minden akadálytól, és ehelyett optimalizálják kölcsönös kereskedelmi lehetőségeiket a viszonyosság alapján, többek között a kétoldalú, regionális és többoldalú megállapodásokból eredő piacnyitási intézkedések megfelelő végrehajtásával;

38. felhívja a Bizottságot, hogy évente számoljon be az Európai Parlamentnek a piacra jutási stratégia előrehaladásáról és eredményeiről, különös figyelmet szentelve a kitűzött prioritásoknak;

*
* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. február 19., kedd

Az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaélései

P6_TA(2008)0054

Az Európai Parlament nyilatkozata az Európai Unióban működő nagy élelmiszer-áruházak hatalmi visszaéléseinek vizsgálatáról és jogorvoslásáról

(2009/C 184 E/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel eljárási szabályzata 116. cikkére,

- A. mivel a kiskereskedelmet mindinkább néhány élelmiszeráruház-lánc uralja az EU egész területén;
 - B. mivel ezek az eladók gyorsan válnak olyan „kapuőrökké”, akik ellenőrzésük alatt tartják a gazdálkodók és más beszállítók egyetlen valódi hozzáférését az EU fogyasztóihoz;
 - C. mivel az egész EU-ban a bizonyítékok arra utalnak, hogy a nagy élelmiszer-áruházak azért élnek vissza vásárlóerejükkel, hogy az EU-n belüli és a tengerentúli szállítók számára kifizetett összegeket erőszakkal tarthatatlan szintre csökkentsék, és hogy tisztességtelen feltételeket szabjanak számukra;
 - D. mivel az ilyen szállítókra nehezedő nyomás negatív továbbgyűrűző hatást gyakorol mind a foglalkoztatás minőségére, mind pedig a környezet védelmére;
 - E. mivel fennáll a lehetősége annak, hogy a fogyasztóknak a termékválaszték, a kulturális örökség és a kiskereskedelmi árusítóhelyek csökkenésével kell számolniuk;
 - F. mivel néhány tagállam már elfogadott az ilyen visszaélések visszaszorítására szolgáló nemzeti jogszabályokat, a nagyobb élelmiszer-áruházak mégis mindinkább a nemzeti határokat átlépve működnek, kívánatossá téve az összehangolt uniós jogszabályást;
1. felszólítja a Versenypolitikai Főigazgatóságot, hogy vizsgálja ki az EU élelmiszeráruház-szektora koncentrációjának a kisvállalkozásokra, szállítókra, munkavállalókra és fogyasztókra gyakorolt hatását, különös figyelmet fordítva arra, hogy megvizsgáljon a vásárlóerővel való minden olyan visszaélést, amely ebből a koncentrációból ered;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy javasoljon megfelelő intézkedéseket, beleértve a rendeletet is, a fogyasztók, dolgozók és termelők védelmére a vizsgálat során megállapított minden erőfölénnyel való visszaéléssel és negatív hatással szemben;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a nyilatkozatot az aláírók nevével együtt a Bizottságnak, a Tanácsnak és a tagállamok parlamentjeinek.

Aláírók

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Jim Allister, Roberta Alma Anastase, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikienė, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Alfredo Antonozzi, Kader Arif, Stavros Arnaoutakis, Richard James Ashworth, Francisco Assis, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Baco, Mariela Velichkova Baeva, Enrique Barón Crespo, Barsi-Pataky Etelka, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Bauer Edit, Jean Marie Beaupuy, Becsey Zsolt László, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennaïmias, Monika Beňová, Pervenche Berès, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Šarūnas Birutis, Jana Bobošíková, Sebastian Valentin Bodu, Jens-Peter Bonde, Guy Bono, Mario Borghezio, Josep Borrell Fontelles, Umberto Bossi, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Danutė Budreikaitė, Paul van Buitenen, Kathalijne Maria Buitenweg, Ieke van den Burg, Colm Burke, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Joan Calabuig Rull, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Giorgio Carollo, Paulo Casaca, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Giusto Catania, Alejandro Cercas, Giulietto Chiesa, Sylwester Chruszcz, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Titus Corlăţean, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Creţu, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Csíbi Magor Imre, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Chris Davies, De Blasio Antonio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Harlem Désir, Nirj Deva, Mía De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dićkutė, Gintaras Didžiokas,

2008. február 19., kedd

Dobolyi Alexandra, Brigitte Douay, Mojca Drčar Murko, Bárbara Dührkop Dührkop, Duka-Zólyomi Árpád, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Robert Evans, Richard Falbr, Claudio Fava, Fazakas Szabolcs, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Sorin Frunzäverde, Gál Kinga, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Iratxe García Pérez, Giuseppe Gargani, Jas Gawronski, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Ioannis Gklavakis, Glattfelder Béla, Gian Paolo Gobbo, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Luis de Grandes Pascual, Louis Grech, Elly de Groen-Kouwenhoven, Lilli Gruber, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Gurmai Zita, Catherine Guy-Quint, Gyürk András, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Harangozó Gábor, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Adeline Hazan, Anna Hedh, Hegyi Gyula, Erna Hennicot-Schoepges, Herczog Edit, Esther Herranz García, Jim Higgins, Mary Honeyball, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Monica Maria Iacob-Ridzi, Mikel Irujo Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Carlos José Iturgaiz Angulo, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Járóka Livia, Elisabeth Jeggle, Pierre Jonckheer, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Gisela Kallenbach, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Metin Kazak, Tunne Kelam, Wolf Klinz, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Kósáné Kovács Magda, Miloš Koterec, Sergej Kozlík, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Johannes Lebech, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Lévai Katalin, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Andrea Losco, Caroline Lucas, Elizabeth Lynne, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, David Martin, Hans-Peter Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Ángel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Antonio Masip Hidalgo, Jiří Maštálka, Ana Mato Adrover, Mario Mauro, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Willy Meyer Pleite, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Joseph Muscat, Francesco Musotto, Sebastiano (Nello) Musumeci, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, Rareș-Lucian Niculescu, Ljudmila Novak, Vural Öger, Cem Özdemir, Olajos Péter, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Óry Csaba, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Vladko Todorov Panayotov, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Paparizov, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Bogdan Pęk, Maria Petre, Tobias Pflüger, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinská, Rovana Plumb, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, Bernard Poignant, Adriana Poli Bortone, José Javier Pomés Ruiz, Mihaela Popa, Nicolae Vlad Popa, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Miloslav Ransdorf, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Michel Rocard, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Mechtild Rothe, Libor Rouček, Martine Roure, Christian Rovsing, Luisa Fernanda Rudi Ubeda, Heide Rühle, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Daciana Octavia Sârbu, Amalia Sartori, Gilles Savary, Luciana Sbarbati, Pierre Schapira, Karin Scheele, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Schmitt Pál, Schöpflin György, Adrian Severin, Czesław Adam Siekierski, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Alyn Smith, Sógor Csaba, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Petya Stavreva, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Theodor Dumitru Stolojan, Dimitar Stoyanov, Daniel Stroj, Robert Sturdy, Margie Sudre, Surján László, Gianluca Susta, Szájer József, Konrad Szymański, Tabajdi Csaba Sándor, Antonio Tajani, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Tőkés László, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Feleknas Uca, Inese Vaidere, Johan Van Hecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Marcello Vernola, Oldřich Vlasák, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Luis Yáñez-Barnuevo García, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Vladimír Železný, Roberts Zīle, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Tadeusz Zwiefka

2008. február 20., szerda

A Lisszaboni Szerződés

P6_TA(2008)0055

Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása a Lisszaboni Szerződésről (2007/2286(INI))

(2009/C 184 E/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződést és az Európai Közösséget létrehozó szerződést módosító, 2007. december 13-án aláírt Lisszaboni Szerződésre,
- tekintettel az Egységes Európai Okmánnyal és a Maastrichti, az Amszterdami és a Nizzai Szerződéssel módosított, az Európai Unióról szóló szerződésre és az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾ (2007. december 12),
- tekintettel az Unió jövőjéről szóló, 2001. december 15-i laekeni nyilatkozatra,
- tekintettel az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló, 2004. október 29-én Rómában aláírt szerződésre,
- tekintettel az Unió alkotmányos folyamatának ütemtervéről szóló, 2007. június 7-i állásfoglalására ⁽²⁾ és a kormányközi konferencia összehívásáról szóló, 2007. július 11-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság, a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Költségvetési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság véleményére (A6-0013/2008),

mivel:

- A. az elmúlt 50 év során az Európai Unió fejlődése alapvető jelentőségű volt abban a következő szempontokból: a korábban háború sújtotta kontinensen létrejött a béke és stabilitás térsége; megszilárdult a demokrácia, a szabadság és az állampolgárok jogai; a világ legnagyobb egységes – a szociális normákra, a környezetvédelemre, a fogyasztóvédelemre és a tisztességes versenyre vonatkozóan közös szabályokkal, valamint gazdasági és monetáris unióval rendelkező – piacának létrehozása eredményeképpen növekedett a prosperitás a szolidaritás és a jólét; lehetővé vált a tagállamok együttműködése a nemzeti határokon túllépő kérdésekben; és Európa erőteljesebben léphetett fel a globális ügyekben;
- B. széles körben elismerik, hogy meg kell reformálni és erősíteni kell az Unió struktúráit e vívmányok megszilárdítása érdekében, és azért, hogy javítsák a huszonhét – vagy esetleg több – tagállam uniójának hatékony működését, hogy az szembenézhesen az új közös kihívásokkal és demokratikus elszámoltathatósága növekedjék;
- C. ez az igény volt a forrása az egymást követő reformoknak, amelyek a Maastrichti Szerződés óta – amely a gazdasági és monetáris unió megteremtésével és az alapvetően gazdasági közösségből a politikai közösségbe való átmenettel váltást jelentett az európai integrációban – megpróbálták rendezni az Unió intézményi felépítését, és amelyek a laekeni nyilatkozathoz vezettek; ez utóbbi pedig egy másféle reformfolyamat előtt nyitotta meg az utat, amely konventen, és nem kizárólag kormányközi konferenciákon alapul;

⁽¹⁾ HL C 303., 2007.12.14., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0234.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0328.

2008. február 20., szerda

- D. az Európai Alkotmányt létrehozó szerződés tervezetét az egyes nemzeti parlamentek két-két képviselőjéből, tizenhat európai parlamenti képviselőből, a Bizottság két képviselőjéből és az egyes nemzeti kormányok képviselőiből álló konvent dolgozta ki, amely – a 2004. évi kormányközi konferencia által lényegében változatlanul hagyott – tervezetet nyilvános tanácskozás során készítette el konszenzussal; ezzel szemben az azt követő Lisszaboni Szerződés, amely elhagyta az Alkotmány bizonyos jellemzőit, hagyományosabb kormányközi munkamódszerrel született – jöllehet az Európai Parlament három képviselőjének teljes körű részvételével;
- E. az Uniónak a Szerződések alkotmánnyal történő megreformálására irányuló korábbi erőfeszítést az Európai Parlamentben az európai polgárok választott képviselőinek nagy többsége elfogadta⁽¹⁾ és a tagállamok 2/3-a ratifikálta, két tagállam (Franciaország és Hollandia) azonban elutasította, majd a mérlegelés időszakát követően – amikor egyértelművé vált, hogy a valamennyi tagállam szükséges jóváhagyása nem valósítható meg – ezt a megközelítést elvetették a már korábban is meglévő Szerződések módosítása javára;
- F. a módszerben és a folyamatban bekövetkezett változás – noha az Unió intézményi felépítésével kapcsolatban tervezett gyakorlati kiigazítások közül sokat új formában tartott meg – azzal járt, hogy mérséklődtek a törekvések és lemondtak az Alkotmány több sajátosságáról, valamint elhalasztották egyes új mechanizmusok hatálybalépését, és a különböző tagállamokra vonatkozó különleges intézkedéseket beépítették a Szerződésekbe;
- G. mindazonáltal a Szerződésnek az Európai Unió minden egyes nemzeti kormánya általi elfogadása azt mutatja, hogy a tagállamok választott kormányai ezt a kompromisszumot jövőbeli együttműködésük alapjának tekintik, amely ugyanakkor mindegyiküktől megköveteli a legnagyobb fokú politikai elkötelezettséget a 2009. január 1-je előtti ratifikálás érdekében;
- H. szükséges, hogy a Lisszaboni Szerződést valamennyi tagállam még 2008 vége előtt ratifikálja, hogy a polgárok döntésüket a 2009-es választások során az Unió új intézményi keretének teljes ismeretében hozhassák meg;

Kedvező lépés az Unió jövője szempontjából

1. megállapítja, hogy a Lisszaboni Szerződés egészében véve hatalmas előrelépést jelent a meglévő Szerződésekhez képest, és – az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szerepének megerősítése révén – nagyobb mértékű demokratikus elszámoltathatóságot és jobb döntéshozatali képességet teremt az Unióban, kibővíti az európai polgárok jogait az Unióval szemben, és hatékonyabbá teszi az Unió intézményeinek működését;

Nagyobb fokú demokratikus elszámoltathatóság

2. üdvözli, hogy fokozódik a demokratikus elszámoltathatóság és bővülnek a döntéshozatali hatáskörök, ami lehetővé teszi a polgárok számára, hogy jobban ellenőrizhessék az Unió fellépéseit, nevezetesen az alábbi előrelépéseknek köszönhetően:

a) minden európai uniós jogszabály elfogadását olyan szintű parlamenti ellenőrzés előzi meg, amely nem létezik más nemzetek feletti vagy nemzetközi struktúrában:

- néhány kivétellel valamennyi európai uniós jogszabályhoz a (saját parlamentjeiknek felelős nemzeti miniszterekből álló) Tanács és a (közvetlenül megválasztott európai parlamenti képviselőkből álló) Európai Parlament kettős és egymással egyenértékű jóváhagyása lesz szükséges;
- megerősödik valamennyi európai uniós jogszabálynak a nemzeti parlamentek általi előzetes ellenőrzése, mivel a nemzeti parlamentek megfelelő időben meg fogják kapni az európai jogalkotási javaslatokat ahhoz, hogy a tanácsi álláspont elfogadása előtt megvitathassák őket miniszterekkel, és jogosultak lesznek arra is, hogy kérjék egy javaslat felülvizsgálatát, ha megítélésük szerint nem tartja tiszteletben a szubszidiaritás elvét;

⁽¹⁾ 500 szavazattal, 137 ellenszavazattal és 40 tartózkodással (a 2005. január 12-i állásfoglalása az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződésről [Corbett/Méndez de Vigo jelentés], HL C 247. E, 2005.10.6., 88. o.).

2008. február 20., szerda

- b) a Bizottság elnökét az Európai Tanács javaslata alapján az Európai Parlament választja, figyelembe véve az európai parlamenti választásokat;
- c) az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét az Európai Tanács és a Bizottság elnöke nevezi ki, és – a Bizottság tagjaként – a Parlamentben ugyanolyan beiktatási eljárás kell keresztülmennie, mint bármely más európai biztosnak; a főképviselő a Bizottság alelnökeként beiktatása, valamint hivatala gyakorlása tekintetében – minden más biztoshoz hasonlóan – ugyanazon szabályoknak lesz alávetve;
- d) új, egyszerűbb és demokratikusabb költségvetési eljárás jön létre, egyetlen olvasattal: a kötelező és nem kötelező kiadások közötti megkülönböztetést eltörölik, ami biztosítja a Parlament és a Tanács közötti teljes egyenlőséget a teljes éves költségvetés elfogadása tekintetében, míg a Parlamentnek jóváhagyási joga van a kötelező többéves pénzügyi keretet illetően;
- e) a Bizottságra átruházott jogalkotási hatáskörre vonatkozó demokratikus ellenőrzést a felügyelet új rendszere erősíti meg, melynek értelmében az Európai Parlament vagy a Tanács visszahívhatja a Bizottság határozatait, vagy visszavonhatja a hatáskör-átruházást;
- f) számos, az Unió által aláírt nemzetközi szerződéshez az Európai Parlament jóváhagyása lesz szükséges, beleértve az olyan területekre vonatkozó szerződéseket is, amelyek az Unión belül rendes jogalkotási eljárás tárgyát képezik;
- g) a Tanács ülése nyilvános lesz uniós jogszabályokra irányuló javaslatok vizsgálata és szavazásra bocsátása esetén, ami láthatóvá teszi a polgárok számára, hogyan lép fel kormányuk a Tanácsban;
- h) az ügynökségekre – különösen az Europolra és az Eurojustra – nagyobb fokú parlamenti ellenőrzés vonatkozik majd;
- i) a Régiók Bizottsága megkapja a jogot arra, hogy az Európai Unió Bíróságához forduljon, tagjainak mandátuma 5 évre emelkedik, valamint pontosabban meghatározzák az Európai Parlamenttel fenntartott kapcsolatait;
- j) a Szerződések felülvizsgálatának eljárása a jövőben nyitottabb és demokratikusabb lesz, mivel az Európai Parlament hatáskört kap arra irányuló javaslatok benyújtására, és minden javasolt felülvizsgálatot a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament képviselőit magában foglaló konventnek kell megvizsgálnia, kivéve, ha a Parlament ezt szükségtelennak tekinti, miközben új, egyszerűsített felülvizsgálati eljárások kerülnek bevezetésre a Szerződés egyes rendelkezéseinek egyhangú döntéssel történő módosítására a nemzeti parlamentek jóváhagyásával;

Az értékek megszilárdítása, a polgárok jogainak megerősítése, nagyobb átláthatóság

- 3. üdvözlö, hogy a polgárok jogai erősödnek az alábbi előrelépéseknek köszönhetően:
 - a) jogilag kötelező érvényűvé válik az Európai Unió alapjogi chartája, amely a modern polgári, politikai, gazdasági és szociális jogok teljes listáját tartalmazza; az Unió polgárai számára jogbiztonságot nyújt, biztosítva azt, hogy az uniós jog valamennyi rendelkezésének és az uniós intézmények által vagy az uniós jogszabályok alapján végrehajtott valamennyi fellépésnek meg kell felelnie e normáknak;
 - b) az Uniónak kérnie kell az Emberi Jogok Európai Egyezményéhez való csatlakozást, ezáltal az Unió a polgárok jogainak tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettséget illetően ugyanolyan külső ellenőrzés alá kerül, mint tagállamai;
 - c) a Szerződés előkészítésében betöltött fontos szerepükre építve a polgárok és az őket képviselő egyesületek részvételét új rendelkezések segítik elő az Unió tanácskozásai során; bátorítják a szociális partnerekkel az egyházakkal és a vallási közösségekkel, valamint a világnézeti szervezetekkel való párbeszédet;
 - d) az uniós polgári kezdeményezés bevezetése lehetővé teszi, hogy a polgárok javaslatokat nyújtsanak be olyan ügyekben, amikor úgy vélik, hogy a Szerződések végrehajtása érdekében uniós jogi aktusra van szükség;

2008. február 20., szerda

- e) megerősödik a polgárok jogi védelme, mivel az Európai Unió Bíróságának hatáskörét kiterjesztik a szabadsághoz, a biztonsághoz és a jog érvényesüléséhez kapcsolódó ügyekre, valamint az Európai Tanács, az Európai Központi Bank és az Unió ügynökségei által létrehozott jogi aktusokra, és ezzel párhuzamosan bővítik a bírósági eljárásokhoz való hozzáférés lehetőségeit a természetes és jogi személyek számára;
4. üdvözli, hogy a Szerződés érthetőbbé és világosabbá teszi az Európai Unió alapjául szolgáló – és a valamennyi tagállam számára közös – értékeket, az Unió céljait, valamint a tevékenységét és a tagállamokkal fennálló kapcsolatait vezérlő elveket:
- a) egyértelműen körülhatárolják az Európai Unió hatásköreit a tagállamokéval szemben, azon elv alapján, hogy minden hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháznak át az Unióra, a tagállamoknál marad;
- b) nagyobb hangsúlyt kapnak azok a politikák, amelyek látható előnyt jelentenek a polgárok számára: általánosan alkalmazandó új rendelkezések vonatkoznak a magas szintű foglalkoztatásra, a megfelelő szociális védelem biztosítására, a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre, a magas szintű oktatásra, képzésre és egészségügyre, mindennemű megkülönböztetés megszüntetésére, a nők és férfiak közötti egyenlőség elősegítésére; új rendelkezések vonatkoznak a fenntartható fejlődés és a környezetvédelem előmozdítására, ideértve az éghajlatváltozás elleni küzdelmet és a közérdekű szolgáltatások tiszteletben tartását; ismételten megerősítik a gazdasági, társadalmi és területi kohéziót mint az Unió egyik célját;
- c) az „Európai Közösség” és „Európai Unió” összetéveszthetősége megszűnik, hiszen az Európai Unió egységes jogalannyá és szerkezetűvé válik;
- d) a tagállamok közötti szolidaritási záradék alapján a polgárok terrortámadások, illetve természeti vagy ember okozta katasztrófa esetén az Unió minden részéből támogatást várhatnak;
- e) megerősíti a sajátosságait az Európai Unió intézményi szervezetének, amelyre tagállamok átruházzák egyes hatásköreiket, melyekről úgy vélik, hogy a közös mechanizmusokon keresztül jobban gyakorolhatók, viszont az esetleges kétségek elkerülése érdekében elegendő biztosítékot nyújt arra, hogy az Európai Unió nem válik központosított, teljhatalmú, államok feletti állammá; e biztosítékok például:
- a kötelezettség, amely szerint az Uniónak tiszteletben kell tartania a tagállamok nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésüknek, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is, és tiszteletben kell tartania az alapvető állami funkcióikat, ideértve az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét;
 - a hatáskör-átruházás (amely szerint az Unió csak a tagállamok által ráruházott hatáskörökben jár el), a szubszidiaritás és az arányosság elve;
 - a tagállamok részvétele az Unió döntéshozatali rendszerében és e rendszer bármilyen megváltoztatásának jóváhagyásában;
 - a tagállamok arra való jogának elismerése, hogy szabadon kiléphessenek az Európai Unióból;

Nagyobb hatékonyság

5. üdvözli, hogy az új Szerződés lehetővé teszi, hogy az Unió intézményei hatékonyabban végezzék feladataikat, különösen az alábbiak miatt:
- a) a Tanácsban üléselő kormányok egyhangú szavazás helyett sokkal több esetben szavaznak majd minősített többséggel, és ez több területen biztosítja, hogy a huszonhét tagú Unió működését ne fékezzék a vétők;
- b) az új, kettős többségre épülő szavazási rendszer megkönnyíti a Tanácson belüli döntéshozatalt;
- c) az Európai Tanács az Európai Unió valódi intézményévé fog válni, és hathónapos rotációs rendszerét a tagok által két és fél éves időtartamra megválasztott elnök váltja fel, ami az Európai Tanács munkájának előkészítésében és folyamatában jobb összhangot fog biztosítani;

2008. február 20., szerda

- d) a Bizottság tagjainak száma 2014-től a tagállamok számának 2/3-ára csökken, így javul a Bizottság cselekvési képessége, és ezáltal még világosabbá válik, hogy a biztosok nem saját országuk, hanem az Európai Unió érdekeit képviselik, míg a rotációs rendszer továbbra is biztosítja majd a tagállamok egyenlő részvételét;
- e) jelentősen javul majd az Unió mint globális tényező jelenléte és cselekvési képessége:
- az Európai Unió külpolitikai főképviselőjének és a külkapcsolatokért felelős biztosnak a tisztségét – amely gyakran kettősséghez és bonyodalmakhoz vezet – összevonják, létrehozva a Bizottság alelnöke/ külügyi és a biztonságpolitikai főképviselő posztját, aki a Külkapcsolatok Tanácsának elnökségét is ellátja, és képviseli az Uniót olyan kérdésekben, amelyekben közös állásponttal rendelkeznek – így biztosítva az Európai Unió külpolitikájának jobb összhangját;
 - létrejön egy, a Bizottság és a Tanács tisztviselőiből és a nemzeti diplomáciai szolgálatokból álló egységes külügyi szolgálat, melyet a Tanács kizárólag a Bizottság jóváhagyása mellett és a Parlamenttel való konzultációt követően hozhat létre; a Bizottság mellett létrehozandó külügyi szolgálat élén a Bizottság alelnöke/főképviselő áll majd, és ezáltal koherensebbé válik az Unió külpolitikájának kidolgozása és végrehajtása;
 - erősödik az Unió képessége, hogy közös struktúrákat alakítson ki a biztonság- és védelmi politika területén – többek között az által, hogy beillesztettek egy kölcsönös segítségnyújtási záradékot fegyveres támadás esetére –, miközben biztosítják a szükséges rugalmasságot, a tagállamok egymástól eltérő hozzáállásának figyelembe vétele érdekében;
- f) tisztázódik a különbség a jogalkotási és végrehajtási eszközök között; és az átruházott jogi aktusok új meghatározása lehetővé teszi az Európai Unió jogalkotásának egyszerűsítését és ésszerűsítését;
- g) a pillér-struktúra megszűnik, lehetővé téve, hogy az Európai Unió különböző tevékenységi területein egyszerűsített mechanizmusokkal és eszközökkel, egységesen intézkedjenek, noha e területeken a kül- és biztonságpolitika sajátos jellege különleges eljárásokat igényel;
- h) a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése terén a fellépésekre nagyra törőbb célok és hatékonyabb eljárások keretében kerül sor – felhagyva a különálló kormányközi eszközök és eljárások igénybevételével –, és lehetővé válik bírósági felülvizsgálatuk is, ami kézzelfogható fejlődést ígér az igazságszolgáltatási, a biztonsági és bevándorlási kérdésekben;
- i) egyértelműbb meghatározásra kerülnek az Európai Unió céljai és hatáskörei az alábbi területeken: éghajlatváltozás, a gyermekek jogai, európai szomszédsági politika, humanitárius segítségnyújtás, energiaügy (beleértve a Szerződésben a tagállamok között e területen érvényesülő szolidaritásra vonatkozó záradékot), világűr, turizmus, sport, népegészségügy és polgári védelem; a közös kereskedelempolitikát az Unió kizárólagos hatásköréiként határozzák meg;
- j) számos egyéb ügyben lehetségessé válik a döntéshozatal hatékonyabb módszereinek alkalmazása, ha van rá politikai akarat;
- k) nagyobb mozgástér áll rendelkezésre a rugalmas megállapodásokra, amikor nem minden tagállam hajlandó vagy képes bizonyos politikákat egyidejűleg átültetni;

Aggodalmak

6. tisztában van a széles körben kinyilvánított sajnálkozással amiatt, hogy a franciaországi és a hollandiai népszavazást követően a 27 tagállam közötti új megállapodás létrejötte érdekében az alábbiak váltak szükségessé:

- el kellett vetni az alkotmányozás elvét és bizonyos jellemzőit, például a polgárok és a tagállamok akaratán alapuló Unió fogalmát, az egységes és strukturált szöveget, a jogalkotási eszközök egyértelműbb elnevezését, az európai zászló és himnusz szerződésbe foglalását, és a „főképviselő” helyett a „külügyminiszter” cím használatát;
- el kellett halasztani az új Szerződés fontos elemeinek végrehajtását, például a Tanács új szavazati rendszerének (amelyhez a szavazás elhalasztásához kapcsolódó, „joanninai-kompromisszum” néven ismert különös rendelkezések járulnak) hatálybalépését, valamint egyes hatásköri területeken a korlátozó mechanizmusoknak a rendes jogalkotási eljárásba „vérszéként” való beépítését;

2008. február 20., szerda

- a bizonyos tagállamokra vonatkozó különleges intézkedéseket be kellett építeni a Szerződésbe, például két tagállam részvételének lehetőségét (opt-in) biztosító megállapodások kiterjesztése a rendőri és a büntetőjogi együttműködésre, a Chartának két tagállam nemzeti jogára vonatkozó hatályát korlátozó jegyzőkönyv, valamint egy tagállamnak a degresszív arányosság elvétől eltérően a Parlamentben biztosított további hely;
- módosítani kellett a Szerződés egyes részeinek vagy a jegyzőkönyveknek és a nyilatkozatoknak a megfogalmazását, amelyek így indokolatlanul negatív hangnembe csaptak át, ami az Európai Unióval és intézményeivel szembeni bizalmatlanság érzését kelti, és kedvezőtlen jelzés a nyilvánosság felé;

Következtetések

7. jóváhagyja a Szerződést, és hangsúlyozza, hogy 2009. január 1-jei hatálybalépéséhez szükséges, hogy az Európai Unió valamennyi tagállama kellő időben ratifikálja;
8. úgy véli, hogy a Lisszaboni Szerződés szilárd és tartós keret, amely lehetőséget biztosít az Európai Unió további fejlődésére a jövőben;
9. tudatában van annak, hogy egy módosító szerződés szükségszerűen kevésbé érthető és olvasható, mint egy egységes szerkezetű; következőképpen kéri, hogy haladéktalanul tegyék közzé a Lisszaboni Szerződés által felülvizsgált Szerződéseket egységes szerkezetbe foglalt változatát, amely révén érthetőbb formában áll majd a polgárok rendelkezésére az Európai Unió alapító szövege;
10. megismétli kérését, hogy a jóhiszemű együttműködés elvével összhangban az EU intézményeinek és a nemzeti hatóságoknak is minden lehetséges erőfeszítést meg kell tenniük, hogy az európai polgárok világos és tárgyilagos tájékoztatást kapjanak a Szerződés tartalmáról;
11. utasítja illetékes bizottságát, hogy készítse elő az eljárási szabályzatának szükséges módosításait, és mérje fel, milyen további végrehajtási intézkedésekre lehet szükség;

*
* *

12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és az Alkotmányügyi Bizottság jelentését a tagállamok nemzeti parlamentjeinek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európa jövőjével foglalkozó konvent egykori tagjainak, továbbá biztosítsa, hogy a Parlament szolgálatai – beleértve az információs irodákat is – adjanak mindenre kiterjedő tájékoztatást a Parlamentnek a Szerződéssel kapcsolatos álláspontjáról.

Lisszaboni stratégia

P6_TA(2008)0057

Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az Európai Tanács 2008. tavaszi üléséhez való hozzájárulásról a lisszaboni stratégia kapcsán

(2009/C 184 E/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság lisszaboni stratégiára vonatkozó stratégiai csomagjára, amelynek részét képezi: „Stratégiai jelentés a növekedést és foglalkoztatást célzó megújult lisszaboni stratégiáról: új ciklus indítása (2008–2010)” című, a tavaszi Európai Tanácsnak szóló közlemény (COM(2007)0803), és a 2008–2010-es lisszaboni közösségi programról szóló javaslat című közlemény (COM(2007)0804),
- tekintettel a Bizottság közleményére: Az európai érdek: Siker a globalizáció korában (COM(2007)0581),

2008. február 20., szerda

- tekintettel „A tagállamok és a régiók az EU kohéziós politikája segítségével valósítják meg a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégiát 2007 és 2013 között” című bizottsági közleményre (COM(2007)0798),
 - tekintettel a tagállamok által benyújtott 27 nemzeti lisszaboni reformprogramra (2005–2008),
 - tekintettel az Európai Tanács 2000. március 23–24-i, 2001. március 23–24-i, 2005. március 22–23-i, 2006. március 23–24-i és 2007. március 8–9-i következtetéseire, valamint a 2005. október 27-i informális Európai Tanács kimenetelére,
 - tekintettel az „Európai érdek: siker a globalizáció korában” című 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2008. február 11–12-én Brüsszelben tartott 4. közös parlamenti találkozóra;
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Bizottság ígéretet tett, hogy maradéktalanul figyelembe veszi a Parlament Lisszabonról szóló állásfoglalásaiban kifejtett véleményeket, és különösen kiemelve a Strasbourgban 2007 november 15-én elfogadott említett állásfoglalást;
- B. mivel a Parlament korábbi állásfoglalásaiban határozottan támogatta a lisszaboni stratégiát, és külön üdvözölte, hogy a megközelítés középpontjába a növekedés és a munkahelyteremtés került;
- C. mivel szoros kapcsolat áll fenn a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás, a szegénység elleni küzdelem, valamint a társadalmi integráció között;
- D. mivel az Európai Unió és a tagállamok egyaránt felelősek a globalizáció tekintetében az állampolgárokat érő kihívások, bizonytalanságok és a számukra kínálkozó lehetőségek kezeléséért; mivel az EU-nak a globalizáció korában globális szereplőként vállalnia kell a politikai felelősséget, és hozzá kell járulnia a világban a fenntartható fejlődés megteremtéséhez és alakításához, hogy az emberek mindenhol élhessenek a globalizációból fakadó előnyökkel;
- E. mivel az egységes piac egyike a leghatékonyabb eszközöknek a dinamikus és versenyképes tudásalapú gazdaság kiépítésére és Európa versenyképességi helyzetének megszilárdítására a globális piacokon annak érdekében, hogy polgárai életminősége javuljon;
- F. mivel ez az állásfoglalás – összhangban a Parlament lisszaboni koordinációs csoportjának megbízatásával, illetve tiszteletben tartva a Parlament más bizottságainak illetékességét – nem terjed ki a folyamatban lévő jogalkotási és konzultációs eljárásokra;

Általános megfontolások

1. ismét hangsúlyozza a lisszaboni stratégia maradéktalan végrehajtásának jelentőségét, kiemelve a gazdasági, szociális és környezetvédelmi előrelépések kölcsönös összefüggését a dinamikus és innovatív fenntartható európai gazdaság létrehozásában;
2. úgy véli, hogy Európában a gazdasági fejlődés és a jövőbeli jólét attól függ, hogy milyen módon sikerül jobb feltételeket teremteni a fenntartható növekedés számára és választ adni a globalizációból, a demográfiai változásokból és a globális környezeti veszélyekből adódó kihívásokra és lehetőségekre; úgy véli, hogy az Európai Unió közös eszköze a megújult lisszaboni stratégia és az integrált iránymutatások;
3. úgy véli, hogy a megújult lisszaboni menetrend sikere érdekében fel kell gyorsítani az európai növekedést, és orvosolni kell az elégtelen belföldi kereslet jelentette problémát, amit a termelékenység és foglalkoztatottság bővüléséhez kapcsolódva a jövedelmek növekedésén keresztül kell megvalósítani;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0533.

2008. február 20., szerda

4. elismeri, hogy az Európai Unió számos kihívás elé néz a következő időszakban: a 2020 körül csökkenni kezdő népesség, az erősödő gazdasági nyomás a globális versenytársak részéről, a növekvő energiaárak, az éghajlatváltozás, valamint a társadalmi egyenlőtlenségek; úgy véli, hogy Európának a politikák megfelelő ötvözésével választ kell adnia ezekre a problémákra;
5. megjegyzi, hogy a lisszaboni stratégia kedvezően alakul; megjegyzi azonban, hogy vannak még hiányosságok a végrehajtásában, és még nem tudatosult megfelelően az, hogy a nagyobb növekedés, a munkahelyteremtés, a kielégítő szociális biztonság és a megfelelő környezetvédelem felé tartó európai fejlődési folyamat nem mentes a válságoktól;
6. rámutat arra, hogy a világ legnagyobb áru exportőre és importőreként, a legnagyobb szolgáltatás-exportőrként és a külföldi működőtőke-befektetések második legnagyobb célpontjaként és kiindulópontjaként az EU a nyitott világ gazdaság egyik legjelentősebb haszonélvezője; úgy gondolja, hogy mint ilyennek az EU-nak jelentős részt kell vállalnia a globális kérdések megoldásában;
7. üdvözli a lisszaboni folyamat globális dimenzióját és megjegyzi, hogy a lisszaboni stratégia jelenti Európa választát a globalizációban rejlő lehetőségekre és kockázatokra; ebben az összefüggésben kifejezetten hangsúlyozza a transzatlanti együttműködés fontosságát, valamint a többi fontos szereplővel, például Kínával, Indiával, Brazíliával és a világ más gazdasági térségeivel való együttműködés javítását;
8. olyan közösen megállapított kereskedelmi szabályok és gyakorlatok kialakítására szólít fel, amelyek összeegyeztethetők a Millenniumi Fejlesztési Célokkal, az éghajlatváltozás elleni harc vezetéséből eredő felelősséggel, illetve az egészség előmozdításával; általában véve kéri olyan intézkedések meghozatalát, amelyek mind az Európai Unión belüli, mind az azon kívüli protekcionizmus elleni küzdelmet szolgálják; együttműködést és tisztességes megközelítést szorgalmaz a dohai fordulón megkezdett tárgyalásokon;
9. hangsúlyozza a következetes stabilitási és növekedési politika tagadhatatlan értékeit és a makrogazdasági stabilitás jelentőségét, amely a lisszaboni stratégia elérésének alapjául szolgáló bizalom forrása; hangsúlyozza, hogy a makrogazdasági stabilitás érdekében a termelékenység fokozását a méltányosabb elosztásnak és a társadalmi kohézió megerősítésének kell követnie; e tekintetben felhívja a figyelmet a jövedelmek emelésére irányuló követelésre, hogy ne szakadjanak el a termelékenység középtávú növekedésétől;
10. a Bizottsághoz hasonlóan hangsúlyozza, hogy a tagállamok gazdasági jelentős mértékben függenek egymástól, valamint hogy a közös reformtervek kidolgozását leginkább az euróövezetben sürgetik;
11. rámutat, hogy messzemenően fontos a pénzügyi piacok stabilitásának megőrzése, és megjegyzi, hogy a legutóbbi másodlagos jelzálogpiaci válság megmutatta, hogy az EU-nak felügyeleti intézkedéseket kell kidolgoznia a pénzügyi piacok átláthatóságának és stabilitásának megerősítése, illetve a fogyasztók védelme érdekében; kéri az európai prudenciális ellenőrzés jelenlegi rendszereinek és eszközeinek értékelését, és ragaszkodik a Parlamenttel folytatott részletes konzultációhoz, amelynek eredményeképp egyértelmű ajánlások születhetnek a pénzügyi rendszer stabilitásának fokozására vonatkozóan és azzal kapcsolatban, hogy ezáltal hosszú távon biztonságosan finanszírozni lehessen az európai üzleti vállalkozásokat;
12. kiemeli a szubszidiaritás jelentőségét abban, hogy a tagállamok a rugalmasságra és a biztonságra vonatkozó közösen elfogadott politikákat alkalmazhassák saját munkaerőpiacuk egyedi gyakorlataira és hagyományaira;
13. emlékeztet arra, hogy a kohéziós politika a Szerződés egyik alapelve és a lisszaboni stratégia növekedési és foglalkoztatási céljainak elérésére szolgáló eszköz, valamint hogy a kohéziós politika akár 75 %-át innovációra és a lisszaboni stratégiára irányozták elő; úgy véli, hogy általában az uniós kohéziós politika, illetve különösen a kohéziós alapok biztosította lendületet ki kell használni a lisszaboni stratégia regionális szintű végrehajtása során, és e folyamat eredményeit regionális és helyi szinten szorosan nyomon kell követni; úgy véli, hogy a jelenlegi kedvező gazdasági fejlődésnek további reformokat kell eredményeznie; hangsúlyozza, hogy meg kell vizsgálni, milyen hatása volt a lisszaboni stratégia végrehajtásának regionális szinten, mivel 2008 lesz az első olyan év, amikor értékeli a kohéziós politika elkülönítési gyakorlatának előzetes eredményeit;

2008. február 20., szerda

14. úgy véli, hogy a tudományos és technológiai kutatás a lisszaboni stratégia egyik kulcselemét képezi; egyetért azzal, hogy a kutatás fellendítése kiemelkedően fontos, valamint azzal, hogy a tagállamoknak további intézkedéseket kellene hozniuk, hogy a 2010-re vállalt kutatási és fejlesztési (K+F) céljaikat megvalósíthassák oly módon, hogy jelzik, hogyan valósítják meg a 2010-re kitűzött nemzeti K+F céljaikat, illetve hogy K+F stratégiáik hogyan járulnak hozzá az Európai Kutatási Térség létrehozásához; hangsúlyozza, hogy az új technológiák kidolgozása és felhasználása révén a megújuló energiaforrásokra is alapozott, energiahatékony az alacsony szénfelhasználású gazdaság irányába történő elmozdulás számos lehetőséget kínál az EU számára; tudomásul veszi az óriási lehetőségeket, amelyek az európai gazdaság számára adódnak a globális gazdaság további szén-dioxid-mentesítését elősegítő új technológiák és szolgáltatások fejlesztése és megjelelése révén; e tekintetben üdvözli a Bizottság „ötödik szabadság” – a tudás szabadsága – létrehozására irányuló javaslatát, amely a meglévő négy szabadságot, az áruk, a szolgáltatások, a személyek és a tőke szabad mozgását egészítené ki, valamint a tagállamok és az EU K+F forrásait egyesítené hatékonyabb hasznosításuk érdekében;

15. üdvözli az ipari és kutatási politika terén tapasztalható közelmúltbeli kezdeményezéseket és befektetéseket; e tekintetben üdvözli az Európai Technológiai Intézetet és a Galileo programot, amelyek hatékonyan ötvözik a technológiai újítások iránti igényt az ipar kutatási menetrendjével; az EU kulcsfontosságú projektjeiként üdvözli az európai világméretű műholdas navigációs rendszer (Global Navigation Satellite System) programjait (Galileo és European Geostationary Navigation Overlay Service); hangsúlyozza a programok gazdasági és társadalmi érdemeit, valamint az új szolgáltatások és piacok előnyeit;

16. úgy véli, hogy kiválósági hálózatokra van szükség annak érdekében, hogy biztosított legyen Európa vezető szerepe a gazdasági és technológiai területeken; úgy véli, hogy a tagállamoknak és a régióknak támogatniuk kellene a kiválósági csoportokat és a közöttük kialakuló versenyt és együttműködést ösztönző intézkedéseket annak érdekében, hogy erősítsék az innovációs kultúrát; úgy véli, hogy a Bizottságnak, a tagállamoknak, illetve a regionális és helyi hatóságoknak további lépéseket kellene tenniük a hatóságok, a kutatóintézetek, az egyetemek és az ipar közötti szorosabb együttműködés aktív támogatása érdekében;

17. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai vállalkozások, polgárok és hatóságok sikeresen teljesítsék a digitális korba történő belépésüket, és megvalósítsák a lisszaboni stratégiában kitűzött tudásalapú társadalmat és gazdaságot; kéri a tudománynak és a technológiának a polgárok mindennapi életében történő továbbfejlesztését és a mindenkit befogadó tudásalapú társadalom előmozdítását;

18. szorgalmazza, hogy a tagállamok kormányai és regionális közigazgatási szervei, amelyek a belső piac legnagyobb munkaadói, vásárlói és szolgáltatói, ösztönözzék az innovációt az innovatív termékek és szolgáltatások próbapiacainak megteremtésével;

19. megjegyzi, hogy a kis- és középvállalkozások (kkv-k) központi szerepet játszanak a munkahelyteremtésben és az új kutatások felhasználásában; határozottan támogatja a Bizottság által javasolt kisvállalkozói jogszabályt, amely a kkv-k számára lehetőségeket teremt és bátorítja a „gondolkozz először kicsiben” kultúráját, illetve integrált politikai megközelítést alkalmaz annak érdekében, hogy a kkv-k életciklusának valamennyi szakaszában felszabadíthassák a növekedési lehetőségeket;

20. hangsúlyozza a kkv-k segítségének lehetőségeit a rájuk nehezedő szabályozási teher csökkentésével, a közbeszerzési szerződésekhöz való hozzáférésük javításával és az innovációk támogatásának és felhasználásának kedvezőbb rendszer kialakításával;

21. elismeri, hogy az EU-n belül az innovatív technológiákat gyorsabban kell új termékekre és szolgáltatásokra váltani; támogatja ezért a kutatás, oktatás és innováció tudásháromszögére vonatkozó bizottsági javaslatot; az új szakismeretek, az élethosszig tartó tanulás és a modern oktatás és képzés terén hatékonyabb befektetéseket vár;

22. üdvözli, hogy a Bizottság belekezdett a szabályozási teher csökkentésébe és célja a jobb szabályozás kialakítása, illetve a tagállamok ösztönzése, hogy ugyanilyen intézkedéseket fogadjanak el anélkül, hogy veszélyeztetnék a polgárokat megillető részvételi jogokat és a fogyasztóvédelmet; elvárja a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy tegyenek eleget a jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodásban⁽¹⁾ vázolt kötelezettségvállalásaiknak; mély aggodalommal veszi tudomásul, hogy a Bizottság a közelmúltban számos jogalkotási javaslatot terjesztett elő előzetes hatásvizsgálat nélkül, illetve a korábban azonos területre vonatkozóan megalkotott jogszabályok hatásainak megfelelő értékelése nélkül;

(1) HL C 321., 2003.12.31., 1. o.

2008. február 20., szerda

23. hangsúlyozza ebben az összefüggésben egy új, átfogó külpolitikai és kereskedelempolitikai megközelítés fontosságát, amelynek középpontjában a szabályok és szabványok globális szinten történő egymáshoz közelítése, illetve a szabályozói együttműködés áll; hangsúlyozza, hogy Európának maximalizálnia kell azon képességét, hogy ugródeszkeként szolgáljon a globális piacra lépő vállalkozások számára, illetve vonzóvá váljon a befektetők számára; kéri továbbá, hogy az EU valamennyi, tárgyalás alatt álló kétoldalú és regionális kereskedelmi egyezménye tartalmazzon végrehajtható rendelkezéseket az alapvető munkaügyi előírásokra és a tisztességes munka, valamint a többoldalú környezetvédelmi szabványok egyéb vetületére vonatkozóan;

24. ismételten kijelenti, hogy véleménye szerint a változásokra kellőképpen reagáló társadalom kialakításában döntő szerepet játszik a több érdekeltet bevonó gazdasági döntéshozatali mód; emlékeztet arra, hogy a 2005. tavaszi Európai Tanács következtetései hangsúlyozzák, hogy a lisszaboni stratégia egyik központi eleme a magas fokú szociális védelem; ismételten megállapítja, hogy elfogadhatatlan, hogy emberek a szegénységi küszöb alatt, társadalmi kizártságban élnek; újra megerősíti, hogy valamennyi európai állampolgár számára elérhetővé kell tenni a tisztességes munkát és a tisztességes életet, még a nyugdíjba vonulás után is; támogatja a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet célul kitűző politikákat erősítő további lépéseket a szegénység 2010-ig történő megszüntetéséhez szükséges újabb döntő lendületvételre vonatkozó átfogó megközelítés elfogadása érdekében, amely egyben képessé teszi az európai polgárokat arra, hogy éljenek alapvető jogaikkal; hangsúlyozza a – Lisszaboni Szerződésbe belefoglalt – Európai Unió alapjogi chartájának jogilag kötelező jellegét; kéri a 2008-as Európai Tanács tavaszi ülését, hogy kötelezze el magát egy olyan határozott szociális program irányában, amely kézzelfogható hatást gyakorol a lisszaboni stratégia eredményeire;

25. mivel a társadalmi és területi kohézió egyike a belső piac alapvető összetevőinek, ismételten megerősíti, hogy fontos a polgárok bizalmának növelése olyan, az európai kulturális sokszínűséget tiszteletben tartó, minden tagállam által elfogadott, szociális és környezetvédelmi célok előmozdítása révén, mint például a jó minőségű munkahelyek, az esélyegyenlőség, illetve az egészség és a környezet védelme; felkéri a Bizottságot, hogy szavatolja, hogy az EU e területeken ellássa védelmet biztosító szerepét, és elkerülhető legyen a tagállamok közötti szabályozói versengés;

26. úgy véli, hogy folytatni kell a közlekedési ágazat integrálását a lisszaboni stratégiába; kitarthat emellett, hogy az integrált politikai iránymutatások keretében elsőbbséget kell kapnia a fenntartható közlekedésnek, a logisztikának és a transzeurópai hálózatok fejlesztésének, és felszólítja a tagállamokat, biztosítsák, hogy az Európai Tanács 2008 tavaszán sorra kerülő ülésére benyújtandó nemzeti tervek tükrözzék ezeket a prioritásokat;

A belső piac és a globalizációra adott stratégiai válaszok

27. hangsúlyozza, hogy a zökkenőmentesen működő belső piac, a magasan képzett munkaerő, a megfelelően kiegyensúlyozott szociális piacgazdaság és a demokratikus stabilitás a legerősebb versenyelőny Európa számára; rámutat arra, hogy a harmadik országbeli befektetők számára a belső piac olyan előnyöket kínál, mint az egyenlő versenyfeltételek és a szabad mozgás, mindazonáltal arra is felhívja a figyelmet, hogy a belső piachoz történő hozzáférést az uniós befektetők irányába tanúsított hasonló nyitottságnak kell kísérnie a harmadik országok részéről a fejlődő és feltörekvő gazdaságok tekintetében; megjegyzi ezenkívül, hogy az európai vállalkozások számára a legjobb keretfeltételeket kell létrehozniuk, beleértve a szabályozás javítását, a felelősségteljes kormányzást, a megfelelő és tisztességes versenyt, a kockázattól kevesebb piacok hatékony működését, valamint a kutatás és innováció eredményeinek kereskedelmi hasznosítását;

28. sürgeti a tagállamokat, hogy politikáik kialakításának középpontjába az EU versenyképességét helyezték, és a belső piac kiteljesítése legyen az egyik legfőbb prioritásuk, különösen a belső piacról szóló irányelvek időben és megfelelő módon történő végrehajtása és a nemzeti piacok indokolatlan korlátainak felszámolása révén; emlékeztet rá azonban, hogy a belső piac létrehozása a versenyen, az együttműködésen és a szolidaritáson alapul, amelyek a belső piac további fejlődésének előfeltételei maradnak a XXI. században is; hangsúlyozza, hogy a belső piacnak a tisztességes versenyszabályok, a hatékony adóügyi és szociális védelmi rendszerek és a magas szintű fogyasztóvédelem révén kell megvalósulnia;

29. hangsúlyozza a belső piac kiteljesítésének és a szükséges reformok végrehajtásának szükségességét; felhívja a tagállamokat, hogy fogadják el azon fennmaradó intézkedéseket, amelyek a szolgáltatások, köztük a pénzügyi szolgáltatások belső uniós piacának létrehozásához szükségesek, és biztosítsák, hogy nemzeti szabályozó hatóságai támogassák az új szolgáltatókat és termékeket emellett, hogy szavatolják az egyenlő versenyfeltételeket, valamint a megfelelő átláthatóságot és a jobbiztonságot az egyes befektetők érdekében; álláspontja szerint a belső piac kiteljesítésére irányuló új szakpolitikai kezdeményezések alapját azok piacokra, a gazdaság ágazataira, a környezetre és a társadalomra gyakorolt hatásaival kapcsolatos elemzéseknek kell képezniük;

2008. február 20., szerda

30. hangsúlyozza, hogy a szellemi tulajdon-jogok megfelelő szintű védelmére van szükség, és támogatja azt a kezdeményezést, amely egy olyan, ésszerű áron kínált, biztonságos és hatékony szabadalmi rendszer kialakítására irányul, amely ösztönözné a beruházási és kutatási erőfeszítéseket, és elsősorban a kkv-k esetében előmozdítaná az innovációs kapacitást; kéri mindhárom intézményt, hogy törekedjenek a szabadalmi rendszer tényleges hatékonyabbá tételére vonatkozó politikai konszenzus kialakítására, amelynek köszönhetően a polgárok megfizethető áron kaphatják meg az új termékeket és szolgáltatásokat;
31. megjegyzi, hogy a piaci alapú eszközök (MBI) olyan politikai eszközök széles skáláját foglalják magukban, amelyeket egyre gyakrabban használnak a környezetvédelmi célok elérése érdekében; úgy véli, hogy a piaci alapú eszközök, mint például az adók, a díjak és a kibocsátás-kereskedelem, elősegíthetik a természeti erőforrások hatékony elosztását, és e tekintetben hozzájárulhatnak a lisszaboni stratégia céljainak eléréséhez;
32. ismételtelen kifejtéssel azon álláspontját, hogy előnyökkel járna az adóterheknek a munkáról a környezetkárosításra történő áthelyezése, amely hatékony módja mind környezetvédelmi, mind foglalkoztatási problémák kezelésének, és azon a véleményen van, hogy a munkára nehezedő terhet csökkenteni kell további munkahelyek létrehozása és a fekete gazdaság visszaszorítása érdekében;
33. megjegyzi, hogy a nagyra törő, éghajlatváltozás elleni védelemhez hasonlóan ugyanezen stratégia segítségével érhető el a biztonságos energiaellátás, illetve azon cél, hogy Európa polgárai számára mérsékelt árú, fenntartható mobilitás és energia jusson, illetve az árak megfizethetőek maradjanak;
34. következképpen felszólítja a Bizottságot, hogy következetesen és gyorsan hajtsa végre a 2007-es tavaszi Európai Tanácson hozott határozatokat, és a továbbiakban kezelje a megújuló energiát és energiahatékonyságot a közös energiapolitika valós prioritásaként;
35. rámutat egyrészt arra, hogy az EU és a többi iparilag fejlett ország egyik fontos feladata, hogy áttérjenek egy alacsony energiaigényű, megújuló energiákra épülő gazdaságra, másrészt arra, hogy ennek egyik hatékony eszköze olyan technológiák alkalmazása, amelyek már rendelkezésre állnak, ám amelyek gyakorlati megvalósításához bátor intézkedésekre van szükség, beleértve az ösztönzőket és a többoldalú megállapodások alapján kialakított szankciókat azon országokkal szemben, amelyek nem késznek vállalni a terhek rájuk eső részét; hangsúlyozza, hogy az új technológiák kidolgozása és felhasználása révén az alacsony energiaigényű és szénfelhasználású, fenntartható gazdaság irányába történő szükséges elmozdulás számos lehetőséget majd kínál az EU számára;
36. hangsúlyozza az éghajlatváltozás elleni küzdelemben a közlekedési politika jelentőségét, illetve a környezetvédelmi agályok szélesebb köre kezelésének fontosságát, olyan politikákat sürget, amelyek különféle intézkedések révén csökkentik a felesleges szállítások számát, és szorgalmazza, hogy a transzeurópai hálózatok képezzék megfelelő stratégiai környezetvédelmi hatásvizsgálat tárgyát;
37. felszólítja a tagállamokat, hogy egy hatékony, fenntartható, környezetbarát közlekedéspolitika keretében mielőbb bővítsék az egymással összefüggő, interoperábilis transzeurópai közlekedési hálózatokat különös tekintettel az új tagállamok igényeire; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a megfelelő politikák ötvöztetést alkalmazzák a környezetbarát, intelligens közlekedési rendszerekben és technológiai újításokban rejlő lehetőségek maradéktalan kiaknázása érdekében;
38. rámutat arra, hogy ennek következtében rendkívül fontos biztosítani, hogy a logisztikai szolgáltatások iránti jövőbeni kereslet összeegyeztethető legyen az alacsonyabb szintű környezetszennyezés és a üvegházhatást okozó gázok csökkentett kibocsátásának kívánalmaival; úgy véli, hogy a fenntartható szállítás az európai, nemzeti és regionális szintű döntéshozók azon képességén alapszik, hogy hatékony ösztönzőket biztosítsanak a szállítást igénybe vevők, a szállítmányozók és gépjárműgyártók számára annak érdekében folytassák a logisztikai piac még inkább környezetbarát tételére irányuló erőfeszítéseiket;

A munkaerőpiac és az emberekbe való befektetés

39. elismeri, hogy a növekedést és foglalkoztatást elősegítő uniós stratégia előnyösnek mutatkozik, de ugyanakkor jelzi, hogy nem minden uniós polgár élvezheti ezek előnyeit; hangsúlyozza, hogy a globalizációval és a demográfiai kihívásokkal való szembenézés érdekében rendkívül fontos – különösen a munkaerőpiachoz a legkevésbé hozzáféréssel rendelkező személyeket célzó intézkedések révén – az emberek számára biztosítani a szükséges készségeket és lehetőségeket a munkavállalás ösztönzése érdekében, és hogy a munka mindenki számára reális lehetőség legyen;

2008. február 20., szerda

40. hangsúlyozza, hogy a munkaerő szabad mozgásának és mobilitásának biztosítása érdekében a Tanácsnak haladéktalanul el kell fogadnia a munkaidő szervezésére, az ideiglenes alkalmazottak munkakörülményeire és a nyugdíjjogosultság átvitelére vonatkozó irányelveket, és sürgősen felül kell vizsgálnia az európai üzemi tanácsokról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelvet⁽¹⁾; hangsúlyozza, hogy az európai munkaerő-piaci mobilitás akadályainak felszámolása az európai munkaerő nagyobb fokú védelmét teszi lehetővé; megjegyzi, hogy az EU-nak erőfeszítéseket kell tennie, hogy elmagyarazza az állampolgároknak a bővítést, az integrációt, a szolidaritást és a munkaerő-mobilitást hatékonyan ötvöző megközelítés előnyeit;

41. ismételten kijelenti, hogy a Európa nem engedheti meg magának a jelenlegi magas munkanélküliséget; megjegyzi, hogy a világszerte bekövetkező megrázkódtatások az európai szociális modellt is érinteni fogják; álláspontja szerint a demográfiai kihívásokkal való szembenézés és a közpénzek fenntartható kezelésének biztosítása érdekében Európának meg kell reformálnia a munkaerőpiacot és a jóléti rendszereket, hogy fokozottan ösztönözze a munkavállalást, és hogy az emberek számára biztosítsa a kihívásokkal való megküzdéshez szükséges lehetőségeket és készségeket és megkönnyítse számukra a fizetett munkához való visszatérést; felhívja a figyelmet arra, hogy globális versenyképességének fenntartása érdekében az EU-nak számos reformot kell véghezvinnie; meggyőződése, hogy a vállalkozások és a munkavállalók közötti bizalom ezen fellépéshez szükséges szintje a szociális párbeszéd erősödésével növekedni fog; hangsúlyozza a rugalmas biztonsággal kapcsolatosban megállapított közös elvek átfogó és kiegyensúlyozott módon történő végrehajtásának fontosságát mind a munkavállalók, mind pedig a munkaadók esetében;

42. hangsúlyozza, hogy mind a munkáltatók, mind a munkavállalók részéről fokozott az igény a rugalmas munkavégzés iránt, és támogatja kiegyensúlyozott közös alapelvek elfogadását a rugalmas biztonság vonatkozásában; emlékeztet rá, hogy az oktatás, a szakképzés és a képzés a legjobb foglalkoztatáspolitikai részét képezik, és hogy a gyermekgondozási infrastruktúra a fokozottabb munkaerő-piaci jelenlét egyik előfeltétele, különös tekintettel a nőkre; ösztönzi a tagállamokat, hogy a szociális partnerekkel a nemzeti reformprogramokkal kapcsolatban folytatott konzultáció során helyezték előtérbe a közös alapelveket, és hangsúlyozza a munka a magánélet összeegyeztetését célzó intézkedések, a mindenki számára biztosított esélyegyenlőséget elősegítő intézkedések, a képzés és továbbképzés, az aktív munkaerő-piaci politikák, a megfelelő szociális védelem és a munkához való jog valamennyi munkavállaló számára való biztosítása által a munkaerő-piaci szétdaraboltság megszüntetésének központi szerepét;

43. elismeri, hogy a rugalmas, mobil, biztonságos és hatékonyan működő munkaerőpiac foglalkoztatási lehetőségek teremtése révén hozzájárul valamennyi társadalmi csoport beilleszkedéséhez; ezért sürgeti a tagállamokat, hogy értékeljék és tökéletesítsék a foglalkoztatási szabályokat, fektessenek be az oktatásba, az élethosszig tartó tanulásba és az aktív munkaerő-piaci politikákba a magas fokú foglalkoztatás és a munkaerő-mobilitás lehető legkedvezőbb feltételeinek megteremtése érdekében; hangsúlyozza, hogy bővíteni kell a fiatalok alapvető készségeit, meg kell előzni a korai iskolaelhagyást, csökkenteni kell az ideiglenes munkahelyek számát, és javítani kell mindenki szociális és munkaerő-piaci integrációját; rámutat, hogy a XXI. századi információs társadalom és tudásalapú gazdaság összefüggésében rendkívül fontos a digitális világban való részvétel lehetőségének biztosítása, különösen a hátrányos helyzetűek, az idősek és a távoli, vidéki területek lakosai számára;

44. aggodalommal veszi tudomásul a tagállamokban a jövedelmek és vagyoni helyzet közötti egyre nagyobb eltérések megjelenését; úgy véli, hogy az ilyen jelenségeket megfelelő nemzeti és európai fellépéssel meg kell állítani egy összetartóbb társadalom kialakításáért és annak érdekében is, hogy a polgárok érezhessék a növekedés előnyeit;

45. megjegyzi, hogy néhány tagállam bevezette a minimálbér fogalmát; javasolja, hogy más tagállamok is hasznosítsák az előbbieket tapasztalatait; felhívja a tagállamokat, hogy mindenki számára biztosítsák a szociális és a gazdasági életben való részvétel feltételeit, és különösen alkossanak jogszabályokat a minimálbérre; egyéb, jogilag vagy általánosan kötelező erejű intézkedésekre, vagy a nemzeti hagyományoknak megfelelően kollektív szerződésekre vonatkozóan, amelyek a teljes munkaidőben dolgozó munkavállalók számára a keresetükből való megfelelő megélhetést teszik lehetővé;

46. üdvözlözi a Bizottság 2008–2010-re vonatkozó közösségi lisszaboni programját, amely célratörő módon csak 10 fő célt javasol, amelyek az említett időszak során megvalósíthatók; kiemeli azonban, hogy a lisszaboni stratégia által kínált legfontosabb lehetőség a különböző reformszükségletek, illetve gazdasági, környezetvédelmi és foglalkoztatási eszközök egy reformprogramba történő sűrítése; kéri ezért a Bizottságot, hogy ragaszkodjon ehhez a koherens és integrált politikai együtteshez, és ne bontsa azt alkotóelemeire azáltal, hogy egymástól elszigetelt politikai intézkedések irányába mozdul el;

⁽¹⁾ HL L 254., 1994.9.30., 64. o.

2008. február 20., szerda

Az előrehaladás mérése és a lisszaboni célok nyomon követése

47. üdvözlí az Európai Bizottság erőfeszítéseit a bürokrácia csökkentésére, különös tekintettel a kis- és közép vállalkozásoknak nyújtott segítségre és a jogalkotási hatásvizsgálatok javítására; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a Parlament és a Bizottság még mindig nem állapodott meg az előírt hatásvizsgálat típusáról; ezzel összefüggésben, megismétli felhívását a hatásvizsgálatok független, külső felülvizsgálatára;

48. üdvözlí a Bizottság által a vállalkozások adminisztratív terheit csökkentésére irányuló cél; várja a konkrét mutatókat arra vonatkozóan, hogy hogyan haladnak e cél elérése felé a jó kormányzás feltételeinek egyidejű biztosítása mellett; hangsúlyozza, hogy a kormányzás minden szintjén hozzá lehet járulni e cél eléréséhez, és ezért be is kell minden szintet vonni az erre vonatkozó politikai döntéshozatalba; a bürokrácia csökkentésével és az európai jogszabályok egyszerűsítésével összefüggésben világos nyomon követést sürget annak meghatározása érdekében, hogy e jogszabályok átültetésekor a tagállamok milyen mértékben használják ki az európai jogszabályok által biztosított mozgásteret a nemzeti sajátosságok és az innováció esetében fennálló szűk keresztmetszetek figyelembe vétele érdekében;

49. úgy véli, hogy a lisszaboni stratégia céljainak megvalósításában a nemzeti, regionális és helyi szinten érdekelt résztvevők mellett a tagállamok játsszák a főszerepet; rámutat arra, hogy azok az országok érték el a legnagyobb növekedést és azokban jött létre a legtöbb munkahely, amelyek nyitottak a külső verseny számára, reformokat hajtanak végre és biztosítják a költségvetési egyensúlyt, valamint a magas színvonalú magán- és állami befektetéseket; sajnálja, hogy a lisszaboni stratégia továbbra is kevésbé jelenik meg számos uniós ország nemzeti politikájában; úgy véli, hogy a program hatékony végrehajtásához alapvető fontosságú a gazdasági élet valamennyi résztvevőjének mozgósítása; konkrétan úgy véli, hogy a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek, a regionális és helyi hatóságok, valamint a civil társadalom fokozottabb bevonása javítja a lisszaboni stratégia eredményeit és az adott reformokról szóló nyilvános vita minőségét; támogatja a Bizottság tagállamokhoz intézett javaslatát, hogy mélyítsék el a nemzeti és a regionális parlamentekkel folytatott együttműködést, miközben biztosítják a nemzeti reformprogramjaik végrehajtásával kapcsolatos éves vitákat;

50. hangsúlyozza a regionális és helyi hatóságok és érdekelt felek elkötelezettségének fontosságát az eredmények skálája és innovatív jellege iránt; üdvözlí ezzel összefüggésben az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága élénk érdeklődését a lisszaboni stratégia nyomon követésében;

51. emlékeztet arra, hogy az átfogó iránymutatások fontos koordinációs eszközt jelentenek, és közös keretrendszerrel biztosítanak az egyes tagállamoknak saját nemzeti menetrendjeik követéséhez; úgy véli, hogy a tagállamoktól származó elemzések és visszajelzések azt mutatják, hogy az iránymutatások működnek, mindazonáltal fejlesztésre van szükség az új gazdasági és foglalkoztatási viszonyokhoz történő alkalmazkodás, valamint a tagállamok által elért szintek összehasonlítását (benchmarking) illetően; a célértékek és mutatók átfogóbb alkalmazását és végrehajtását sürgeti;

52. üdvözlí a Bizottság által készített országjelentéseket; mindazonáltal olyan szisztematikusabb megközelítést sürget, amely rávilágít mind a sikerekre, mind a hiányosságokra; támogatja a Bizottság „figyelendő pontok” bevezetésére irányuló javaslatát a többoldalú felügyelet részeként, ami lehetőséget biztosít a nemzeti politikai reakciók javítására is;

53. a megfelelő nyomon követés hiányát a kellő tájékozott politikai döntések egyik legnagyobb akadályának tekinti; e tekintetben hangsúlyozza, hogy sokkal jobban ki lehetne használni az európai decentralizált ügynökségek által szakterületükön felhalmozott tapasztalatokat és szaktudást;

54. éppen ezért üdvözlí a 2006. tavaszi Európai Tanács döntését a nyomon követésből származó adatok hiányának orvoslására és arra vonatkozóan, hogy a Régiók Bizottsága úgy tervezze meg a növekedésről és foglalkoztatási stratégiáról szóló nyomon követési gyakorlatát – a Tanács 2008-as tavaszi ülése során bemutatandó tanulmányt – hogy ebbe az EU 104 régióját és városát is bevonja, hogy ez utóbbiak megosztassák a lisszaboni stratégia megvalósításáról vallott nézeteiket; hangsúlyozza, hogy ebből a tanulmányból kiderül, hogy a strukturális alapok elkülönítési rendelkezése hozzájárul-e ahhoz, hogy a strukturális alapok kiadásainak eddiginél nagyobb részét fordítsák innovációra és környezetvédelmi célokra; várakozással tekint arra, hogy e tanulmány hogyan értékeli a lisszaboni stratégia regionalizálása jelentette többletértéket;

2008. február 20., szerda

55. úgy gondolja, hogy egyáltalán nem magától értetődő, hogy miként kell mérni a lisszaboni stratégia menetrendjének sikerét, vagy – általánosabban – mely mutatószámok lennének megfelelőek az „előrelépés” mérésére; ugyanakkor egyértelműen úgy véli, hogy az eredmények és a hiányosságok nyomon követése nem korlátozható kizárólag az olyan gazdasági mérőszámokra, mint a bruttó nemzeti jövedelem (GNI), mivel a GNI – legjobb esetben – az egy adott időszakban megteremtett vagyoneértéket jelzi, de nem nyújt megbízható információt a gazdaságnak szintjéről a társadalomban, és távolról sem ad semmi támpontot ahhoz, hogy a többletgyon mibe kerül szociális és környezetvédelmi szempontból;

56. kijelenti, hogy az emberi jólét értékelésére vonatkozóan a GDP/GNI-n alapuló rendszeren túllépő többdimenziós megközelítés kidolgozására és alkalmazására van szükség; éppen ezért örömmel fogadja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) második, 2007. júniusi, a statisztikával, tudással és politikával foglalkozó világforumának, „A társadalmak fejlődésének mérése és előmozdítása” címmel tartott tanácskozási és az Európai Parlamentben „A GDP-n túl” címmel, 2007 novemberében a Bizottság által tartott konferencián elhangzott beszélgetéseket, mivel a jól tájékozott politikai döntésekhez megbízható adatokra van szükség;

57. üdvözli ezért a Bizottság különböző főigazgatóságainak az új minőségi mutatók kidolgozására irányuló erőfeszítéseit; sürgeti, hogy ezeket a mutatókat – kapcsolódjanak akár a szociális dimenzióhoz, mint a szegénységi mutató, akár a környezeti dimenzióhoz, mint a biológiai sokféleségre vonatkozó mutató – alkalmazzák a nemzeti lisszaboni programok soron következő értékelésénél és azokat emeljék be a Bizottság által végzett értékelésbe, ezáltal kibővítve a lisszaboni stratégia sikerének mérésére vonatkozó mutatók körét;

58. ragaszkodik a három uniós intézmény közötti megfelelő együttműködéshez és teljes körű bevonásuk szavatolásához a lisszaboni stratégia megvalósítása során; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy ismerje el az Európai Parlament szerepét, amely szigorúan nyomon követi a lisszaboni stratégiát és a nemzeti reformprogramokat, jelentős költségvetési erőforrásokat biztosítván a lisszaboni célok számára, a fontos jogalkotási rendelkezések területén szorosan együttműködve a nemzeti parlamentekkel;

*
* *

59. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a tagjelölt országok kormányainak és parlamentjeinek.

Átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások 2008–2010

P6_TA(2008)0058

Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról („a tagállamok és a Közösség gazdaságpolitikájára vonatkozó átfogó iránymutatások” c. rész): az új ciklus indítása (2008–2010) című bizottsági közleményről (COM(2007)0803 – 2007/2275(INI))

(2009/C 184 E/07)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Integrált iránymutatás a növekedésről és a foglalkoztatásról (2008–2010)” című bizottsági közleményre (COM(2007)0803, V. rész),
- tekintettel „A tagállamok és a régiók az EU kohéziós politikája segítségével valósítják meg a növekedést és foglalkoztatást célzó lisszaboni stratégiát 2007 és 2013 között” című bizottsági közleményre (COM(2007)0798),
- tekintettel a tagállamok által benyújtott 27 nemzeti szintű lisszaboni reformprogramra (NRP),

2008. február 20., szerda

- tekintettel az Európai Tanács 2000. márciusi, 2001. márciusi és 2005. márciusi üléseit követő elnökségi következtetésekre,
 - tekintettel a Bizottság integrált iránymutatásaira a növekedésről és a foglalkoztatásról (2005–2008) (COM(2005)0141) (integrált iránymutatások),
 - tekintettel a Bizottság „Stratégiai jelentés a növekedést és foglalkoztatást célzó megújult lisszaboni stratégiáról: új ciklus indítása (2008–2010)” című közleményére (COM(2007)0803),
 - tekintettel 2007. november 15-i, Európai érdek: siker a globalizáció korában című állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 99. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 107. és 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0029/2008),
- A. mivel a makrogazdasági stabilitást számos gazdaságpolitika szilárd összessége biztosítja; mivel a stabilitást veszélyeztető kihívásokat nem csak makrogazdasági intézkedések révén, hanem az áru-, a munka- és a tőkepiac strukturális reformjainak végrehajtása révén is kezelni kellene;
- B. mivel közép- és hosszú távon is sok tennivalója van még az Európai Uniónak és a tagállamoknak a globalizációra való felkészülés és a gazdasági siker, valamint a nagyobb társadalmi kohézió megalapozása tekintetében;
- C. mivel lehetőség van az Európai Unió bővítéséből és további integrációjából eredő páratlan versenyelőny „mindenki számára történő tőkésítésére”;
- D. mivel a közös fizetőeszköz és a közös monetáris politika olyan extra dimenziót biztosít a gazdaságok integrálása és a politikai stratégiák koordinációja számára, amely az egész Európai Unió számára megerősítheti az euróövezet növekedésben és munkahelyteremtésben betöltött szerepét;
- E. mivel egy középtávú hároméves időszakra a növekedést és munkahelyteremtést szolgáló uniós makrogazdasági politikák központi eszközét képezik az integrált iránymutatások;
- F. mivel az Európai Uniónak és a tagállamoknak olyan makro- és mikrogazdaság-politikákat kell folytatniuk, amelyek által Európa vonzóvá válik a befektetők és munkavállalók számára, és amelyek serkentik a növekedést szolgáló tudást és innovációt;
- G. mivel az Európai Tanács 2007 tavaszán megtartott ülésén az Európai Unió elkötelezte magát amellelt, hogy 2020-ig az üvegházhatású gázok csökkentésére mennyiségi célokat ér el, és növeli a megújuló energiaforrások részarányát;
- H. mivel a pénzügyi szolgáltatások különösen fontosak, hiszen ez az ágazat kulcsszerepet játszik abban, hogy lehetővé váljon a fejlesztés a gazdasági tevékenységek oly sok területén;
- I. mivel a lisszaboni növekedési és foglalkoztatási stratégia középpontjában az olyan politikák állnak, amelyek célja a tudásba és az emberi erőforrásokba történő befektetés, valamint az innovációs kapacitás erősítése az EU gazdaságában;
- J. mivel az emberek kreatív energiáit innovatív gazdasági eredményekké (pl. új ötletekké, csúcstechnológiai üzletekké és regionális fejlesztéssé) alakító gazdasági feltételek még nem elég fejlettek és továbbra is szétdaraboltak;
- K. mivel a felgyorsult globalizáció következtében a jogszabályi rendelkezések nemzetközi összefüggéseinek javítása – ideértve a magas környezetvédelmi és szociális normák melletti elkötelezettséget – döntő fontosságú;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0533.

2008. február 20., szerda

- L. mivel az Európai Unió stabilitása és a belé vetett bizalom csak a valóságot ténylegesen tükröző jogszabályok és szabályok azonos értelmezésén keresztül biztosítható;
- M. mivel az EU valamennyi polgárának aktív bevonása nélkül lehetetlen érdemi haladást elérni a tudás vezérelte társadalom létrehozásában;

Gazdasági keret

A növekedés és a makrogazdasági stabilitás biztosítása

1. üdvözli a Bizottság stratégiai jelentését, amely a megújult lisszaboni stratégia növekedéssel és foglalkoztatással kapcsolatos végrehajtását elemzi, beleértve az új integrált iránymutatásokat is; támogatja a Tanács nézetét, miszerint a megújult stratégiának közösségi szinten többletértéket kell biztosítania a reformok koherenciájának javításához és a továbbgyűrűző pozitív hatások maximalizálásához, valamint ahhoz, hogy a lisszaboni reformtervek ténylegesen több és jobb munkahelyet teremtenek az Európai Unióban mindenütt;
2. ismételten aláhúzza a lisszaboni stratégia és integrált iránymutatásai határozott végrehajtásának fontosságát, hangsúlyozva a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődés egymásra utaltságát a dinamikus és innovatív, fenntartható gazdaság megteremtésében;
3. úgy ítéli meg, hogy a növekvő egyensúlyhiány, a keresletnövekedés és a globális inflációs nyomás jelentős kihívássá válhat a monetáris politika számára, tekintve a pénzügyi piacokon elhúzódó bizonytalanságot; hangsúlyozza, hogy egy egészséges és stabil makrogazdasági környezet magas színvonalú államháztartást követel meg még inkább konszolidált költségvetésekkel, valamint intelligens magán- és közberuházási politikát igényel, amely előretekintő, és a jövő piacai felé nyitó infrastruktúrát hoz létre; összehangolt lépésekre szólít fel az EU-gazdaság rugalmasságának fokozása érdekében;
4. úgy véli, hogy egy helyes gazdaságpolitika segíthet a bizalom megerősítésében és a jelenlegi pénzügyi zavarok közepette a bizonytalanság csökkentésében; úgy ítéli meg, hogy 2008-ban az Európai Uniónak bővítenie kell növekedési potenciálját a munkahelyteremtéshez, különös tekintettel a 27 tagállamra történt bővítésre;
5. rámutat, hogy a makrogazdasági stabilitás érdekében a termelékenység javulásának együtt kell járnia a növekedésből származó előnyök igazságosabb elosztásával, és a társadalmi kohézió erősödésével; ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet arra az igényre, hogy a jövedelmek növekedése tartson lépést a termelékenység középtávú javulásával;
6. hangsúlyozza, hogy a növekvő pénzügyi egyenlőtlenségek, a túlzott árfolyam-ingadozás, a hitelmegszorítás, valamint a pénzpiacok elhúzódó bizonytalansága jelentős kihívást jelentenek a makrogazdasági politika döntéshozói, és különösen a monetáris politika számára;
7. rámutat, hogy fokozott figyelmet kell fordítani a költségvetési politika, a bérek és a termelékenység növekedése közötti szinergiák javítására, szem előtt tartva a költségvetési politika makrogazdasági fejleményekre kifejtett hatásait is;
8. aggodalmát fejezi ki az európai gazdaság versenyképességét rontó erős euróárfolyam-szint miatt, valamint azért, mert ilyen magas árfolyamszint mellett csökken a monetáris politika mozgásterét; támogatja az Európai Központi Bank függetlenségét a monetáris politika meghatározása tekintetében, és hangsúlyozza, hogy az euró árfolyamának felértékelődése a harmadik országokban növekvő egyensúlyhiány, illetve az euróövezet belső kereslethiányának következménye;

2008. február 20., szerda

9. hangsúlyozza, hogy minden tagállamban a fenntartható növekedés és a munkahelyteremtés előfeltétele egy, a Szerződés vonatkozó rendelkezéseivel összhangban álló stabil költségvetési politika, amely az Európai Unió közös felelőssége; hangsúlyozza az államháztartás hatékonyságának rendkívüli fontosságát, és úgy ítéli meg, hogy a legtöbb országban az államháztartás konszolidációja segíthetne a költségvetés hosszú távú fenntarthatóságának megőrzésében; hangsúlyozza a közigazgatás modernizálásának fontosságát, hiszen ezzel az eszközzel lehet fokozni az államháztartás eredményességét és hatékonyságát;

Stabil pénzügyi piacok

10. rámutat, hogy különösen az euróövezetben egy jól integrált pénzügyi rendszer fokozhatja a monetáris politika eredményességét; úgy véli, hogy a pénzügyi piacok alapvetően hozzájárulhatnak a makrogazdasági és fiskális stabilitáshoz; javasolja konkrét pénzügyi piaci iránymutatások vizsgálatát, összekapcsolva azt a lehetséges további pénzügyi válságok mélyebb megértésével, és a befektetők, a piacok és a szabályozó hatóságok számára a jobb átláthatósággal, nagyobb felelősséggel és felügyelettel;

11. megjegyzi, hogy a tőkeegyelelésre vonatkozó kockázatalapú megközelítés megkönnyíti a határokon átnyúló, a nagy pénzügyi csoportok bizonyos vállalati stratégiái által vezetett tőkeáramlást, és makrogazdasági kihívást képez a kisebb tagállamok számára; szilárd meggyőződése, hogy a hatékony pénzügyi felügyelet és az átláthatóság elengedhetetlen a makrogazdasági egyensúlyhiány leküzdésében;

12. hangsúlyozza a tagállamok gazdasági egymásra utaltságát, különösen az euróövezetben; úgy ítéli meg, hogy az integrált iránymutatásokban olyan széles keretet kellene meghatározni, amely a nemzeti szintű reformprogramok összeegyeztetése érdekében lehetővé teszi a szorosabb gazdaságpolitikai koordinációt; javasolja, hogy mindemellett a közös EU-projekt széles körű támogatásának megerősítése érdekében ki kell alakítani egy, a gazdasági sokszínűséget és eltérő hagyományokat tükröző, finomabb konvergencia-megközelítést;

13. úgy véli, hogy – a pénzügyi konszolidáció tiszteletben tartása mellett – a magánberuházások támogatása és a magán- és állami szféra együttműködése terén tett közös kezdeményezések révén jelentős szinergiák jöhetnek létre, és Európa eredményesebben kezelheti a tudomány, a kutatás, a közlekedés, a kommunikáció, az energia és a környezeti fenntarthatóság terén jelentkező kihívásokat, és támogatja a források hatékony elosztását Európában;

A külső menetrend formálása

14. kiemeli, hogy egy liberalizált globális pénzügyi rendszer túlmutat az EU-politikák befolyásán és magában rejti a pénzügyi bizonytalanság veszélyét; hangsúlyozza, hogy a kockázat határokon átnyúló terjedésének ellensúlyozásához elengedhetetlenül szükséges a szabályozók és jogalkotók részéről történő homogén és koherens megközelítés; úgy véli, hogy újra kell értékelni az üzleti modell hatását és a multinacionális pénzügyi csoportok által a globális pénzügyi piacokon játszott szerepet;

15. rámutat, hogy az Európai Unió és a tagállamok közös felelőssége foglalkozni azokkal a kihívásokkal, lehetőségekkel és bizonytalanságokkal, amelyekkel a polgárok a globalizáció miatt szembesülnek; meggyőződése, hogy az európai versenyképesség globalizált világban történő támogatása érdekében fejleszteni kell a belső piac külső dimenzióját; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió nemcsak passzívan kíván a globalizációhoz alkalmazkodni, hanem ellenkezőleg, maga is alakítani kívánja azt; kiemeli a nemzetközi szintű – különösen a transzatlanti kapcsolatok keretében történő – megerősített stratégiai együttműködés és a megerősített multilaterális szervezetekkel történő együttműködés fontosságát, támogatva az EU tartóoszlopát képező olyan alapelveket, mint a szolidaritás, a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása;

16. felhív az Európai Unión belüli és kívüli protekcionizmus elleni intézkedések meghozatalára; hangsúlyozza, hogy protekcionizmus, ahelyett hogy védené, aláássa a fogyasztók és a polgárok jogait;

Az üzleti lendület visszanyerése

A gazdaságpolitikai koordináció megerősítése

17. úgy ítéli meg, hogy az Európai Uniónak a különféle nemzetközi tárgyalások – mint például a WTO multilaterális tárgyalási fordulói – során demonstrálnia kellene azt a közös nézetet, amely valóban tükrözi minden egyes tagállam közös érdekeit;

2008. február 20., szerda*Összpontosítás a prioritásokra*

18. ösztönzi a Bizottságot arra, hogy dolgozzon ki következetes integrált politikát a fenntartható fejlődés érdekében; úgy véli, hogy az erőforrások fenntartható használata és a környezetvédelem, a növekedés és az innovációs teljesítmény növelése közötti szinergiák a fejlesztés és a környezetbarát technológiák támogatása, illetve a közbeszerzések „zöldebbé” tétele révén érhetőek el, különös figyelmet fordítva a kis- és középvállalkozásokra;

19. hangsúlyozza az Európai Tanács 2007 tavaszán kitűzött céljának, Európa energiahatékony és megújuló gazdasággá alakításának megvalósításában a piaci alapú eszközök (MBI) szerepét; úgy véli, hogy az energiaárak folyamatos emelkedése és az éghajlatot érintő felhalmozott fenyegetések miatt fontos az energiahatékonyág javításának a növekedéshez és a fenntartható fejlődéshez történő hozzájárulásként történő ösztönzése; rámutat arra, hogy az EU-s vállalatok a világelsők között szerepelnek a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos technológiai fejlesztések területén;

20. üdvözli a Bizottság javaslatát, amely az áruk, a szolgáltatások, az emberek és a tőke mozgásának négy szabadságát kiegészítő „ötödik szabadság”, a kutatás és innováció – a tudás szabadsága – létrehozására irányul;

21. úgy véli, összefüggésben az állandónak és nem ciklikusnak tűnő élelmiszerár-emelkedésekkel, hogy a közös agrárpolitika (KAP) kínálatot korlátozó mechanizmusait felül kell vizsgálni; úgy véli, hogy a KAP kulcsfontosságú szerepet játszhat az élelmiszerárak stabilizálásában;

22. ismételten hangsúlyozza azt a nézetét, hogy az adóteher áthelyezése a munkáról a környezetkárosításra hatékony módja a környezeti és a foglalkoztatási problémák kezelésének, és úgy véli, hogy a munkát terhelő adókat csökkenteni kell a munkahelyteremtés és a feketegazdaság elleni fellépés érdekében;

A belső piac megerősítése

23. rámutat, hogy a belső piac teljes létrehozásának kudarca következtében az EU termelékenysége elmarad a lehetőségtől, ami miatt képtelen a globális piac adta lehetőségek teljes kihasználására; úgy ítéli meg, hogy míg a belső árupiac viszonylag jól integrált, addig a szolgáltatások piaca, ideértve a pénzügyi szolgáltatásokat is, továbbra is inkább megosztott; felszólít a szolgáltatások piacának a megállapodással létrehozott szabályok következetes és koherens végrehajtása és alkalmazása, valamint a versenyt és a piacra jutást akadályozó tényezők eltávolítása révén történő fokozott integrációjára; megjegyzi, hogy az általános gazdasági érdekű, hatékony szolgáltatások megfizethető áron történő nyújtása fontos szerepet játszik egy versenyképes és dinamikus gazdaságban;

24. hangsúlyozza, hogy a négy szabadságnak az EU teljes területén azonos módon és azonos mértékben kell megvalósulnia, és működését folyamatosan figyelemmel kell kísérni;

25. hangsúlyozza a hálózati iparágak a verseny előtt egyenlő feltételek és hatékony verseny biztosításával történő megnyitásának szükségességét az integrált európai piacokon; ebben az értelemben úgy véli, hogy a villamosenergia- és gázpiacokon az állami tulajdon az európai szintű torzulásokhoz vezető egyik fő elem, és ezeken a piacokon a versenyre való ösztönzést tovább kell fejleszteni; meggyőződése, hogy az európai infrastruktúra bővítése, fejlesztése és összeköttetéseinek javítása, különösen a határokon átnyúló projektek, valamint a régi és új Európa közötti interakciók segítenek a közlekedési, energia és IKT ágazatok termelékenységének lényegi javításához szükséges feltételek kialakításában;

Az adópolitika hozzájárulása a lisszaboni menetrendhez

26. tudomásul veszi a koordinált fiskális keret szükségességét, amelynek a vállalatok, különösen a kkv-k számára előnyösnek kell lennie és a növekedés ismételt fellendítését és a munkahelyteremtést kell szolgálnia;

27. rámutat arra, hogy az állami finanszírozást illetően az Európai Uniónak adózási megoldásokat kell előmozdítania az új vállalkozások létrehozásának és a technológiai innovációnak az ösztönzése érdekében; megjegyzi, hogy ez többek között azon adók csökkentését jelentheti, amelyek aláássák a hatékonyságot és a munkahelyteremtést, különösen meghatározott társadalmi csoportok, mint a nők, a hosszú távon munkanélküliek és az idősebb korcsoportok esetében;

2008. február 20., szerda

Az emberi erőforrásba történő befektetés és a munkaerőpiac modernizálása*Vállalkozói tevékenység és kreativitás*

28. meggyőződése, hogy a vállalkozói kultúra támogatása és egy, a kvv-k számára kedvező környezet megteremtése érdekében létfontosságú az innovációs folyamatot minden szakaszban – az ötlet kidolgozásától annak vállalkozói szinten történő megvalósításáig – finanszírozó hatékony finanszírozási rendszerrel alátámasztott intézményi innovációs keret irányítását szolgáló rendszer; rámutat arra, hogy a strukturális politikát olyan rugalmassággal kell kialakítani, amely teret enged az önkifejezésnek és megkönnyíti a kreatív ötletek jövedelmező hasznosíthatóságát;

29. határozottan úgy véli, hogy a jobb szabályozás és az új EU-s szabályozásból eredő terhek enyhítését szolgáló ambiciózus célok elérése hozzájárul a versenyképesebb üzleti környezet kialakulásához és ösztönzi a magánkezdeményezéseket; felszólítja a tagállamokat, hogy tűzzenek ki ugyanilyen ambiciózus célokat a nemzeti szabályozás minden szintjével kapcsolatban; rámutat arra, hogy különös figyelmet kell fordítani a tagállamok intézményi és adminisztratív kapacitási hatékonyságának javítására;

Életciklus-megközelítés

30. úgy ítéli meg, hogy az aktív munkaügyi politikáknak kombinálniuk kellene a „rugalmas biztonság” központú politikákat a biztonság új formáival, ideértve az aktív munkakeresés ösztönzését, valamint a jobb előrelátást és a változások pozitív kezelését, ideértve a gazdasági átszervezést, a társadalmi kirekesztés minimalizálását és az alkalmazkodás megkönnyítése érdekében; meggyőződése, hogy különleges figyelemmel kell részesíteni azon módszereket, amelyek révén az állampolgárokat hatékonyabban el lehet érni, és elvárásainak és szükségleteiknek meg lehet felelni;

31. úgy ítéli meg, hogy az életciklus-megközelítést oly módon kell kialakítani, hogy az megfeleljen a demográfiai kihívásoknak, ideértve a nyugdíjrendszerek modernizációját is, valamint biztosítsa a pénzügyi, gazdasági és szociális fenntarthatóságot;

32. úgy véli, hogy az oktatás a hosszú távú növekedési lehetőségek egyik kulcsfontosságú meghatározója és egyben a szegénység és a kirekesztés elleni küzdelem hatékony eszköze, amely lehetővé teszi az élet-színvonal emelését; ajánlja, hogy az Európai Unió és a tagállamok hatékonyabb intézkedéseket hozzanak az oktatásba történő befektetések fokozására, valamint az oktatás és képzés mindenki számára hozzáférhetővé tételének javítása érdekében;

33. az a véleménye, hogy – a főként alacsony képzettségű és idősebb munkavállalók esetében – az életciklust átfogó, folyamatos munkahelyi képzésben történő fokozott részvétel, tehát a hatékony élethosszig tartó tanulási stratégiák kiegyensúlyozhatják az EU előregedő munkaerőjének negatív hatásait; úgy ítéli meg azonban, hogy határozott erőfeszítést kell tenni a fiatalok alapkészségeinek fejlesztésére, a korai iskolaelhagyás és az általános alulképzettség jelentős visszaszorítására, valamint meg kell erősíteni a migránsok és fogyatékkal élők társadalmi és munkaerő-piaci integrációját, különösen a készségfejlesztés támogatásával;

Bevándorlási politika

34. határozott meggyőződése, hogy a képzett munkaerő hiánya és a munkapiaci követelmények fényében fontolóra kell venni egy hatékony bevándorlási politika létrehozását; úgy véli, hogy egy átfogó, a tagállamok politikáit kiegészítő európai migrációs politika létrehozása továbbra is alapvető prioritás marad azon kihívások megválaszolása és azon lehetőségek kihasználása érdekében, amelyeket a migráció képvisel a globalizáció új korszakában;

35. úgy ítéli meg, hogy a növekedés előmozdítása és a harmadik országokkal történő együttműködés, valamint az Európai Unió gazdasági nyitottsága továbbra is létfontosságú marad a jól kezelt migrációs hullámok és az illegális bevándorlást kiváltó és előmozdító okok és tényezők elleni küzdelemben; beismeri, hogy az EU-nak sürgősen szüksége van a legális – többek között gazdasági – migrációra vonatkozó átfogó politikára;

A gazdaság irányításának javítása

36. üdvözlözi a Bizottság által készített országjelentéseket; azonban szisztematikusabb megközelítésre hív fel, amely rávilágít a sikerekre éppen úgy, mint a hiányosságokra; támogatja a Bizottság „figyelendő pontok” bevezetésére irányuló javaslatát a többoldalú felügyelet részként, valamint a nemzeti politikai reagálások javításának lehetőségét; elismeri, hogy a regionális szintnek nagyobb szerepet kell kapnia a növekedés és a munkahelyteremtés megvalósításában, amint azt a 2007–2013-as időszakra vonatkozó kohéziós politika új generációs programjai felismerik;

2008. február 20., szerda

37. sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy a lisszaboni stratégia sok tagállam nemzeti politikájában még mindig alig ismerhető fel; azt a nézetet képviseli, hogy valamennyi gazdaságilag érdekelt fél mobilizálására szükség van a stratégia hatékony végrehajtásához; különösen úgy véli, hogy a szociális partnerek, a nemzeti parlamentek, a regionális és a helyi hatóságok valamint a civil társadalom fokozottabb bevonása javítja a lisszaboni stratégia eredményeit, és elmélyíti a helyénvaló reformokról folytatott nyilvános vitát; támogatja a Bizottság tagállamokhoz intézett javaslatát, hogy mélyítsék el a nemzeti és a regionális parlamentekkel folytatott együttműködést, miközben biztosítsák az NRP-jaik végrehajtásának éves vitáit;

38. felhívja a Tanácsot, hogy vegye figyelembe az alábbi módosításokat:

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

1. módosítás

1. iránymutatás

1. iránymutatás. A fenntartható növekedéshez szükséges gazdasági stabilitás biztosítása érdekében

1. A Stabilitási és Növekedési Paktumnak megfelelően a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk középtávú költségvetési célkitűzéseiket. Mindaddig, amíg e célkitűzést el nem érték, minden szükséges korrekciós intézkedést meg kell tenniük ennek elérése érdekében. A tagállamoknak el kell kerülniük a ciklikus költségvetési politikát. Szükséges továbbá, hogy azok a tagállamok, amelyeknél túlzott hiány áll fenn, hatékony intézkedéseket tegyenek a túlzott hiány azonnali kiigazításának biztosítása érdekében.

2. A fenntarthatatlanság kockázatát hordozó folyó fizetési mérleg-hiányt közétevé tagállamoknak korrekcióra kell törekedniük, strukturális reformok végrehajtása és a külső versenyképesség növelése révén, adott esetben a költségvetési politikával is segítve a korrekciót.

1. iránymutatás. A **globális környezetben** a fenntartható növekedéshez, **a társadalmi befogadáshoz és a megnőtt foglalkoztatottséghez** szükséges gazdasági stabilitás biztosítása érdekében

1. A Stabilitási és Növekedési Paktumnak megfelelően a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk középtávú költségvetési célkitűzéseiket. Mindaddig, amíg e célkitűzést el nem érték, minden szükséges korrekciós intézkedést meg kell tenniük ennek elérése érdekében, **és biztosítaniuk kell a közigazgatás modernizálását és az államháztartás konszolidálását.** A tagállamoknak el kell kerülniük a ciklikus költségvetési politikát. Szükséges továbbá, hogy azok a tagállamok, amelyeknél túlzott hiány áll fenn, hatékony intézkedéseket tegyenek a túlzott hiány azonnali kiigazításának biztosítása érdekében.

2. A fenntarthatatlanság kockázatát hordozó folyó fizetési mérleg-hiányt közétevé tagállamoknak korrekcióra kell törekedniük, strukturális reformok végrehajtása és a külső versenyképesség növelése révén, adott esetben a költségvetési politikával is segítve a korrekciót, **valamint a gazdasági növekedés eredményeinek megszilárdítása és a költségvetési politika, valamint a termelékenység növekedése közötti hatékonyabb szinergiára történő összpontosítás révén.**

2a. **A stabilitás érdekében a tagállamok ne ruhazzák át az infláció elleni küzdelem teljes felelősségét a monetáris politikára, különösen a magas árfolyamok jelenlegi helyzetében. A tagállamoknak meg kell valósítaniuk minden egyéb politikát, amely hozzájárul az infláció elleni küzdelemhez.**

2b. **A tagállamoknak növelniük kell az EU gazdaságának lendületességét a belső piac külső dimenziójának fejlesztése révén, a fokozódó globális egyensúlyhiánnyal kapcsolatos kérdések kezelése céljából.**

2c. **A pénzügyi piacoknak a közelmúltban bekövetkezett zavarait követően meg kell hozni a szükséges intézkedéseket a hitelszűke elkerülése és a pénzügyi piacokba vetett bizalom helyreállítása érdekében, hogy az állami és magánszereplők beruházási igényei kielégüljenek.**

2008. február 20., szerda

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

2. módosítás

2. iránymutatás

2. iránymutatás. A **foglalkoztatás nagyobb mértékének** alapjául szolgáló gazdasági és költségvetési fenntarthatóság megőrzése érdekében

a tagállamoknak tekintettel az **előregedő népesség okozta** várható **költségekre**,

1. vállalniuk kell az államadósság megfelelő ütemű csökkentését az államháztartás megerősítése érdekében;

2. meg kell reformálniuk és meg kell erősíteniük a nyugdíj-, társadalombiztosítási és egészségbiztosítási rendszereket, annak érdekében, hogy azok pénzügyileg életképesek, szociális szempontból megfelelőek és hozzáférhetőek legyenek;

3. intézkedéseket kell hozniuk a munkaerőpiacon való részvétel és a munkaerő-kínálat bővítésére, különösen a nők, a fiatal és az idősebb munkavállalók tekintetében, és elő kell segíteniük az életcikluson alapuló munkaszemlélet elterjedését a munkával töltött idő növelésének érdekében a gazdaságban.

3. módosítás

3. iránymutatás

3. iránymutatás. A források növekedés- és foglalkoztatásorientált, hatékony elosztásának elősegítése

a tagállamoknak – a gazdasági stabilitásra és a fenntarthatóságra vonatkozó iránymutatás sérelme nélkül – közkiadásuk összetételét a lisszaboni stratégiával összhangban a növekedést elősegítő kategóriák felé kell irányítaniuk, **adópolitikájukat** a növekedési **lehetőségek ösztönzése érdekében** ki kell igazítaniuk, biztosítaniuk kell olyan mechanizmusok bevezetését, amelyek alkalmasak a közkiadások és a politikai célkitűzések megvalósítása közötti kapcsolat értékelésére, valamint biztosítaniuk kell a reformcsomagok általános koherenciáját.

4. módosítás

4. iránymutatás

4. iránymutatás. A bérnövekedés makrogazdasági stabilitáshoz és növekedéshez történő hozzájárulásának biztosítása érdekében.

Valamint az alkalmazkodóképesség fokozása érdekében a tagállamoknak ösztönözniük kell a bérmegállapodási rendszerek helyes keretfeltételeinek kialakítását, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartva a szociális partnerek szerepét, azzal a céllal, hogy elősegítsék a nominálbérek és a munkaerőköltségek árstabilitással és termelékenységi trenddel középtávon összhangban lévő alakulását, **figyelembe véve** a szakismeretek és a helyi munkaerő-piaci feltételek terén mutatkozó **különbségeket**.

2. iránymutatás. A **kedvezőbb növekedési kilátások** alapjául szolgáló gazdasági és költségvetési fenntarthatóság megőrzése érdekében

a tagállamoknak tekintettel az **előttük álló demográfiai kihívásokra**:

1. meg kell reformálniuk és meg kell erősíteniük a nyugdíj-, társadalombiztosítási és egészségügyi rendszereket annak érdekében, hogy azok pénzügyileg életképesek és **fenntarthatók, valamint** szociális szempontból megfelelőek és hozzáférhetőek legyenek;

2. vállalniuk kell az államadósság megfelelő ütemű csökkentését, **ezzel egyidőben javítaniuk kell az adósságkezelést** az államháztartás megerősítése érdekében;

3. intézkedéseket kell hozniuk a munkaerőpiacon való részvétel és a munkaerő-kínálat bővítésére, különösen a nők, a fiatal és az idősebb munkavállalók tekintetében, és elő kell segíteniük az életcikluson alapuló munkaszemlélet elterjedését a munkával töltött idő növelésének érdekében a gazdaságban; **valamint**

3a. Az „ötödik szabadság” – a tudás szabadságának – megvalósítása és új készségek előmozdítása; a mindenki számára elérhető élethosszig tartó tanulás biztosítása és a kutatási, oktatási és képzési rendszerek infrastruktúrájának modernizációja.

3. iránymutatás. A források növekedés- és foglalkoztatásorientált, hatékony elosztásának elősegítése **és a gazdaságba fektetett bizalom megszilárdítása**

a tagállamoknak – a gazdasági stabilitásra és a fenntarthatóságra vonatkozó iránymutatás sérelme nélkül – közkiadásuk összetételét a lisszaboni stratégiával összhangban a növekedést elősegítő kategóriák felé kell irányítaniuk, **adópolitikájukat** a **termelékenység vezérelte növekedés ösztönzése** érdekében ki kell igazítaniuk, biztosítaniuk kell olyan mechanizmusok bevezetését, amelyek alkalmasak a közkiadások és a politikai célkitűzések megvalósítása közötti kapcsolat értékelésére, **például a lisszaboni célkitűzésekbe történő színvonalas befektetések bevezetését**, valamint biztosítaniuk kell a reformcsomagok általános koherenciáját.

4. iránymutatás. A bérnövekedés makrogazdasági stabilitáshoz és növekedéshez történő hozzájárulásának biztosítása érdekében.

Valamint az alkalmazkodóképesség fokozása érdekében a tagállamoknak ösztönözniük kell a bérmegállapodási rendszerek helyes keretfeltételeinek kialakítását, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartva a szociális partnerek szerepét, azzal a céllal, hogy elősegítsék a nominálbérek és a munkaerőköltségek árstabilitással és termelékenységi trenddel középtávon összhangban lévő alakulását, **különös tekintettel a pénzügyi piaci szakemberekre, valamint** a szakismeretek és a helyi munkaerő-piaci feltételek terén mutatkozó **különbségekre**.

2008. február 20., szerda

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

5. módosítás

5. iránymutatás

5. iránymutatás. A makrogazdasági, strukturális és foglalkoztatási politikák közötti fokozottabb koherencia elősegítése érdekében.

A tagállamoknak olyan munkaerő- és termékpiaci reformokat kell véghezvinniük, amelyek egyidejűleg fokozzák a növekedési potenciált, illetve támogatják a makrogazdasági keretet a munkaerő- és termékpiacok globalizációval, technológiai fejlődéssel, keresletváltozásokkal és ciklikus változásokkal kapcsolatos **rugalmasságának**, tényezőmobilitásának és alkalmazkodóképességének **növelése** révén. A tagállamoknak különösen az adó- és ellátó rendszerek reformlendületét kell megújítaniuk az ösztönzések javítása és a munka kifizetődővé tétele érdekében; a foglalkoztatás rugalmasságának és biztonságának összehangolásával növelniük kell a munkaerőpiacok alkalmazkodóképességét; és az emberi erőforrásba való befektetések révén javítaniuk kell a foglalkoztathatóságot.

5. iránymutatás. A makrogazdasági, strukturális és foglalkoztatási politikák közötti fokozottabb koherencia elősegítése érdekében.

A tagállamoknak:

1. fejleszteniük kell a gazdaságpolitika koordinációját nemzeti reformprogramjaik összhangba hozatala érdekében, és eközben figyelembe kell venniük a gazdasági különbözőségeket és az eltérő hagyományokat;

2. olyan munkaerő- és termékpiaci reformokat kell véghezvinniük, amelyek egyidejűleg fokozzák a növekedési potenciált, illetve támogatják a makrogazdasági keretet, **amely rugalmasságot biztosít** a munkaerő- és termékpiacok globalizációval, technológiai fejlődéssel, keresletváltozásokkal és ciklikus változásokkal kapcsolatos **biztonságának**, tényezőmobilitásának és alkalmazkodóképességének **új formái** révén. A tagállamoknak különösen az adó- és ellátó rendszerek reformlendületét kell megújítaniuk az ösztönzések javítása és a munka kifizetődővé tétele érdekében; a foglalkoztatás rugalmasságának és biztonságának összehangolásával növelniük kell a munkaerőpiacok alkalmazkodóképességét; és az emberi erőforrásba való befektetések révén javítaniuk kell a foglalkoztathatóságot;

3. különös figyelmet kell fordítaniuk az intézményi és közgazgatási hatékonyság megerősítésére; valamint

4. hozzá kell járulniuk az EU átfogó bevándorlási politikájának kidolgozásához, amelynek magában kell foglalnia a munkaerőpiaci követelményeknek megfelelő gazdasági migráció kritériumait és eljárásait is.

6. módosítás

6. iránymutatás

6. iránymutatás. A dinamikus és jól működő GMU-hoz való hozzájárulás érdekében, az euróövezetbe tartozó tagállamoknak biztosítaniuk kell gazdasági és költségvetési politikáik jobb koordinációját, különösen:

1. külön figyelmet kell fordítaniuk államháztartásuk hosszú távú fiskális fenntarthatóságára a Stabilitási és Növekedési Paktummal teljes összhangban;

2. az alkalmazott gazdaságpolitikák olyan kombinációjához kell hozzájárulniuk, amely a gazdasági fellendülést támogatja és az árstabilitással összeegyeztethető, és ezáltal rövid távon fokozza a vállalkozások és a fogyasztók bizalmát, ugyanakkor összhangban van a hosszú távon fenntartható növekedéssel;

6. iránymutatás. A dinamikus és jól működő GMU-hoz való hozzájárulás érdekében, az euróövezetbe tartozó tagállamoknak biztosítaniuk kell gazdasági és költségvetési politikáik jobb koordinációját, különösen:

-1. maximalizálniuk kell a reformok pozitív járulékos hatásait, mivel a közös valuta és a közös monetáris politika kivételes dimenziót kínál a koordinációhoz;

1. külön figyelmet kell fordítaniuk államháztartásuk hosszú távú fiskális fenntarthatóságára a Stabilitási és Növekedési Paktummal teljes összhangban;

2. az alkalmazott gazdaságpolitikák olyan kombinációjához kell hozzájárulniuk, amely a gazdasági fellendülést támogatja és az árstabilitással összeegyeztethető, és ezáltal rövid távon fokozza a vállalkozások és a fogyasztók bizalmát, ugyanakkor összhangban van a hosszú távon fenntartható növekedéssel;

2008. február 20., szerda

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

3. folytatniuk kell a strukturális reformok megvalósítását, amelyek fokozzák az euróövezet hosszú távú potenciális növekedését és javítják termelékenységét, versenyképességét és az aszimmetrikus hatású megrázkódtatásokhoz való gazdasági alkalmazkodását, különös tekintettel a foglalkoztatási politikákra; valamint

4. biztosítaniuk kell, hogy az euróövezet befolyása a globális gazdasági rendszerben az övezet gazdasági súlyával arányos legyen.

7. módosítás

7. iránymutatás, bevezető rész, valamint (1), (2) és (3) bekezdés

7. iránymutatás. A K+F területén, különösen a magánvállalkozások által végrehajtott beruházások növelése és ösztönzése érdekében **a tagállamok meghatározzák saját közbenső célkitűzéseiket ahhoz, hogy 2010-re a GDP 3%-ában meghatározott, a magán- és az állami befektetések közötti megfelelő különbséget tartalmazó általános célkitűzés elérhető legyen.** A tagállamoknak ki kell dolgozniuk **továbbá a K+F, különösen az üzleti K+F** elősegítésére alkalmas intézkedéscsomagot, **különösen** az alábbiak révén:

(1) jobb keretfeltételek megteremtése és annak biztosítása, hogy a vállalkozások megfelelően versenyképes és vonzó környezetben működjenek;

(2) **hatásosabb és hatékonyabb K+F-köziadások, valamint a PPP-k (az állami és a magántőke összefogásának) fejlesztése;**

(3) **az oktatási intézmények és kutatóintézetek kiválósági központjainak fejlesztése és megerősítése a tagállamokban, illetve adott esetben új központok létrehozása, valamint az állami kutatóintézetek és a magánvállalkozások közötti együttműködés és technológiatranszfer javítása;**

3. folytatniuk kell a strukturális reformok **és a lisszaboni célokkal összhangban álló befektetési prioritások** megvalósítását, amelyek fokozzák az euróövezet hosszú távú potenciális növekedését és javítják termelékenységét, versenyképességét és az aszimmetrikus hatású megrázkódtatásokhoz való gazdasági alkalmazkodását, különös tekintettel a foglalkoztatási politikákra; valamint

4. biztosítaniuk kell, hogy **az EU és az euróövezet** befolyása a globális gazdasági rendszerben az övezet gazdasági súlyával arányos legyen.

7. iránymutatás. A K+F területén, különösen a magánvállalkozások által végrehajtott beruházások növelése és ösztönzése érdekében 2010-re a GDP 3%-ában meghatározott, a magán- és az állami befektetések közötti megfelelő különbséget tartalmazó általános célkitűzéselérésére, **valamint a vállalkozói kultúra előmozdítása és a magánkezdeményezések ösztönzése érdekében a tagállamoknak ki kell dolgozniuk agazdaság modernizálására és azinnováció valamennyi formájának** elősegítésére alkalmas intézkedéscsomagot az alábbiak révén:

(1) **a piacra érzékeny intézmények kifejlesztése és jobb keretfeltételek megteremtése annak biztosítása érdekében,** hogy a vállalkozások megfelelően versenyképes **üzleti** környezetben működjenek, **és hasznuk származzon az innovációk megvalósításából;**

3a. az ipari kutatási központok decentralizálásának ösztönzése annak érdekében, hogy újra csatlakozzanak az oktatási központokhoz, a különféle kutatási kultúrák sokszínűségének feltárása;

8. módosítás

11. iránymutatás, (4a) és (4b) bekezdés (új)

(4a) teljesíteniük kell a 2007. évi tavaszi Európai Tanács alkalmával az energia- és környezeti kihívások kezelése érdekében vállalt kötelezettségeket; és

(4b) a nem ciklikusnak, hanem állandónak tűnő élelmiszerár-emelkedések összefüggésében felül kell vizsgálniuk a közös agrárpolitika kínálatkorlátozó mechanizmusait.

2008. február 20., szerda

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

A PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI

9. módosítás

12. iránymutatás

12. iránymutatás. A belső piac kiterjesztése és elmélyítése érdekében a tagállamoknak:

- (1) fel kell gyorsítaniuk a belső piaci irányelvek nemzeti jogba való átültetését;
- (2) előnyben kell részesíteniük a belső piaccal kapcsolatos jogszabályok szigorúbb és helyesebb végrehajtását;
- (3) meg kell szüntetniük a határokon átnyúló tevékenységek még meglévő akadályait;
- (4) hatékonyan kell alkalmazniuk az EU közbeszerzési szabályait;
- (5) az európai szociális modell megőrzése mellett elő kell mozdítaniuk a szolgáltatások teljesen működőképes belső piacát;
- (6) a pénzügyi szolgáltatások cselekvési tervének **konzisztens és** koherens alkalmazása és végrehajtása révén fel kell gyorsítaniuk a **pénzpiaci** integrációt.

12. iránymutatás. A belső piac kiterjesztése és elmélyítése, **valamint a nyitott versenypiacok biztosítása** érdekében a tagállamoknak:

- (1) fel kell gyorsítaniuk a belső piaci irányelvek nemzeti jogba való átültetését, **és meg kell szüntetniük a határokon átnyúló tevékenységek még fennmaradt akadályait;**
- (2) előnyben kell részesíteniük a belső piaccal kapcsolatos jogszabályok szigorúbb és helyesebb végrehajtását;
- (3) meg kell szüntetniük a határokon átnyúló tevékenységek még meglévő akadályait;
- (4) hatékonyan kell alkalmazniuk az EU közbeszerzési szabályait;
- (5) az európai szociális modell megőrzése mellett elő kell mozdítaniuk a szolgáltatások teljesen működőképes belső piacát **és mindenki számára egyetemes, elérhető és fenntartható közszolgáltatásokat kell biztosítaniuk megfizethető áron és magas minőségi színvonalon;**
- (6) **abelső piacra vonatkozó jogszabályok koherens alkalmazása és a** pénzügyi szolgáltatások cselekvési tervének végrehajtása révén fel kell gyorsítaniuk **aszolgáltatások, köztük a pénzügyi szolgáltatások piaci integrációját, emellett az alternatív és a nem alternatív pénzpiacbefektetési tevékenységek tekintetében fokozniuk kell az átláthatóságot, a felelősséget és a felügyeletet a befektetők, piacok és szabályozók számára;**
 - (6a) **hozzá kell járulniuk a pénzügyi kockázatok határokon átnyúló terjedésének szabályozására vonatkozó kiegyensúlyozott megközelítés kialakításához;**
 - (6b) **ki kell dolgozniuk az erőforrás-hatékonyság javításának feltételeit a közlekedési és energetikai infrastruktúrában, a határokon átnyúló szakaszokra, a peremterületekre, valamint a „rég” és az „új” tagállamok közötti összekapcsolásra összpontosítva; és**
 - (6c) **vezető szerepet kell játszaniuk nemzetközi szinten a válságkezelési kérdések és a jelenlegi globális felügyeleti rendszer fejlesztése tekintetében.**

10. módosítás

13. iránymutatás, (6a) bekezdés (új)

(6a) a transzatlanti piac kiterjesztését;

*
* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. február 20., szerda

Közép-Ázsia

P6_TA(2008)0059

Az Európai Parlament 2008. február 20-i állásfoglalása az EU Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiájáról (2007/2102(INI))

(2009/C 184 E/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel korábbi, Közép-Ázsiáról szóló állásfoglalásaira, különösen az Üzbegisztánról szóló 2006. október 26-i ⁽¹⁾, a Kazahsztánról szóló 2006. március 16-i ⁽²⁾, és a Kirgizisztánról és Közép-Ázsiáról szóló 2005. május 12-i ⁽³⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az EU és Üzbegisztán, Kirgizisztán és Kazahsztán között megkötött partnerségi és együttműködési megállapodásokra, amelyek mindegyike 1999 óta hatályos, a 2004. október 11-én aláírt, egyrészt az Európai Közösségek és az Európai Atomenergia Közösség, másrészt a Tádzsik Köztársaság közötti, kereskedelemről és kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodásra ⁽⁴⁾, az EU és Tádzsikisztán közötti, még nem ratifikált partnerségi és együttműködési megállapodásra, valamint az Európai Unió és a Türkmenisztán közötti, kereskedelemről és kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodásra irányuló bizottsági javaslatra,
- tekintettel az e megállapodásokban rögzített emberi jogi záradékokra,
- tekintettel az EU arra vonatkozó kötelezettségvállalására, hogy előmozdítja az ENSZ milleniumi fejlesztési céljainak (MFC-k) megvalósítását és a fejlesztési politikával kapcsolatos európai konszenzust ⁽⁵⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2007. június 21–22-én elfogadott, Közép-Ázsiával való új partnerségre vonatkozó EU-stratégiára,
- tekintettel az Európai Tanács európai energiapolitikára vonatkozó cselekvési tervére (2007–2013), melyet 2007. március. 8–9-én fogadtak el, és az EU, valamint a Fekete-tenger és a Kaszpi-tenger parti államai és szomszédai közötti energiaügyi együttműködésre,
- tekintettel „Az energiára vonatkozó közös európai külpolitika felé” című 2007. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽⁶⁾;
- tekintettel az EU, valamint a fekete-tengeri és a Kaszpi-tengeri régió országai közötti energetikai együttműködés és közlekedés fejlesztésére irányuló bakui kezdeményezésre,
- tekintettel az Azerbajdzsánnal és Kazahsztánnal Európa energiával kapcsolatos érdekeit szolgáló külpolitika kialakításával összefüggésben megkötött egyetértési megállapodásra,
- tekintettel a Tanács idevágó következtetéseire, ideértve az Üzbegisztánról szóló 2005. május 23–24-i, június 13-i, július 18-i és október 3-i, 2006. november 13-i, 2007. március 5-i, május 14–15-i és október 15–16-i következtetéseket, valamint a Közép-Ázsiáról szóló 2007. április 23–24-i következtetéseket,

⁽¹⁾ HL C 313. E, 2006.12.20., 466. o.

⁽²⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 416. o.

⁽³⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 390. o.

⁽⁴⁾ HL L 340., 2004.11.16., 2. o.

⁽⁵⁾ A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által elfogadott együttes nyilatkozat az Európai Unió fejlesztési politikájáról: „Az európai konszenzus” (HL C 46., 2006.2.24., 1. o.).

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0413.

2008. február 20., szerda

- tekintettel az EU által Üzbegisztánra az andidzsáni mérszárlást követően kirótt szankciókra, melyet az Üzbegisztánnal szembeni egyes korlátozó intézkedések elrendeléséről szóló, 2005. november 14-i 1859/2005/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ vezet be, és amelyeket folyamatosan kiterjesztettek ⁽²⁾, és a vízummal kapcsolatos szankciók 2007 májusában és októberében hat hónapra történő részleges és feltételes felfüggesztésére,
 - tekintettel a 2003-ban a demokráciáért és az emberi jogokért azzal a céllal elindított európai kezdeményezésre, hogy előmozdítsák az emberi jogokat, és támogassák a büntetőjogi reformot, a demokráciát, a felelősségteljes kormányzást, a sajtószabadságot, a jogállamiságot, a biztonsági alakulatokat (rendőrség és fegyveres erők) és a konfliktusmegelőzést,
 - tekintettel a Fejlesztési Együttműködési Eszközre ⁽³⁾,
 - tekintettel a 2007. június 30-án Berlinben a közép-ázsiai országokkal Pierre Morel, EU különleges képviselő és a portugál miniszterelnök, José Socrates jelenlétében megtartott, háromoldalú külügyminiszteri találkozóra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0503/2007),
- A. mivel az együttesen Közép-Ázsiaként említett öt ország (Kazahsztán, Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Türkmenisztán és Üzbegisztán) Európa és Ázsia kulcsfontosságú metszéspontjában fekszik, és mivel – történelmileg és hagyományosan is – fontos találkozási és átmenő pontot jelent a két földrész között;
- B. mivel az EU-nak egyértelmű érdeke fűződik ahhoz – és kitart ennek szükségessége mellett –, hogy előrelépést lásson a nagyobb stabilitás, valamint a gazdasági, demokratikus és humán fejlődés, illetve a humán biztonság javulása irányába egész Közép-Ázsiában, és mindig fenn kell tartania kötelezettségvállalását az emberi jogoknak a harmadik államokkal megkötött valamennyi megállapodásban történő érvényesítése és a demokrácia előmozdítása mellett egységes politikák és az ahhoz leginkább igazodó eszközök használata révén; mivel ez biztosítani fogja az Unió hitelességét és alapvetően hozzá fog járulni ahhoz, hogy egyre eredményesebb szereplővé váljon a régió belül és kívül is;
- C. mivel globális érdek fűződik Közép-Ázsia stabilitásához, mivel ha az öt ország valamelyikében komoly és tartós instabil helyzet alakul ki, az végzetes következményekkel járhat az egész régióra nézve, továbbá az EU-ra és tagállamaira is sokféleképpen kihatással lehet;
- D. tekintettel az ingatag régiókból és szállítóktól származó behozattal való függőséggel járó kockázatokra, valamint a megbízható, elérhető és használható energiavezetékek kiépítésének szükségességére;
- E. mivel az EU érdekelt abban, hogy a közép-ázsiai államokban biztonság és stabilitás alakuljon ki, valamint tiszteletben tartják az emberi jogokat és a jogállamiság intézményét, mivel a stratégiai, politikai és gazdasági fejlemények, valamint a Közép-Ázsiában egyre növekvő transzregionális kihívások az Európai Unió érdekeire is közvetlen vagy közvetett hatást gyakorolnak; mivel a közép-ázsiai államok jelentős energiaforrásaikkal, valamint a kereskedelmi partnerek és ellátási útvonalak közötti diverzifikációra irányuló törekvéseik által hozzájárulnak az Európai Unió energiabiztonsági és energiaellátási szükségletének kielégítéséhez;
- F. mivel egyrészt erős érv áll a régió országai közötti együttműködés mellett, másrészt viszont erőteljes ellenállás tapasztalható az ilyen elképzelésekkel és erőfeszítésekkel szemben, nem utolsósorban a központi elhelyezkedésű – és messze a legnépesebb – Üzbegisztán kormánya részéről;

⁽¹⁾ HL L 299., 2005.11.16., 23. o., az 1791/2006/EK tanácsi rendelettel (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.) módosított rendelet. Lásd még a Tanács 2005. november 14-i közös álláspontját az Üzbegisztánnal szembeni korlátozó intézkedésekről, 2005/792/KKBP (HL L 299., 2005.11.16., 72. o.).

⁽²⁾ Lásd a Tanács 2007. november 13-i 2007/734/KKBP közös álláspontját, az Üzbegisztánnal szembeni korlátozó intézkedésekről (HL L 295., 2007.11.14., 34. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1905/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

2008. február 20., szerda

- G. mivel az elszigetelődés hajlamos a belső ellenőrzés fenntartására irányuló szorongásból táplálkozni – ennek kirívó példái láthatóak Türkmenisztánban és Üzbegisztánban –, és mivel ez a szorongás adott azokban a rendszerekben, amelyek kevés érdeklődést mutatnak az iránt, hogy hatalmuk megalapozásához a nép hozzájárulását kérjék;
- H. mivel az öt közép-ázsiai köztársaság hivatalos fejlesztési támogatásban részesül, ami azt jelenti, hogy az EU által ezen országoknak nyújtott támogatás fejlesztési támogatásnak minősül;
- I. mivel az EU biztonsági és egyéb érdekeiből, továbbá értékeiből és a millenniumi fejlesztési célok támogatásából az következik, hogy az EU Közép-Ázsiával kapcsolatban kialakított megközelítések középpontjába kell helyezni az ebben a régióban – amelynek bizonyos részeit szegénység sújtja – sokak előtt álló nehézségeket és a lehetőségek hiányát, a humánbiztonságot fenyegető, részben a szomszédos országok, például Afganisztán biztonsági problémáival kapcsolatos veszélyt, valamint a destabilizáció és a konfliktusok kockázatát;
- J. mivel az EU fejlesztési együttműködésének elsődleges célja a szegénység felszámolása a fenntartható fejlődéssel, többek között a millenniumi fejlesztési célok elérésével összefüggésben;
- K. mivel az EU által a régióknak nyújtott támogatás nagyrészt a TACIS programon keresztül végrehajtott technikai segítségnyújtás formájában valósult meg, és mivel a TACIS hatékonyságának értékelése vegyes volt;
- L. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikke értelmében az egészséghez való jog az emberi jogok közé tartozik, és mivel az egészségügyi ellátáshoz való általános hozzáférés elengedhetetlen a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez; mivel a Szovjetunió felbomlását követően minden közép-ázsiai köztársaságban romlottak az egészségügyi körülmények, és az egészségügyi rendszerek válságban vannak; mivel a járványos megbetegedések, például a HIV/AIDS és a gyógyszereknek ellenálló tuberkulózis potenciális tovagyűrűződő hatásai hosszú távú fenyegetést jelentenek az EU számára; mivel a madárinfluenza-válság bebizonyította, hogy a fertőző járványok gyorsan el tudnak terjedni egész Európában; mivel a különböző országokban az egészségügyi válságok társadalmi következményei veszélyeztetik általános stabilitásukat és fejlődési kilátásaikat, továbbá az európai biztonságra is kihatnak;
- M. mivel az energia és a víz kulcsfontosságú kérdések a régióban a humánbiztonság és az államközi – különösen Kirgizisztán, Tádzsikisztán és Üzbegisztán viszonylatában fennálló – kapcsolatok tekintetében, és mivel a szegénység csökkentése továbbra is döntő fontosságú a társadalmi instabilitás mérséklése szempontjából;
- N. mivel az EU érdekelt abban, hogy Közép-Ázsiából több olajat és gázt importáljon, lehetőleg új szállítási útvonalakon keresztül, valamint abban, hogy az energia termelése és szállítása világos és átlátható keretben történjen, és mivel e tekintetben az érintett országok közé Kazahsztán és Türkmenisztán tartozik;
- O. mivel a közép-ázsiai országok eltérő mértékben ugyan, de rendelkeznek olajjal, gázzal, ásványi nyersanyagokkal vagy vízenergia-forrásokkal; mivel ezen erőforrások kiaknázásának jelentősen elő kell segítenie a gazdasági és társadalmi fejlődést; és mivel a nem megfelelő feltételek mellett nemkívánatos mellékhatások, például súlyos környezeti romlás, egyéb gazdasági ágazatok versenyképességének csökkenése, jelentős vagyoni egyenlőtlenségek, valamint erőteljesebb politikai és társadalmi feszültségek alakulhatnak ki, sőt még a kedvező hatásoknál is jelentősebbek lehetnek (az úgy nevezett „természeti erőforrások átka”);
- P. mivel 2007. október 10-én Ukrajna, Lengyelország, Azerbajdzsán és Grúzia képviselői Litvániában találkoztak egy új olajszállító hálózat létrehozásával kapcsolatos megbeszélés céljából, amely hálózat arra szolgál, hogy a Kaszpi-tengerről Bakun és Odesszán keresztül a lengyelországi Gdansk kikötőjébe szállítsa a nyersolajat;
- Q. mivel Oroszország és Kína megpróbálta növelni befolyási övezetét Közép-Ázsiában a Sanghaji Ötök 1996-os létrehozásával, amely Kína, Oroszország, Kirgizisztán, Kazahsztán és Tádzsikisztán számára biztosított fórumot a határokon átnyúló kérdések kezeléséhez, és amely 2001-ben Sanghaji Együttműködési Szervezetté (SCO) alakult át, amely napjainkban a legnagyobb közép-ázsiai regionális szervezet, és amelynek most már Üzbegisztán is teljes jogú tagja, Pakisztán, India, Irán és Mongólia pedig megfigyelői státussal rendelkezik;

2008. február 20., szerda

- R. mivel a múltban vagy az utóbbi időben számtalan különböző országnak voltak egyéni érdekeltségei a régióban; mivel a régióban nincs minden tagállamnak nagykövetsége; és mivel a tagállamok között gyakran nincs összhang a régió tekintetében;
- S. mivel annak következtében, hogy az Egyesült Államok személyzete és felszerelése 2005. november 21-én elhagyta az üzbeisztáni Karshi-Khanabad (K2) légi támaszpontot, az Egyesült Államok Közép-Ázsiában egyetlen katonai létesítménnyel rendelkezik, a kirgiz főváros, Bishkek közelében lévő manasi légi támaszponttal;
- T. mivel a politikai, gazdasági, társadalmi és egyéb feltételek erősen eltérnek a közép-ázsiai államok között és egyes esetekben azokon belül is, és mivel ez feltétlenül szükségessé teszi az EU számára politikái ennek megfelelő differenciálását;
- U. mivel Közép-Ázsia országai nagyon fiatal államok, és mivel államépítésük, valamint politikai és gazdasági átalakulási törekvéseik különböző irányokat vettek, és arra készítették őket, hogy egyenlőtlen mértékben távolodjanak el a korábbi szovjet rendszertől; mivel a kormányzási kérdések kezelése kulcsfontosságú marad számos állam esetében a stabilitás és a biztonság érdekében, és valamennyi állam esetében a politikai, szociális és gazdasági fejlődés érdekében;
- V. mivel az EU aggályai közé tartoznak a következők: a Közép-Ázsiából érkező vagy azon keresztül lebonyolított kábítószer-kereskedelem megállításának szükségessége, a szervezett bűnözés elleni küzdelem – beleértve az emberkereskedelmet is – és a terrorizmus növekedésének megakadályozása; mivel némely esetben a „terrorizmus elleni harcot” használják a kormányzatot bírálóik, az emberi jogok védelmezői, vallási mozgalmak és hétköznapi üzletemberek elleni elnyomó intézkedések leplezésére; mivel okkal hihető, hogy e személyek célpontot képeznek az Üzbegisztán és szomszédai közötti biztonsági együttműködés keretében is; mivel elismert tény a gyermekmunka migrációja, ami a nemzetközi és társadalmi partnerség új formáinak kialakítását teszi szükségessé, minden érdekelt felet bevonva a probléma átfogó megoldásába;
- W. mivel az emberi jogi helyzet eltérő a különböző közép-ázsiai köztársaságokban, és összességében jóval alatta van az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) által rögzített előírásoknak; és mivel Üzbegisztán és Türkmenisztán különösen szisztematikusan megsérti az alapvető jogokat, és semmilyen demokratikus és pluralista fejlődésre nem kerül sor;
- X. mivel a közép-ázsiai köztársaságoknak még le kell bonyolítaniuk egy – elnöki vagy parlamenti – választást, amelyet az EBESZ Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR) teljesen szabadnak és tisztességesnek ítél;
- Y. mivel mind az öt közép-ázsiai állam EBESZ-tag, és ennek keretében kiterjedt kötelezettséget vállalt az alapvető szabadságok, a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartása iránt; mivel e kötelezettségvállalások betartása államonként eltérő;
- Z. mivel Kazahsztán felülmúlja a régió államainak többségét; mivel a 2007. augusztus 18-án megtartott legutóbbi parlamenti választások bizonyítják, hogy némi javulás ellenére az ország még nem tartja be teljes mértékben a kötelezettségeit, illetve nem teljesíti a demokratikus választásokra vonatkozó EBESZ- és egyéb nemzetközi szabályokat;
- AA. mivel a közép-ázsiai országok többségében a civil társadalom különösen aktív a helyi nem kormányzati szervezetek és társaságok hálózata révén, amelyet támogatni kell, és annak kifejeződéséért kell értékelni, hogy az állampolgárok szeretnének részt venni országuk demokratizálódásában és társadalmi fejlődésében;
- AB. mivel tényleges politikai, gazdasági és társadalmi változások egy valóban független igazságszolgáltatás létrehozása és az elburjánzó korrupció elleni valódi küzdelem révén érhetők el a régióban;

2008. február 20., szerda

- AC. mivel az EU alapelvei közé tartozik az alapvető jogok, többek között a szólásszabadság, valamint az emberi jogi aktivisták védelme;
- AD. mivel a súlyos elnyomást, korrupciót és kizsákmányolást, az emberek alapvető jogainak és életük javítása lehetőségének megtagadását jelző példák, valamint a sérelmek kifejezésének és a politikai folyamatokban való részvétel elfogadott csatornáinak hiánya fokozzák a szélsőségek és a terrorizmus megerősödésének kockázatát;
- AE. mivel a közép-ázsiai országok többségére jellemző az emberi jogok megsértése, a megfelelő igazságszolgáltatási rendszer hiánya, az ellenzéki pártok és a független civil társadalmi szervezetek korlátozása, valamint a média függetlenségének hiánya;
- AF. mivel az EU szankciókat rótt ki Üzbegisztánra a 2005. májusi andidzsáni mészárlás után, az üzbég kormány azonban akadályozza az események független nemzetközi kivizsgálását, és továbbra is folytatja elnyomó politikáit, beleértve az emberi jogi aktivisták üldözését; mivel 2007 októberében a Tanács mégis úgy határozott, hogy hat hónapra felfüggeszti az Andidzsánban válogatás nélkül alkalmazott erőszakért közvetlenül felelős nyolc személyre vonatkozó vízumtilalmat; mivel a Tanács a felfüggesztéssel a politikáik megváltoztatására akarja ösztönözni az üzbég hatóságokat, és mivel a tilalom 2008 áprilisában/májusában automatikusan újra életbe lép, kivéve, ha a Tanács határozatának részeként elfogadott követelményeket teljesítik;
- AG. mivel jelentős érdek fűződik a régióban az EU-val tudományos, egészségügyi és oktatási téren folyó együttműködéshez, és mivel ez az együttműködés hozzájárulhat a civil társadalommal való kapcsolatok megerősítéséhez, valamint a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok európai értékeinek terjesztéséhez;
- AH. mivel Mongólia és Afganisztán bizonyos tekintetben az öt alapvető közép-ázsiai állammal közös jellemzőkkel rendelkezik, a Tanács stratégiai dokumentumában azonban nem kerülnek a középpontba, és rájuk más uniós eszközök vonatkoznak;
- AI. mivel a régió Afganisztánhoz való közelsége miatt bizonyos országok hasznos partnerekké váltak a terrorizmus elleni küzdelemben; mivel az EU-tagállamok a régió repülőtereit és légtérét is használták; mivel ugyanakkor az EU azzal kapcsolatos fellépése, hogy általánosságban egész Közép-Ázsiában és különösen egyes országokban előmozdítsa az emberi jogok védelmét, elkeserítően gyengének bizonyult;
- AJ. mivel Közép-Ázsia az afgán heroin mintegy 30 %-ának nagyrészt az orosz piacra történő eljuttatásához tranzitútvonalként szolgál, ami kábítószer-kereskedelmi vonatkozású szervezett bűnözéshez és korrupcióhoz vezet, valamint kábítószer-függőséghez és az azzal kapcsolatos egészségügyi és társadalmi problémák kialakulásához, ami jelentős következményekkel jár a regionális stabilitásra nézve;
- AK. mivel Mongólia a közép-ázsiai köztársaságokéhoz hasonló háttérrel, olyan történelmi, kulturális és gazdasági jellemzőkkel, valamint környezetvédelmi és energiapolitikával rendelkezik, amelyeket következetesen tekintetbe kell venni az EU Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiája keretében;
1. üdvözlő, hogy az EU egyre nagyobb mértékben összpontosít Közép-Ázsiára, amelynek egyértelmű kifejeződése a Közép-Ázsiára vonatkozó stratégia elfogadása; megjegyzi azonban, hogy a régió öt országára vonatkozó projektek végrehajtása lassan halad előre;
 2. meggyőződése, hogy míg az EU által előmozdítandó értékek mindig azonosak maradnak, széles körben eltérnek az EU érdekei és a régió öt országában fennálló feltételek és lehetőségek;
 3. felhív egyértelmű célok és prioritások meghatározására az EU mind az öt országgal fennálló kapcsolatai tekintetében, támaszkodva a régió általános elemzésére és az elfogadott EU-stratégiában szereplő EU politikai célok általános katalógusára;

2008. február 20., szerda

4. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy az EU segítse elő a régió igazságos és fenntartható gazdasági fejlődését, a fenntartható fejlődés összefüggésében támogassa a gazdasági fejlődésre és az üzleti szabályozási kerettel kapcsolatos reformokra, valamint a szegénység felszámolására irányuló helyi kezdeményezéseket; a terrorizmussal kapcsolatos kihívás tekintetében hangsúlyozza, hogy fontos a biztonsági együttműködés fokozása, de a radikalizáció és a szélsőségek elleni küzdelem olyan megközelítése, amely nem teremt egyensúlyt a biztonsági igények, valamint az emberi jogok és a felelős kormányzás között, hasznavehetetlen; üdvözli a politikai párbeszéd megerősítését a közép-ázsiai országokkal: felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a politikai párbeszéd és segítségnyújtási programok segítségével támogassa a felelős kormányzást, az emberi jogokat, a demokráciát és az oktatást, valamint fontolja meg, hogy foglalkozzon a vallási közösségek összes fajtájával; és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az emberi jogi kérdések egyenlő súllyal szerepeljenek az EU energiával, biztonsággal és kereskedelemmel kapcsolatos erőteljesebb megközelítésében;

5. meggyőződése, hogy bizonyos kérdéseket csak regionális megoldásokhoz (pl. terrorizmus elleni harc, emberkereskedelem felszámolása, kábítószer elleni harc, vízgazdálkodás) vezető regionális megközelítés révén lehet hatékonyan kezelni, ami megerősített regionális együttműködést kíván meg; ezért arra ösztönzi az EU intézményeit, hogy szükség esetén nyújtsanak technikai segítséget, különösen a know-how terjesztése terén és azáltal, hogy közvetítő szerepet vállalnak a közép-ázsiai országok közötti párbeszéd előmozdításában; rámutat azonban, hogy Közép-Ázsia országai eltérő fejlettségi szinten állnak és jelentős politikai, gazdasági és kulturális különbségekkel rendelkeznek; ebben az összefüggésben örvendetesnek tartja, hogy a jövőbeni partnerség és együttműködés tervezése során a Bizottság és a Tanács országokra lebontott, valamint regionális megközelítés alkalmazására törekszik;

6. felszólít arra, hogy az EU politikájában tegyenek különbséget a régió országai irányában kialakított megközelítés terén, amelyet különösen a következőkre kell alapozni: az egyes országok emberi jogi helyzete, az EBESZ kötelezettségvállalások kormányai által betartása, fejlesztési szükségleteik és kormányaiknak a polgárok jólétének javítására irányuló elkötelezettsége, az országok jelenlegi és potenciális jelentősége a EU számára kereskedelmi, energiaügyi együttműködési és egyéb területeken, valamint a nemzetközi kérdésekről folytatott párbeszéd, és az EU-fellépések – ideértve a támogatás különféle formáit – sikerének kilátásai;

7. hangsúlyozza a határokon átnyúló együttműködés fontosságát, különösen annak felismerésében, hogy együttes erőfeszítésekkel hatékonyabbá válik az ember- és kábítószer-kereskedelem elleni küzdelem; ezért arra ösztönzi az EU intézményeit, hogy szükség esetén nyújtsanak technikai segítséget, különösen a know-how terjesztése terén és azáltal, hogy közvetítő szerepet vállalnak a közép-ázsiai országok közötti párbeszéd előmozdításában;

8. hangsúlyozza a következetes EU-politika szükségességét Közép-Ázsiában, és ezért emlékeztet arra, hogy a stratégiának összhangban kell állnia a fejlődéssel kapcsolatos európai konszenzussal; hangsúlyozza továbbá, hogy a DCI keretén belül nyújtott támogatásnak összhangban kell állnia a legfőbb célokkal, azaz a szegénység felszámolásával és a millenniumi fejlesztési célok elérésével;

9. megjegyzi, hogy a szegénység felszámolása a stratégia mellékletében az Európai Közösség 2007–2013-as időszakra szóló kétoldalú segítségnyújtásának fő prioritásaként szerepel; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen és részletesen tájékoztassa a Parlamentet a kétoldalú és regionális segítségnyújtás és az egyes millenniumi fejlesztési célok közötti kapcsolatról, valamint az egészségügyi és alapképzési szektor részére tervezett költségvetésről;

10. hangsúlyozza, hogy a szociális ágazatokkal, az egészségüggyel, az élelmiszer-biztonsággal kapcsolatos reformok, a korrupció elleni küzdelem, valamint a fenntartható és igazságos gazdasági fejlődés középpontba állítása döntő fontosságú a közép-ázsiai országok hosszú távú stabilitásának, biztonságának és fellendülésének biztosítása szempontjából; ezért az a véleménye, hogy a szükségletek nemzeti és regionális szintű felmérésének folyamata nyilvánvaló lehetőséget nyújt az EU számára, hogy az összes érdekelt féllel – beleértve a civil társadalmat, a parlamenteket és a helyi hatóságokat – folytatott nyílt párbeszédben láthatóvá és hitelessé váljon;

11. úgy véli, hogy a Kereskedelmi Világszervezetbe (WTO) történő felvétel fontos eredmény a régió gazdasági stabilitásának szempontjából, de ez a cél csak a külföldi befektetésekre vonatkozó nemzetközi előírások betartása és egy független igazságszolgáltatás kialakítása révén érhető el;

12. felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy valósítsa meg mindazon kezdeményezéseket, amelyek Közép-Ázsiának a világkereskedelmi és világgazdasági rendszerbe való szorosabb integrációjának előmozdítására irányulnak, különösen a régió azon négy országának a WTO-ba való csatlakozása révén, amelyek még nem tagok;

2008. február 20., szerda

13. a régió országainak gazdasági fejlődése szempontjából lényegesnek tartja a bank- és biztosítási rendszer alapos reformját, hatékony mikrohitelrendszer létrehozását, a banki tevékenységek jobb szabályozását és felügyeletét, az állami bankok privatizálását, valamint valóban versenyképes, a külföldi bankokra nyitott nemzeti pénzügyi piacok kialakítását;
14. sürgeti a Tanácsot, hogy hatalmazza fel az Európai Beruházási Bankot (EBB) hiteltámogatásának Közép-Ázsiára történő kiterjesztésére, együttműködésben a régióban már aktívan működő Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal (EBRD);
15. sürgeti a Bizottságot, hogy koherens módon mozgósítsa a rendelkezésére álló valamennyi eszközt – a politikai párbeszédétől és a közösségi politikáktól (különösen a kereskedelemre, fejlesztésre, versenyre és a környezetvédelemre vonatkozóktól) kezdve a támogatásokig és kölcsönökig, beleértve az EBB-től, az EBRD-től és más nemzetközi pénzügyi intézményektől származókat is – az említett projektek megvalósításának felgyorsítása céljából;
16. ösztönzi a régió országait, hogy nyújtsanak nagyobb védelmet a közvetlen külföldi beruházásoknak;
17. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy tegyen meg minden kezdeményezést, amelyek lehetővé teszik a közép-ázsiai országok számára az általános preferenciarendszer jobb felhasználását, és hogy támogassa a régiók közötti kereskedelem fejlődését;
18. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy nyújtson a régió államainak szakképzett gazdasági és igazgatási technikai segítséget, amely lehetővé teszi a helyi állami struktúrák megerősítését, egy hatékonyabb és változatosabb gazdasági környezet létrehozását, valamint a helyi termékek könnyebb bejutását a külföldi piacokra, különösen pedig az EU-ba;
19. megítélése szerint a stratégia nem kellően nagyra törő az emberi jogok, a jogállamiság, a felelősségteljes kormányzás és a demokratizálódás terén folyó együttműködés vonatkozásában;
20. megítélése szerint az emberi jogi helyzet értékelésekor az EU-nak különleges figyelmet kell fordítania az adott kormányok részéről a helyzet javítását és a kimutatható fejlődést középpontba helyező hiteles kötelezettségvállalás meglétére vagy hiányára, az emberi jogok védelmezőinek környezetére és az ENSZ különleges képviselőivel és mechanizmusaival, valamint más megfelelő nemzetközi szereplőkkel való együttműködés szintjére;
21. e tekintetben felhívja a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy az emberi jogi kérdésekben képviseljen következetes és egységes álláspontot, valamint a demokráciának, a felelősségteljes kormányzásnak, a jogállamiságnak és az emberi jogoknak a közép-ázsiai stratégia szerves részévé tétele céljával állapítson meg egyértelmű viszonyítási pontokat, mutatókat és célokat e területeken, a közép-ázsiai partnerországokkal konzultálva, amint az más területein is történt; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy fordítson külön figyelmet a politikai foglyok szabadon bocsátására és a média függetlenségére;
22. elítéli az emberi jogok védelmezőinek üldöztetését Üzbegisztánban és Türkmenisztánban; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek meg minden erőfeszítést tevékenységük és testi épségük védelme céljából, valamint felhívja a megfelelő kormányokat a bebörtönzött vagy pszichiátriai intézményekben vagy politikai okokból erőszakkal fogva tartott valamennyi emberi jogi aktivista azonnali szabadon bocsátására;
23. hangsúlyozza, hogy a minimumra kell szorítani az EU biztonsági alakulatokkal való kapcsolatait vagy az erősen elnyomó államok részvételével működő biztonsági együttműködések támogatását, és hogy minden ilyen kapcsolattartást átláthatóan kell irányítani;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nyújtsanak különleges segítséget a régióban az igazságszolgáltatási rendszer reformjához és fejlesztéséhez annak érdekében, hogy működése függetlenebb és hatékonyabb legyen, többek között a korrupció elleni küzdelem terén;
25. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt a közép-ázsiai országokkal az oktatási reformok végrehajtásában, valamint támogassa ezen országokat, hogy a lakhelybejegyzési rendszer (állampolgárként történő nyilvántartásba vételkor az egyén útlevelében lakhelybejegyzési bélyegzőt helyeznek el) megreformálása révén válasszák szét az állampolgárok polgári és szociális jogait a tulajdonjogtól;

2008. február 20., szerda

26. álláspontja szerint a valódi polgári társadalom kialakítása és támogatása minden haladás előfeltétele; sajnálatának ad hangot egyes közép-ázsiai országokban a nem kormányzati szervezetek nehéz helyzete miatt, amelyek tevékenységét a kormányok folyamatosan hátráltatják; hangsúlyozza, hogy EU-nak továbbra is támogatnia kell a civil társadalmat egyrészt pénzügyi támogatás, másrészt a láthatóság (fórumok és konzultáció segítségével történő) biztosítása révén, ami elősegítené a részvételi demokrácia kiépítését; az a véleménye, hogy az EU-nak partnernek kell tekintenie a civil társadalmat a fenntartható társadalmak és a társadalmi stabilitás kialakulásához, valamint az EU értékei és előírásai előmozdításához való hozzájárulás során;

27. megjegyzi, hogy az EU Közép-Ázsiára vonatkozó politikájának az érdekelt felekkel folytatott mélyreható vitákra és párbeszédre kell épülnie; ezért felhívja az EU-t, hogy a stratégia és a programok végrehajtása és ellenőrzése kapcsán vegyen részt egy, a parlamenteket, a civil társadalmat és a helyi hatóságokat átfogó politikai párbeszédben;

28. felhívja a figyelmet a Közép-Ázsia számos térségében a nők elleni elterjedt visszaélésekre (például kényszerházasságok, szexuális kizsákmányolás céljából folytatott nőkereskedelem, nemi erőszak), és felhívja a közép-ázsiai országok kormányait a meglévő jogszabályok nők jogainak védelme céljából történő végrehajtására, továbbá felhívja a Bizottságot, hogy a segítségnyújtási programokba építsen be releváns intézkedéseket;

29. felhívja a közép-ázsiai kormányokat, hogy erősítsék meg a nők jogaira vonatkozó meglévő törvényeiket és javítsák e törvények végrehajtását; ösztönzi a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa az emberi jogokat és a demokráciát érintő, a nők sajátos szerepével kapcsolatos projekteket; sürgeti az EU-t, hogy támogassa a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény teljes körű végrehajtását, és a mélyebb együttműködés mércéjeként alkalmazza azt; kiemeli, hogy Közép-Ázsia sok részén a nők helyzete egyre rosszabb annak következtében, hogy nem azonosak az oktatáshoz, egészségügyi ellátáshoz és a foglalkoztatáshoz való hozzáférés esélyei, továbbá hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők részvételének előmozdítására irányuló harmadik millenniumi célt az EU kapcsolódó tevékenységeiben érvényesülő prioritásnak kell tekinteni;

30. üdvözlözi a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tisztességes munkára vonatkozó normái és egyezményei végrehajtásának támogatását, és hangsúlyozza, hogy az előírásokat be kell vonni a gazdasági együttműködésekbe és a befektetési és kereskedelmi kapcsolatokba; megjegyzi, hogy a gyermekmunka továbbra is komoly aggodalomra ad okot, különösen Tádzsikisztánban és Üzbegisztánban, és hangsúlyozza, hogy szükség van az ENSZ Gyermekjogi Egyezménye végrehajtásának támogatására;

31. rámutat arra, hogy több közép-ázsiai államban magas a gyermekmunka százalékos aránya, különösen a gyapotszedésben, a dohánytermesztésben, a szénbányászatban és a kézművesiparban, és felhívja az adott kormányokat az ennek leküzdésére vonatkozó, meglévő intézkedések hatékonyabb végrehajtására, a gyermekmunkával kapcsolatos következetes nemzeti politika kidolgozására, valamint a nemzetközi szervezetek és nem kormányzati szervezetek által a gyermekmunka felszámolása céljából kezdeményezett projektek teljes mértékű támogatására és az azokban való részvételre; sürgeti a Bizottságot, hogy ezzel a kérdéssel kapcsolatban hozzon létre egy külön programot a fejlesztési együttműködésre vonatkozó kezdeményezés (DCI) keretében;

32. sürgeti a Bizottságot, hogy alakítson ki valódi és részvételen alapuló párbeszédhez vezető aktív együttműködést a migrációról, amelyben a bevándorlást kiváltó okok konkrét helyi gazdaságfejlesztési programok révén kerülnek megoldásra, szembeszállva például a vidéki területek gazdasági kilátásainak hiányával a városi szegénység ebből következő növekedésének mérséklése céljából;

33. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy teljes körűen hasznosítsa tapasztalatát és bevált gyakorlatát a migránsok – különösen a menedékkérők és a menekültek – emberi jogai védelmének előmozdítása során; elítéli a közép-ázsiai országok kormányai által a menedékkérők, és különösen az üzbég menekültek esetében alkalmazott kényszerkiadatást, és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy működjön együtt az Egyesült Nemzetek emberi jogi főbiztosával (UNHCHR) a politikai menekültek védelme és támogatása érdekében;

34. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy Kína kérésére nagyszámú uigur személyt adtak ki Közép-Ázsiából Kínának, ami tükrözi Kína növekvő nyomását a régió kormányaira, és megjegyzi, hogy a menekültek esetében nagy a kockázata az emberi jogok súlyos megsértésének;

2008. február 20., szerda

35. úgy véli, hogy mivel a régióban a fertőző megbetegedések, különösen a HIV rendkívüli megnövekedése tapasztalható, a közegészségügyi ágazat egészségügyi reformjának kiemelt helyet kell elfoglalnia az adományozó közösség, többek között a Bizottság számára;
36. nyomatékosan arra ösztönzi az EU-t, hogy támogassa az oktatást és a képzést, ezáltal több lehetőséget biztosítva a közép-ázsiai diákok számára arra, hogy az EU-ban tanuljanak, valamint az EU egyetemeken tanuló diákokkal való cserére;
37. kiemeli Közép-Ázsia geopolitikai helyzetét, valamint azt, hogy más gazdasági és politikai hatalmak, például Oroszország, az Egyesült Államok, Kína és Törökország egyre inkább érdeklődnek a régió iránt; ezért úgy véli, hogy az ezekkel az országokkal való szoros, közép-ázsiai együttműködés rendkívül fontos anélkül, hogy az érdekek az emberi jogokkal kapcsolatos szempontokkal ellentétesek lennének; sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy találja meg annak a módját, miként javíthatja az EU-tagállamok önálló fellépéseinek és politikáinak összehangolását a régióban, valamint az EU és más érdekelt államok között; hangsúlyozza e tekintetben Törökország mint EU tagjelölt ország közép-ázsiai szerepét, és felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a lehető legnagyobb mértékben használja ki Törökországnak a régió egyes országaival ápolttörténelmi, gazdasági és kulturális kapcsolatait, teljes mértékben bevonva e tagjelölt országot a stratégia kialakításába és végrehajtásába;
38. hangsúlyozza a – különösen a fekete-tengeri régió országaival való – régióközi együttműködés továbbfejlesztésének jelentőségét;
39. sajnálja, hogy a Tanács Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiájában Mongólia nem szerepel a Közép-Ázsia gyűjtőnév alatt említett országok (Kazahsztán, Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Türkmenisztán és Üzbegisztán) között, különös tekintettel a Mongólia által a régióban a demokrácián, az emberi jogokon és a jogállamiságon alapuló állam létrehozása terén elért jelentős előrehaladásra; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy uniós szinten keressen megoldást és készítsen beszámolót Mongólia fejlődéséről;
40. ösztönzi a Tanácsot és a Bizottságot annak biztosítására, hogy az egyes országokban a társadalom minden rétegét bevonja az EU-val folytatott politikai párbeszédbe és partnerségbe, valamint arra, hogy politikájában több szereplő vegyen részt, különösen a parlamentek és a civil társadalom;
41. üdvözliz az EU közép-ázsiai különleges képviselőjének, Pierre Morelnek a kinevezését, és felkéri a Tanácsot, hogy erősítse meg megbízatását és jobban határozza meg feladatkörét, többek között hozzájárulva a tagállamok régióbeli politikáinak jobb együttműködéséhez;
42. sürgeti a Bizottságot, hogy további késedelem nélkül járjon el minden olyan közép-ázsiai országban teljes hatáskörű küldöttségek felállítása céljából, ahol ezt a körülmények lehetővé teszik, mivel a teljes helyszíni jelenlét a hatékony EU-fellépés előfeltétele; megemlíti a Biskekben és Dusanbéban 2008-ban egy teljes hatáskörű küldöttség felállítására vonatkozó terveket, ami jelentősen növelni fogja az EU kirgizisztáni és tádzsikisztáni láthatóságát, továbbá az együttműködés megerősödéséhez vezet;
43. üdvözliz a Tanács arra irányuló határozatát, hogy 2008 júniusában, majd azt követően legalább két évente felülvizsgálja a stratégia végrehajtásával kapcsolatban tett előrehaladást; álláspontja szerint ez a felülvizsgálat alkalom lesz arra, hogy szorosabban összekapcsolják a közép-ázsiai stratégiát az európai szomszédságpolitikával;

Kazahsztán

44. megjegyzi, hogy Kazahsztán kulcsfontosságú szövetséges és stratégiai partner a nemzetközi terrorizmus, a kábítószer-kereskedelem és a vallási szélsőséges elleni küzdelemben; elismeri Kazahsztán hagyományát a faji és vallási egyetértés terén, hiszen olyan ország, ahol több mint 100 különböző etnikai csoport és 45 különböző vallás létezik; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy kiemelten támogassa Kazahsztán kormányát és civil társadalmát a jogállamiság megszilárdítása, valamint a jövőbeli demokratikus választások további előmozdítása érdekében;
45. hangsúlyozza Kazahsztán jelentőségét az EU energiakereskedelme szempontjából, mivel Közép-Ázsiában Kazahsztán az Unió legfontosabb kereskedelmi partnere; emlékeztet az EU-val való együttműködés előmozdítására irányuló egyetértési megállapodás aláírására, amelynek célja a biztonságos energiaügyi és ipari együttműködés megteremtése; megjegyzi – miközben emlékeztet arra, hogy Kazahsztán rendelkezik a világ harmadik legnagyobb uránkészletével –, hogy ezt az egyetértési megállapodást kiegészíti egy energiaügyi együttműködésről szóló megállapodás és az atomenergiának az Euratom és a Kazah Köztársaság általi békés felhasználásáról szóló nyilatkozat;

2008. február 20., szerda

46. örvendetesnek tartja, hogy Kazahsztán érdeklődik az Európai Unióval való együttműködés megerősítése iránt, és elismeri, hogy kölcsönösen fontos, hogy az EU és Kazahsztán között megerősödjenek a politikai és gazdasági kapcsolatok; úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is pozitív megközelítést kell alkalmaznia Kazahsztán irányában, hangsúlyozza azonban, hogy az EU és Kazahsztán közötti kapcsolatok fejlesztése nem választható el a Kazahsztán által az emberi jogok, az alapvető szabadságok és a demokrácia tiszteletben tartása terén nemzetközi szinten és az EBESZ keretében vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében tett erőfeszítésektől;

47. hangsúlyozza, hogy a 2007. augusztus 18-án megtartott legutóbbi parlamenti választások némi javulás ellenére sem teljesítették az EBESZ előírásait és más nemzetközi előírásokat; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az összes parlamenti helyet az elnököt támogató, kormányzó párt szerezte meg, ami oda vezethet, hogy Nursultan Nazarbajev elnök és támogatói kisajátítják a hatalmat; felhívja a kazah kormányt arra, hogy töröljön el minden, az új politikai pártok bejegyzésére vonatkozó aránytalan korlátozást, például a politikai pártok alakításához szükséges tagok irreális számával (50 000) kapcsolatosat;

48. támogatja azt a döntést, hogy engedjék Kazahsztánnak betölteni az EBESZ elnöki tisztségét 2010-ben, amelyet az tesz lehetővé, hogy Kazahsztán felajánlotta az ODIHR jelenlegi megbízatásának védelmét, valamint a kazahsztáni politikai rendszer demokratizálását és liberalizálását; ez utóbbival kapcsolatban tudomásul veszi a médiaorgánumok és a politikai pártok bejegyzési követelményeinek enyhítésére, a választási törvény módosítására vonatkozó ígéreteket, amelyek mindegyike 2008-ban teljesíthető, valamint a médiatörvény EBESZ ajánlásait tükröző módosítására és a rágalmazás büntetőjogi felelősségének csökkentésére vonatkozó ígéreteket; üdvözli, hogy maga Kazahsztán hoz létre szoros kapcsolatot e kérdések és jövőbeli EBESZ elnöklete között, és várja a reformígéretnek kellő időben történő és meggyőző, konkrét intézkedésekre való átültetését; határozottan ösztönzi Kazahsztánt, hogy ragadja meg e lehetőséget és tegyen döntő lépést egy teljes egészében demokratikus rendszer felé, és így készüljön fel egy igazán sikeres EBESZ elnökre;

49. sürgeti a kormányt, hogy elszántabban törekedjen egy demokratikus intézményrendszer létrehozására, ugyanakkor emlékeztet a Kazahsztán által a függetlenség 1991. évi kikiáltása óta végrehajtott folyamatos előrehaladásra;

50. kiemeli a tényleges sajtószabadság hiányát, és aggodalmát fejezi ki a fontosabb média elnöki ellenőrzése, valamint az ellenzéki újságírók üldözése miatt; továbbá aggodalmát fejezi ki az új médiatörvény tervezete miatt, amely az újságírókat tenné felelőssé a becsmérlő információk terjesztéséért, valamint alátámasztaná a rágalmazás és az emberi méltóság megsértésének bűncselekménnyé nyilvánítását, és amely alapján bármely újságíró beperelhető a közéleti személyiségek magánéletével kapcsolatos információk nyilvánosságra hozataláért; megjegyzi, hogy a jelenlegi törvények kellő védelmet biztosítanak az etikátlan újságírókkal szemben;

51. üdvözli a kínzás és egyéb erőszakos, embertelen és megalázó bánásmódok vagy büntetések (ENSZ kínzás elleni megállapodás) elleni ENSZ-egyezményhez kapcsolódó fakultatív jegyzőkönyv Kazahsztán általi aláírását, és felhív a gyors megerősítésre és végrehajtásra;

Kirgizisztán

52. álláspontja szerint minden erőfeszítést meg kell tenni Kirgizisztán törekény demokratikus intézményeinek összefogására és támogatására; úgy véli, hogy az országban megvan az a képesség, hogy például váljon az összes többi közép-ázsiai állam számára a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság terén; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot az ország támogatásának felgyorsítására annak érdekében, hogy felvállalja és sikeresen végre is hajtsa az ígért reformokat;

53. határozottan támogatja Kirgizisztán előrehaladását a független sajtó és média megteremtése terén, valamint a politikusok és a civil társadalom az alkotmányos reform életbeléptetése érdekében tett erőfeszítéseket; felhívja a kirgiz kormányt az újságírók biztonságának szavatolására, a médiával és a korrupció-ellenességgel kapcsolatban beígért reformok megvalósítására, valamint a politikai és költségvetési decentralizáció terén nagyobb előrelépés elérésére;

54. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 2007. október 21-i népszavazáson megszavazott új alkotmánytervezet jelentősen megváltoztathatja a hatalmi egyensúlyt; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a kirgiz hatóságok erről a kényes témáról nem folytattak széles körű nyilvános vitát a kirgiz társadalom valamennyi rétegének bevonásával; sürgeti a kirgiz hatóságokat, hogy biztosítsák a szükséges ellenőrzéseket és egyensúlyokat;

2008. február 20., szerda

55. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a 2007. december 16-án tartott időközi parlamenti választások számos EBESZ követelménynek nem feleltek meg; hangsúlyozza, hogy az EBESZ szerint a választások általánosságban egy elszalasztott lehetőséget és a 2005. évi választásokhoz képest visszalépést jelentettek, és nem feleltek meg a közvélemény azon elvárásának, hogy folytatódjon a választási folyamat megerősítése; aggodalmának ad hangot különösen a „kettős küszöb” mechanizmusa miatt, amely kizárta a legerősebb ellenzéki pártot az új parlamentből, ezzel Bakijev elnök pártja elsöprő többséget szerzett; felszólítja ezzel kapcsolatban a kirgiz hatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a teljes jogú politikai pluralizmus helyreállítására; helyteleníti a választási folyamat hiányosságai ellen békésen tüntető, nem kormányzati szervezetekhez tartozó emberi jogi aktivisták elleni rendőrségi fellépést és letartóztatásukat;

Tádzsikisztán

56. üdvözölte az 1997-ben befejeződött polgárháború után Tádzsikisztánban a többpárti és hatalommegosztáson alapuló rendszer pozitív fejleményeit, de megjegyzi, hogy Tádzsikisztán stabilitása azóta is ingatag lábakon áll, egy olyan elnökkel az élén, aki bár látszólag általános támogatást élvez, módszeresen elnyom bármiféle ellenzékét, és szigorú ellenőrzést vet ki a nyomtatott sajtóra és a műsorszolgáltatásra; sajnálatát fejezi ki az országban a valódi civil társadalom teljes hiánya miatt, ami aláássa a jövőbeli demokratikus fejlődést, valamint hangsúlyozza a további jelentős reformok és az emberi jogok tiszteletben tartása iránti igényt; e téren az ENSZ a kínzás elleni egyezménye betartásához szükséges valamennyi intézkedés alkalmazására szólít fel különösen azon tisztviselők bíróság elé állítása révén, akiket megalázó vagy kegyetlen bánásmód miatt felelősség terhelt, és felszólít ugyanakkor a halálbüntetés eltörlésére;

57. aggodalmát fejezi ki az új vallási törvény tervezete miatt, amely – ha elfogadják – korlátozó rendelkezéseket tartalmaz a vallási közösségek jogi státusát illetően, különösen a nem muzulmán vallási közösségek esetében a jogi státus elnyerése tekintetében; megjegyzi, hogy e törvény több rendelkezése sérti Tádzsikisztán alkotmányát és a Tádzsikisztán által aláírt nemzetközi normákat; amiatt is aggodalmát fejezi ki, hogy a mecsetek vezetőit vallási vizsgálatnak vetik alá Tádzsikisztánban, és felhívja a tádzsik kormányt arra, hogy tartsa tiszteletben a vallási kisebbségek vallási meggyőződéseit és létezését;

58. megjegyzi, hogy a természeti erőforrásokkal – mint olajjal és gázzal – nem rendelkező Tádzsikisztán egyike a világ 20 legszegényebb országának, és Üzbegisztánhoz hasonlóan nagyon komoly aggályok állnak fenn a nők és gyermekek kizsákmányolásának mértékével kapcsolatban a lényegében monokultúrás gyapot-termesztés terén;

59. ösztönzi a Tádzsikisztánnal kötött partnerségi és együttműködési megállapodást még nem ratifikáló tagállamokat annak mielőbbi megtételére, mivel a szükségtelen késlekedés elkedvetlenítő és semmitmondó jelzéseket küldhet Tádzsikisztánnak; maga is a partnerségi és együttműködési megállapodás mielőbbi jóváhagyását tűzi ki célul;

60. felhívja a figyelmet a Tádzsikisztánban fel nem robbant kazettás bombákra, sürgeti az eltávolításukra szolgáló források növelését, és hangsúlyozza a kazettás bombák betiltásáról szóló nemzetközi megállapodás szükségességét, valamint felhívja a figyelmet az Afganisztánnal és Üzbegisztánnal határos területeken található aknamezőkre; teljes mértékű együttműködésre szólítja fel az üzbég hatóságokat az aknamezők azonosítása tekintetében, és kéri a Bizottságot, hogy támogassa a szükséges aknamentesítési programokat;

61. mivel Tádzsikisztán a tranzitország szerepét tölti be a szomszédos Afganisztánból érkező kábítószerek tekintetében, ösztönzi az EU-t, hogy erősítse továbbá az e tevékenységek ellen irányuló támogatását Tádzsikisztánban, a határokon átnyúló kereskedelem akadályozása nélkül, amely elengedhetetlen a határmenti régiók gazdasági fejlődése szempontjából;

Türkmenisztán

62. a türkmenisztáni változás kedvező, noha még mindig igen korlátozott jeleként megemlíti az új elnök, Gurbanguli Berdimukammedov törekvését az oktatási rendszer főbb reformjainak végrehajtására; hiszi, hogy az EU helytállóan reagál a Türkmenisztán által az e téren folytatott együttműködés iránt tanúsított fogékonyságra;

63. üdvözli Berdimukammedov elnök azzal kapcsolatos döntését, hogy kegyelmet ad tizenegy politikai fogoly számára, akiket a volt elnök, Saparmurat Nijazov politikájával való szembenállásuk miatt hosszú börtönbüntetésre ítélték; további lépések megtételére ösztönöz az országban bebörtönzött valamennyi politikai fogoly szabadon bocsátása érdekében;

2008. február 20., szerda

64. hangsúlyozza azonban, hogy Türkmenisztánnak kulcsfontosságú területeken fejlődést kell elérnie annak érdekében, hogy az EU előreléphessen az ideiglenes megállapodás terén, többek között a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottság (ICRC) számára ingyenes és szabad belépés engedélyezése, valamennyi politikai és lelkiismereti fogoly feltétel nélküli szabadon bocsátása, az utazás kormány általi akadályozásának felszámolása, valamint valamennyi nem kormányzati szervezet és emberi jogi szervezet számára az országban való szabad működés lehetővé tétele révén;

65. felhívja a figyelmet a szörnyű emberi jogi helyzet javításának sürgető szükségére, különös tekintettel a kicsi, be nem jegyzett vallási közösségek és vezetők, valamint más kisebbségek súlyos helyzetére, és ragaszkodik ahhoz, hogy az EU–Türkmenisztán-kapcsolatok bármely továbbfejlesztését – ideértve a kereskedelemről és a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodás, illetve később a teljes körű partnerségi és együttműködési megállapodás lehetséges megkötését is – szigorúan ahhoz kell kötni, hogy egyértelmű bizonyítékok legyenek az e téren folyamatban lévő jelentős javulásról, és világos jelei legyenek annak, hogy ez folytatódni is fog;

66. mélyeséges aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy nemrégiben influenzaszerű járványos megbetegedés tört ki Türkmenisztánban, ami nagy valószínűséggel a gyapottermesztéshez és szedéshez kapcsolódik; felhívja a Bizottságot, hogy a fejlesztési együttműködésre vonatkozó kezdeményezés (DCI) keretében nyújtson segítséget a türkmén Egészségügyi Minisztériumnak a megbetegedés jellegének és okainak kivizsgálása, valamint a leghatékonyabb ellenszerek megtalálása érdekében; sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget a közép-ázsiai országoknak, hogy a gyapottermesztésben csökkentsék növényvédő szerek alkalmazását és vezessenek be környezetbarát módszereket;

Üzbegisztán

67. megerősíti támogatását az Üzbegisztán ellen az andidsáni megszárlás után kirótt EU-szankciók tekintetében; sajnálkozik az emberi jogi helyzet általános alakulásának értékelésére meghatározott kritériumokkal kapcsolatos igen csekély előrehaladás miatt; megemlíti a Tanács 2007. október 15-i határozatát a fegyverembargó további 12 hónapra és a vízumkorlátozások kezdetben 6 hónapra (2007/734/KKBP közös álláspont) történő feltételes felfüggesztéséről; sürgősen felhívja az üzbég hatóságokat, hogy használják ki ezt a lehetőséget arra, hogy konkrét lépéseket tegyenek az emberi jogi helyzet javítása, az e téren vállalt nemzetközi kötelezettségei teljesítése és az EU által meghatározott feltételek betartása érdekében;

68. támogatja az EU és Üzbegisztán között az emberi jogokról folytatott párbeszéd kialakítását; megemlíti az ezzel járó jelentős nehézségeket, és hangsúlyozza, hogy az elvárásokat reális szinten kell tartani; elutasít minden arra irányuló törekvést, hogy ürügyként használják e párbeszéd létezését a szankciók felfüggesztésére és az emberi jogok kérdésének oly módon történő bemutatására, mintha azokat most megfelelően kezelnék; ismételten megerősíti, hogy csak az eredmények számítanak és kiemeli, hogy az EU-val folytatandó bármilyen további együttműködés alapvető feltétele az andidsáni megszárlással kapcsolatban az igazságszolgáltatás, illetve a felelősség megállapításának biztosítására vonatkozó üzbég kötelezettségvállalás;

69. sürgeti a Bizottságot, hogy az emberi jogi záradékon és az EU-szankciókon felül állapítson meg konkrét kötelezettségeket és hozzon létre hatékonyabb ellenőrzési mechanizmusokat annak érdekében, hogy Üzbegisztánban ténylegesen javuljon az emberi jogi helyzet;

70. üdvözlöi, hogy a büntető igazságszolgáltatási rendszer reformja irányába történő pozitív lépésként – az üzbég parlament jóváhagyta a halálbüntetés eltörléséről szóló törvényeket, továbbá azt, hogy a bíróságok felhatalmazást kaptak arra, hogy elfogatóparancsot adjanak ki; felhív a büntető igazságszolgáltatási rendszer átfogó rendbetételére, ami ténylegesen elősegítheti az említett reformok végrehajtását;

71. sajnálattal veszi tudomásul a tényt, hogy a 2007. december 23-án tartott elnökválasztás ismételten számos, a demokratikus választásokra vonatkozó EBESZ követelménynek nem felelt meg, valamint azt, hogy – az ODIHR jelentése szerint – a szavazás szigorúan ellenőrzött politikai légkörben zajlott, így nem biztosított lehetőséget egy valódi ellenzék számára; tudomásul veszi a 2008. január 2-án kihirdetett elnöki amnesztiát, amely több mint 500 elítéltet mentett fel és további 900 rab börtönbüntetését enyhítette, és sajnálja, hogy csak nagyon kevés politikai elítélt részesült amnesztiában;

2008. február 20., szerda

A törékeny államok kezelése

72. sürgeti az EU-t, hogy tartsa be arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy javítja reakcióját a nehézkes partnerségekkel és törékeny államokkal szemben, valamint támogatja a törékeny államok kialakulásának kormányzati reformok, jogállamiság, korrupcióellenes intézkedések és életképes állami intézmények kiépítése révén történő megakadályozását annak érdekében, hogy segítséget nyújtson ezen államoknak számos alapvető feladat ellátásához és állampolgáraik szükségleteinek teljesítéséhez, idetartozik az oktatás, egészségügy és minden alapvető szolgáltatás;

73. megjegyzi, hogy az EU elkötelezte magát aziránt, hogy a természeti katasztrófáknak, az éghajlatváltozás következményeinek, környezeti pusztulásnak és külső gazdasági sokkhatásoknak kitett országokban támogatja a katasztrófamegelőzést és a felkészültséget; ezért a közép-ázsiai országok jelenlegi helyzetét figyelembe véve hangsúlyozza, hogy ezeket a kötelezettségeket teljes mértékben tekintetbe kell venni az EU stratégiájában;

Környezet

74. megjegyzi, hogy a régió jelentős részei természeti erőforrásokban gazdagok, amelyek azonban – mivel azokat a múltban évtizedeken át ipari méretekben aknázták ki és dolgozták fel – súlyos környezet-szennyezést, degradálódott földterületeket és a folyók, illetve tavak, úgy mint az Aral-tó, jelentős vízszint-csökkenését eredményezik; üdvözli azt a tényt, hogy Kazahsztán szuverenitásának 1990-es kinyilvánítása óta betiltotta területén a nukleáris kísérleteket, de felhívja a figyelmet az összehangolt cselekvés szükségességére a gyengén karbantartott radioaktív hulladék-tároló telepek problémájának kezelése céljából a régióban;

75. megjegyzi, hogy a régió nagy része rengeteg vízforrást használ mezőgazdasági öntözésre, de nem körültekintően, és ez hatalmas problémákat jelent a folyók, tavak (például az Aral-tó) és a – nem csak az agrárágazaton belüli – további fejlődés szempontjából; ezért új eljárások és módszerek alkalmazását javasolja a vízgazdálkodás agrárágazaton belüli – például az öntözőcsatornák jobb tömítése révén történő – javítása érdekében;

76. üdvözli Kirgizisztán által a környezetvédelem terén tett látványos erőfeszítéseket, különösen a részvételével zajló számos kétoldalú projektet, amelyek jelentős előnyöket hoznak Kirgizisztán számára;

77. támogatja az arra irányuló javaslatot, hogy Biskekben létrejőjön az összes közép-ázsiai ország úgynevezett „Víz- és energiaügyi akadémiaja” a helyes fenntartható vízfelhasználás elérése és a vízenergia-termelés megvalósítása céljából, ezáltal javítva az átviteli technológiát, védelmet biztosítva a biológiai sokféleség számára és fejlesztve a mezőgazdasági és öntözési eljárásokat;

78. megjegyzi, hogy Tádzsikisztán egyetlen bőséges nyersanyaga a víz, és mivel a környezetbarát vízerőművek jelentős tőkebefektetést igényelnek, a fokozott külföldi beruházások segítenék Tádzsikisztán gazdaságának diverzifikálását, hogy kilépjön a gyapot monokultúrából és felszámolja az ahhoz kapcsolódó környezeti, egészségügyi és gyermekmunkaköltségeket, jelentősebb gazdasági, jóléti és környezeti előnyöket hozva; felhívja Tádzsikisztán kormányát, hogy munkálkodjon jogalkotási és fiskális keretrendszerének és államigazgatásának megerősítésén, valamint az alpinfrastruktúra hiányának orvoslásán és járványszerűen terjedő korrupció leküzdésén a befektetések ösztönzése érdekében;

79. az összes közép-ázsiai országgal nyílt és eredményes párbeszéd folytatására ösztönöz a környezetvédelem és az erőforrások hatékony felhasználása terén, és ennek gyakorlati megvalósítására hív fel;

Energia

80. úgy véli, hogy az EU-nak egységes álláspontot kell képviselnie az energiapolitikával kapcsolatban tekintettel arra, hogy a régióban az energiaellátás szempontjából Európa számára jelentős projekteket hajtanak végre;

81. úgy véli, hogy az EU Közép-Ázsiára vonatkozó stratégiájával összefüggésben az EU külső energiapolitikájával kapcsolatos együttműködés a legfontosabb; ezért támogatja az Európai Uniónak a Kazahsztánból és Türkmenisztánból történő gáz- és olajimport növelésére, valamint a tranzitútvonalak diverzifikációjára irányuló törekvéseit; felhív arra, hogy az EU tevőleges energiaügyi együttműködést folytasson a régióval, különösen Kirgizisztánnal, Tádzsikisztánnal és lehetőleg Üzbegisztánnal a hatalmas humán és gazdasági fejlesztési szükségleteik, bonyolult államközi kapcsolataik és az ingatag ellátásbiztonság szempontjából különleges fontosságú, energiával kapcsolatos problémák megoldása érdekében;

2008. február 20., szerda

82. úgy véli, hogy az EU fent említett céljainak eléréséhez elengedhetetlen, hogy a közép-ázsiai és a fekete-tengeri régió között az energiaügy és a közlekedés terén még fokozottabb együttműködés alakuljon ki; azon a véleményen van, hogy ennek magában kell foglalnia az alternatív energiaforrások, az energiahatékonyság és az energiamegtakarítás fejlesztését, valamint az energiaágazatban a meglévő infrastruktúrák korszerűsítésével együtt új infrastruktúrák kialakításába történő befektetést; elismeri, hogy erős gazdasági szereplőként Kazahsztán fontos feladatot tölt be Közép-Ázsiában, ahol az EU az első számú kereskedelmi partner, és ahol Kazahsztán a fejlett társadalmi, gazdasági és politikai modernizáció stratégiáját követi;

83. úgy véli, hogy az EU-nak elő kell segítenie a régió természeti erőforrásainak felelős és fenntartható felhasználását többek között azáltal, hogy adott esetben az államnak és a nem kormányzati szervezeteknek a nyersanyag-kitermelő iparágakra vonatkozó átláthatósági kezdeményezésben való részvétele támogatásával hozzájárul a bevételek átláthatóságához;

84. azt kéri, hogy különleges figyelem irányuljon azon projektekre, amelyek Közép-Ázsia olaj- és gázmezőit, valamint elosztóhálózatát az Európai Unióval összekötő csővezetékekhez kapcsolják, beleértve a jövőbeni projekteket, például a Nabucco olajvezetékét;

*
* *

85. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU Közép-Ázsiáért felelős különleges képviselőjének, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az EBESZ-nek, valamint Kazahsztán, a Kirgizisztán, Tádzsikisztán, Törökmenisztán és Üzbegisztán elnökének, kormányának és parlamentjének.

2008. február 21., csütörtök

A közösségi jog alkalmazásának figyelemmel kísérése 2005-ben

P6_TA(2008)0060

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása a Bizottságnak a közösségi jog alkalmazásának figyelemmel kíséréséről szóló 23. éves jelentéséről (2005) (2006/2271(INI))

(2009/C 184 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló 23. éves jelentésére (COM(2006)0416),
 - tekintettel a Bizottság munkadokumentumaira (SEC(2006)0999 és SEC(2006)1005),
 - tekintettel „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazásáról” szóló bizottsági közleményre (COM(2007)0502),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére és 112. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére és a Petíciós Bizottság véleményére (A6-0462/2007),
- A. mivel az uniós politikák hatékonysága nagymértékben függ nemzeti, regionális és helyi szintű végrehajtásuktól; mivel szigorúan ellenőrizni kell és figyelemmel kell kísérni, hogy a tagállamok betartják-e a közösségi jogszabályokat, hogy azok a kívánt pozitív hatást gyakorolják a polgárok mindennapi életére;
- B. mivel a közösségi jog megsértésére vonatkozó panaszok száma azt mutatja, hogy a közösségi jog alkalmazásában az uniós polgároknak kulcsfontosságú szerepük van, és hogy az Európai Unió hitelessége érdekében fontos, hogy az uniós intézmények megfelelően tudják kezelni a polgárok panaszait;
- C. mivel a Bizottság változtathat a küldetése hatékony teljesítéséhez használt eszközökön, és újításokat vezethet be a közösségi jog hatékonyabb alkalmazására;

A 2005-ös éves jelentés és a Parlament állásfoglalásának nyomon követése

1. megállapítja, hogy a Bizottság által a Szerződés megsértése miatt kezdeményezett eljárások száma az elmúlt években folyamatosan nőtt és 2003-ban a feltárt jogsértések száma elérte a 2 709-et (EU-15); megjegyzi továbbá, hogy a feltárt jogsértések száma jelentősen (563-mal) csökkent 2004-ben és noha 2005-ben ismét nőtt, nem érte el a 2003-as szintet: 2 653 volt a nyilvántartott jogsértések száma (EU-25);
2. ennek megfelelően megjegyzi, hogy a tíz új tagállam csatlakozása látszólag nem volt kihatással a nyilvántartott jogsértések számára, és felhívja a Bizottságot, hogy ezt világosan indokolja, valamint biztosítsa a Parlamentet afelől, hogy ez nem a panaszok nyilvántartásba vétele elmulasztásának és/vagy a jogsértések feldolgozása terén a Bizottság belső erőforrásai hiányának tulajdonítható, vagy olyan politikai döntésnek, mely szerint ezen országokkal szemben nagyobb türelmet kell tanúsítani;
3. üdvözli, hogy a legtöbb érintett főigazgatóság hajlandó információt szolgáltatni a saját hatáskörébe tartozó jogsértésekre elkülönített forrásokról, illetve a Szerződés megsértése miatti eljárások aktuális állásáról; megjegyzi, hogy mindegyik főigazgatóság saját módszerei szerint foglalkozik a közösségi jog alkalmazásával és a források elosztásával, és nincs pontos áttekintés, illetve nyilvános általános értékelés arra vonatkozóan, hogy ezek az eltérő módszerek hogyan működnek;
4. elkötelezi magát arra, hogy az erőforrások növelése érdekében nagyobb költségvetési előirányzatokkal támogatja a Bizottságot, ahogy ezt a legtöbb érintett főigazgatóság kérte;

2008. február 21., csütörtök

5. üdvözlí, hogy egyes fõigazgatóságok külön módszereket fejlesztettek ki a Szerzõdés megsértése miatti eljárások alkalmazásának kiegészítésére a közösségi jog alkalmazásának hatékony ellenõrzése és megerõsítése céljából; megjegyzi, hogy a 2002-es elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályozási keretrendszerben létrehozták a nemzeti jogalkotási intézkedéstervezetekre vonatkozó bejelentési eljárásokat, amelyek rövid idõre lehetővé tették a tagállamok nemzeti szabályozó hatóságai és a Bizottság közötti együttmûködést; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg e preventív eljárási mechanizmus rendszeres alkalmazását más ágazatokban is;
6. úgy ítéli meg, hogy a legjobb gyakorlatok megosztását ösztönözni kell a tagállamok között, például a közösségi jog alkalmazásának elõsegítése érdekében a Bizottság által szervezett „tömbösített ülések” és jogátültetési munkaértekezletek keretében; felhívja a Bizottságot, hogy fontolja meg, a Parlament milyen módon vehetne részt az ilyen folyamatokban;
7. üdvözlí a vonatkozó irányelvek megfelelõségi ellenõrzésének javítására irányuló, a Bizottság egyes fõigazgatóságai – különösen a környezetvédelmi fõigazgatóság – által tett erõfeszítéseket, de nem elégedett a Bizottság megfelelõségi tanulmányok titkosságára adott válaszával; ismételten felkéri a Bizottságot, hogy tegye közzé a honlapján a számos fõigazgatóság által kért, a nemzeti végrehajtási intézkedések és a közösségi jogszabályok összhangjának értékelésérõl szóló tanulmányokat;
8. üdvözlí azt a fejleményt, hogy az éves jelentésben és vonatkozó mellékleteiben most elõször külön rész foglalkozik a petíciókkal kapcsolatos kihágásokra vonatkozó specifikus és részletes eljárásokkal;
9. bátorítja azt a gyakorlatot, hogy a petíciót benyújtók által ismertetett ügyek kivizsgálására tényfeltáró küldõtségeket indítanak a különféle tagállamokba; úgy véli, hogy ez a tagállamokkal való közvetlen problémamegoldásnak a polgárok érdekében történõ pragmatikus módja; úgy véli, hogy az ilyen kiküldetésekre egyre nagyobb szükség van, tekintettel arra, hogy a Bizottságnak nincs elegendõ felügyeleti felhatalmazása a közösségi jog végrehajtásának ellenõrzésére, például környezetvédelmi téren;
10. üdvözlí a Bizottság arra irányuló általános elkötelezettségét, hogy a jövõbeni jogalkotási javaslatok az állampolgároknak illetve a közvéleménynek szóló összefoglalást is tartalmazzanak, és konkrét példákat kér az efféle összefoglalásokra, valamint annak tisztázását, hogy az összefoglalások az adott jogi aktus szerves részét képezik, a Parlament 2006. május 16-i, a közösségi jog végrehajtásának figyelemmel kísérésérõl (2003 és 2004) szóló, a Bizottság által készített 21. és 22. éves jelentésre vonatkozó állásfoglalása ⁽¹⁾ (19) bekezdésének megfelelõen;
11. úgy gondolja, hogy a Bizottságnak kezdeményezõbben kell fellépnie olyan nemzeti események figyelemmel kísérése során, amelyek a közösségi jog megsértését leplezhetik le; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy a jogsértések megelõzése és orvoslása érdekében nagyobb mértékben használja fel képviseleti irodáit;
12. felhívja a tagállamokat, hogy a közösségi jogszabályok egyszerű formális átültetésén túl tegyenek mást is, és amennyire lehetséges, kerüljék el az irányelvek töredékes átültetését az átláthatóság és a jogszabályok egyszerűsítésének javítása érdekében;
13. üdvözlí, hogy a Bizottság „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazásáról” szóló közleményében foglalkozik több olyan fontos politikai kérdéssel, amely a fent említett 2006. május 16-i parlamenti állásfoglalásban felvetõdött; megjegyzi azonban, hogy néhány fontos kérdés még mindig függõben áll és nem került teljes körû megválaszolásra, különösen a Szerzõdés megsértésével kapcsolatos ügyekre elõírányzott forrásokra, a Szerzõdés megsértése miatti eljárások hosszára és az EKSz. 228. cikkének igen korlátozott alkalmazására, valamint a prioritási kritériumok alkalmazásának értékelésére vonatkozóan; felkéri a Bizottságot, hogy foglaljon állást ezekben a fontos kérdésekben 2008 májusáig;

A Bizottság 2007. évi közleménye „Az eredmények Európája – a közösségi jog alkalmazásáról”

14. üdvözlí, hogy a közelmúltban elfogadott közleményében a Bizottság fontosnak tartja a közösségi jog alkalmazásának kérdését és annak megfelelõ figyelmet szentel;

(1) HL C 297. E, 2006.12.7., 122. o.

2008. február 21., csütörtök

15. megjegyzi, hogy a petíciók vizsgálata alapján az derült ki, hogy a közösségi jog különféle előírásainak betartását illetően strukturális gyengeségek mutatkoznak a tagállamokban; úgy véli, hogy a közösségi jog konzisztenciájának és koherenciájának biztosítása érdekében következetesen az Európai Közösségek Bírósága elé kell vinni a közösségi jog megsértésével kapcsolatos, legalább a nemzeti szempontból fontos ügyeket, amelyek a nemzeti esetjog és jövőbeni ítélkezési gyakorlat számára precedensként szolgálhatnak; azon a nézeten van, hogy e téren a Bizottság következetessége lényegesen csökkentené a polgárok ebből származó igényét, hogy hasonló ügyekben panasszal forduljanak a Bizottsághoz és petíciókat terjesszenek az Európai Parlament elé;

16. megjegyzi, hogy a Szerződés megsértése miatti eljárás (az EK-Szerződés 226. és 228. cikke) hatékonyságának fő akadálya továbbra is főleg annak hossza és a 228. cikk korlátozott alkalmazása; továbbra is fenntartja, hogy a Bizottság által javasolt időszak az átültetési intézkedésekről szóló tájékoztatás elmulasztása esetén (legfeljebb 12 hónap a hivatalos felszólító levél kézhezvételétől számítva az ügy megoldásáig vagy Bírósághoz utalásáig) és a Bíróság korábbi ítéleteinek betartását biztosító eljárásokra vonatkozó, a Bizottság által javasolt időtartamot (12 és 24 hónap között) semmilyen esetben sem lehet meghaladni, és ennek érdekében felkéri a Bizottságot, hogy e határidőn belül rendszeresen ellenőrizze a Szerződés megsértése miatt indult eljárások állását, és tájékoztassa arról az érintett polgárokat;

17. felhívja a Bizottságot, hogy mutasson nagyobb határozottságot a Szerződés 228. cikkének alkalmazásában, a Bíróság ítéleteinek helyes végrehajtásának biztosítása érdekében;

18. üdvözlöi a Bizottság jelenlegi munkamódszerek módosítására irányuló szándékát, melynek célja a jelenlegi eljárások kezelésének és irányításának fontossági sorrendbe állítása és felgyorsítása, valamint üdvözlöi a tagállamok formális bevonására és szerepvállalásuk ösztönzésére irányuló szándékát is; megjegyzi, hogy a javasolt új munkamódszer értelmében a Bizottsághoz beérkező megkereséseket és panaszokat közvetlenül továbbítanák az érintett tagállamoknak „amennyiben egy kérdés a tagállam ténybeli vagy jogi álláspontjának tisztázását igényli. (...) a tagállam rövid határidőt kapna arra, hogy az érintett polgárokkal vagy vállalkozásokkal közvetlenül tisztázza a szükséges kérdéseket, tájékoztassa őket és megoldja a problémákat, valamint tájékoztassa a Bizottságot”⁽¹⁾;

19. megjegyzi, hogy gyakran a Bizottság marad az egyetlen olyan testület, amelyhez a polgárok fordulhatnak a közösségi jog alkalmazásának elmulasztására vonatkozó bejelentéseikkel; ezért aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy amennyiben az ügyet az érintett tagállamhoz (vagyis a közösségi jog helytelen alkalmazásáért elsődlegesen felelős félhez) utalják vissza, az új munkamódszer azzal a kockázattal járhat, hogy gyengül a Bizottságnak a közösségi jog alkalmazásának biztosítására vonatkozó – az EK-Szerződés 211. cikkével összhangban „a Szerződések őréként” – intézményi felelőssége;

20. tudomásul veszi a Bizottság kijelentését, hogy az új munkamódszer nem helyettesíti a jogsértési eljárást, és hogy elkötelezi magát arra, hogy azt csak a jogsértést megelőző fázisban, pontos időrend és szigorú határidők szerint alkalmazza;

21. kéri a Bizottságot annak biztosítására, hogy a panaszos számára nyújtott jelenlegi eljárási garanciákat az új módszer ne befolyásolja, és emlékezteti a Bizottságot, hogy az ombudsman határozatának megfelelően egy panasz nyilvántartásba vételének elmulasztása hivatali visszásságnak minősül; rámutat arra, hogy emiatt egy panaszt úgy kell értelmezni, mint bármilyen levelezést, amely valószínűleg a közösségi jog megsértését derítheti fel, vagy egyébként panasznak minősül;

22. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Bizottságnak tájékoztatnia kell a panaszost a panasszal kapcsolatban a tagállamokkal folytatott összes levelezés tartalmáról az eljárás teljes időtartama alatt, különösen a jogsértést megelőző fázisban, amennyiben az új eljárás kerül alkalmazásra;

23. úgy véli, hogy a Bizottság jelenlegi belső eljárási kézikönyve néhány részének felfüggesztése megkérdőjelezhető, mivel nem minden tagállam vesz részt a kísérleti projektben és az új módszert nem alkalmazzák teljes körűen; úgy véli, hogy ez mind az intézményen belül, mind a polgárokkal szemben zavart okozhat az alkalmazandó eljárások tekintetében, különösen a különböző tagállamokban elkövetett hasonló jogsértések esetén; kéri, hogy hozzáférhessen a belső eljárási kézikönyvhöz;

⁽¹⁾ COM(2007)0502, 2.2. szakasz.

2008. február 21., csütörtök

24. egyetért azzal, hogy fontos a megfelelőségi vizsgálatok céljaira szolgáló források fejlesztése, de hangsúlyozza, hogy a jogsértések kezelésére több emberi erőforrást kell biztosítani; mély aggodalommal tölti el, hogy a jogsértések számának csatlakozás utáni csökkenése valójában az uniós jogszabályok végrehajtásának megfelelő követéséhez szükséges eszközök elégtelenségéből származhat; kéri a Bizottságot, hogy nyújtson be a Parlamentnek konkrét adatokat a jogsértési ügyekkel foglalkozó álláshelyek számáról és a 2008. évi költségvetésben a kifejezetten ezekre fordított források nagyságáról;

25. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy az új munkamódszert kísérlet során tesztelje; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy ellentmondás és zavar merülhet fel a kísérletben részt vevő, illetve részt nem vevő tagállamok között, mivel az új módszer bevezetéséből adódóan a belső eljárás felfüggesztése minden esetben alkalmazandó;

26. felkéri a Bizottságot, hogy a javasolt kísérletet azokban a tagállamokban folytassák, amelyekben a közösségi jog alkalmazása továbbra is problémás a nemzeti hatóságok együttműködésének hiánya miatt, különösen regionális és helyi szinten; felkéri a Bizottságot, hogy a kísérlet során ellenőrizze, hogy az új munkamódszer kialakítását követően a Bizottságnak szüksége van-e további erőforrásokra a panaszok kezeléséhez és intézéséhez, és ha igen, milyen területeken;

27. mivel az állampolgárok és a vállalatok petíciói és panaszai jelentős számú jogsértés feltárását teszik lehetővé, valamint a problémák megoldásával foglalkozó különböző testületekkel való kapcsolatfelvétellel összefüggő zavar elkerülése érdekében sürgeti a Bizottságot, hogy az állampolgároknak való segítségnyújtás érdekében vizsgálja meg az útmutatások egyértelműbbé tételének vagy egy „egyablakos” online elérhetőség létrehozásának lehetőségét;

28. üdvözli a Bizottság döntését, miszerint „a gyorsabb haladás érdekében az eljárási lépések többsége esetében gyakoribb döntéshozatalt fog bevezetni”; megjegyzi, hogy a Bizottság az év során négy hivatalos ülést szervez azért, hogy határozzanak a Szerződés megsértése miatt indított eljárásokról, és üdvözli a Bizottság határozatát, mely szerint gyakrabban kell dönteni a Szerződés megsértésével kapcsolatos ügyekben; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közlemény nem határozott meg szigorúbb politikai és szervezeti intézkedéseket ezeknek az új elkötelezettségeknek való megfelelésre vonatkozóan;

29. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem tartotta be azt a kötelezettségvállalását, melyet a közösségi jog alkalmazásának jobb ellenőrzéséről szóló 2002. évi közleményében jelentett be, miszerint „a prioritási kritériumok alkalmazását évente fogják értékelni, amikor a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzéséről szóló jelentést megtárgyalják”⁽¹⁾; üdvözli a Bizottság új kötelezettségvállalását, miszerint „az e prioritásokkal kapcsolatos fellépéseit 2008-tól kezdve éves jelentéseiben írja le és értelmezi”⁽²⁾;

30. megjegyzi, hogy a Parlament továbbra is kap a kérelmezők emberi és alapvető jogainak állítólagos ismétlődő megsértéséről szóló petíciókat és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az alapvető közösségi jogban foglalt emberi jogok vagy alapvető szabadságok megsértésének kritériumai eltűntek a prioritási kritériumok új listájáról; megjegyzi, hogy az EU-Szerződés felhatalmazza a Parlamentet arra, hogy a Szerződés 7. cikkének (1) bekezdése értelmében eljárást kezdeményezzen;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy széleskörűen alkalmazza azt az elvet, amely szerint minden olyan levelezést nyilvántartásba kell venni panaszként, amely valószínűleg a közösségi jog tényleges megsértésére utalhat, kivéve ha a közösségi jog megsértésére vonatkozó panaszossal való kapcsolattartásról szóló közlemény⁽³⁾ mellékletének 3. pontjába tartozó rendkívüli körülmények állnak fenn; megjegyzi, hogy az európai ombudsman a közelmúltban a Bizottság felelősségét állapította meg egy visszasságért, mivel nem vett nyilvántartásba egy panaszt a fent említett közleménnyel összhangban; sürgeti a Bizottságot, hogy tájékoztassa és konzultáljon a Parlamenttel a panaszok nyilvántartásba vételének mellőzésére vonatkozó rendkívüli kritériumok bármilyen változásáról;

32. sürgeti a Bizottság valamennyi szervét, hogy minden előzetesen meghatározott határidő lejártakor (felszólító levél, indokolással ellátott vélemény, Bírósághoz fordulás) teljes mértékben tájékoztassa a panaszosokat a panaszuk fejleményeiről, indokolják meg a határozataikat, és teljes részletességgel közöljék ezeket az indokokat a panaszossal a 2002. évi közleményében megállapított elveknek megfelelően;

33. üdvözli a Bizottság szándékát, mely szerint fel kíván lépni az elektronikus adatbázisához való szabad hozzáférés biztosítása érdekében, és arra ösztönzi a Bizottságot, hogy a lehető leggyorsabban hajtsa végre ezt a kötelezettségvállalását;

⁽¹⁾ COM(2002)0725, 12. o.

⁽²⁾ COM(2007)0502, 9. o.

⁽³⁾ COM(2002)0141.

2008. február 21., csütörtök

34. üdvözlöi a Bizottság arra irányuló elkötelezettségét, hogy összefoglaló jellegű információkat nyújtson a jogsértési eljárások valamennyi szakaszának alakulásáról a hivatalos értesítés alapján; úgy véli, hogy az átláthatóság és a közösségi jog tagállami bíróságok általi jobb alkalmazása érdekében a Bizottságnak az adott kérdés vizsgálatának lezárását követően elérhetővé kellene tennie a tagállamok irányába történő kapcsolatfelvétel tartalmát és időzítését;

35. üdvözlöi, hogy a Bizottság hamarosan értelmező dokumentumot fog kiadni a Bíróságnak a közösségi jog megsértése miatti kártérítési igényekre vonatkozó ítélkezési gyakorlatáról; javasolja továbbá, hogy a Bizottság vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a nemzeti eljárásjognak megfelelően *amicus curiae* minőségben részt vegyen a nemzeti bíróságokon zajló egyes kártérítési perekben, hasonlóan a közösségi versenyjogot érintő tagállami ügyek terén már fennálló közreműködéséhez ⁽¹⁾;

Az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek szerepe az EU jog alkalmazásában

36. úgy ítéli meg, hogy a Parlament állandó bizottságainak sokkal aktívabb szerepet kellene vállalniuk a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzésében a hatáskörükbe tartozó területeken, és ennek érdekében támogatást és rendszeres tájékoztatást kellene kapniuk a Bizottságtól; javasolja, hogy ahol csak lehetséges, egy adott ügy parlamenti előadója vagy utódja központi és állandó szerepet töltsön be a közösségi jog tagállamok általi betartásának folyamatos felülvizsgálatában; megjegyzi, hogy a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által szervezett, a közösségi jog alkalmazásáról szóló rendes üléseknek általánossá kellene válniuk minden parlamenti bizottságban, és lehetővé kellene tenni a Bizottság rendszeres részvételét;

37. megjegyzi azonban, hogy a Bizottság nem hajlandó pontos információt adni a Szerződés megsértése miatt megkezdett ügyekre vonatkozóan, ami nagymértékben csökkenti az ülések iránti nyilvános érdeklődést és azok hatékonyságát; felhívja a Parlament bizottságait, hogy adott esetben vegyék tervbe az érintett tagállamok és a Tanács képviselőinek meghívását a közösségi jog alkalmazásáról szóló ülésekre;

38. úgy gondolja, hogy a Parlament bizottságai számára (beleértve a Petíciós Bizottságot) elegendő adminisztratív támogatást kellene nyújtani küldetésük hatékony teljesítése érdekében; felkéri a parlamenti reformmal foglalkozó munkacsoportot, a Költségvetési Bizottságot és az egyéb érintett parlamenti testületeket, hogy nyújtsanak be erre vonatkozó konkrét javaslatokat, amelyek többek között foglalkoznak az előadók fentebb említett folyamatos szerepével, és hogy mérjék fel, megvalósítható-e külön munkacsoportok felállítása az egyes bizottsági titkárságokon belül a közösségi jog alkalmazásának hatékony és folyamatos ellenőrzése érdekében;

39. nagyobb együttműködést kér a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament, valamint azok parlamenti képviselői között az európai ügyek nemzeti szinten történő hatékony ellenőrzésének ösztönzése és növelése érdekében; úgy ítéli meg, hogy a közösségi jog alkalmazásának ellenőrzésében a nemzeti parlamentek fontos szerepet játszanak és ezáltal segítik megerősíteni az Európai Unió demokratikus legitimitását, valamint közelebb hozzák azt a polgárokhoz;

40. emlékeztet arra, hogy a Tanácsnak ösztönöznie kell a tagállamokat az irányelvek és a nemzeti jogba való átültetésre irányuló intézkedések közötti megfelelést szemléltető táblázatok elkészítésére és közzétételére; hangsúlyozza, hogy e táblázatok lényeges szerepet játszanak abban, hogy a Bizottság hatékonyan ellenőrizni tudja valamennyi tagállamban az átültető intézkedéseket; felhívja a Parlamentet mint társjogalkotót: tegyen meg minden szükséges lépést, hogy az e táblázatokra vonatkozó rendelkezéseket a jogalkotási folyamat során ne vegyék ki a bizottsági javaslatok szövegéből;

41. megjegyzi, hogy a nemzeti bíróságoknak kulcsfontosságú szerepük van a közösségi jog alkalmazásában, és teljes mértékben támogatja a Bizottság törekvéseit, hogy állapítsa meg azokat a területeket, melyeken hasznos lenne kiegészítő képzések bevezetése a nemzeti bírók, a gyakorló jogászok és a nemzeti hatóságok tisztviselői számára;

⁽¹⁾ Bizottsági közlemény a Bizottság és az EU tagállamainak bíróságai közötti együttműködésről az EK-Szerződés 81. és 82. cikkének alkalmazása terén (HL C 101., 2004.4.27., 54. o.), (17)–(20) bekezdés.

2008. február 21., csütörtök

42. felkéri a Bizottságot, hogy jobban ellenőrizze a Parlament parlamenti mentességekre vonatkozó határozatainak a tagállamok hatóságai általi betartását, és abban az esetben, ha a Bizottság e határozatok figyelmen kívül hagyását állapítja meg, tájékoztassa a Parlamentet a további intézkedésekről;

*
* *

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, az európai ombudsmannak és a tagállamok parlamentjeinek.

Gázai övezet

P6_TA(2008)0064

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása a gázai övezeti helyzetről

(2009/C 184 E/10)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Közel-Kelettel kapcsolatos korábbi állásfoglalásaira, különösen a palesztin területeken kialakult humanitárius válságról és az EU szerepéről szóló 2006. június 1-jei ⁽¹⁾, a Gázai övezet helyzetéről szóló 2006. november 16-i ⁽²⁾, a MEDA-programról és a „Palesztinának nyújtott pénzügyi támogatásról: értékelés, végrehajtás és ellenőrzés” című 2007. június 21-i ⁽³⁾, a Közel-Keletről szóló 2007. július 12-i ⁽⁴⁾, és a Gázai-övezet humanitárius helyzetéről szóló 2007. október 11-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1967. november 22-i 242 (S/RES/242) sz. és az 1973. október 22-i 338 (S/RES/338) sz. határozatára,
- tekintettel a Negyedik Genfi Egyezményre (1949),
- tekintettel a 2007. november 27-i annapolis-i nyilatkozatra,
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2008. január 28-i következtetéseire,
- tekintettel az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés politikai ügyekkel, biztonsággal és emberi jogokkal foglalkozó bizottságának a gázai helyzetről szóló 2008. január 28-i nyilatkozatára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az emberi jogoknak a Gázai övezetben történő megsértéséről szóló 2008. január 24-i határozatára (A/HRC/S-6/L.1),
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a személyek és áruk szabad mozgásának akadályozása, az ivóvízhez, élelmiszerhez és az elektromos áramhoz való hozzájutás részleges megtagadása, az alapvető javak és szolgáltatások hiánya következményeként a humanitárius helyzet a Gázai övezetben tovább romlott;
- B. mivel a gázai határátkelőket a belépés és a kilépés tekintetében egyaránt hónapokra lezárták, és mivel a személyek és áruk mozgásának akadályozása tovább bénította a Gázai övezet gazdaságát;
- C. mivel a közszolgáltatások fő ágazatai, többek között az egészségügyi és oktatási rendszerek súlyos hiányosságokban szenvednek, a működésükhöz szükséges alapvető árucikkek hiánya miatt, és mivel a gyógyszerek és a Gázai övezet kórházaiban a generátorok működtetéséhez szükséges üzemanyagok hiánya veszélyezteti a palesztinok életét;

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 223. o.

⁽²⁾ HL C 314. E, 2006.12.21., 324. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0277.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0350.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0430.

2008. február 21., csütörtök

- D. mivel nemrég palesztinok százezrei lépték át a Gázai övezet és Egyiptom közti határt a határfal lerombolása után az alapvető szükségleteik kielégítésére irányuló alapvető javakhoz való hozzájutás érdekében, mivel az egyiptomi erők fokozatosan visszanyerték uralmukat a helyzet felett, és 2008. február 3-án újból lezárták a határt ezzel eleget téve az izraeli hatóságok kérésének és véget vetve a palesztinok szabad mozgásának;
- E. mivel a határfal és kerítés egy részének lerombolása a rendkívül súlyos humanitárius válság közvetlen következménye, amely ahhoz vezetett, hogy a palesztin népesség arra vállalkozott, hogy a szabad mozgásra irányuló alapvető igényét érvényesítse;
- F. mivel terrorcselekmények nélkül eltelt hosszú idő után nemrég öngyilkos támadást hajtottak végre Dimonában, amelyben izraeli polgári személyek haltak és sérültek meg; mivel a palesztin milíciák folytatták a Gázai övezetből rakéták izraeli területre történő kilövését, és mivel a polgári személyeket meggyilkoló és veszélyeztető katonai műveletek, valamint az izraeli hadsereg törvénytelen célzott gyilkosságai folytatódtak a Gázai övezetben;
- G. mivel a helyzet és a Gázai övezet legutóbbi politikai fejleményei aláássák az izraeliek és palesztinok között folyó tárgyalásokat és az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy 2008 végéig megállapodásra jussanak, ahogyan ezt a felek a 2007. november 27-i annapolis-i nemzetközi konferencián kijelentették;
- H. mivel az Európai Unió jelentős pénzügyi támogatást nyújtott a palesztinok számára az elmúlt években; mivel az EU ideiglenes nemzetközi mechanizmusa és projektfinanszírozása jelentős szerepet játszott a Gázai övezet és Ciszjordánia humanitárius katasztrófájának megelőzésében; mivel a Bizottság, az ENSZ Fejlesztési Programja, az ENSZ Segélyezési és Munkaügyi Hivatala és a Világbank a nyersanyagok importálásának ellehetetlenülése miatt számos infrastrukturális projektet felfüggesztett; mivel a humanitárius irodák, ügynökségek és szervezetek minden akadály ellenére, bár korlátozott mértékben, de folytatják tevékenységüket; mivel az Európai Unió folytatja a palesztin nép számára a humanitárius segítségnyújtást és a Palesztin Hatóság gázai övezeti alkalmazottai közvetlen segélyezését; mivel a társadalmi-gazdasági segélyek kezelésére szolgáló palesztin-európai mechanizmus (PEGASE) lesz az új uniós finanszírozási mechanizmus, és a palesztin területek részére nyújtandó egyéb nemzetközi segítség programja;
- I. mivel az Annapolisban tartott konferencián mindegyik fél újra kívánta kezdeni a szuverén és életképes Palesztin Államnak a biztonságban lévő Izrael Állam mellett történő létrehozására irányuló tárgyalásokat;
- J. mivel a Palesztin Államot segítő donorok 2007 decemberében, Párizsban tartott nemzetközi konferenciájának résztvevői összesen 7,4 milliárd USD-t ígértek az elkövetkező három évre a palesztin intézmények kiépítésének és a gazdaság talpra állításának támogatása céljából;
- K. mivel a Kwartetthez delegált különleges megbízott négy kiemelt projektet határozott meg a palesztin területek gazdasági fejlődése és intézményfejlesztése terén, ideértve az Észak-Gázában, Beit Lahia városában található szennyvíz-tisztító telep helyreállítását;
1. mély aggodalmát fejezi ki a Gázai övezetet sújtó humanitárius és politikai válsággal és annak további lehetséges súlyos következményeivel kapcsolatban; a legutóbbi rafahi fejleményeket, beleértve a békés eseményeket és az erőszakos cselekményeket, a gázai övezeti válság következményének tartja;
 2. mély együttérzését fejezi ki az erőszakos cselekményeknek kitett gázai és dél-izraeli polgári lakosságoknak;
 3. ismételten sürgeti az erőszakos cselekmények azonnali leállítását;
 4. felszólítja Izraelt, hogy szüntesse be a polgári személyek megöléséhez és veszélyeztetéséhez vezető katonai akciókat és a törvénytelen célzott gyilkosságokat;
 5. felszólítja a Hamászt, a Gázai övezet törvénytelen átvételét követően, hogy akadályozza meg, hogy a palesztin milíciák a Gázai övezetből izraeli területre rakétákat lőjenek ki;

2008. február 21., csütörtök

6. úgy véli, hogy a Gázai övezet elszigetelésének politikája mind politikai, mind humanitárius szempontból kudarcot vallott; ismételten felszólítja valamennyi felet, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben a nemzetközi jogot, nevezetesen a nemzetközi humanitárius jogot;
7. kedvezőnek tartja a rafahi zavargásokra adott egyiptomi választ, amely számos palesztin család számára lehetővé tette, hogy alapvető szükségleteik ellátására elemi árucikkekhez jussanak; sürgeti az egyiptomi kormányt, hogy a továbbiakban is vállaljon aktív szerepet a térség békéjének és stabilitásának megőrzésében;
8. ismételten felszólít a blokád megszüntetésére, valamint a Gázába való be- és kilépés ismételt, ellenőrzött megnyitására; felhívja Izraelt, hogy biztosítsa a személyek és áruk szabad mozgását a Rafah és Karni településeken található, valamint egyéb határátkelőhelyeken, a szabad mozgásról és hozzáférésekről szóló megállapodással összhangban; felszólít a rafahi átkelőhelyen tevékenykedő európai uniós határsegély-misszió újbóli elindítására; támogatja az EU kül- és biztonságpolitikai főképviselője nyilatkozatát, amely szerint a misszió tekintetében fontolóra kell venni egy új tanácsi megbízatást; ebben az összefüggésben a térségben lévő fokozott nemzetközi jelenlétet szorgalmaz;
9. Üdvözli a Palesztin Hatóság azon javaslatát a határátkelőhelyek ellenőrzésének átvételére, amely egy Egyiptom, Izrael és a Palesztin Hatóság közötti megállapodáson alapul, és e tekintetben támogatja az Arab Liga közelmúltbeli állásfoglalását; felkéri ugyanakkor a Palesztin Hatóságot, hogy működjön közre azon feltételek megteremtése érdekében, amelyek a Gázai övezetben érintett összes fél bevonásához szükségesek;
10. úgy véli, hogy a polgári népséget ki kellene vonni a katonai intézkedések és a kollektív büntetések alól; felszólítja Izraelt, hogy megszállóként teljesítse nemzetközi kötelezettségeit a Gázai övezetben; felhívja Izraelt, hogy továbbra is biztosítsa a humanitárius segélyek, a humanitárius segítségnyújtás, az alapvető fogyasztási cikkek és a létfontosságú szolgáltatások, mint például az villamos energia és az üzemanyag folyamatos és elégséges bejutását a Gázai övezetbe; mély aggodalmát fejezi ki Izrael azon döntése miatt, amely szerint a Gázai övezet villamosenergia-ellátásának fokozatos, hetente öt százalékkal történő csökkentését kívánja bevezetni, ami nem tekinthető összeegyeztethetőnek a minimális humanitárius szükségletek kielégítésével; üdvözli 10 izraeli emberi jogi szervezet által a Gázai övezetben az üzemanyag és a villamos energia szolgáltatásának beszüntetése ellen írt petíciót;
11. úgy véli, hogy a létfontosságú szolgáltatásokat nyújtó közintézmények működése, valamint a Gázai övezetben élő palesztinok életkörülményeinek javításán dolgozó nemzetközi humanitárius irodák, ügynökségek és szervezetek tevékenysége a politikai holtpontra ellenére a Palesztin Hatóság és a Hamász közötti párbeszédet követeli meg;
12. hangsúlyozza a Gázai övezet és Ciszjordánia állandó földrajzi és kereskedelmi összeköttetésének, valamint békés és tartós politikai újraegyesítésének nagy jelentőségét, és felhívja a Hamászt, hogy a Kvartett elveivel és a korábban elfogadott nemzetközi kötelezettségekkel összhangban vizsgálja felül az álláspontját, és hogy támogassa a békefolyamatot és a jelenleg folyó tárgyalásokat;
13. ismételten felszólít az izraeli Gilád Sálit tizedes szabadon bocsátására, amit a Hamász jóindulatának megnyilvánulásaként fogadnának, és valamennyi bebörtönzött korábbi palesztin miniszter, jogalkotó és polgármester azonnali szabadon bocsátására; elismeri a fogva tartottak szabadon bocsátásának fontosságát a bizalom megszilárdítása terén a jelenlegi béketárgyalások összefüggésében;
14. emlékezteti a feleket az általuk Annapolisban vállalt kötelezettségekre, miszerint jóhiszemű tárgyalásokat folytatnak egy valamennyi megoldatlan ügyet, köztük minden központi kérdést kivétel nélkül rendező békeszerződés – ahogyan az a korábbi megállapodásokban szerepel – 2008 végéig történő megkötése céljából; mindkét felet sürgeti, hogy az útiterveben vállalt kötelezettségeiknek tegyenek eleget;
15. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a nemzetközi közösséggel karöltve továbbra is nyújtsanak jelentős humanitárius segítséget a Gázai övezetben élő palesztin lakosságnak, különös tekintettel a kiemelten sebezhető csoportok igényeire; hangsúlyozza az új uniós finanszírozási mechanizmus, a PEGASE jelentőségét; mindazonáltal mély aggodalmát fejezi ki az Európai Unió által, humanitárius segítségnyújtás vagy projektfinanszírozás keretében finanszírozott létesítmények lerombolása miatt, ami aláássa az EU segítségnyújtásának hatékonyságát és kihat a tagállamok közvéleményének szolidaritására;
16. üdvözli a 2007 decemberében megtartott, a Palesztin Államot segítő támogatók nemzetközi konferenciájának eredményét, azaz a több mint 7,4 milliárd USD-ről szóló ígéreteket, és felszólítja valamennyi adományozót, hogy teljesítsék ígéretüket a jövőbeni Palesztin Állam kiépítésének támogatása érdekében, a Salam Fajjád miniszterelnök által ismertetett reform- és fejlesztési tervvel összhangban;

2008. február 21., csütörtök

17. mély aggodalmát fejezi ki a szennyvíz-tisztító létesítmények karbantartása megtagadásának ökológiai és egészségügyi következményei miatt, és különösen felszólítja valamennyi felet, hogy tegyék lehetővé a Beit Lahia városában található szennyvíztisztító üzem javításához és helyreállításához szükséges árukhoz való hozzáférést, a Kvartetthez delegált különleges megbízott által megállapítottak értelmében;

18. kéri, hogy Gáza számára lehetőség szerint a rafahi térségben haladéktalanul dolgozzanak ki egy példaértékű energetikai projektet a lakosság energiatermeléshez és vízsótlanításhoz kapcsolódó autonómiájának és önellátásának biztosítása érdekében;

19. felhívja közel-keleti munkacsoportját, hogy a Bizottsággal és az érintett nemzetközi szervezetekkel együttműködésben vizsgálja meg a gázai övezeti infrastruktúra lerombolásának következményeit, különösen az Európai Unió által biztosított humanitárius segítségnyújtás vagy projektfinanszírozás keretében finanszírozott létesítmények tekintetében;

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a KKBP főképviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a Kvartett közel-keleti megbízottjának, az Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés elnökének, a Palesztin Hatóság elnökének, a Palesztin Jogalkotó Tanácsnak, az izraeli parlamentnek és kormánynak, valamint Egyiptom kormányának és parlamentjének.

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának hetedik ülészaka

P6_TA(2008)0065

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) hetedik ülészakáról

(2009/C 184 E/11)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Bizottságáról szóló, 1996 óta elfogadott korábbi állásfoglalásaira, különösen az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának (EJT) ötödik ülészakáról szóló, 2007. június 7-i állásfoglalására ⁽¹⁾, valamint az Emberi Jogi Tanácsról szóló tárgyalások eredményéről és az EJT 62. ülészakáról szóló, 2006. március 16-i ⁽²⁾, az Európai Unió és az ENSZ közötti kapcsolatokról szóló, 2004. január 29-i ⁽³⁾, az ENSZ reformjáról szóló, 2005. június 9-i ⁽⁴⁾, az Egyesült Nemzetek Szervezete csúcstalálkozásának (2005. szeptember 14–16.) eredményeiről szóló, 2005. szeptember 29-i ⁽⁵⁾, illetve az emberi jogok világbeli helyzetéről szóló 2006-os éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2007. április 26-i ⁽⁶⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel az emberi jogokról és a demokráciáról szóló sürgősségi állásfoglalásaira,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az Emberi Jogi Tanács létrehozásáról szóló A/RES/60/251 sz. határozatára,
- tekintettel az ENSZ EJT korábbi rendes és rendkívüli ülészakaira, különösen a hatodik rendes ülészakára, valamint a hatodik, az „Emberi jogoknak a megszállt palesztin területeken, különösen a megszállt Gázai övezetben, az izraeli katonaság támadásai és rajtaütései következtében történő megsértéséről” szóló, 2008. január 23–24-én tartott rendkívüli ülésére,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának legközelebbi, 2008 márciusában megrendezendő, hetedik ülésére,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0235.

⁽²⁾ HL C 291. E, 2006.11.30., 409. o.

⁽³⁾ HL C 96. E, 2004.4.21., 79. o.

⁽⁴⁾ HL C 124. E, 2006.5.25., 549. o.

⁽⁵⁾ HL C 227. E, 2006.9.21., 582. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0165.

2008. február 21., csütörtök

- tekintettel az egyetemes időszakos felülvizsgálat 2008. április 7. és 18. között, illetve 2008. május 5. és 16. között megtartandó első és második fordulójára,
- tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása és védelme az Európai Unió etikai és jogi vívmányainak fontos részét, és az európai egység és integritás egyik sarokkövét képezi;
- B. mivel az ENSZ keretében az EJT hatékony platformot biztosít az emberi jogok védelmének megerősítésére és előmozdítására;
- C. mivel az EJT hetedik ülészakája döntő fontosságú, hiszen ez alkalmazza először a 2006-ban és 2007-ben elfogadott intézményi reformból eredő új munkamódszereket több lényegi kérdés megvizsgálására, az itt kerül sor az egyetemes időszakos felülvizsgálat módozatainak finomhangolására;
- D. mivel az EJT hitelessége e reformok és mechanizmusok megvalósításán alapszik, mely által nagyobb hatékonysággal léphet fel az emberi jogok világszerte tapasztalható megsértése ellen;
- E. mivel az ENSZ EJT hetedik ülészakára eseti európai parlamenti küldöttség alakul, akár az előző két évben, azelőtt pedig az ENSZ EJT elődszervezete, vagyis az ENSZ Emberi Jogi Bizottsága esetében;

Az Emberi Jogi Tanács tevékenysége

1. hangsúlyozza az Emberi Jogi Tanácsnak az ENSZ felépítésében betöltött fontos szerepét; megerősíti azon nézetét, amely szerint továbbra is elsősorban az emberi jogok megsértésére kellene összpontosítani, mivel az általános politikai fejlemények az ENSZ más testületeinek hatáskörébe tartoznak; hangsúlyozza az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa egyedülállóságát: a különjáráások, a rendkívüli ülészakák, az egyetemes időszakos felülvizsgálat és az interaktív párbeszéd fontosságát, valamint reakciókészségét a hirtelen kialakuló válságok idején;
2. tudomásul veszi az ENSZ EJT munkájának eredményeit; üdvözli az ENSZ EJT ambiciózus programjának végrehajtását, beleértve eljárásainak és munkamódszereinek felülvizsgálatát, különös tekintettel az egyetemes időszakos felülvizsgálat kidolgozására és alkalmazására, valamint a különjáráások felülvizsgálataira;
3. gratulál az ENSZ EJT elnöksége által elért nagyszerű eredményekhez, különösen az Emberi Jogi Főbizottsággal folytatott hatékony együttműködéséhez; kéri az EU-t, hogy az ENSZ EJT új elnökének 2008. június 23-án esedékes választásán adjon elsőbbséget a magas szintű szakmai integritással bíró jelöltek támogatásának;
4. üdvözli a rendkívüli ülészakák szervezését, mivel ezek közvetlen kapcsolatot teremtenek a súlyos emberi jogi visszaélések és a független szakértők fellépése között; mindazonáltal aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ENSZ EJT-nek számos esetben nem sikerült fellépnie a világ legsürgetőbb emberi jogi sérelmei ellen;
5. megjegyzi, hogy a rendkívüli ülészakák a hirtelen kialakult válságok kezelését szolgálják, míg a tartós emberi jogi visszaélések ügyét rendes ülészakák keretében vizsgálják, amelyek lehetőséget nyújtanak a részletesebb elemzésre és hosszabb távú megoldások kidolgozására;
6. hangsúlyozza, hogy a rendkívüli ülések eredményességéhez előzetes felkészülésre és strukturált munkamódszerek alkalmazására van szükség; e tekintetben sikeresnek tartja a legfontosabb uniós kezdeményezéseket;
7. megállapítja, hogy a burmai (mianmari) helyzettel kapcsolatban 2007 októberében Genfben tartott rendkívüli ülészakán elítélték a burmai kormány elnyomó politikáját, és a burmai emberi jogi helyzettel foglalkozó különmegbízott helyszíni látogatása közvetlenül befolyásolta az eseményeket; sajnálja, hogy a különmegbízott ajánlásait követő fejlemények nyomon követése nem történt meg, mivel az emberi jogok helyzete Burmában azóta tovább romlott;

2008. február 21., csütörtök

Az ENSZ EJT új tagjainak megválasztása az ENSZ közgyűlésében

8. kéri, hogy 2008 májusában minden régióban több jelölt részvételével tartsák meg a választásokat annak érdekében, hogy az ENSZ-tagállamok között igazi választási lehetőség állhasson fenn; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mivel eddig mindenki tiszta lappal indulhatott, korábban néhány emberi jogi szempontból problematikus megítélésű országot is megválasztottak;

9. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is sürgessék az ENSZ EJT-tagság előfeltételeként szolgáló kritériumok bevezetését, beleértve a külön eljárásokra vonatkozó állandó meghívásokat, valamint ellenőrizzék az ENSZ-tagállamok választási ígéreteinek tényleges végrehajtását; e reform végrehajtásáig kéri, hogy ezt a szabályt alkalmazzák annak meghatározásakor, hogy az EU-tagállamok mely tagjelölt országoknak nyújtanak támogatást az ENSZ EJT-ben;

Eljárások és mechanizmusok*Az egyetemes időszakos felülvizsgálat*

10. úgy véli, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálati mechanizmus egyik lehetséges eszköze azon törekvésnek, hogy az emberi jogi kötelezettségvállalásokat és gyakorlatokat a világon mindenhol egyformán kövessék nyomon, mivel annak révén az ENSZ valamennyi tagállama egyenlő bánásmódban részesül, és rájuk azonos ellenőrzések vonatkoznak;

11. rámutat arra, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálat célja egy ország helyzetének objektív felülvizsgálata az emberi jogok megsértése olyan területeinek azonosítása érdekében, amelyeket a jó gyakorlatok cseréje és az ajánlásokat és következtetéseket eredményező megerősített együttműködés révén javítani lehet; e tekintetben felhívja az EU tagállamait és a Bizottságot arra, hogy vegyék figyelembe ezen ajánlásokat és következtetéseket az uniós segítségnyújtási programok céljainak és prioritásainak meghatározásakor;

12. sürgeti, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálat 2008. április 7–18., illetve 2008. május 5–16. között tartandó 1. és 2. fordulója váltsa be a már megfogalmazott, hozzá fűzött reményeket; felhívja az EU tagállamait, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálatot átlátható és objektív módon végezzék, az említett 60/251. számú határozat szellemiségének megfelelően; felhívja az egyetemes időszakos felülvizsgálatnak alávetett EU-tagállamokat, hogy legyenek önkritikusak, és beszámolóikat ne korlátozzák az országuk által elért pozitív eredményekre;

13. tudomásul veszi, hogy számos kérdést meg kell még vizsgálni, beleértve az „egyetemes időszaki felülvizsgálati trojkák” kiválasztását, amelyek elősegítik az ENSZ-tagállamok felülvizsgálatát az emberi jogok területén; e tekintetben sürgeti az uniós tagállamokat, hogy ne fogadják el annak lehetőségét, hogy a felülvizsgálat alatt álló országok bizalmasan elutasítsák a felülvizsgálatukért felelős országok megválasztását;

14. felszólítja az EJT tagjait, hogy az egyetemes időszakos felülvizsgálatot vezető munkacsoportba nevezzenek ki képviselőket ellátó független szakértőket; felszólítja az EU tagállamait, hogy e megközelítés támogatásában vállaljanak vezető szerepet az egyetemes időszakos felülvizsgálat módozataira vonatkozó közös iránymutatások elfogadásával;

15. kiemeli a civil társadalom, az emberi jogi aktivisták és a külön eljárások bevonásának jelentőségét; megismétli azon álláspontját, hogy azok következtetései és ajánlásai nyújtják a független és hiteles felülvizsgálat alapját;

Megbízások felülvizsgálata és a külön eljárások megbízottjainak kinevezése

16. kiemeli, hogy a külön eljárások az ENSZ emberi jogi gépezetének központi elemét képezik, és különösen az Emberi Jogi Tanácsban alapvető fontosságúak; megerősíti, hogy az ENSZ EJT tagjainak meg kell felelniük azon kötelezettségüknek, hogy teljes mértékben együttműködnek a külön eljárások tekintetében;

17. hangsúlyozza, hogy az ENSZ EJT hitelessége a külön eljárások új megbízottjainak 2008. márciusi kinevezésétől fog függeni;

18. kéri, hogy olyan személyeket nevezzenek ki megbízottnak, akik elismert emberi jogi szaktudással és megfelelő tapasztalatokkal rendelkeznek, függetlenek, pártatlanok, személyükben feddhetetlenek és tárgyilagosságok, valamint alapos ismeretekkel rendelkeznek a külön eljárások rendszeréről;

19. sürgeti a kormányokat, a nem kormányzati szervezeteket és az illetékes szakmai egyesületeket, hogy küldjék meg a megfelelő jelöltek neveit az Emberi Jogi Főbiztosság által kezelt jelöltlistára történő felvétel céljából;

2008. február 21., csütörtök

20. felhívja a különeljárások megbízottjaiként jelölt személyek vizsgálatával és a Tanács elnöksége részére a kinevezésekre irányuló ajánlások elkészítésével megbízott tanácsadói munkacsoportot, hogy megbízatásának tárgyilagosan és átlátható módon tegyen eleget, és választásait a szakmaiság és a személyes feddhetetlenség követelményeire alapozza;

21. elítéli az Emberi Jogi Tanács azon határozatát, hogy nem újítja meg a Fehéroroszországgal és a Kubával foglalkozó különmegbízott megbízatását;

22. üdvözli a Szudánnal foglalkozó különmegbízott és a Libériával, Haitival és Burundival foglalkozó független szakértők országmegbízatásának megújítását;

23. sajnálja, hogy az EU támogatta az EJT azon határozatát, hogy megszünteti dárfúri szakértői csoportját; megállapítja, hogy a szakértői csoport munkájának nyomon követését a Szudánnal foglalkozó különmegbízott feladatának részévé tették; ezért aggódik annak kockázata miatt, hogy a megbízatást gyengíteni fogja a különmegbízott munkaterhelésének növekedése;

24. a szakértői csoportok által létrehozott érték fontosságára való tekintettel ösztönzi, hogy a jövőben körültekintőbben szüntessék meg megbízatásukat;

25. üdvözli az eddig megvizsgált tematikus megbízatások megújítását;

26. felszólítja az EU tagállamait, hogy biztosítsák a Burmával és a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal foglalkozó különmegbízott megbízatásának megújítását, valamint a Szomáliával és a Kongói Demokratikus Köztársasággal foglalkozó független szakértők megbízatásának meghosszabbítását;

27. üdvözli az őslakos népek emberi jogaival foglalkozó, öt független tagból álló szakértői mechanizmus létrehozását;

28. sürgeti az Emberi Jogi Tanácsot, hogy minél hamarabb, de legkésőbb 2008 végéig szervezzen a nők elleni erőszak mindennemű formájával és megnyilvánulásával foglalkozó eszmecsereket, illetve jövőbeni fellépéseiben és munkaprogramjaiban tegye prioritássá a kérdés megoldását, ahogyan erről a Közgyűlésnek a nők elleni erőszak minden formájának megszüntetésére irányuló erőfeszítések fokozásáról szóló A/RES/61/143. sz. határozatában 2006. december 19-én megállapodás született;

29. tudomásul veszi, hogy 2007. június 18-án elfogadták a különeljárások megbízottjainak magatartási kódexét; felszólítja az ENSZ Emberi Jogi Tanácsát, hogy az említett 60/251. sz. határozat szellemében hajtsa végre a magatartási kódexet, és tartsa tiszteletben a különeljárások függetlenségét;

30. támogatja a Különeljárások Koordinációs Bizottságának olyan megfelelő eljárások kialakítására irányuló törekvéseit, amelyek elősegítik a magatartási kódex és más vonatkozó dokumentumok – többek között a Különeljárások kézikönyve – lehető leghatékonyabb végrehajtását annak érdekében, hogy azok eredményesebben tudják védeni és előmozdítani az emberi jogokat; felkéri a Különeljárások Koordinációs Bizottságát, hogy a nagy jelentőséggel bíró vitákat hátráltató és a különeljárásokra vonatkozó megbízatásokat akadályozó technikai viták elkerülése érdekében munkáját hatékonyan és átlátható módon folytassa;

Panasztételi eljárás

31. megjegyzi, hogy az ENSZ EJT intézményfejlesztési folyamata részeként körvonalazódó panasztételi eljárás nagyon hasonlít a korábbi „1503. sz. eljáráshoz”; kéri új folyamat kidolgozását, amely hatékonyabban azonosítja, előzi meg, illetve kezeli az emberi jogok súlyos megsértésének minősülő helyzeteket;

Az EU részvétele

32. elismeri az EU és tagállamai aktív részvételét az ENSZ EJT tevékenységének első éve során;

33. üdvözli, hogy az EU bekapcsolódott a hatodik rendes ülészak nehéz tárgyalásaiba annak érdekében, hogy pozitív eredményeket érjenek el – elsősorban a különeljárásokra vonatkozó megbízatások megújítása tekintetében;

2008. február 21., csütörtök

34. rámutat arra, hogy az EU-nak egységesen kell fellépnie az emberi jogi kérdések kezelése terén, és ahhoz, hogy az EU álláspontja nagyobb hangsúlyt kapjon, fontos, hogy azt az EU minden tagállama kifejezésre juttassa;
35. felhívja az EU-t, hogy tegyen javaslatot egy olyan határozatra, amelynek célja konszenzus elérése az emberi jogok jelenleg is zajló megsértésének kezelése tekintetében a Gázai övezet blokádja és az Izrael elleni rakétatámadások vonatkozásában;
36. szorosabb együttműködést kér az Emberi Jogi Főbiztossággal, és a megfelelő anyagi források rendelkezésre bocsátása révén a hivatal függetlenségét biztosítását kéri;
37. kéri, hogy biztosítsanak folyamatos pénzügyi támogatást és emberi erőforrásokat a különjárások számára; teljes mértékben támogatja a demokráciáért és az emberi jogokért indított európai kezdeményezést (EIDHR) ⁽¹⁾, mivel fontos finanszírozási forrást jelent a különjárások számára; üdvözlí az emberi jogi munkacsoport (COHOM) elnökségének kezdeményezését, amely a különmegbízottakkal való szorosabb együttműködésre irányul, nevezetesen azáltal, hogy megfelelő ülésekre rendszeresen meghívják őket;
38. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy fogadjanak el „közös álláspontot” annak érdekében, hogy az EU tagállamai automatikusan aláírjanak és ratifikáljanak minden nemzetközi emberi jogi eszközt;
39. megjegyzi, hogy az EU a határozatok egyhangú elfogadására törekszik; kéri az EU tagállamait, hogy továbbra is törekedjenek más regionális csoporthoz tartozó országok elkötelezésére annak érdekében, hogy széles körű támogatást biztosítsanak az emberi jogok védelmét és támogatását erősítő határozatok számára; felszólítja az EU-t, hogy hatékonyabban alkalmazza a harmadik országoknak nyújtott segélyeket és politikai támogatást annak érdekében, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsával való együttműködésre ösztönözze ezen országokat;
40. megbízza az ENSZ EJT hetedik ülészakán részt vevő európai parlamenti küldöttséget, hogy fejtse ki az ebben az állásfoglalásban megfogalmazott aggályokat, és felhívja a küldöttséget, hogy látogatásáról tegyen jelentést az Emberi Jogi Albizottság számára, valamint célszerűnek ítéli, hogy az ENSZ EJT megfelelő üléseire a jövőben is indítsanak európai parlamenti küldöttséget;

*
* *

41. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Közgyűlése 62. ülészaka elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és a Külügyi Bizottság által létrehozott EU-ENSZ munkacsoportnak.

⁽¹⁾ A demokrácia és az emberi jogok világszintű előmozdítása finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 20-i 1889/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 386. 2006.12.29., 1. o.).

Európa demográfiai jövője

P6_TA(2008)0066

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Európa demográfiai jövőjéről (2007/2156(INI))

(2009/C 184 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió demográfiai helyzetéről a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett bizottsági jelentésről szóló, 1997. március 14-i állásfoglalására (1995) ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 1997. évi demográfiai jelentéséről szóló, 1998. március 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 115., 1997.4.14., 238. o.

⁽²⁾ HL C 104., 1998.4.6., 222. o.

2008. február 21., csütörtök

- tekintettel az „Úton minden korosztály Európája felé – a jólét és a nemzedékek közötti szolidaritás előmozdítása” című bizottsági közleményről szóló, 2000. december 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az „Európa válasza a világ népességének elöregedésére – A gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása egy előregedő világban – Az Európai Bizottság hozzájárulása az elöregedésről szóló második világtalálkozóhoz” című bizottsági közleményre (COM(2002)0143),
 - tekintettel az Európai Tanács 2005. március 22–23-i brüsszeli ülésén elfogadott Európai Ifjúság Egyezményre,
 - tekintettel a Bizottságnak „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái” című zöld könyvére (COM(2005)0094),
 - tekintettel a demográfiai kihívásokról és a generációk közötti szolidaritásról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a jövő európai szociális modelljéről szóló, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ⁽³⁾
 - tekintettel a Bizottságnak az „Európa demográfiai jövője – Kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!” című közleményére (COM(2006)0571),
 - tekintettel a Bizottságnak „A nemzedékek közötti szolidaritás előmozdítása” című közleményére (COM(2007)0244),
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „A család és a demográfiai változások” című, 2007. március 14-i véleményére ⁽⁴⁾, és azon javaslatára, hogy az EU tagállamai írjanak alá egy, a családok támogatásáról szóló európai egyezményt,
 - tekintettel a Bizottságnak az „Európa demográfiai jövője: tények és adatok” című munkadokumentumára (SEC(2007)0638),
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, a Gazdasági és Monetáris Bizottság, a Regionális Fejlesztési Bizottság, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottságvéleményére (A6-0024/2008),
- A. mivel a demográfiai változás több tényező, például a születések száma, a várható életkor és a népességmozgások együttes függvénye, és mivel ezen tényezők tagállamokbeli jelen adatai alapján 2050 körül várhatóan elérni a 331 milliót, majd pedig folyamatosan csökken (hozzávetőleg 268 millióra 2050-ig), míg a várható életkor a férfiaknál 6 évvel, a nőknél pedig 5 évvel növekedik 2004 és 2050 között, és így a 80 évnél idősebbek száma a 2005. évi 4,1 %-ról 2050-re 11,4 %-ra emelkedik;
- B. mivel ezek a demográfiai változások a Bizottság becslése szerint alapvetően megváltoztathatják a népesség szerkezetét és az életkordiagramot; mivel ily módon a 0 és 14 év közötti fiatalok száma 100 millióról (1975-ös adat) 66 millióra csökken 2050-re, a munkaképes életkorú lakosság 2010 körül várhatóan eléri a 331 milliót, majd pedig folyamatosan csökken (hozzávetőleg 268 millióra 2050-ig), míg a várható életkor a férfiaknál 6 évvel, a nőknél pedig 5 évvel növekedik 2004 és 2050 között, és így a 80 évnél idősebbek száma a 2005. évi 4,1 %-ról 2050-re 11,4 %-ra emelkedik;
- C. mivel az időskori függőségi ráta európai átlaga (65 évnél idősebbek száma osztva a 14 és 65 év közöttiek számával) a 2004-es 25 %-ról 2050-re várhatóan 53 %-ra nő;

⁽¹⁾ HL C 232., 2001.8.17., 381. o.

⁽²⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 131. o.

⁽³⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 141. o.

⁽⁴⁾ HL C 161., 2007.7.13., 66. o.

2008. február 21., csütörtök

- D. mivel ugyanakkor a függőségi arányszám (inaktív népesség, pl. nyugdíjasok, gyermekek és iskoláskorú fiatalok száma osztva a munkaképes korú foglalkoztatottak számával) az inaktívak eltartására fordítandó költségek kiszámításának szempontjából sokkal fontosabb mutató, mint az időskori függőségi ráta;
- E. mivel a demográfiai változások jelentősen befolyásolják az állami kiadásokat, melyeknek 2004 és 2050 között 10 %-os emelkedése várható;
- F. mivel a demográfiai változások valószínűleg nem lesznek hatással az európai népesség egészére mostantól 2050-ig, de jelentős területi egyenlőtlenségeket fognak eredményezni, mivel az Európai Unió egyes régióiban már most is jelentős a fiatalok, különösen a fiatal nők elvándorlása; mivel az európai népesség relatív nagysága világszinten az egy évszázaddal ezelőtti 15 %-ról 2050-re várhatóan 5 %-ra csökken; mivel az Unión belüli régiókat e változások nagyon eltérő módon érintik; miközben az elvándorlás-jellemezte régiókban az idősek aránya már most is átlagon felüli, az előregedés folyamata a bevándorlás-jellemezte régiókban a fiatalok bevándorlása miatt egyelőre még nem érezhető;
- G. mivel a népességfogyás egyik oka a terméketlenség, amelyet el kellene ismerni, mint közegészségügyi és olyan összetársadalmi problémát, amely egyaránt érint férfiakat és nőket; emlékezteti a Bizottságot a Parlament által 2005-ben kiadott, a terméketlenséggel és a demográfiai változásokkal szembeni fellépésre ösztönző felhívásra, amelyben arra kéri a Bizottságot, hogy fogalmazzon meg ajánlásokat e területen;
- H. mivel a legális bevándorlás az európai népesség összetételének pozitív eleme, és arra szükség van a demográfiai egyensúly fenntartásához; mivel azonban a legális bevándorlás önmagában nem elegendő ahhoz, hogy ellensúlyozza az Európai Unió lakosságának fokozatos idősödését, és intézkedésekre van szükség a jelenlegi lakosság születési rátájának növelése érdekében;
- I. mivel az elvándorlás csak rövid távú részmegoldás, amennyiben eredményesen kívánjuk kezelni az Európában folyamatban lévő demográfiai változásokat, egyértelmű kötelezettségvállalásra van szükség a tagállamok részéről a nemek közötti esélyegyenlőség elvének a magán- és állami szektorban történő érvényesítése, az anyaság védelme, a családok szociális-gazdasági támogatása, valamint a szakmai és magánélet összeegyeztethetőségét elősegítő intézkedések irányában;
- J. mivel a fogyatékoság erősen kötődik az életkorhoz, amelynek előrehaladtával nő a fogyatékoságok kialakulásának veszélye;

Általános észrevételek

1. aggódva veszi tudomásul a 2050 körülre szóló demográfiai előrejelzéseket; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy az 50 évre szóló előrejelzések nem visszafordíthatatlanok, hanem olyan figyelmeztetések, amelyekre már ma választ kell adni a versenyképesség, a fenntartható gazdaság, a társadalmi kohézió, a generációk közötti szolidaritás és az európai szociális modell fenntartása érdekében; úgy véli, a 2050-re bekövetkező népességsökkenés jövőképe elősegítheti a környezetre nehezedő nyomás enyhítését és esélyt adhat a fenntartható fejlődésre, amely a maga részéről előremutató politikai intézkedéseket igényel a területfejlesztés, a lakáspiac, a közlekedés és az egyéb infrastruktúrák ennek megfelelő átalakítása érdekében; elismeri, hogy e tekintetben a tagállamok rendelkeznek hatáskörökkel;
2. felhívja a figyelmet arra, hogy a demográfiai változások két fő oka, a születések számának csökkenése és a népesség előregedése a fejlődés eredményei; hogy a várható életkor kitolódása a tudomány, a higiénia és az életszínvonal fejlődésének közvetlen következménye, az hogy a nők kezükben tartják a termékenységüket, az emancipációjuk eredménye és együtt jár a lányok iskolázottsági szintjének emelkedésével, a nőknek az aktív életben és a közéletben való részvételével, úgy véli, hogy ezt az emberiség számára visszafordíthatatlan vívmányként kell tekinteni;
3. elismeri, hogy a születések számának növekedéséhez feltétel egy olyan társadalom, amely megkülönböztetett figyelmet szentel a gyermekeknek; kitart amellett, hogy családbarát környezet megteremtésére van szükség, és javítani kell a családok és a gyermekek életkörülményein, valamint segíteni kell a családokat valódi törekvéseik megvalósításában;

2008. február 21., csütörtök

4. hangsúlyozza, hogy az EU abnormálisan alacsony 1,5-es átlagos születési rátája nem tükrözi a nők és az európai polgárok valós családalapítási szándékait, és összefügghet a szakmai és családi élet nehéz összeegyeztethetőségével (a kisgyermeket ellátó intézmények és a családoknak nyújtott szociális-gazdasági támogatás hiánya, valamint a nők munkavállalása), a szorongást előidéző szociális viszonyokkal (bizonytalan munkaviszony, drága lakhatás), valamint a jövőtől való félelemmel (a fiatalok késői munkavállalása és bizonytalan foglalkoztatás);

5. emlékeztet arra, hogy a fiatalok körében terjedő alkohol- és kábítószer-fogyasztás veszélyt jelent a társadalomra és beláthatatlan demográfiai következményei is vannak, mivel – többek között – csökkenti a munkaképességet és rontja a családalapítás esélyeit; ezért olyan keretprogramok elindítását ajánlja, melyek a korai alkohol- és kábítószer-fogyasztás megelőzését, továbbá a függővé vált fiatalok detoxikálását szolgálják;

6. úgy véli, hogy a várható élettartam meghosszabbodása nagyszerű eredmény, és ekként is kell értékelni; arra kéri tehát a tagállamokat, hogy nyújtsanak biztosítékot a szegénység ellen azon nyugdíjasok számára, akik nem rendelkeznek anyagi eszközökkel lakhatásuk és gondozásuk biztosításához, valamint ahhoz, hogy életük utolsó szakaszát méltósággal élhessék le;

7. átfogó megkülönböztetés-ellenes intézkedések megtételére buzdít, mivel Európa demográfiai jövőjének kérdése elválaszthatatlanul összefonódik a társadalmilag marginalizálódott, elszegényedett, kiszolgáltatott csoportok problémájával is, akikről sokan tartják, hogy rossz helyzetükért elsősorban saját maguk felelősek, ami nemcsak a gyermekekre, hanem a következő generációkra is hatással van;

8. felhívja a figyelmet a családjukon belül vagy a gondozóotthonokban az idősekkel szemben tanúsított rossz bánásmódra vagy a megfelelő gondozás hiányára; sürgősen kéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tegyenek többet az Unióban az idősekkel szemben tanúsított rossz bánásmód elterjedtségének alapos felméréseért; tudomásul veszi azokat a becsléseket, melyek szerint az idősek mintegy 10 %-a esik élete utolsó szakaszában fizikai, anyagi vagy pszichológiai visszaélés áldozatává; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzon ki információs és riasztási rendszereket, valamint helyezzen kilátásba szankciókat az ilyen visszaélések visszaszorítására; örül a Bizottság azon szándékának, hogy közleményt ad ki a 2008-ban az időseket ért visszaélésekről; kéri, hogy e közleménnyel egyidejűleg kerüljön sor egy átfogó stratégia kidolgozására, amely egy kiterjedt tudatosító és mobilizációs kampány kidolgozását szolgálja ezen a területen (szolgáltatók képzése, minőségi normák meghatározása, szankciók a rossz bánásmóddal szemben);

9. sajnálja, hogy mostanáig nem tették meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az Uniót felkészítsék erre a több éve előre látható kihívásra; különösképpen sajnálja, hogy a lisszaboni stratégia céljai és az Európai Tanács 2002. március 15-én és 16-án Barcelonában a gyermekmegőrzés, az 55 év felettiek foglalkoztatása, a családi élet és a munkahely jobb összeegyeztethetősége, valamint a nők aktív életben való részvétele érdekében vállalt kötelezettségei a tagállamok többségében nem valósultak meg, és az Unió még csak közel sem került e célok eléréséhez;

10. kéri a tagállamokat, hogy fogadjanak el olyan intézkedéseket, amelyekkel elérhető a gyermekek és más eltartott személyek befogadását ellátó, jó minőségű és elérhető árú létesítmények felállítása, a 2002. március 15–16-i barcelonai Európai Tanács által elfogadott célkitűzésekkel összhangban, amely előírja a tagállamoknak, hogy 2010-re fogadó infrastruktúrákat kell létrehozniuk a három év és a tanköteles kor közötti gyermekek legalább 90 %-a és a három éven aluli gyermekek legalább 33 %-a számára; hangsúlyozza, hogy e rendelkezésekkel meg kell teremteni a szülők számára a lehetőséget arra, hogy munkabeosztásukat életmódjukhoz tudják igazítani;

11. úgy véli, hogy az Unió célkitűzéseit nem kell a gyermekmegőrzési infrastruktúrával kapcsolatos barcelonai célok megvalósítására korlátozni; véleménye szerint az ilyen intézményeket olyan általános szolgáltatásként kell számon tartani, amelyhez minden rászoruló hozzáférhet;

12. hangsúlyozza, hogy számos kisvállalkozás nincs felkészülve a munkaerő elöregedésével megjelenő nehézségekre, és e tekintetben rászorulhat a tagállamok támogatására;

2008. február 21., csütörtök

13. üdvözli a Bizottság azon szándékát, hogy továbbra is behatóan kíván foglalkozni e jelentős problémával; ösztönzi a Bizottságot, hogy regionális és helyi szinten is támogassa a bevált gyakorlatok felkutatását és cseréjét, és mindezt innovációs célokra használja fel az Unióban; kitart a demográfiai probléma integrált megközelítése és az öt fő iránymutatás mellett, amelyek eredményeképp szolidaritási megállapodás jöhet létre a generációk, a nemek és a térségek közötti; emlékeztet arra, hogy a demográfiai problémák sikeres orvoslásához a tagállamoknak hatékonyan végre kell hajtaniuk a lisszaboni stratégiát, és szoros együttműködést kell kiépíteniük tagállami szinten a makrogazdasági politikák és a szociális politikák között, hogy az Unió gazdasági rendszerének növekedése, versenyképessége és termelékenységének szintje megfeleljen a népességrepedéssel járó kihívásoknak és lehetővé tegye a tagállamok számára, hogy a közfinanszírozás, az egészségügyi szolgáltatások, az általános érdekű szolgáltatások, a bevándorlás és az integráció területére irányuló innovatív politikák kidolgozása révén eleget tegyenek a rájuk háruló kötelezettségeknek;

A demográfiai megújulás kihívása

14. elismeri, hogy a gyermekvállalás a férfiak és nők egyik legszemélyesebb ügye, és ezzel kapcsolatos döntéseiket tiszteletben kell tartani; hogy figyelembe véve a tagállamonként eltérően 1,25 és 2 között alakuló születési ráta különbségeit, a születési arány pozitívan befolyásolható olyan összehangolt állami politikák révén, melyekkel megteremthető egy család- és gyermekbarát anyagi és pszichológiai közeg; hogy az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság családtámogatási megállapodásra tett javaslatában közölt elvekkkel összhangban ezen intézkedéseket hosszú távon kell végrehajtani, és ezeknek ideális esetben meg kell teremteniük a gyermekvállaláshoz szükséges stabil és védett közeget;

15. felhívja a tagállamokat, hogy vegyenek példát a legjobb gyakorlatokból az anyasági szabadság terén, amely tagállamonként eltérően 14–28 hétig terjed, a szülői szabadság terén, a terhesgondozás és terhességi tanácsadás, a terhesség idejére szóló jövedelem-garancia és a régi munkahelyre történő visszatérés terén; hasonlóképp reméli, hogy a tagállamok tesznek lépéseket és hoznak szankciókat a családon belüli erőszak visszaszorítására;

16. emlékeztet a nőket érő diszkriminációra a foglalkoztatási feltételek és a gyermekvállalási szándékaik munkaadójuk általi kedvezőtlen megítélése tekintetében; emlékeztet továbbá arra, hogy a nőket a végzettségükönél alacsonyabb beosztásban alkalmazzák, és jövedelmük szintje, amely alacsonyabb a referencijövedelmek átlagánál, veszélyeztetni elengedhetetlen gazdasági függetlenségüket; felszólítja a tagállamokat, hogy megfelelően hajtsák végre a férfiak és nők közötti esélyegyenlőség és egyenlő bánásmód elvének a foglalkoztatás és munkavégzés területén történő megvalósításáról szóló, 2006. július 5-i 2006/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁽¹⁾ és ültessék át jogrendszerükbe a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvet⁽²⁾; kéri, hogy a tagállamok a 92/85/EGK irányelv keretében hozzanak intézkedéseket a gyermeket vállaló munkavállalókat közvetlenül vagy közvetve diszkrimináló munkaadókkal szemben;

17. felszólítja a tagállamokat, hogy vegyenek fontolóra olyan intézkedéseket, amelyek speciális védelmet és támogatást biztosítanak a nők, különösen az egyedülálló fiatal anyák számára, tekintettel arra, hogy az egyszülős családok száma folyamatosan növekszik, melyek 85 %-ában nő a családfő, és amelyeket sokkal inkább veszélyeztet a szegénység, mint más családokat;

18. felhívja a figyelmet a kisgyermekkorúak és a nagycsaládok támogatásának szentelt állami kiadások szükségességére, különösen a gyermekmegőrzést segítő intézkedések, a társadalmi kirekesztéssel, elszigeteléssel és szegénységgel különösen fenyegetett elszigetelt anyák és egyszülős családok védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy e szolgáltatások általános érdeket képviselnek és hozzájárulnak a munkahelyteremtéshez, valamint a helyi és regionális gazdasági fejlődéshez; felkéri a Bizottságot, hogy egyes tagállamok régióiban juttassa érvényre a legjobb gyakorlatokat;

19. következképpen javasolja a köz- és magánszféra befektetéseinek összekapcsolását a gyermekmegőrzési ágazatban és az iskolát megelőző oktatási rendszerben;

20. hangsúlyozza, hogy alapvetően fontos megfelelő hozzáférést biztosítani a szolgáltatásokhoz a gyermekmegőrzés, az idősek vagy fogyatékkal élők és más eltartott személyek gondozása terén annak érdekében, hogy lehetővé váljon a férfiak és nők teljes és egyenlő munkaerő-piaci részvétele, ami hatással lesz a háztartásokban rendelkezésre álló nem hivatalos ápolás színvonalára;

⁽¹⁾ HL L 204., 2006.7.26., 23. o.

⁽²⁾ HL L 348., 1992.11.28., 1. o.

2008. február 21., csütörtök

21. emlékeztet arra, hogy a szociális párbeszéd keretében megállapodások születtek a szülői szabadságról és a részmunkaidőről, amelyekre a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról, szóló 1996. június 3-i 96/34/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a részmunkaidőről kötött keretmegállapodásról szóló, 1997. december 15-i 97/81/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ vonatkozik; felkéri a tagállamokat és a Bizottságot, hogy a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett szavatolják e jogszabályok végrehajtását;

22. felszólítja a tagállamokat, hogy könnyítsék meg a rossz bánásmódban részesített, árva vagy intézetben nevelkedő gyermekek befogadó családoknál történő elhelyezését; európai szinten felszólít a tagállamokból vagy harmadik országokból származó gyermekek örökbefogadására irányuló eljárások átgondolására, és arra, hogy a gyermek érdekében tartsák tiszteletben a nemzeti és nemzetközi szabályokat, vagy szükség esetén módosítsák azokat; fokozott éberségre szólít fel a bántalmazás és az emberkereskedelem minden formájának kiszűrése és kizorítása érdekében;

23. hangsúlyozza, hogy a családi modellek változnak; ezért kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ennek realitását komolyan vegyék figyelembe politikáik meghatározása és végrehajtása során;

24. hangsúlyozza, hogy javítani kell az apaságra vonatkozó európai jogi szabályozást; kéri, hogy a Bizottság tegyen javaslatokat olyan különleges intézkedésekre, amelyek lehetővé teszik az apák családi életben való fokozottabb részvételét az apasági szabadsághoz való jog bevezetése révén; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az európai társadalomban a nemek egyenjogúságának megteremtése érdekében mozdítsák elő az apák gyermekneveléshez és gyámsághoz való jogát szétköltözés vagy válás esetén;

25. felkéri a Bizottságot, hogy foglalkozzon a meddőség érzékeny problémájával, ami egyaránt érinti a házas vagy egyedülálló nőket és a párokat;

26. rámutat arra, hogy a meddőség az Egészségügyi Világszervezet által is elismert betegség, melynek súlyos hatásai lehetnek, többek között a depresszió; hangsúlyozza, hogy a meddőség egyre gyakoribb, és jelenleg a párok 15 %-át érinti; ezért kéri a tagállamokat, hogy a pénzügyi és más jellegű akadályok elhárítását célzó intézkedések elfogadásával minden párnak biztosítsák a meddőségi kezeléshez;

27. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a családtámogatás, a családi juttatások rendszere, valamint a családok védelmét és segítségét szolgáló általános érdekű szociális szolgáltatások tekintetében határozzanak meg megfelelő gyakorlatokat és gondoskodjanak e gyakorlatok cseréjéről; felkéri a tagállamokat, hogy nyújtsanak célzott támogatást azoknak a fiatal szülőknek, akik még képzésben részesülnek vagy tanulmányaikat végzik;

28. felkéri a tagállamokat, hogy ismerjék el a gyermekek és más eltartottak gondozását magában foglaló informális családi munka társadalmi, gazdasági és nevelő szerepét, és vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy az ilyen jellegű szolgálattal eltöltött időt ismerjék el munkaviszonyként, és adjanak nyugdíjjogosultságot azoknak a személyeknek, akik ilyen jellegű informális munkát végeznek;

29. ösztönzi a tagállamokat a szülőket támogató olyan pozitív intézkedések meghozatalára, mint például a kiegészítő nyugdíjjogosultság, adókedvezmények a vállalati bölcsődék számára, valamint az e területen bevált legjobb gyakorlatok cseréje;

Az emberi erőforrások jelentette kihívás

30. megjegyzi, hogy a demográfiai változásokból eredő, az aktív és inaktív népesség közötti egyensúly megbomlásával az Unió a nők, a fiatalok, az idősebb korosztály és a fogyatékkal élők foglalkoztatását szegezheti szembe; fenntartja, hogy a teljes körű foglalkoztatást rövid távú célként kell meghatározni a lisszaboni stratégia 2008-as felülvizsgálata keretében;

31. felszólít az európai humán erőforrások jelenlegi kezelésének reformjára, amely a 25 és 30 év közötti fiatalok és az 55 éven felüli idősebb korosztály alulfoglalkoztatottsága miatt a népesség jelentős részénél a munkában töltött időt körülbelül 30 évre korlátozza; megelőző jellegű és holisztikus életkor-kezelési technikák előmozdítására szólít fel;

32. felszólít a humán erőforrások átfogó és minőségi megközelítésére, és javasolja az „aktív életszakasz” meghatározását, amely magában foglalja a képzést, az élethosszig tartó tanulást és a hivatalosan elismert vagy atipikus ismeretek és képzések értéként való felhasználását, valamint az aktív élet kezdetétől a végéig tartó szakmai életpályát;

⁽¹⁾ HL L 145., 1996.6.19., 4. o.

⁽²⁾ HL L 14., 1998.1.20., 9. o.

2008. február 21., csütörtök

33. Elismeri, hogy a munkaerőpiac szegmentálódása, valamint a bizonytalan munkavállalási formák terjedése növeli a bizonytalanságot idős korban; úgy véli, hogy az időskori biztonság megerősítése érdekében a tagállamoknak tanulmányozniuk kell a legjobb gyakorlatokat a társadalombiztosítási befizetések fenntartása kapcsán az egész életciklus folyamán, és eszmét kell cserélniük azokról;
34. megítélése szerint a demográfiai változásokra tekintettel meghozandó intézkedésekben figyelembe kell venni az aktív munkavállalók összességére jellemző termelékenységnövekedést, vagyis azt, hogy nem csupán a gazdaságilag aktív és inaktív népesség viszonyzáma számít, hanem a termelékenység növekedése is;
35. elmélyült párbeszédre szólít fel a szociális partnerekkel, a vállalatokkal, az egyetemekkel, a nem kormányzati szervezetekkel és a médiával, a demográfiai változásokra való felkészülés érdekében; hangsúlyozza, hogy a termelékenység növekedése a jövőben főként a kutatási és fejlesztési, valamint a technológiai innovációs beruházásoktól függ majd, és kiemeli, hogy a vállalkozások számára létfontosságú idejében felkészülni a szakértelem terén később jelentkező szükségletekre, a foglalkoztatás és a szakmai pályafutás előrelátó tervezése, valamint az élethosszig tartó tanulásba történő, a szakképzettség értékesítését célzó befektetések révén;
36. nyomatékosan kéri az hogy fogadjanak el konkrét intézkedéseket annak érdekében, hogy az idősebbek – amennyiben kívánnak – tovább dolgozhassanak, ami lehetővé tenné a hosszantartó szakmai gyakorlat során összegyűjtött szakismereteknek a fiatalok, a többi dolgozó és vállalkozó számára történő átadását;
37. ösztönzi az oktatásba és a képzésbe történő befektetéseket, ideértve az új technológiák alkalmazását is, valamennyi munkavállaló alapképzettségi szintjének emelése érdekében, hiszen ez a feltétele jövőbeli alkalmazkodóképességük kialakulásának és az élethosszig tartó tanulás révén munkahely-változtatásuknak is; bátorítja továbbá olyan intézkedések kidolgozását, amelyek célja támogatni a pályakezdő fiatalok munkába állását és az idősebb munkavállalók, illetve a sérülékeny személyekből álló csoportok munkába történő visszaállását, igazi szakmai pályafutást téve lehetővé számukra munkaképes életkoruk során mindvégig;
38. javasolja, hogy a lehető legrövidebb időn belül szorítsák vissza azt a gyakorlatot, amely szerint a vállalatok előnyüdjáztatáshoz folyamodnak a szerződéses önállóság keretében, illetve a tagállamok hagyományával összhangban a vállalati bizottságokkal konzultálva, és kéri a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az idősebb munkavállalók szerepét és ösztönözzék munkavállalásukat; elfogadja ugyanakkor, hogy azok az idősebb (a nyugdíjkorhatárt elért) munkavállalók, akik munkakörük által támasztott fizikai követelmények miatt már nem kívánják munkájukat teljes munkaidőben végezni, áttérhessenek a részmunkaidős foglalkoztatásra, a könnyített munkavégzésre, az otthoni munkavégzésre vagy a munkamegosztásra, a lépcsőzetes nyugdíjba vonulás újító formáit kialakítva számukra, és csökkentve a nyugdíjaztatás által kiváltott stresszhatásokat;
39. úgy véli, eljött az idő arra, hogy foglalkozzanak a „nyugdíjas stresszel”, azaz a letörtség, a hasznavehetetlenség és a céltalanság érzésével, amely a nyugdíjba vonulás után néhány nappal tör rá a munkavállalókra, amikor úgy érzik, hogy haszontalanok, mellőzöttek, magányosak és nincs jövőjük;
40. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek javaslatokat a fiatalok munkaerőpiacra lépését megkönnyítő ösztönzőkre, támogatva például a nyugdíjkorhatárt elért munkavállalók és a fiatal munkavállalók közötti, munkamegosztás és részmunkaidős programok révén megvalósuló mentorálást, a nemzedékváltás megkönnyítése céljával;
41. mélyreható reformra szólít fel az idősebb korosztályhoz tartozó fizetett alkalmazottak pályafutásának kezelése terén, ők ugyanis jelenleg már 50 éves koruktól hátrányos helyzetben vannak már a munkába álláskor, s azután sem jutnak megfelelő továbbképzésekhez (különösen az új technológiákhoz), nem ismerik el megszerzett tapasztalataikat és munkahelyi előléptetésük is ritkaságszámba megy; emlékeztet arra, hogy a szakmai képzés terén az életkorhoz kötött korlátozások diszkriminatívak, és felhívja a tagállamokat, hogy erről egyértelműen tájékoztassák a munkaadókat és a munkavállalókat egyaránt; ennek érdekében kéri, hogy haladéktalanul ültessék át a nemzeti jogba és alkalmazzák hatékonyan a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvet⁽¹⁾ amely a lehető leghamarabb megtiltja az életkor alapján tett hátrányos megkülönböztetést a képzés és a munkavállalás terén; úgy ítéli meg, hogy az idős munkavállalók a szakismeretekhez való hozzáférés kérdésén túlmenően gyakran támogatásra szorulnak a munkával kapcsolatos személyesebb területeken is, például a tárgyalási technikák, az önbizalom megszerzése és az önéletrajz megírása terén; kéri a tagállamokat, hogy irányozzák elő a kifejezetten az idősebb munkavállalók számára betölthető állásokra vonatkozó információk terjesztését, és indítsanak be újabb kormányprogramokat az idősebb személyek munkavállalásának bátorítására; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő ellenőrzést, és lépjen fel azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek jogszabályaikban fogyatékoság vagy életkor alapján hátrányos megkülönböztetéseket tartanak fenn;

(1) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2008. február 21., csütörtök

42. kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa a megfelelő ellenőrzést, és lépjen fel azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek jogszabályaikban fogyatékoság vagy életkor alapján hátrányos megkülönböztetéseket tartanak fenn, megsértve ezzel a szerződéseket és az Európai Unió Alapjogi Chartáját, amely legkorábban 2009. január 1-jétől jogerőre emelkedik az Unió egész területén, és készítse e tagállamokat a diszkriminációk felszámolására;
43. kéri a Bizottságot, hogy gyűjtsön statisztikai adatokat az egyes korosztályokról az általuk tapasztalt különböző problémáknak és a kor alapján való hátrányos megkülönböztetés széles spektrumának megfelelően elkülönítve;
44. emlékeztet arra, hogy az idős személyek nem alkotnak egységes kategóriát; hangsúlyozza különösen, hogy az idős nők és az etnikai kisebbséghez tartozó idős személyek többszörösen is ki vannak téve a hátrányos megkülönböztetésnek;
45. hangsúlyozza, hogy a részmunkaidő a munkaerőpiacra való visszatérés fontos állomása; bátorítja a tagállamokat, hogy támogassák különösen a kisvállalkozásokat a részmunkaidős foglalkoztatás és a munka rugalmas megszervezése előmozdításában; emlékeztet a részmunkaidő konkrét előnyeire azon idős munkavállalók esetében, akik már nem kívánnak teljes munkaidőben dolgozni;
46. kéri a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az idős munkavállalók szerepét a munkaerőpiacon, az ezen személyek felvételével kapcsolatos előnyök hasznosítása révén, és a munkaadókat a munka rugalmas megszervezésére bátorítva, amely az idős munkavállalókat szerepvállalásra ösztönzi a munkaerőpiacon;
47. kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt – nemek szerinti bontású adatok alapján – az adókedvezményeikről és a foglalkoztatással kapcsolatban fennálló akadályokról, különös tekintettel a népesség elöregedésére;
48. nyomatékosan kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsák az élethosszig tartó tanuláshoz való hozzáférést;
49. emlékeztet arra, hogy a törvényes nyugdíjkorhatár elve az európai szociális modellek vívmánya, és garancia arra nézve, hogy az aktív élet időtartama nem hosszabbodik meg kötelezően az elfogadható határokon túl;
50. emlékeztet, hogy a nyugdíj jogosultság, amihez az adott tagállamban a szociális partnerekkel egyeztetve és a nemzeti hagyományokat tiszteletben tartva meghatározott nyugdíjkorhatár betöltését követően minden munkavállalónak joga van;
51. hangsúlyozza a nők és a férfiak közötti hatalmas különbséget a nyugdíjak átlagos összege tekintetében, aminek oka a szakmai pályafutás többszörös megszakítása, a gyermekek és az idős szülők melletti családi kötelezettségek ellátásából fakadóan; kéri a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket annak érdekében, hogy a szülés és a gyermeknevelési szabadság miatt kiesett munkaidő ne jelentsen büntetést a nyugdíjak kiszámításakor; bátorítja a tagállamokat, hogy irányozzanak elő nyugdíj-kiegészítéseket a felnevelt gyermekek számától függően, és ismerjék el a segítségnyújtás szerepét a társadalomban;
52. kéri a tagállamokat, hogy tegyék meg a megfelelő lépéseket a szociális biztonság és a jóléti rendszerek, közöttük a nyugdíjrendszerek korszerűsítése érdekében; biztosítva azok finanszírozhatóságát és a lakosság elöregedése által kiváltott hatások kezelhetőségét; fenntartja, hogy különös figyelmet kell fordítani az idős nőkre, akik a kirekesztés és a szegénység tekintetében sérülékenyebbek;
53. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen összehasonlító elemzést az egyes tagállamokban működő, a nőkre vonatkozó különféle nyugdíj- és társadalombiztosítási rendszerekről azon legjobb gyakorlatok beazonosítása céljából, amelyek előmozdítják a nők foglalkoztatását, és lehetővé teszik a család és a munka összehangolását;
54. nyomatékosan kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erőfeszítéseiket sürgősen összpontosítsák az idős munkavállalók alkalmazásának támogatására irányuló intézkedések alkalmazására, tekintettel arra, hogy számos tagállamban a törvényes nyugdíjkorhatár felemelését tervezik;

2008. február 21., csütörtök

55. úgy ítéli meg, hogy a nyugdíjkorhatárt betöltött személyek várható életkora és életminősége magasabb, mint valaha, és a tagállamoknak – együttműködve a szociális partnerekkel és a nemzeti hagyományok tiszteletben tartásával – támogatniuk és nem akadályozniuk kellene olyan közös normák és szabályok felállítását, amelyek a munkavállalók számára lehetővé teszik, hogy önkéntes alapon az adott tagállamban meghatározott nyugdíjkorhatáron túlmenően meghosszabbíthassák aktív életüket; kéri a Bizottságot, hogy végezzen összehasonlító tanulmányokat a tagállamok nyugdíjrendszerei között meglévő különbségekről és a tagállamok által tervezett reformok gazdasági és társadalmi hatásairól;

56. kéri a tagállamokat olyan intézkedések bevezetésére, amelyek lehetővé teszik a nők munkavállalásának, szakmai előmenetelének és családi kötelezettségeik ellátásának összeegyeztetését, és kéri a tagállamokat továbbá, hogy küzdjenek a nőket a munkaerőpiacon és az oktatás terén sújtó makacs diszkriminációk és sztereotípiák ellen; emlékeztet a férfiak és a nők közötti egyenlőség elvére, valamint arra, hogy az azonos munkahelyen, azonos munkakörben dolgozók egyenlő fizetése az európai szociális modell sérthetetlen elemét képezi;

57. ezért olyan munkajogi intézkedéseket kér, amelyek véglegesen megszüntetik a diszkrimináció e formáját, különösen a nők és férfiak eltérő bérezését, valamint kéri, hogy az állami költségvetésekben alkalmazzák a nemek közötti esélyegyenlőséget figyelembe vevő költségvetés-tervezést;

58. emlékeztet arra, hogy a jó munkahelyi környezet a termelékenység egyik fontos tényezője; kéri a tagállamokat, hogy mozdítsák elő azokat a munkahelyi kezdeményezéseket, amelyek célja az idős munkavállalók baleseti kockázatainak csökkentése (nevezetesen a pszicho-szociális és a fizikai munkakörnyezet javítása révén), a munka tartalmának és szervezésének módosítása, a dolgozók testi egészségének, jó közérzetének és képességeinek általános javítása, valamint szakmai készségeik és szakismereteik megerősítése; kéri a vállalkozásokat, hogy fektessenek be a munkahelyi balesetek és a szakmai egészségi ártalmak megelőzésébe, a munkahelyi orvosi ellátásba, a higiéniába és a társadalmi párbeszédbe;

59. hangsúlyozza, hogy a lényeg a munkahely megközelítésének biztonsága az idős és fogyatékkal élő személyek számára, a kielégítő infrastruktúrának és az egyéni szükségletekhez igazodó különleges felszerelések rendelkezésre bocsátásának köszönhetően; hangsúlyozza egyúttal, hogy a megközelíthető munkakörnyezet lehetővé teszi az idős személyek számára az önálló életet, és ez hozzájárul az ápolás céljából létrehozott állami intézmények kiadásainak csökkentéséhez;

60. kéri a tagállamot olyan jog bevezetésére, amelynek megfelelően rugalmas munkaidőt vagy részmunkaidőt nemcsak szülők kérhetnek, hanem olyan idős munkavállalók is, akik feltételezhetően családi kötelezettségeket látnak el;

61. hangsúlyozza a kis- és középvállalkozások mint elsődleges foglalkoztatási forrás szerepét az Unióban;

62. megjegyzi, hogy a szolgáltatási ágazatban foglalkoztatják a legtöbb nőt, bevándorlót és idős munkavállalót; kéri, hogy sürgősen valósítsák meg a szolgáltatások belső piacát;

A nemzedékek és a területek közötti szolidaritás kihívása

63. emlékeztet arra, hogy a nemzedékek közötti szolidaritás az európai szociális modellek megkülönböztető elve, amely azon alapul, hogy az aktív népesség felvállalja a helyettesítő jövedelmeket, az inaktív népesség (gyermekek, fiatalok, eltartott személyek és idősek) védelmének és egészségügyi ellátásának költségeit; hangsúlyozza, hogy a szolidaritás elvét fenn kell tartani a demográfiai egyensúly előrelátható megbomlása ellenére is;

64. hangsúlyozza a közhatóságok aktív beavatkozásának jelentőségét, mindenekelőtt az általános érdekű szociális szolgáltatások jelenléte révén mind a családokban és a fiatal gyermekek mellett, mind pedig az idős személyek és valamennyi rászoruló személy elhelyezése és ápolása által; úgy véli, hogy az ezekhez a szolgáltatásokhoz való hozzáférés az alapvető jogok egyike; kéri a Bizottságot, hogy garantálja az általános érdekű szociális szolgáltatások jogbiztonságát a közösségi jogban, mindenki számára biztosítva a hozzáférést és érvényesítve a szolidaritás elvét;

65. hangsúlyozza az információcsere fontosságát a tagállamok között, és felszólít a legjobb gyakorlatok cseréjére abban a tekintetben, miként tudnának az egészségügyi rendszerek a legjobban felkészülni az előregedő lakosság megnövekedett igényeire; megjegyzi ezzel összefüggésben, hogy a lakosság előregedése miatt növekedni fognak a közkiadások az egészségügy terén, az idősebbé válással ugyanis egyértelműen súlyosbodnak a fogyatékoságok és a betegségek, különösen az igen idős (80 évesnél idősebb) személyek esetében, akiknek létszáma az elkövetkező évtizedekben erőteljesen gyarapodni fog;

2008. február 21., csütörtök

66. felhívja a tagállamokat, hogy foganatosítsanak szigorúbb intézkedéseket az adókijátszás és a nyugdíjrendszerek fenntarthatóságát biztosító társadalombiztosítási járulékok megfizetésének elkerülése ellen; úgy ítéli meg, hogy a tagállamoknak aktív és hatékony munkaügyi politikát kell kialakítaniuk, és szorgalmazza, hogy irányozzanak elő rugalmas rendszereket és adjanak lehetőséget a személyes választásra a nyugdíjba vonulás pillanatában (a nyugdíjkorhatár felett), ösztönző mechanizmusok révén a továbbra is munkában maradni kívánó dolgozók számára;

67. emlékeztet arra, hogy az idős személyek jelentősen hozzájárulnak a társadalmi és a gazdasági kohézióhoz, és aktív részvételük a családi és nemzedékek közötti szolidaris kapcsolatokban megerősíti a családi kötelekeken belüli erőforrások átcsoportosításának szerepét; másrészt azonban úgy ítéli meg, hogy a társadalom számára hasznos tevékenységekben való részvételüket meg kell könnyíteni; végezetül az a véleménye, hogy a javak és szolgáltatások fogyasztása, a szórakoztatás, a betegápolás, a jóléti szolgáltatások igénybevétele a gyorsan terjeszkedő gazdasági ágazatok egyike, és a gazdagság új, „szürke aranyának” is nevezett forrása; kéri tehát a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő és fejlesszék tovább az idős személyek gazdasági és szociális életben való részvételét, különös figyelmet fordítva megfelelő fizikai állapotukra, valamint jó szociális és anyagi életkörülményeikre;

68. kéri a tagállamokat, hogy mozgósítsák elő az idős személyek szerepét a nemzedékek közötti szolidaritás fenntartásában, és a helyi partnerekkel együttműködve könnyítsék meg részvételüket a társadalmilag hasznos önkéntes tevékenységekben, például az oktatási, kulturális és vállalkozói élet terén;

69. hangsúlyozza az önkéntesség jelentőségét, ami számos személynek teszi lehetővé a munkaerőpiacra való visszatérést; bátorítja a kormányokat, hogy ellenszolgáltatás fejében könnyítsék meg az idős személyek önkéntes munkavállalását;

70. emlékeztet arra, hogy az általános érdekű szociális szolgáltatások, többek között a kiskorú gyermekek elhelyezése, egészségügyi ápolása és oktatása megkönnyíti a szülők elhelyezkedését a munkaerőpiacon, és hozzájárul a szegénység ellen vívott küzdelem sikeréhez, különösen azokban az esetekben, ahol a gyermekeket egyetlen szülő tartja el; meggyőződése, hogy ezek a szolgáltatások alapvető fontosságúak ahhoz, hogy az Unió képes legyen szembenézni a demográfiai kihívásokkal; másfelől, az általános érdekű szociális szolgáltatások a munkahelyteremtés révén serkentik a helyi és regionális gazdaság fejlődését, és hozzájárulnak az Unió versenyképességéhez; ebből a szempontból úgy véli, hogy feltétlenül el kell végezni az általános érdekű gazdasági szociális szolgáltatások azonosítását, és fel kell mérni szociális és gazdasági hatásait; kéri a barcelonai célkitűzések terén történt előrehaladás objektív mérését lehetővé tevő minőségi mutatók felállítását; hangsúlyozza, hogy az idős és rászoruló személyek javát szolgáló általános érdekű gazdasági szociális szolgáltatásoknak is ezzel egyenértékű figyelmet és kezelést kell élvezniük;

71. hangsúlyozza, hogy a csökkenő népességű régiókban az önkéntes szektor és a szociális hálózatok jelentősen hozzájárulnak a helyi lakosság igényeinek kielégítéséhez, de nem helyettesíthetik az általános érdekű szolgáltatásokat nyújtó közintézmények által betöltött nélkülözhetetlen szerepet a régiókban; úgy véli, hogy el kell ismerni az ilyen állampolgári szerepvállalásokat, és az érintett szervezeteket regionális politikai partnerként támogatni kell; hangsúlyozza, hogy így olyan tanulási folyamatok indulnak meg, amelyek képessé teszik az adott régiót, hogy eleget tegyen a demográfiai változások által előidézett kihívásoknak;

72. bátorítja a tagállamokat és a regionális hatóságokat, hogy ebből a célból vegyék igénybe a strukturális alapokat; felhívja a Bizottságot, hogy az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ területi együttműködése keretében (annak 7. cikkének (3) bekezdése alapján) támogassa a tapasztalatszerket olyan régiók között, amelyekben az „ezüst gazdaság/idősek gazdagsága” fontos szerepet tölt be vagy fog betölteni;

73. széles körű vitára szólít fel a mindenki számára megfelelő nyugdíjhoz való jogra vonatkozóan, amely jog az időskorú népesség fizetőképességének, méltóságának és társadalmi beilleszkedésének feltétele; emlékeztet arra, hogy az idős személyek az önkéntes feladatvállalással és a családban betöltött szerepük révén jelentősen hozzájárulnak a társadalmi kohézióhoz;

74. kéri a tagállamokat, hogy összehangoltan gondolkodjanak azon lehetséges reformokról, amelyekkel biztosítható a nyugdíjrendszerek és a társadalombiztosítás fenntarthatósága; például olyan rendelkezések révén, melyek lehetővé teszik, hogy a nők anyasági szabadságát és az oktatási rendszerben eltöltött idejét figyelembe vegyék nyugdíjjogosultságuk kiszámításakor;

(1) HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

2008. február 21., csütörtök

75. kéri a tagállamokat, hogy amennyiben azt még nem tették meg, vizsgálják meg a nyugdíjfolyósítás és a munkában maradás ösztönzői közötti kapcsolatot, különös tekintettel a munka rugalmas szervezését illetően, a munkavállalás ellen ható valamennyi tényező kiküszöbölése érdekében;

76. tudomásul veszi, hogy az európai társadalom elöregedése jelentős regionális egyenlőtlenségek között megy végbe, és hogy a demográfiai változásokra vonatkozó nemzeti adatok mögött más-más helyi valóságok húzódnak meg, ezért olykor nehéz azonosítani az infrastrukturális szükségleteket és a központi kormányzatok által juttatandó szükséges pénzügyi átutalásokat; kéri a Bizottságot, hogy járuljon hozzá a demográfiai tendenciákra vonatkozó statisztikai adatok minőségének és megbízhatóságának javításához, továbbá felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel és még 2014 előtt vigyék véghez azt a folyamatot, amely a munkaerő maradéktalanul szabad áramlását tűzte ki célul az Unióban;

77. ösztönzi a tagállamokat, hogy a szubszidiaritás elvét tiszteletben tartva törekedjenek a bevételek és a kiadások költségvetési egyensúlyának megőrzésére nyugdíjrendszerükben, és elismerően nyilatkozik azokról a tagállamokról, amelyek a jövőbeli nyugdíjkifizetésekre évente költségvetési előirányzatot helyeznek tartálékba;

78. megállapítja, hogy a demográfiai változások egyes régiókra gyakorolt hatása súlyos, valamint különböző alkalmazkodási stratégiákat tesznek szükségessé attól függően, hogy a bevándorlás által jellemzett régióról vagy hanyatló régióról van szó; megállapítja, hogy a fogyatkozó népességű, többnyire vidéki régiókban az életminőség mást jelent, mint a növekvő népességű régiókban, és ezért úgy véli, hogy különböző támogatási stratégiákra van szükség;

79. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a generációs dimenziót az európai térségek szolidaritása tekintetében, és vegyék tekintetbe a különböző demográfiai tendenciák nagy kiterjedésű területi hatásait az Európai Unióban; hangsúlyozza, hogy ezek a hatások a lakáshelyzet és az infrastruktúra terén jelentősek, különösen a városi övezetekben, ahol valószínűleg a migráns lakosság arányának növekedése és erőteljes koncentrációja várható a jövőben; hangsúlyozza egyúttal a lakosság elöregedése által érintett régiókban helyi szinten jelentkező sajátos szükségleteket a közelben nyújtott szolgáltatásokba történő befektetések tekintetében, amelyek az idős személyek szükségleteit elégítik ki és a lehető leghosszabb ideig biztosítják számukra az önállóságot és a függetlenséget; javasolja, hogy a strukturális alapok odaítélésekor és az Európai Szociális Alap által szolgáltatásnyújtás jogcímén a helyi szociális tőke mozgósítása céljából kínált lehetőségek kialakításakor vegyék tekintetbe ezeket a befektetési igényeket is; kéri azok fenntartását 2013 után is; felhívja a figyelmet arra, hogy az elvándorlás által érintett régiókban a foglalkoztatást, a képzést és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést célzó beruházások révén gondoskodni kell a természetes demográfiai egyensúly fenntartásáról;

80. javasolja a Bizottságnak, hogy a területi együttműködés részeként támogasson egy olyan Európa-szintű hálózatot, amelyben a regionális és helyi hatóságok régiók és a civil társadalmi szervezetek a demográfiai változásokból eredő problémák megoldása során tanulhatnak egymástól;

81. bátorítja a tagállamokat olyan tervezetek előmozdítására, amelyek célja az idősebb nemzedékhez tartozó munkavállalóknak a fiatal dolgozókkal való közös munkavégzése, a szakértelem átadása és a tapasztalatszerzés érdekében; kéri a Bizottságot, hogy könnyítse meg az e téren bevált gyakorlatok cseréjét;

82. kéri a tagállamokat, hogy támogassák az elvándorlással sújtott régiókat az általános érdekű szolgáltatások (pl. oktatás – beleértve az iskola-előkészítést és gyermekgondozást –, jóléti és egészségügyi szolgáltatások, valamint postai szolgáltatások) magas szintje, továbbá a (pl. tömegközlekedéshez, közlekedési infrastruktúrához és távközlő hálózatokhoz való) hozzáférés szavatolásával, valamint biztosítsák a gazdasági részvételt és készségeket (pl. az élethosszig tartó tanulás módszereit és az új technológiák alkalmazását, az azokba történő beruházást is tartalmazó képzés révén); sürgeti, hogy az e feladatok teljesítéséhez szükséges gyakorlati keretfeltételeket a helyi igényekhez és a helyi szereplőkhöz igazítsák, illetve javítsák azok alkalmazhatóságát; különösen felhívja a figyelmet a szigetek, határterületek, hegyvidéki térségek és más legkülső régiók helyzetére;

83. üdvözli az Európai Integrációs Alap létrehozására irányuló javaslatot; felszólítja a kohéziós és a vidékfejlesztési politika kidolgozásáért és kezeléséért felelős illetékes nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy működjenek még szorosabban együtt annak érdekében, hogy a csökkenő népességű vidéki régiók élet- és munkakörülményeinek javításával arra bátorítsák az embereket, hogy költözzenek e régiókba;

2008. február 21., csütörtök

84. üdvözlöi, hogy a Bizottság a társadalmi és gazdasági kohézióról szóló negyedik jelentésében a fokozódó demográfiai egyensúlyhiányt az előtte álló egyik kihívásként azonosította; érdeklődéssel várja a társadalmi konzultációk eredményeit és a következő programozási időszakban a regionális politika által betöltött szerep meghatározását a demográfiai változás hátrányos hatásainak leküzdésében;

85. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy az önkéntes ápolókat – különösen az idősebbeket – többszörösen is hátrányok érik; javasolja, hogy több támogatást kínáljanak ezen személyek számára annak érdekében, hogy képesek legyenek leküzdni a munkavállalásuk tekintetében jelentkező számos akadályt;

86. úgy véli, hogy a városi övezetekben, a külvárosokban és a hátrányos helyzetű vidéki övezetekben a demográfiai tendenciák valószínűleg az elnéptelenedés irányába mutatnak, amely meghatározó következményekkel jár majd a lakáshelyzetre és az infrastruktúrára;

87. felhívja a tagállamokat, hogy a városfejlesztési és városrendezési projektek keretében bocsássanak több megfelelő lakást a családok – elsősorban az egyszülős családok és az időskorúak – rendelkezésére, például „generációk közötti projektek” formájában;

88. hangsúlyozza, hogy a világszinten felborult demográfiai egyensúly felerősítheti a fejlődési egyenlőtlenségeket és a migrációs nyomást; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ezeket az elemeket vegyék bele a közös fejlesztést célzó bevándorlási politikáikba;

Az integrált bevándorlás kihívása

89. megjegyzi, hogy a bevándorláshoz való folyamódás jelenleg az Unió demográfiájának egyik eleme lehet, gazdasági, társadalmi és kulturális szempontból pozitív hozzájárulás és a jövőben is az lesz; következőképpen felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, valamint a szociális partnereket, hogy dolgozzanak ki egy békés és ésszerű megközelítést a bevándorlás kérdésére vonatkozóan az idegengyűlölő és rasszista véleményekkel és magatartással való szembeszegülés érdekében, és mozdítsák elő a migránsok teljes és hatékony társadalmi integrációját;

90. elismeri ugyanakkor, hogy a migráció – különösen az elvándorlással sújtott régiók számára – egyúttal lehetőséget is kínál a demográfiai változások negatív hatásainak orvoslására is, és kéri következőképpen a tagállamokat, hogy a migránsok integrációját stratégiai jelentőségű politikai intézkedésként vegyék tekintetbe;

91. úgy véli, hogy az integrációs politikákat meg kell erősíteni az EU tagállamaiban, a migránsok Unióban való letelepedésének megkönnyítése érdekében; üdvözlöi ezért a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános programon belül a Harmadik Országok Állampolgárainak Beilleszkedését Segítő Európai Alap 2007–2013 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló 2007. június 25-i, 2007/435/EK tanácsi határozatot⁽¹⁾ és bízik abban, hogy hozzá fog járulni a migránsok EU-ba való társadalmi és gazdasági beilleszkedésének elősegítéséhez;

92. hangsúlyozza, hogy a bevándorlási politikák tagállamok közötti meghatározására és összehangolására van szükség azért, miközben egyenlő élet- és munkakörülményeket garantálnak a bevándorlók számára; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra és a lehető leghamarabb nyújtson be célzott stratégiát és intézkedéseket a gazdasági bevándorlással kapcsolatban;

93. hangsúlyozza, hogy sürgető szükség van a tagállamok bevándorlási politikájának jobb összehangolására, a bevándorlók társadalomba és a törvényes gazdaságba való jobb integrálásának, valamint jogi és szociális biztonságuknak (többek között a nyugdíjra való jogosultságuknak) garantálása érdekében; felhívja a tagállamokat, hogy folytassanak elkötelezett küzdelmet az emberkereskedelem és az illegális munkaközvetítő hálózatok ellen, és sújtsák büntetésekkel azokat a munkaadókat, akik szabálytalan státuszú dolgozókat vesznek fel és/vagy alkalmaznak, de ennek során e rejtett munkavállalókat ne vonják büntetőjogi felelősségre; üdvözlöi az illegális munka ellen, valamint az illegális bevándorlók kihasználása és az őket sújtó méltatlan életkörülmények ellen irányuló európai kezdeményezést;

94. elismeri e tekintetben a városok sajátos szerepét, hiszen a bevándorlók többsége városlakó, és hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak figyelembe kell venniük a városi övezetek hatását a bevándorlási politikákra nézve, és a városokat szorosan be kell vonniük az ezen politikák kidolgozásába és végrehajtásába; érdeklődéssel veszi tudomásul a Bizottság és az Eurocities által 2006-ban útjára indított, „Integrating Cities” elnevezésű folyamatot, valamint a 2007. november 6-án aláírt, integrációról szóló Milánói Nyilatkozatot, amelyek célja a párbeszéd folytatásának biztosítása a városok között az integráció terén alkalmazandó közös elvekről;

(1) HL L 168., 2007.6.28., 18. o.

2008. február 21., csütörtök

95. hangsúlyozza, hogy az Európai Unión belüli jogszerű migrációnak a migránsok számára kedvezőnek kell lennie, és származási országuk számára nem jelenthet terhet; ösztönzi a tagállamokat, hogy bővítsék a bevándorlóknak szánt integrációs intézkedéseket;
96. üdvözli a Bizottság és a tagállamok kezdeményezését, amely szerint tekintetbe kívánják venni a bevándorlás jelenségének világméretű mivoltát, és az Unióba irányuló gazdasági migráció következményeit a származási országok fejlődésére nézve; hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a migráns munkavállalók származási országából történő agyelszívás kockázatát; kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az ezen jelenség elleni küzdelemben érintett országokkal együttműködve hozzanak hatékony intézkedéseket;
97. hangsúlyozza, hogy a bevándorlás emberi dimenziója nem tűnhet el a szigorúan gazdasági megfontolások árnyékában, és a családegyesítés választásának lehetőségét nyitva kell hagyni azon migránsok előtt, akik élni kívánnak ezzel; széles körű együttműködésre szólít fel az európai bevándorlási, a foglalkoztatási, a szociális és az oktatási és a regionális politikák között;
98. emlékeztet arra, hogy a bevándorlók jövedelme igen nagy mértékben lehetővé teszi az idős emberek megélhetését a fejlődő országokban;
99. hangsúlyozza, hogy a bevándorlási politikát a diszkrimináció elleni küzdelem eszközeként kell felfogni, és céljául a jogi, szociális és közösségi egyenlőség magasabb szintű érvényesítését kell kitűzni mind az Európában már jelen levő, mind pedig a jövőben érkező bevándorlók esetében;
100. úgy véli, hogy a bevándorló munkavállalót elkísérő családtagoknak tartózkodási engedélyt és – szükség esetén – munkavállalási engedélyt kell adni;
101. hangsúlyozza a migráns nők fontos szerepét, és kéri a tagállamokat, hogy kezeljék őket megfelelő helyen az integrációs politikákban, valamint biztosítsák számukra az őket megillető valamennyi jogot;
102. kéri a tagállamokat, hogy a következő csúcstalálkozó napirendjére vegyenek fel egy, a demográfiai változásokról, valamint többek között az aktív munka melletti öregedés, a fiatalok alkalmazása, a családpolitika és a migránsok beilleszkedése területein megfelelőnek bizonyult gyakorlatokról folytatandó eszmecserét;
103. üdvözli a Bizottság azon kötelezettségvállalását, mely szerint két évente helyzetjelentést készít az Európai Demográfiai Fórummal összeköttetésben; szeretné, ha e jelentés az egyes tagállamokban az érintett területeken megvalósított politikák hatását is felmérné; támogatja a Bizottság szándékát, amely szerint két évente külön fejezetet szentelne jelentésében a terméketlenség kérdésének, és egy új fejezetet iktatna be a jelentésbe az Unió felkészüléséről a demográfiai változásokra; bátorítja a Bizottságot olyan mutatókból álló rendszer felállítására, amelynek célja a demográfiai változások figyelemmel kísérése és elemzése a különböző tagállamok és az Unió szintjén egyaránt;
104. megjegyzi, hogy Európa demokratikus jövője új nehézségeket támaszt azon demokratikus mechanizmusok és csatornák szintjén, amelyek közvetítésével a sokszínűség hangja meghallható, és a politikai döntéshozatalban is kellő súllyal megjelenik; úgy ítéli meg, hogy egy elöregedő társadalomban a központi kérdés a közös jövőt – és ennélfogva a közösség politikai jövőjét is – képviselő kiskorúak politikai képviselete, akiknek hangját ma még nem hallgatják meg, és a döntéshozatal során egyáltalán nem veszik figyelembe; megállapítja, hogy a bevándorlók esetében nehézséget okoz mind a felnőttek, mind utódaik számára, hogy meghallgatásra találjanak; véleménye szerint azon társadalmi csoportok szóhoz jutása és politikai képviselete, akik ma még ezektől a jogoktól meg vannak fosztva – különös tekintettel a kiskorúaké – olyan alapvető fontosságú kérdés, amelyet széles körben meg kell vitatni és el kell mélyíteni;
105. bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat az Unió polgárainak fogékonyabbá tételében a demográfiai kihívások iránt, például tájékoztatási kampányok és kísérleti projektek révén;
- *
* *
106. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

2008. február 21., csütörtök

Az Afrikával való nemzetközi tudományos együttműködés fejlesztése

P6_TA(2008)0067

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása az Afrikával való nemzetközi tudományos együttműködés fejlesztését célzó támogató intézkedések fontosságáról

(2009/C 184 E/13)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a legutóbbi, 2007. december 8–9-i EU–Afrika csúcstalálkozóra, az EU–Afrika stratégiai partnerségre és a 2008–2010 közötti időszakra szóló cselekvési tervre,

— tekintettel a 2008. január 31-i „Az Európai Kutatási Térség: új perspektívák” című állásfoglalására ⁽¹⁾,

— tekintettel az energiatechnológiának az éghajlatváltozás elleni küzdelemben betöltött szerepére,

— tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,

1. elismeri, hogy az afrikai politikai döntéshozók egyre növekvő mértékben helyezik előtérbe a tudományt és a technológiát, valamint a fejlesztési célú innovációt;

2. elismeri az „Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért” (NEPAD) program, annak tudományos és technológiai cselekvési tervének, és az Afrikai Unió tudományos és technológiai programjainak értékes hozzájárulását, és kéri azok jobb végrehajtását és fejlesztését, valamint az ehhez kapcsolódó intézkedések bővítését;

3. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy növekedjen az afrikai kutatók részvétele a nemzetközi együttműködéssel megvalósuló tudományos és kutatási és fejlesztési (K+F) projektekben a K+F ismeretek Afrikában tartása és ott megvalósuló fejlesztése érdekében, különösen az élelmiszer-, az egészségügyi és az energiaágazathoz hasonló konkrét szektorokban;

4. emlékeztet arra, hogy a kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram ⁽²⁾ kiemelkedő jelentőséget tulajdonít az elhanyagolt betegségeknek, és úgy véli, hogy különleges hangsúlyt kell fektetni az AIDS-kutatásokra az afrikai országokban;

5. felhív az Afrikai Unió és az afrikai tudományos közösség útmutatásainak megfelelően a meglévő kutatási infrastruktúrák – többek között a NEPAD tudományos és technológiai irodájának, az Afrikai Unió programjainak és a K+F projektek – megerősítésére, különösen az élelmiszer-, az egészségügyi és az energiaágazathoz hasonló konkrét szektorokban;

6. sürgeti a tagállamokat, hogy mozdítsák elő az Afrikával való tudományos és technológiai együttműködést, amely mielőbb garantálja a tudás és a technológia valódi és átfogó fejlődését magukban az afrikai országokban;

7. megjegyzi, hogy a tudományos előrehaladás hozzájárul a Millenniumi Fejlesztési Célokban előírányzott gazdasági és társadalmi fejlődéshez; különösen az Európai Uniót kéri, hogy helyezze az éghajlatváltozást az Afrikával való tudományos és technológiai együttműködés előterébe, elsősorban az Afrikában rendelkezésre álló hatalmas megújuló energiaforrások, különösen a napenergia kihasználásával;

8. sürgeti a tagállamokat, hogy támogassák a K+F projekteket, a tudás és a technológia átadását az EU és Afrika között az azonnali és hosszú távú fenntartható fejlődési célok elérése, és az ennek megfelelő politika valamint erőforrások kialakítása érdekében egy új átfogó cselekvési keret révén;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0029.

⁽²⁾ HL L 412., 2006.12.30., 1. o.

2008. február 21., csütörtök

9. kéri az Európai Uniót és a tagállamokat, hogy biztosítsák az EU nemzetközi tudományos és technológiai politikája és az afrikai országok alapvető szükségletei közötti nagyobb összhangot, amely a tudomány és a diplomácia új, globális keretének Afrikával történő létrehozásához vezet;

10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, valamint az ENSZ-nek.

Negyedik jelentés a kohézióról

P6_TA(2008)0068

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésről (2007/2148(INI))

(2009/C 184 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésre (COM(2007)0273) („negyedik kohéziós jelentés”),
 - tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „A legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról: eredmények és kilátások” című közleményre (COM(2007)0507),
 - tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 158. és 159. cikkére, valamint 299. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az EU területfejlesztési menetrendjére és a fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Chartára, valamint az EU területfejlesztési menetrendjének végrehajtására vonatkozó első cselekvési programra,
 - tekintettel az Európai Területi Tervezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) „Területi fejlődések – területi forgatókönyvek Európáért” című dokumentumról szóló jelentésére és az Európai Parlament „Regionális eltérések és kohézió: stratégiák a jövőért” című dokumentumról szóló jelentésére,
 - tekintettel a Régiók Bizottságának 2007. november 28-i (COTER-IV-011) és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. december 12-i (CESE 1712/2007), a negyedik kohéziós jelentésről szóló véleményére,
 - tekintettel a strukturális politikáknak az EU kohéziójára gyakorolt hatásairól és következményeiről szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel 2007. július 12-i állásfoglalására a kohéziós politika szerepéről és hatékonyságáról a különbségek csökkentése tekintetében az EU legszegényebb régióiban ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére és 112. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Halászati Bizottság véleményeire (A6-0023/2008),
- A. mivel továbbra is szükséges egy átfogó európai kohéziós politika a számos európai régióban meglévő jelentős eltérések tartóssága, valamint a sajátos szerkezeti problémák miatt, amely helyzetet súlyosbította az Unió nemrég történt bővítése;
- B. mivel az EU kohéziós politikája az európai integrációs folyamat alappillére marad, és mivel fontos szerepet játszik a különbségek és fejlődési hiányosságok csökkentésében;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek: P6_TA(2007)0202.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek: P6_TA(2007)0356.

2008. február 21., csütörtök

- C. mivel az euroszeptizmus növekedése és a régiók közötti és azokon belüli területi eltérések növekedése között kézzelfogható kapcsolat van, ami igazolja a gazdasági, társadalmi és területi kohézió szükségességét a konvergencia erősítéséhez és az Európai Unió legitimitásának megalapozásához, amely a helyszíneken látható regionális politika révén történik; mivel a regionális és helyi hatóságoknak, valamint a helyi szereplőknek központi szerepet kell játszaniuk abban, hogy az EU tevékenységeit közelebb hozzák az emberekhez, valamint hogy végrehajtsák a regionális politikát, amelynek eredményeit hatékonyabban kell közzétenni;
- D. mivel, hozzáadott értékére figyelemmel, a kohéziós politika a kézzelfogható haszon lehetőségét nyújtja minden – különösen a fejlődési késedelemben lévő – régió számára a hosszú távú foglalkoztatás és a helyi lakosság magasabb életszínvonala terén, valamint hozzájárul a versenyképesség fokozásához, az igazgatási képességek megerősítéséhez és a decentralizált irányítás biztosításához; mivel ennek fényében el kell vetni minden kísérletet, amely e politika újbóli nemzetivé tételére irányul;
- E. mivel a Lisszaboni Szerződés, amelyet az állam- és kormányfők 2007. október 18-án hagytak jóvá és 2007. december 13-án írtak alá, a területi kohéziót – a gazdasági és társadalmi kohézió mellett – az Unió alapvető célkitűzései között szentesíti;
- F. mivel a jövőben biztosítani kell a kohéziós politika megnövekedett pénzügyi forrásait, hogy szembenézenek az olyan előre látható új, területi hatással bíró kihívásokkal, mint amilyen a demográfiai változás, a városok nagy népsűrűsége, a szegregáció, a migrációs helyváltoztatások – amelyek különösen problematikusak a vidéki és periferikus területeken –, a globalizációhoz való alkalmazkodás, az éghajlatváltozás, az energiaellátás, valamint a vidéki területek lassú felzárkózási folyamata; mivel ezekkel a kihívásokkal kizárólag akkor lehet megbirkózni, ha e célból a jövőben elismerik a kohéziós politika óriási jelentőségét;

A kohézió helyzetével kapcsolatos ellentétes adatok a 27 tagállammal rendelkező Európai Unióban

1. kedvezően fogadja ezt, az előzőeknél részletesebb, különböző mutatókon alapuló jelentést, amely például az Egyesült Államokra, Japánra, Kínára és Indiára vonatkozó, összevetésre alkalmas és hasznos adatokat szolgáltat, tükrözve azt a nemzetközi kontextust, amelyben az EU gazdaságai működnek;
2. sajnálja ugyanakkor a keresztinformációk és a különböző NUTS-szintekről származó összehasonlítható adatok hiányát, amelyek hozzájárulnának a növekedés és a konvergencia fenntarthatóságának jobb megértéséhez; ezért jobb statisztikai eszközöket kér, így például az egy főre jutó GDP mellett olyan új mutatókat, amelyeket már sikeresen alkalmaztak a negyedik kohéziós jelentés alkalmával, és amelyek lehetővé tennék, hogy az adott területen pontosabban mérjék a gazdasági, társadalmi és területi kohézió fokát, valamint lehetővé tennék a helyi tevékenységek kohéziós politikához való konkrét hozzájárulását; úgy véli, hogy ennek érdekében szükséges az ESPON kapacitásainak megerősítése;
3. rámutat a tagállamok strukturális előirányzatok elfogadásával kapcsolatos késlekedéseire és felkér a helyzet javítására vonatkozó intézkedések megtételére; megjegyzi azonban, hogy még túl korai lenne értékelni a kohéziós politika eredményeit az új tagállamokban; üdvözl minden a kohéziós politika hatékonyságának növelésére és a túlzott bürokrácia mérséklésére vonatkozó erőfeszítést, valamint felhív e politika szisztematikus értékelésére; ismételten határozottan kiáll a Bizottság által elindított „európai átláthatósági kezdeményezés” mellett, amely 2008-tól kezdve közzéteszi a strukturális finanszírozás kedvezményezettjeit;
4. üdvözli azt a tényt, hogy a régi kohéziós országok – Görögország, Spanyolország, Portugália, Írország – rendkívül sikeresen zárkóztak fel, jelentős növekedést könyvelve el a 2000–2006-os időszakban, azonban emlékeztet arra, hogy növekedésük ellenére a régiók közötti különbségek jelentősek, és továbbra is vannak mélyen gyökerező szerkezeti problémák;
5. üdvözli az új tagállamokban jegyzett magas növekedési arányt, de megállapítja, hogy gazdasági konvergenciájukat csak közép- vagy hosszú távra lehet előirányozni, továbbá hogy ez a némely ilyen országban a kiindulópontot képező, igen alacsony egy főre jutó GDP miatt hosszú folyamat lesz;
6. üdvözli, hogy a Bizottság újból megerősítette, hogy a kohéziós politika lényeges szerepet játszik valamennyi tagállam azon képességének megerősítésében, hogy harmonikusan fejlődjenek, valamint hogy új és életképes munkahelyeket teremtsenek, amint azt a 2. célkitűzés alá tartozó számos régióban a kohéziós politika kiemelkedő eredményei tanúsítják;

2008. február 21., csütörtök

7. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az országok közötti konvergencia gyakran elrejtja a régiók közötti és az egyes régiókon belüli eltérések növekedését; megjegyzi, hogy a regionális és helyi eltérések növekedése több területen is megfigyelhető, mind a foglalkoztatás, a termelékenység, a jövedelmek, az oktatási szint, mind pedig az innovatív kapacitás terén; hangsúlyozza a területi együttműködés ezen problémák leküzdésében betöltött szerepét;
8. kiemeli például, hogy a régiók versenyképessége nagyban függ a termelékenységtől, a piacokhoz való hozzáféréstől és a munkaerő képzettségi szintjétől, amely jelentősebb különbségeket mutat a régiók között, mint a tagállamok között; megállapítja továbbá, hogy az intézményi tényezőket egyre inkább kulcsfontosságúnak tartják a versenyképességben, e tényezők között szerepel a vállalkozási kultúra formájában biztosított társadalmi tőke és az olyan, mindenki által követett magatartási normák, amelyek megkönnyítik az együttműködést és a vállalkozást, valamint fokozzák a közigazgatás hatékonyságát is;
9. megállapítja e tekintetben, hogy egyes fejlett és néhány kevésbé fejlett régió kezd több, a fejlődési potenciál tekintetében erőteljes területi hatással bíró problémát tapasztalni, így például az alacsony gazdasági növekedési rátát, a csökkenő termelékenységet és foglalkoztatást, valamint a népesség elöregedését;
10. megállapítja, hogy míg az erős növekedésnek köszönhetően egyes tagállamokban megvalósulhatott a teljes foglalkoztatás és az egy lakosra eső GDP növekedése, addig más országokban az egyes társadalmi csoportok közötti különbségek nőttek, ami azt jelenti, hogy a népesség legrászorultabb rétegei továbbra is társadalmi integrációt igényelnek;
11. rámutat az oktatás szintjén jelentkező gyenge konvergenciára és a valódi oktatási szakadéokra az Európai Unió és az Egyesült Államok között, ahol a 25 és 64 év közöttiek 29 %-a rendelkezik egyetemi diplomával, míg az Európai Unióban alig 16 %-uk; megjegyzi ugyanakkor, hogy a felsőfokú oktatásban diplomát szerző nők száma gyorsabban nő, mint a férfiaké;
12. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a kohéziós politika megvalósításának minden fázisába bevonják a nemek közötti egyenlőséget, az esélyegyenlőséget, valamint a fogyatékkal élő személyek és idősebb polgárok különleges szükségleteit;
13. kiemeli a fővárosi régiók polarizációs hatását – ez a jelenség különösen szembeszökő az új tagállamokban –, mely régiók átlagosan az adott ország GDP-jének 32 %-át állítják elő, miközben a lakosság mindössze 22 %-át képviselik; megjegyzi, hogy ez a polarizáció a munkanélküliség arányának egyenlőtlenességét eredményezheti a városközpontokban;
14. megállapítja, hogy a szabályozatlan urbanizáció demográfiai, gazdasági, társadalmi, közlekedési és környezeti egyensúlyhiányt teremthet egy behatárolt területen, és elővárosok kialakulásához, valamint a városoktól távol eső vidéki területek elnéptelenedéséhez vezethet; kéri ezért a Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat ezen problémák leküzdésére;
15. hangsúlyozza a hozzáférhetőség, valamint a központok és a külső negyedek közötti kapcsolatok terén meglévő regionális eltéréseket, ami a földrajzi és strukturális hátrányok, valamint a közlekedés infrastruktúrájába történő befektetés és a lehetséges közlekedési kapcsolatok diverzifikációja hiányának eredménye; különösen hangsúlyozza, hogy a hegyvidéki és szigeti régiók, valamint a periférikus és az európai kontinensről igen távol eső legkülső régiók elérhetőség tekintetében jelentős akadályokkal szembesülnek; kiemeli, hogy szükség van olyan intézkedésekre meghozására, amelyek fokozzák ezen régiók lehetőségeit, vonzerejét és fenntartható fejlődését;
16. meglepődését fejezi ki a Bizottság negyedik kohéziós jelentésében szereplő kijelentése kapcsán, miszerint „nem tűnik úgy, hogy az elszigeteltség önmagában a fejlődés jelentős akadálya volna”, és rámutat a szigeti régiók lakosságának e kijelentés miatti kifejezett csalódottságára, azon okból kifolyólag, hogy ők naponta szembesülnek az elszigeteltség negatív hatásaival és nehézségeivel;

A regionális politika és a lisszaboni stratégia

17. hangsúlyozza az országok közötti hatalmas különbségeket a kutatásba és a fejlesztésbe beruházott összegek tekintetében, és megállapítja, hogy jelentős regionális eltérések vannak az innováció terén, amelyeket a negyedik kohéziós jelentésben mértek az innovációra vonatkozó regionális teljesítmény hasznos mutatója alapján;

2008. február 21., csütörtök

18. osztja a Bizottság véleményét, amely szerint a kohéziós politikának ösztönző hatása van a lisszaboni stratégiára azáltal, hogy a közberuházásokat azon projektek felé irányítja, amelyek egy dinamikus, a növekedést előidéző és az innovációnak kedvező gazdasági háló létrehozását támogatják a politikák és programok hatékonyabb harmonizációjával létrehozott szinergia alapján;

19. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az elkülönítés ellenére sem vették kellő mértékben figyelembe a kis-, mikro- és kézműves-vállalkozások innovációs potenciálját a kohéziós politika végrehajtása során; ennél fogva olyan aktív politika végrehajtására szólít fel, amely támogatja az innováció valamennyi formáját a vállalkozásokban, és arra is felkéri a Bizottságot, hogy teremtsen meg a vállalkozások, a közszektor, az iskolák és egyetemek közötti kölcsönös együttműködés lehetőségeit annak érdekében, hogy a lisszaboni stratégia szellemében regionális innovációs klasztereket hozhassanak létre;

20. rámutat arra, hogy a strukturális támogatás kiegyenlítő hatása magán társfinanszírozás alkalmazásával növelhető; felszólít a köz- és magánszféra közötti partnerségekre vonatkozó átlátható szabályok és szabványmegoldások gyors bevezetésére, amelyek lehetővé teszik a régiók számára, hogy magántőke bevonásával igyekezzenek elérni az állami célkitűzéseket;

21. emlékeztet arra, hogy a kötelezettségvállalás automatikus visszavonási szabályát tiszteletben kell tartani annak érdekében, hogy az irányító hatóságokat a projektek gyors végrehajtására és finanszírozására sarkallják; ragaszkodik ahhoz, hogy az N+2 szabály (és az új tagállamok esetében a 2007–2013-as pénzügyi keret első három évében az N+3 szabály) elve érvényesüljön;

22. emlékeztet arra, hogy a strukturális politikák végrehajtásában tapasztalható késések többek között a túlságosan szigorú eljárásoknak tudhatók be, ezért érdemes lenne megfontolni az eljárások egyszerűsítését, illetve az uniós és tagállami felelősségek és hatáskörök egyértelmű felosztását;

23. megjegyzi, hogy a 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozóan az előirányzatok elkülönítési rendszere az 1. célkitűzés (konvergencia) szerinti források 64 %-át és a 2. célkitűzés (regionális versenyképesség és foglalkoztatás) szerinti források 80 %-át fogja innovációs kiadások felé irányítani, vagyis az előző időszakhoz képest 55 milliárd euróval többet; megjegyzi, hogy az előirányzatok felhasználása attól függ, hogy a kevésbé fejlett régiók rendelkeznek-e elegendő kapacitással ahhoz, hogy kellő számú és olyan minőségű kutatási, fejlesztési és innovációs projekteket igazgassanak, amelyek biztosítják, hogy az előirányzatokat felhasználják és nem a kevésbé értékes befektetésekre fordítják;

24. kéri a Bizottságot, hogy értékelje az elkülönítési rendszert és annak a regionális eltérések alakulására gyakorolt hatását, valamint ellenőrizze, hogy e rendszer – a prioritások meghatározásában – nem támogat-e egy túlzottan centralizált vagy „top down” megközelítést; reméli, hogy az értékelés a kohézió terén elért előrehaladásról szóló ötödik jelentés Bizottság általi, 2008-ban történő közzétételével kezdődik, amely jelentés, az előrejelzések szerint, a kohéziós politika és a lisszaboni stratégia növekedési és foglalkoztatási prioritásai közötti kapcsolatra fog összpontosítani valamennyi régió tekintetében;

25. hangsúlyozza ennél fogva, hogy a kohéziós politika nem részesítheti előnyben a már dinamikus régiókat, ami így történne, ha az előirányzatokat szigorúan különítenék el; emlékeztet arra, hogy a Lisszaboni Szerződés életbe lépésével a kohéziós politika – a lisszaboni stratégián túllépve – a gazdasági, társadalmi és területi kohézió három célkitűzését foglalja majd magában;

26. kéri, hogy a területi dimenzió bevonása érdekében bővítsék ki a lisszaboni stratégiát, lehetővé téve így a régiók saját jellemzőinek figyelembevételét, ugyanakkor ösztönözve a transeurópai szinergiát és együttműködést, valamint külön támogatást biztosítva a széles körű, újító tevékenységek létrehozása és végrehajtása számára;

27. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika hatálya nem korlátozódhat a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek teljesítésére; azon a véleményen van, hogy a területi kohéziónak a konvergencia-célkitűzés szerinti intézkedésekkel történő elérése a régiók hosszú távú versenyképességének előfeltétele; ennél fogva úgy véli, hogy a jövőben az 1. célkitűzést (konvergencia) és a 2. célkitűzést (regionális versenyképesség és foglalkoztatás), valamint a 3. célkitűzést is (európai területi együttműködés) úgy kell kezelni, mint egymást kiegészítő célkitűzéseket;

A területi kohézió: egy integrált megközelítésért

28. kéri a Bizottságot, hogy foglalja bele a „területi kohézió” meghatározását a területi kohézióról szóló, – 2008 szeptemberére ütemezett – következő zöld könyvébe annak érdekében, hogy e közösségi politika terén további előrelépés történjen;

2008. február 21., csütörtök

29. hangsúlyozza a tényleges partnerség és egy valóban többszintű kormányzás megvalósításának fontosságát, ami minden közösségi, nemzeti, regionális és helyi szintet bevonna – a gazdasági és szociális partnerekkel történő konzultáció folytatásával – a regionális fejlesztési célkitűzések meghatározásába és végrehajtásába, biztosítva azt, hogy a cselekvési prioritások európai szinten meghatározott hatálya nem szűkül le, amennyiben azokat nemzeti, regionális vagy helyi szinten hajtják végre („bottom-up” megközelítés), valamint a városfejlesztési politikával kapcsolatban gyakran előforduló helyzet, azaz a helyi fejlesztésekben és kohézióban érdekelt szereplők kizárása kockázatának elkerülése érdekében;

30. javasolja, hogy részesítsék előnyben azokat a politikákat, amelyek a területek valódi több központú fejlesztését szolgálják oly módon, hogy enyhítik a fővárosokra nehezedő nyomást, és támogatják a másodlagos pólusok felemelkedését; úgy véli, hogy e tekintetben nem lehet figyelmen kívül hagyni a vidéki területek támogatását és a vidéki területeken elhelyezkedő kis- és közepes méretű városok által játszott fontos szerepet;

31. felszólít arra, hogy tegyenek gyakorlati intézkedéseket a területileg hozzáférhető régiók és a területi hátrányokkal rendelkező régiók – nevezetesen a szigeti, a hegyvidéki, a ritkán lakott és peremterületek, valamint a határ menti régiók – közötti eltérések csökkentésére, elismerve ez utóbbiak hátrányos helyzetét, valamint különleges és tartós intézkedéseket hozva támogatásukra; újólag megerősíti az iránti eltökéltségét, hogy figyelembe veszi a legkülső régiók sajátos hátrányait;

32. javasolja, hogy jobban kapcsolják össze a városi és vidéki problémákat; hangsúlyozza, hogy a vidéki területek fejlesztését össze kell hangolni a regionális politika keretén belül megvalósuló tevékenységekkel; aggodalmát fejezi ki ezzel összefüggésben a kohéziós és regionális fejlesztéssel kapcsolatos külön megközelítés alkalmazásának hasznossága miatt (az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapon keresztül); kéri, hogy készüljön tanulmány a vidékfejlesztést célzó támogatás a kötelező moduláció mechanizmusai segítségével történő növelésének következményeiről;

33. figyelmeztet a politikák ágazatokra való bontásának veszélyeire, és előnyben részesíti egy integrált megközelítés kifejlesztését, amely meghatározza, hogy milyen szinergiák lehetségesek a kohéziós politika és a fő ágazati politikák – mint a közlekedésre, a mezőgazdaságra, a halászatra, a vidékfejlesztésre, a környezetvédelemre és az energiára vonatkozó politikák – között;

34. felhívja a Bizottságot, hogy az eljövendő jelentéseiben elemezze, hogy a különböző eszközök és politikák – ideértve a kohéziós politikát is – milyen mértékben járultak hozzá a gazdasági és szociális kohézió terén végbement fejlődéshez; úgy véli, hogy az elért eredményeket és problémákat valamennyi fontosabb területen elemezni kell, különösen a lisszaboni stratégia vonatkozásában;

35. elvárja, hogy a 2013-at követő kohéziós politikáról folyó viták azt eredményezzék, hogy a Közösség külső határain elhelyezkedő régiók különleges jelentőséggel bírnak a határokon átnyúló stabilitás és prosperitás biztosítása érdekében, ami végső soron nemcsak az EU határ menti régióinak fejlődéséhez, hanem a Közösség egésze számára nagyobb mértékű kohézióhoz és versenyképességhez fog vezetni.

36. rámutat arra, hogy a fenntartható és kiegyensúlyozott növekedés céljából a „területi szegregáció” és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem egy, a helyi fejlesztésre, várostervezésre és helyi közszolgáltatásokra vonatkozó szélesebb körű igazgatási stratégia alá tartozó, körültekintő lakáspolitikát támogatót teszi szükségessé.

37. ezzel kapcsolatban üdvözli a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta végrehajtására irányuló cselekvési program elfogadását annak biztosítása érdekében, hogy a területi dimenzió jobban illeszkedjen valamennyi közpolitikába, közösségi, nemzeti és helyi szinten, és várja annak gyakorlati megvalósulását; tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézió olyan irányú kiterjesztésére irányuló szándéokra, hogy – amint az a Lisszaboni Szerződésben szerepel – egy területi összetevőt is magába foglaljon, megfelelő mutatókat kell kidolgozni a területi kohézió tartalmának meghatározására;

38. üdvözli a Bizottság bejelentését a területi kohézióról szóló, – várhatóan 2008 szeptemberében elfogadásra kerülő – zöld könyv elkészítéséről, és kéri, hogy e zöld könyv tartalmazzon az integrált megközelítés végrehajtását célzó konkrét lépéseket;

39. tudomásul veszi egy ellenőrzött együttműködés fontosságát a Parlament és a Régiók Bizottsága között a Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága közreműködésével a regionális politika jövőjének témakörében;

2008. február 21., csütörtök

A kohéziós politika új kihívásai és az Európai Unió általános költségvetése

40. úgy véli, hogy az Unió a jövőben egyre inkább szembesül majd olyan jelentős területi hatású új kihívásokkal, amelyek szaporítják a regionális fejlesztés útjában álló akadályokat, így például a demográfiai változások, a városok nagy népsűrűsége, a migrációs helyváltztatások – amelyek különösen problémásak a vidéki és távoli területek számára –, az energiaellátás és az éghajlathoz kapcsolódó kérdések, valamint a globalizációhoz, továbbá a kibővítéshez és a szomszédsági politikákhoz kapcsolódó változásokhoz való igazodás; ezzel összefüggésben hangsúlyozza a régiók ezen új kihívásokhoz való alkalmazkodásához kapcsolódó kísérleti projektek fontosságát;

41. felszólít az esetleges jövőbeni bővítések költségeinek és strukturális politikai hatásainak rendszeres elemzésére bármilyen csatlakozási tárgyalás megkezdése előtt, és reméli, hogy – a kötelezővé teendő előcsatlakozási eszközök kialakításában való részvételével – nagyobb szerepet játszhat a bővítési és szomszédsági politikában;

42. hangsúlyozza az EU számos részében bekövetkező elnéptelenedés problémájának súlyosságát, mivel az többek között a népesség előregedésével, a humántőke elveszésével, a tőke kiáramlásával és a drágább szolgáltatásokkal jár;

43. úgy véli, hogy a demográfiai tendenciáknak jelentős területi hatása lehet, például egyes területek – különösen a kevésbé fejlett vidékiek – elnéptelenednek, miközben a városok népsűrűsége növekszik, és a társadalom előregszik, vagy más területeken a helyi gazdaság fejlődik, ami problémáik megoldása érdekében szükségessé teszi az egyedi, innovatív stratégiák kidolgozását, valamint a különleges erőfeszítéseket az általános gazdasági érdekű szolgáltatások fenntartására és a magas színvonalú egyetemes szolgáltatások biztosítására;

44. megállapítja, hogy az éghajlatváltozásnak különböző következményei lesznek – különösen az erdőtüzekhez, aszályokhoz és árvizekhez hasonló gyakoribb és súlyosabb természeti katasztrófák formájában –, amelyek Európában régióként változó válaszokat követelnek meg, és amelyekkel a régiók úgy tudnak megbirkózni, ha felülvizsgálják és átdolgozzák a fenntartható fejlődésre vonatkozó stratégiáikat, annak érdekében, hogy teljesíteni tudják a CO₂-kibocsátások csökkentéséről szóló uniós célkitűzést; úgy véli, hogy az Unió kohéziós politikájának „éghajlat-barátnak” kell lennie, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy ezen a területen a kohéziós politika számára nyitva álló lehetőségek száma korlátozott; azon az állásponton van, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelem problémájával más közösségi politikák keretében kell foglalkozni;

45. emlékeztet arra, hogy a természeti katasztrófákkal szembeni védelmet biztosító, hatékony globális politika kialakításának keretében fontos elfogadni az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatot (COM(2005)0108), amely megfelelő módon ad jobban időzített választ a regionális szintű katasztrófákra, amelyek az egyes régiókban – földrajzi elhelyezkedésük miatt – gyakran nagy pusztítást végeznek;

46. úgy véli, hogy az energiaellátási kérdéseknek és az energiaárak emelkedésének jelentős térbeli hatásaik lehetnek az egyes területekre a legtöbb tagállam erőteljes energiafüggősége miatt, különösen a vidéki, a hegyvidéki, a szigeti, a nagyon távoli és a legtávolabbi régiókban a közlekedéstől való függőségük és az energiaárral szembeni érzékenység miatt; rámutat arra, hogy a megújuló energiaforrások fejlesztése, valamint az energiahatékonyságba és a decentralizált ellátóegységekbe való befektetés óriási helyi és regionális fejlődési lehetőségeket kínálhat;

47. ismét hangsúlyozza, hogy a fel nem használt előirányzatokat újra fel kell használni – a kohéziós politikára alkalmazható N+2 vagy az N+3 szabály értelmében –, a lehető legtöbbet kihozva ily módon a rendelkezésre álló szerény forrásokból;

48. úgy véli, hogy a kohéziós politika 2013 után való fenntartása megfelelő válasz ezen új kihívásokra, mely politikát differenciáltan kell alkalmazni az Unió egész területén; azon a véleményen van, hogy a kohéziós politikának a Szerződéssel és a szolidaritás elvével összhangban továbbra is közösségi politikának kell maradnia, ezért elutasít minden e politika újra nemzeti hatáskörbe vonására tett kísérletet;

2008. február 21., csütörtök

49. azon a véleményen van, hogy a kohéziós politikát a jövőben tovább kell erősíteni, és hogy hozzáadott értékét határozottabban kell hangsúlyozni; ezért kéri, hogy közösségi szinten megfelelő pénzügyi forrásokat különítsenek el a kohéziós politika számára; kéri, hogy a pénzügyi keret felülvizsgálatakor határozzák meg azokat a költségvetési forrásokat, amelyek az Unió kohéziós politikája valamennyi kihívásának leküzdéséhez szükségesek;

*
* *

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A területrendezési menetrend és a Lipcsei Charta nyomon követése – Egy területfejlesztési és területi kohéziós európai cselekvési program felé

P6_TA(2008)0069

Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta nyomon követéséről: a térségfejlesztésre és a területi kohézióra irányuló európai cselekvési program felé (2007/2190(INI))

(2009/C 184 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU területfejlesztési menetrendjére (a „területfejlesztési menetrend”) és a fenntartható európai városok chartájára („Lipcsei Charta”), amelyeket a területrendezésért és városfejlesztésért felelős miniszterek informális tanácsa fogadott el 2007. május 24–25-i ülésén, valamint az Európai Unió területfejlesztési napirendjének végrehajtására vonatkozó első cselekvési programra, amelyet a területrendezésért és -fejlesztésért felelős miniszterek informális tanácsa fogadott el Ponta Delgadában (Azorszigetek) 2007. november 23–24-i ülésén („az első cselekvési program”),
 - tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésre (COM(2007)0273) („a negyedik kohéziós jelentés”),
 - tekintettel az európai területfejlesztési perspektívára, amelyet a területrendezésért felelős miniszterek informális tanácsa fogadott el Potsdamban 1999. május 11-én,
 - tekintettel az Európai Területrendezési Megfigyelő Hálózat (ESPON) 2006-os munkaprogramja eredményeire,
 - tekintettel a javasolt ESPON 2013-as munkaprogramjára,
 - tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 158. és 159. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A6-0028/2008),
- A. mivel a területi sokféleség, a policentrizmus és a kompakt város az Európai Unió területének lényeges szerkezeti ismertetőjegyei;
- B. mivel ma az uniós polgárok többsége városokban él;
- C. mivel az európai területrendezés időszerű kihívásait az éghajlatváltozás, a túlvárosiasodás és a területkihasználás, az energiafogyasztás, a közlekedési infrastruktúra, a bővítés által a gazdasági, társadalmi és területi kohézióra gyakorolt hatás, a demográfiai változás, valamint a szerkezetváltással párosuló globalizáció egyenlőtlen területi kihatásai jelentik;

2008. február 21., csütörtök

- D. mivel a területfejlesztési menetrendben rögzített célok a következők: kiegyensúlyozott és policentrikus városrendszer kialakítása és új partnerség a városok és a vidék között, innovatív regionális klaszterek kialakítása, az infrastruktúrához és a tudáshoz való egyenlő hozzáférés biztosítása, a transeurópai kockázatkezelés ösztönzése, fenntartható fejlődés, a természet és a kulturális örökség jövőorientált kezelése és védelme;
- E. mivel a Lipcsei Chartában rögzített célok a következők: az integrált városfejlesztési politika megközelítéseinek erősítése kiváló minőségű közterek létrehozása és fenntartása révén, az infrastrukturális hálózatok korszerűsítése és az energiahatékonyság növelése, az innováció és a képzés aktív támogatása, valamint – különösen a hátrányos helyzetű városnegyedek esetében – a környezetileg fenntartható, hatékony és megfizethető városi közlekedés támogatása, a fizikai környezet fejlesztésére irányuló stratégiák állandósítása, a helyi gazdaság és a helyi munkaerő-piaci politika erősítése, a gyermekek és fiatalok számára aktív oktatási és szakképzési politika;
- F. mivel a területrendezés a megfelelő eszköze annak, hogy a tagállamokban és régiókban, illetve városokban alakítsák a területhasználatot és a településszerkezetet, és helyben meghatározzák az életfeltételeket és fejlesztési lehetőségeket;
- G. mivel a kohéziós politika mint a stratégiai kormányzás szabályozóeszköze mellett további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy szavatolni lehessen a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta céljainak elérését, különösen a területi hatásvizsgálatot, az integrált megközelítést és a területrendezési megfigyelést illetően;
- H. mivel a kohéziós politika mellett a vidéki területek fejlesztésére irányuló politika is jelentős területi hatást gyakorol; mivel e két politika integrálása ennek ellenére hiányos, valódi fejlődési potenciáljuk feltárása érdekében erősíteni kell a szinergiákat, amelyek feltárják a valós fejlődési potenciált, valamint fellendítik a vidéki területek vonzerejét és versenyképességét, ami segítene a vidék elnéptelenedése elleni küzdelemben;
- I. mivel a közterület, a természeti és kulturális táj és az építészet minősége fontos szerepet játszik a városi és vidéki lakosság életkörülményei szempontjából, és ezek mérvadó „puha” telephely-választási tényezőket képeznek;
- J. mivel a kreativitás és az innováció a globalizált tudásalapú társadalom felé vezető átmenet döntő erőforrásait képezik; mivel a fenntartható terület- és városfejlesztés sikere ebből adódóan lényegesen függ a kreativitási potenciál helyi fejlesztésétől;
- K. mivel az építési kultúra („Baukultur”, a magas színvonalúan beépített környezet kultúrája), vagyis a tervezés és az építés minőségét és folyamatát befolyásoló kulturális, gazdasági, tudományos, technológiai, szociális és ökológiai szempontok összessége az integrált városfejlesztés lényeges alkotóelemét képezi;
- L. mivel az integrált megközelítés azt vonja maga után, hogy a kidolgozott projekteknek koherens, hosszú távú tervet kell képezniük, amely magában foglalja a gazdasági, társadalmi és környezeti dimenziókat, és teljes körűen bevonja a kulcsfontosságú partnereket a városfejlesztési programok tervezésébe, végrehajtásába és értékelésébe;
- M. mivel a kohézió területi dimenziójára irányuló integrált megközelítés nemcsak területrendezési és városfejlesztési cselekvésekből és politikákból áll, mert a végleges célkitűzése, hogy lakóhelyüktől függetlenül biztosítsa az uniós polgárok között az egyensúlyt, és ez a cél egyedül a területrendezésen keresztül nem valósítható meg;
1. úgy ítéli meg, hogy a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta céljai csak egy átfogó, több szektort felölelő és holisztikus fejlesztési stratégia követésével érhetők el, amely a gyakorlatba ülteti át az integrált megközelítést;
 2. a kohéziós politika féldős értékelése keretében és a 2013 utáni kohéziós politika megfontolásaira tekintettel azt javasolja, hogy a strukturális alapok programozása és projektjeinek kiválasztása során az integrált megközelítés megvalósítása kötelező előfeltételt képezzen; e célból felszólítja a döntéshozókat, hogy vállalják önkéntesen új együttműködési módszerek megvalósítását;
 3. üdvözli a területrendezésért és városfejlesztésért felelős miniszterek informális tanácsa által 2007. május 24–25-i informális lipcsei ülésen hozott határozatot, amely szerint kormányközi munkacsoportot hoznak létre a Jessica kezdeményezés végrehajtásával kapcsolatos különböző kérdések azonosítása és tisztázása céljából, amely munkacsoport Németország elnöklete alatt működik;

2008. február 21., csütörtök

4. üdvözlöi a Bizottság szolgálatközi csoportjának létrehozását, amely az integrált megközelítés végrehajtására irányuló javaslatokkal foglalkozik, és felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt valamennyi szociális, környezetvédelmi és gazdasági partnerrel, illetve biztosítsa részvételüket a területi kohézióval kapcsolatos minden döntésben; arra kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet e munka előrehaladásáról;
5. a 2013 utáni kohéziós politika kialakítása során különösen szorgalmazza a területi sajátosságok és igények figyelembevételét, és az ezen alapuló régióspecifikus differenciálást; a Lipcsei Chartában említettek szerint végrehajtás-orientált tervezési eszközök alkalmazását javasolja, amelyek alapját a kutatás és a folyamatos ellenőrzés képezi;
6. a kohéziós politika féldős értékelése keretében felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy jobban használja ki az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alappal jelentkező szinergiákat a teljes terület fejlesztése érdekében; a 2013-at követő kohéziós politikára figyelemmel szoros koordinációt ajánl a vidékfejlesztési politika és a vidékfejlesztési politika között annak érdekében, hogy a vidéki térségekben jobb lehetőségeket kínáljanak az életminőség javítására;
7. rámutat arra, hogy nemcsak a nagyvárosi régiók rendelkeznek innovációs potenciállal, hanem a lisszaboni stratégia célkitűzései elérése terén néhány meglehetősen perifériális és vidéki térség is az éllovasok közé tartozik; sürgősen felszólítja a Bizottságot, hogy az eddiginél erőteljesebben foglalkozzon ezeknek a területeknek a sikertényezőivel, hogy ennek alapján fejlesztési modellt dolgozzon ki a vidéki térségek kisebb és közepes méretű városai számára;
8. hangsúlyozza a partnerségek és a városi és vidéki térségek közötti funkciómegosztás jelentőségét a terület mint egész egység kiegyensúlyozott és fenntartható fejlesztését illetően; felhívja a városi és vidéki hatóságokat együttműködésben valamennyi állami és magán érdekelt féllel, hogy határozzák meg közös értékeiket, és alakítsanak ki közös regionális és szubregionális fejlesztési stratégiákat az Unió minden polgára számára jobb életfeltételek és életminőség biztosítására; felszólítja a soron következő elnökségeket, hogy tartsanak informális találkozókat a területrendezésért és városfejlesztésért felelős miniszterek részvételével e kérdések kezelése céljából;
9. az EU általános költségvetésének felülvizsgálata keretében felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegyék figyelembe a területfejlesztési menetrendet és a Lipcsei Chartát, és hajtsanak végre olyan minőségi kiigazításokat, amelyek lehetővé teszik, hogy az EU szakpolitikáiban jobban érvényesüljenek a területi kohézió céljai; úgy véli, hogy ennek elérése érdekében jogalkotási intézkedéseket kell hozni az elkövetkező néhány évben;
10. felszólítja a Tanácsot, hogy a 2008. tavaszi csúcstalálkozón a lisszaboni és a göteborgi stratégia (fenntartható fejlesztési stratégia) felülvizsgálatakor célként határozzák meg a területi és városi szempontokat;
11. sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek gyors intézkedéseket a területfejlesztési menetrend céljainak elérése érdekében, és hajtsák végre a Lipcsei Chartát;
12. felszólítja a Tanácsot és a tagállamokat – egy olyan valódi többszintű kormányzás szellemében, amely figyelembe veszi az Európai Unió területi sokszínűségét, és tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét, – hogy a területrendezési napirend és a Lipcsei Charta végrehajtására irányuló cselekvési programokba teljes egészében vonja be a helyi és a regionális kormányzást, beleértve a határokon átnyúló közhatóságokat is, illetve a partnerség elve alapján a gazdasági és szociális partnereket, valamint a lényeges nem kormányzati szervezeteket és a magán érdekelt feleket, és aktívan támogatja ezt a törekvést; hangsúlyozza, hogy ezen együttműködési igényt pozitívan kell felfognia minden résztvevőnek, mivel bizonyítást nyert, hogy a koherens együttműködés hatékony;
13. emlékeztet az információs és kommunikációs technológiákhoz való hozzáférés kulcsfontosságú szerepére a régiók jövőbeli fejlődési kilátásaiban, és ezért a területfejlesztési menetrendben megfogalmazottak szerint ajánlja az infrastruktúrának – például a szélessávú kábeleknek – új közlekedési és kommunikációs programokba építését;
14. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a vonatkozó fontos uniós szakpolitikák területi hatásának módszeres elemzését, ahogy arról a tagállamok megállapodtak az első cselekvési program 2. intézkedése alapján, valamint végezze el a vonatkozó új jogszabályok területi szempontú hatásvizsgálatát; ezzel kapcsolatban rámutat az ESPON által kidolgozott értékelési módszerek lehetőségeire;

2008. február 21., csütörtök

15. elismeri, hogy a magas szintű iskolára felkészítő és iskolai képzés, az egész életen át tartó tanulás, az egyetemek és más kutatóintézetek a városok és régiók jövőbeli fejlődésének alapjait képezik;
16. emlékeztet arra, hogy a Natura 2000 az európai területfejlesztés fontos eszköze; ragaszkodik ahhoz, hogy a Natura 2000 követelményeit teljes körűen hajtsák végre, továbbá hozzák létre az élőhelyeket összekötő folyosókat és a nyitott terek hálózatát a védett területek között, lehetővé téve ezzel, hogy a növényvilág terjeszkedhessen és az állatvilág szabadon mozoghasson, így tartva fenn a biodiverzitást;
17. felhív arra, hogy a kreatív gazdasági ágazatokra vonatkozó politikát építsék be a terület- és városfejlesztésbe azzal a céllal, hogy a kreatív keretfeltételeket teremtsenek a kreatív és innovatív cselekvés lehetőségeinek javítása érdekében, a rendelkezésre álló eszközök (kohéziós politika, terület- és városrendezés) felhasználásával, illetve a terület minőségének figyelembe vételével;
18. a demográfiai trendekre tekintettel szükségesnek tartja a városok és régiók alkalmazkodóképességének javítását, amelynek során az önálló fejlődésre és az önkéntes munka erősítésére kell helyezni a hangsúlyt;
19. hangsúlyozza, hogy a demográfiai trendek új kihívásokhoz vezetnek a munkaerő-piacon, a szociális és egészségügyi szolgáltatásokhoz, illetve a lakóingatlanokhoz való hozzáférésben, valamint a tervezésben általában; rámutat arra, hogy a népesség öregedése lehetőségként értelmezhető egy új piacon való új munkahelyek, termékek és szolgáltatások teremtésére, amelyek javítják az idősebb emberek életének minőségét; hangsúlyozza, hogy az úgynevezett „ezüstgazdaság” (idősek gazdasága) fejlesztése fontos a helyi és a regionális szint számára;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy területük valamennyi részén alapvetően szavatolják az általános érdekű szolgáltatások rendelkezésre állását, hozzáférhetőségét és elérhetőségét, hogy a különböző régiókban élő embereknek lehetőséget adjanak arra, hogy kihasználják régiójuk sajátos lehetőségeit és potenciáljait; felszólít arra, hogy fordítsanak külön figyelmet a hátrányos helyzetű csoportok igényeire, mint például a fogyatékkal élő személyek, a bevándorlók, az etnikai kisebbségek, a tartós munkanélküliek és az alacsony képzettségűek, és különösen a nők; felszólítja a Bizottságot, hogy az általános érdekű szolgáltatásokra és a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó keretszabályozás alkalmazásáról szóló iránymutatásaiban tegye lehetővé a helyi hatóságok számára a helyi igények és helyi szereplők erőteljesebb figyelembevételét és javítsa alkalmazkodóképességüket;
21. a lisszaboni szerződés által a területrendezés területén biztosított új közösségi hatáskörére tekintettel arra kéri a Bizottságot, hogy az ESPON munkáinak figyelembevételével dolgozzon ki közleményt a projektek szintjén végzett területi hatásvizsgálatok európai keretének létrehozásáról;
22. rámutat arra, hogy a lisszaboni szerződés hatálybalépése után az első cselekvési programja végrehajtásának keretében erősíteni kell a Tanács és a Bizottság közötti együttműködést és koordinációt;
23. nyomatékosan üdvözli, hogy a lisszaboni szerződés a gazdasági és társadalmi kohézióval együtt szerződéses céllá nyilvánította a területi kohéziót is, és e területen az EU és a tagállamok közös jogalkotási hatáskörét írja elő; rámutat arra, hogy a lisszaboni szerződés elismeri, hogy foglalkozni kell a szigeteket, hegyvidéki térségeket, határ menti régiókat és a legkülső és alacsony népsűrűségű területeket érintő területi kihívásokat, mivel ezek negatív hatást gyakorolnak az európai gazdaság egészségének versenyképességére; felszólítja a Bizottságot, hogy az első cselekvési programot egészítse ki a közösségi intézkedésekre és kezdeményezésekre irányuló konkrét javaslatokkal;
24. rámutat arra, hogy a területi kohézióknak még nincs közösen elfogadott fogalom meghatározása; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy egyértelműen határozzon meg területi kohéziót, és sorolja fel az Európai Unióban a területfejlesztésre vonatkozó célkitűzéseket a területi kohézióról szóló küszöbön álló zöld könyvben; elvárja, hogy legfőbb prioritást kapja az a célkitűzés, hogy az Európai Unióban lévő lakóhelyétől függetlenül az Unió minden polgárának egyenlő fejlődési és hozzáférési lehetőségeket kínáljanak;
25. az európai területfejlesztési perspektíva továbbfejlesztését ajánlja, és sürgeti az új tagállamok teljes körű bevonását e tervbe;

2008. február 21., csütörtök

26. fontosnak tartja, hogy a területfejlesztési menetrend végrehajtása során rendszeresen értékeljék az előrelépéseket; felszólítja a Tanácsot, a Bizottságot és valamennyi részt vevő szereplőt, hogy ezzel kapcsolatban mind az első cselekvési program egyes intézkedéseinek végrehajtását, mind ezeknek az intézkedéseknek a következményeit és a fenntartható európai uniós területfejlesztéshez való hozzájárulását értékeljék;
27. felszólítja a Tanácsot, hogy mielőbb egyezzen meg az EU területi fejlődésének nyomon követésére szolgáló egyszerű és számszerűsíthető mutatókban; azt ajánlja, hogy a területfejlesztés egyik mutatójaként alkalmazzák az éves területkihasználást;
28. rámutat arra, hogy ezeket a mutatókat a területfejlesztés irányítása céljából céltértékként fel lehetne használni; azt javasolja, hogy a Tanács és a Bizottság ezeket a rögzítendő mutatókat használja a teljesítmény tagállamok közötti összehasonlítására („benchmarking”) és egy, a legjobb gyakorlatot tükröző adatbázis kiépítésére;
29. helyesli a Tanácsnak azt a szándékát, hogy a Miniszterek Tanácsának minden informális találkozásán jelentést kíván előterjeszteni az első cselekvési program végrehajtásáról; azt javasolja a Tanácsnak, hogy az európai területfejlesztés terén a tagállami tapasztalatok és helyes gyakorlatok cseréje céljából mérlegelje egy kölcsönös tanulási program (Mutual Learning Programme, MLP) létrehozását;
30. hangsúlyozza a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta közötti koordináció javításának fontosságát; sajnálja ebben az összefüggésben, hogy a Tanács még nem fogadott el cselekvési programot a Lipcsei Charta céljainak végrehajtása érdekében, és felszólítja a Tanács soron következő elnökségeit arra, hogy pótolják ezt, és ezáltal szavatolják a Lipcsei Charta módszeres nyomon követését;
31. üdvözli a Tanács szlovén elnökségének az olyan intézkedések előkészítésére és támogatására irányuló kezdeményezését, amelyek a területfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta céljainak az erőteljesebb összekapcsolására tekintettel erősítik a terület- és városfejlesztés közötti koordinációt;
32. hivatkozik a Bizottság gazdasági és társadalmi kohézióról szóló negyedik jelentésének következtetéseire, amelyben a városokat és a városi területeket a lakosság, a gazdasági erő és az innováció központjainak tekintik; üdvözli az innovatív regionális és városi klaszterek létrehozására irányuló javaslatot, mind az EU belső mind pedig a külső határain;
33. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy különösen a városi audit (Urban Audit) munkáinak figyelembevételével határozzon meg mutatókat a városoknak a Lipcsei Charta értelmében vett fenntarthatóságával kapcsolatos teljesítmény-összehasonlítására, mint például az egy főre jutó energiafogyasztás, a forgalom össz volumenén belül a helyi tömegközlekedés használatának részaránya vagy az üvegházhatást okozó gázok egy főre jutó kibocsátása;
34. hangsúlyozza a városoknak a lisszaboni stratégia célkitűzéseinek megvalósításában betöltött szerepét, és ezért egy holisztikus és megfelelően koordinált városfejlesztési stratégia kidolgozására szólít fel, amelyet az összes kormányzati szint és a magánszektor is támogat;
35. arra kéri a Bizottságot, hogy fokozottabban foglalkozzon a túlvárosiasodás témájával; felszólítja a tagállamokat, hogy – a tagállamokban a területek fragmentálódása és a városok növekedése miatti szüntelen helyigény problémájára tekintettel – hajtsanak végre hatékony intézkedéseket és stratégiákat a területkihasználás korlátozására;
36. azt ajánlja a tagállamoknak, hogy a belső városfejlesztés elsőbbségét hangsúlyozzák a városok külső terjeszkedésével szemben, vagyis az új területek felhasználása előtt elsősorban a fenntartható területgazdálkodás révén részesítsék előnyben a már beépített területek újrahaszonítását vagy új célokra való hasznosítását;
37. üdvözli, hogy a Lipcsei Charta a közlekedési módok összekapcsolására helyezi a hangsúlyt; hangsúlyozza egy integrált és fenntartható rendszer fontosságát, valamint azt a jelentős szerepet, amelyet a fejlettebb kerékpáros és gyalogos infrastruktúra játszhat különösen a nagyobb városokban; felhívja a Bizottságot, hogy tárjon fel hatékonyabb mechanizmusokat a helyi hatóságok támogatására az integrált közlekedési hálózatokra vonatkozó stratégiák kifejlesztése során, különösen a kevésbé fejlett régiókban;
38. úgy véli, hogy a helyi hatóságoknak műszaki berendezéseiket mihamarabb európai színvonalúra kell fejleszteniük, hogy hatékony választ adjanak a városokban a magas életszínvonal elérésére irányuló növekvő igényekre; úgy véli, hogy különösen az ivóvízellátó (például az ellátórendszer, vagy az ivóvíz minőségének javítása révén), a szennyvíztisztító (például a szennyvízrendszerek vagy új rendszerek építése révén) és valamennyi hasonló berendezést a lehető leghamarabb az új szabályozásban előírt feltételekhez kell igazítani;

2008. február 21., csütörtök

39. sajnálattal állapítja meg, hogy nemcsak az európai nagyvárosi régiókban és városokban, hanem a vidéki területeken is növekednek a társadalmi és gazdasági egyenlőtlenségek; felszólítja a tagállamokat, hogy nyomatékosabban foglalkozzanak ezzel a problémával, és ezt a strukturális alapok forrásainak az elosztására irányuló programozás során erőteljesebben vegyék figyelembe;
40. úgy ítéli meg, hogy a városok különös felelősséggel tartoznak az uniós éghajlatváltozási célok elérése tekintetében, mivel egyedülálló helyzetben vannak ahhoz, hogy lehetséges megoldásokat dolgozzanak ki az üvegházhatású gázok globális kibocsátásának csökkentéséhez való hozzájárulás érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy az éghajlatvédelmet mint keresztmetszeti célt építsék be a városfejlesztésbe;
41. rámutat arra, hogy a környezetbarát technológiákba – például innovatív megelőző, csökkentő és adaptációs intézkedésekbe – való befektetések hosszú távon jelentős üzleti lehetőségeket kínálnak;
42. megállapítja, hogy a városi területeket sújtják leginkább az éghajlatváltozás hatásai, amikor a friss levegőt szállító légfolyosók hiánya további felmelegedéshez és magasabb szennyezőanyag-koncentrációhoz vezet;
43. kiáll az integráció és a társadalmi és területi kohézió javítására irányuló erőfeszítések erősítése mellett, különösen a városépítészeti hiányosságok megszüntetésén és a környezeti feltételek javításán keresztül, mindemellett kiegyensúlyozott fejlesztési politikát követve a városi területeket illetően, azaz a problémás városrészek stabilizálásán és vonzó lakás-, munka- és szabadidős lehetőségek megteremtésén keresztül;
44. felszólít a hátrányos helyzetű városnegyedek jobb integrációjára; felkéri a tagállamok illetékes hatóságait, hogy határozzák meg a visszaesés figyelmeztető jeleit adott területeken, és hogy növelje azon erőfeszítéseket, amelyek a társadalmi integráció politikájának végrehajtására irányulnak az egyenlőtlenségek csökkentése és a társadalmi kirekesztettség megelőzése érdekében; hangsúlyozza azt a fontos szerepet, amelyet a kis- és középvállalkozások játszanak a gazdasági fejlődés és a területi versenyképesség terén, nemcsak a hátrányos helyzetű városnegyedekben, hanem minden városi területen;
45. a jövőbeli finanszírozási programok, köztük a kutatásra, technológiai fejlődésre és demonstrációs tevékenységekre vonatkozó hetedik keretprogram keretében felszólítja a Bizottságot, hogy erőteljesebben támogassa azokat a projekteket, amelyek előmozdítják a fenntartható városvezetéssel kapcsolatos fejlesztést és tapasztalatcserét, az energiahatékony gyakorlatok és technológiák előmozdítását, a városi környezeti problémák megoldását, valamint a városok hozzájárulását az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez;
46. úgy ítéli meg, hogy a városi identitás erősítése és az aktív állampolgári részvétel hozzájárulhat a városokban a Lipcsei Charta sikeres megvalósításához; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsák el a területi párbeszédet, ösztönözve ezzel a nyilvánosság részvételét a városi területek rehabilitálásának és fejlesztésének megtervezésében;
47. felszólítja a tagállamokat, régióit és városait, hogy a fenntartható városfejlesztés során erőteljesebben vegyék figyelembe a magas színvonalú beépített környezet kultúrájának megteremtését („Baukultur”), illetve a minőségi és megfizethető lakóingatlanok rendelkezésre állását a társadalmi integrációnak és a városi élet minőségének lényeges tényezőjeként, miközben különös figyelmet fordítanak a nyilvános terek minőségére, nevezetesen az uniós polgárok jólétének javítását biztosító eszközként az építészeti tervezés minősége szempontjából;
48. felszólítja a Tanácsot és különösen a szlovén és francia elnökséget, hogy vegyék alapul a német és portugál elnökség alatt a területi kohézió tekintetében elért előrelépéseket, és további javaslatokat fogadjanak el ezzel kapcsolatban; úgy ítéli meg, hogy – mivel eddig a hangsúly a városokra, a város és vidék kapcsolatára és a területrendezésre helyeződött – a jövőbeli kezdeményezéseknek jobban figyelembe kell venniük a területi szempontból hátrányos helyzetben lévő régiókat, például a szigeteket, hegyvidéki térségeket, határ menti területeket, valamint a legkülső területeket és alacsony népsűrűségű területeket;
49. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a Régiók Bizottságának.
-

2008. február 21., csütörtök

Kelet-Timor

P6_TA(2008)0070

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Kelet-Timorról

(2009/C 184 E/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kelet-Timorról szóló korábbi állásfoglalásaira,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek (ENSZ) főtitkára különmegbízottjának a Biztonsági Tanács előtt tett beszámolójára (5432. ülés),
 - tekintettel az Ana Gomes által vezetett 2007. június 27. és július 2. közötti kelet-timori, a választások megfigyelésére küldött missziójának jelentésére,
 - tekintettel az Európai Unió nevében kiadott, a kelet-timori parlamenti választásokról szóló 2007. július 5-i portugál elnökségi nyilatkozatra,
 - tekintettel a 2008. február 11-i nyilatkozatra, amelyben az ENSZ Biztonsági Tanácsa elítéli a José Ramos-Horta, Kelet-Timor elnöke ellen intézett támadást,
 - tekintettel Javier Solava, a közös kül- és biztonságpolitika uniós főképviselőjének 2008. február 11-i nyilatkozatára, amelyben elítéli a kelet-timori gyilkossági kísérleteket,
 - tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel sérelmeikre válaszul 2006 áprilisában közel 600 katonát szereltek le Kelet-Timorban, ami a fegyveres erők és a leszerelt katonák valamint a rendőri erők közötti fegyveres összeütközések, rendőri oszlatások, lázongások és gyakori bandaháborúk által jellemzett, nagyon súlyos biztonsági krízishez vezetett az országban, amelynek eredményeként több tucat ember meghalt, sokan megsebesültek és 150 000 ember menekült el otthonaiból, akiknek a felét továbbra is menekülttáborokban helyezték el;
- B. mivel a biztonsági krízis során 2006 júniusában megbukott a Mari Alkatiri miniszterelnök által vezetett kormány, és José Ramos-Horta vezetésével átmeneti kormányt neveztek ki;
- C. mivel a Nobel-díjas José Ramos-Hortát, a korábbi miniszterelnököt 2007. május 9-én elnökké választották, és a 2007. június 30-i parlamenti választásokat követően 2007. augusztus 6-án Kay Rala Xanana Gusmão lett a miniszterelnök, reményt adva arra, hogy az ország véglegesen stabilizálódik és megfelelően tiszteletben tartják a demokratikus intézményeket;
- D. mivel Kelet-Timorban továbbra is fennáll a bizonytalan politikai helyzet a szabad és békés elnöki és parlamenti választások és annak ellenére, hogy a kelet-timori hatóságok felhívására adott válaszként, az ENSZ égisze alatt határozottabbá vált a nemzetközi közösség elkötelezettsége;
- E. mivel a bizonytalan helyzet döntően annak volt köszönhető, hogy a 2006-ban a börtönből megszökött, a fővárosi fiatalokból álló bandák példaképévé váló, menekülőben lévő korábbi őrnagy Alfredo Reinado által összegyűjtött, átállt katonák vezetői ellenszegültek a jogállamiságnak;
- F. mivel e lázadó csoportok 2008. február 11-én komolyan megsebesítették José Ramos-Horta elnököt, akinek állapota válságos és egy ausztrál kórházban van, valamint az ország és az állami intézmények vezetői elleni egy másik, de összehangolt támadásban tüzet nyitottak Xanana Gusmão miniszterelnökre;
- G. mivel a kelet-timori parlament szükségállapotot hirdetett ki, amely még mindig érvényben van; mivel a timori kormány kérte a már Kelet-Timorban állomásozó 1600 nemzetközi békefenntartó megerősítését;

2008. február 21., csütörtök

- H. mivel a kelet-timori állami intézmények és a demokratikusan megválasztott vezetők elleni erőszakos támadások továbbra is a 2006 áprilisi válság következményei, és egyértelművé teszik, hogy az Egyesült Nemzetek integrált kelet-timori küldetése (UNMIT), a nemzetközi erők és az ország hatóságainak erőfeszítései ellenére Kelet-Timorban nincs tényleges közbiztonság, és nem érvényesül a jogállamiság;
- I. mivel a hivatalos megfigyelők rámutattak az ENSZ nemzetközi rendőrsége és más nemzetközi erők által a 2008. február 11-i támadásokra a felívást követően adott azonnali és kielégítő válasz elmaradására, a portugál köztársasági nemzeti gárda (GNR) tényleges bevetése kivételével;
- J. mivel a támadásra akkor került sor, amikor Ramos-Horta elnök személyesen tett kísérletet arra, hogy tárgyalásos úton rendezze a helyzetet a lázadókkal; mivel az események pontos lefolyása továbbra is tisztázatlan, illetve a timori és nemzetközi biztonsági erők szerepe sok kérdést továbbra is megválaszolatlanul hagy;
- K. mivel az olajból származó bevételei ellenére elszegényedett kelet-timori gazdaság állapota, az a tény, hogy a népesség 40 %-a a szegénységi küszöb alatt él, 60 %-a 18 éves vagy annál fiatalabb, a tömeges munkanélküliség pedig 80 % körül ingadozik és az írástudatlanok száma magas, nagyon bizonytalan szociális feltételeket teremt és növeli a polgári engedetlenség lehetőségét;
- L. mivel mind az EU, mind az ENSZ nyilvánosan elkötelezte magát a kelet-timori függetlenség, demokrácia és jogállamiság mellett, amelyhez szükséges az állami intézmények megerősítése, a felelősségteljes kormányzás, az állami pénzek megfelelő kezelése annak érdekében, hogy orvosolják a szegénység elleni küzdelem és a munkanélküliség kérdését, és példát mutassanak a Keleti-Timorral szomszédos országoknak;
- M. mivel Kelet-Timor az AKCS államcsoport teljes jogú tagja és az Európai Uniónak ezért különösen nagy a felelőssége arra, hogy az intézményeknek a szükséges kapacitás kiépítésére irányuló jelentős erőfeszítései során hozzájáruljon a demokratikus kormányzás megerősítéséhez;
- N. mivel számításba kell venni a kelet-timori nép elidegeníthetetlen szuverén jogait, különös tekintettel annak természeti erőforrásaira vonatkozóan;
1. határozottan elítéli a Ramos-Horta elnök megölésére irányuló kísérletet és reményét fejezi ki, hogy teljesen felgyógyul és rövidesen visszatér az ország élére;
 2. határozottan elítéli a Xanana Gusmão miniszterelnök elleni, ezzel egyidejű támadást, aki azt szerencsére sérülések nélkül túlélte, és reményét fejezi ki arra, hogy a timori kormány a köztársaság soros elnökével és a kelet-timori országgyűléssel együtt képes lesz felülkerekedni a Kelet-Timor stabilitását fenyegető súlyos veszélyeken, és biztosítani fogja a jogállamiságot és a rendet, valamint a demokratikus intézmények alkotmányos működését;
 3. sürgeti a kelet-timori feleket, hogy tartózkodjanak az erőszaktól, kezdeményezzenek párbeszédet és vegyenek részt a jogi és alkotmányos keretek között zajló demokratikus folyamatban, ezáltal hozzájárulva a társadalmi és politikai stabilitás helyreállításához;
 4. aggodalmát fejezi ki a büntetlenséget és a jogrend megsértését esetlegesen közvetítő üzenet miatt, amelyet a nemzeti megbékélést szorgalmazó erőfeszítéseik során a kelet-timori hatóságok, az UNMIT és a nemzetközi biztonsági erők a büntetőjogi felelősségre vont személyek iránt tanúsított félreérthető viselkedésükkel idéztek elő;
 5. elítél mindenkit Kelet-Timorban, aki megpróbálja kihasználni a 2008. február 11-i támadásokat követően kialakult törékeny helyzetet, és valamennyi felet sürgeti, hogy tartsák tiszteletben a 2007-es elnöki és parlament választások eredményeként létrejött politikai testületeket, és teljes mértékben működjenek azokkal együtt;
 6. a szükséges nemzetközi együttműködéssel és támogatással folytatott alapos vizsgálatra szólít fel a Kelet-Timori Demokratikus Köztársaság alkotmányos és jogi keretein belül, a nyilvánvaló államcsíny-kísérlet minden egyes részletének, valamint az ilyen cselekmények elkövetőinek igazságszolgáltatás elé állítása kudarcának megvilágítása érdekében; üdvözli az Egyesült Nemzetek és Kelet-Timor rendőrségének a támadásokkal foglalkozó közös vizsgálata megindítását;

2008. február 21., csütörtök

7. sürgeti a főbb kelet-timori politikai erőket a hatalmon és az ellenzékben egyaránt, hogy a pártok között tegyenek erőfeszítéseket az állam működésének olyan kulcsfontosságú kérdései feletti nemzeti egyetértés sürgős kialakítása érdekében, mint a fegyveres erők és a rendőrség szerepe, valamint az igazságszolgáltatási rendszer megerősítése; felajánlja támogatását a kelet-timori parlamenti pártok erre irányuló erőfeszítéséhez;
8. emlékeztet arra, hogy a nemzetközi közösség, különösen pedig az Egyesült Nemzetek és a Biztonsági Tanács kiemelkedő fontosságú szerepet játszik a kelet-timori helyzet konszolidálásában, az ország függetlenségének és szuverenitásának biztosításában, valamint e fiatal nemzet demokráciájának megszilárdításában;
9. hangsúlyozza a Kelet-Timorral szomszédos államok magatartásának fontosságát a timori társadalom stabilitásának, valamint nemzeti demokratikus intézményei megszilárdulásának tiszteletben tartásában és támogatásában; elismeri Indonézia pozitív hozzáállását Kelet-Timor függetlenségének elismerése óta, valamint Ausztrália és más országok segítségnyújtásra irányuló döntéseit;
10. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy sürgessék Kelet-Timor hatóságait és az UNMIT-ot a félkatonai csoportok, illetve felfegyverzett bandák és polgárok betiltására, felosztatására és lefegyverzésére, valamint hogy vessék fel a biztonsági kapacitásra és a jogrend tiszteletben tartására vonatkozó európai aggodalmakat az ENSZ-szel és a kelet-timori kormánnyal folytatott valamennyi hivatalos megbeszélésen és a legmagasabb szinten;
11. felhívja a nemzetközi szervezeteket, hogy szélesebb támogatást nyújtsanak a törekeny és átpolitizált kelet-timori biztonsági ágazat reformszükségleteinek kielégítéséhez, mivel ez létfontosságú a demokratikus és biztonságos állam teljes mértékű működőképességéhez, az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1704(2006) számú határozatában és az ezt követő ENSZ-jelentésben ajánlott széles körű konzultációs eljárás, valamint rendszeres és átfogó megközelítés révén; felszólítja a kelet-timori kormányt, hogy biztosítson magas prioritást e feladatnak; bátorítja a kelet-timori kormányt, hogy vegye igénybe az ENSZ biztonsági ágazat támogató egységének szakértelmét a biztonsági ágazat reformjára vonatkozó nemzeti konzultációk lebonyolításához; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és egyéb nemzetközi adományozókat, hogy alakítsanak ki mechanizmusokat a biztonsági ágazatnak nyújtott segítség koordinálásának javítása érdekében; felhívja az UNMIT-ot, hogy bocsássa a biztonsági ágazat támogató egység rendelkezésére a konzultációs eljáráshoz és az átfogó felülvizsgálathoz szükséges forrásokat és személyzetet;
12. javasolja, hogy a bíróságok határozatait és végzéseit haladéktalanul tartsák tiszteletben és a kelet-timori hatóságok teljes mértékben hajtsák azokat végre, szükség esetén az országban állomásozó nemzetközi erők támogatásával;
13. felhívja a kelet-timori állami intézményeket és az UNMIT-ot, hogy tartsák fent a jogrendet, küzdjenek a bűncselekmények büntetlensége ellen és biztosítsák, hogy Kelet-Timorban a nemzetközi emberi jogi normákat mindenki, de különösen a rendőrség és a fegyveres erők betartsák;
14. elismeri Kelet-Timor politikai, technikai és pénzügyi támogatásra irányuló igényét az infrastruktúra és az igazgatási struktúrák újjáépítése terén, amelyek létfontosságúak a fejlesztési terve végrehajtásának újrakezdése, valamint a timori gazdaság megerősítése és a foglalkoztatás támogatása tekintetében; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy folyamatosan támogassák a kelet-timori szegénység enyhítését, valamint a gazdasági fejlődéshez szükséges fizikai és közigazgatási szerkezet újjáépítéséhez segítségnyújtását;
15. felhívja az EU-t és a nemzetközi közösséget és különösen a szomszédos ASEAN-országokat, hogy tartsák fenn és fokozzák a kelet-timori demokrácia és demokratikus kultúra megszilárdításához szükséges támogatást, amely a többpárti kultúrára és intézmények – nevezetesen a parlament, a kormány, az igazságszolgáltatás, a biztonsági, védelmi és bűnüldözési erők – kiépítésére összpontosít, valamint hogy vegyenek részt a médialefedettség egész országra történő kiterjesztésében, továbbá az oktatási és egészségügyi hálózatok, valamint a lakhatási, higiéniai és vízellátás megerősítésében;
16. felhívja az Európai Bizottságot, hogy gyorsítsa fel és maradéktalanul fejezze be Diliben működő küldöttsége létrehozását;

2008. február 21., csütörtök

17. ad hoc parlamenti küldöttség Kelet-Timorba küldését javasolja a politikai helyzet felmérésére, a demokratikus erők és intézmények iránti szolidaritás kifejezésére és a kelet-timori parlament demokratikus működéséhez nyújtandó európai parlamenti segítség újbóli felajánlására;

18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, Kelet-Timor elnökének, kormányának és parlamentjének, az EU közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőjének, az AKCS-országok kormányainak, az uniós tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, Ausztrália és Indonézia kormányainak, az ASEAN főtitkárának és titkárságának, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ főtitkára kelet-timori különmegbízottjának és az ENSZ Biztonsági Tanácsának.

Fehéroroszország

P6_TA(2008)0071

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Fehéroroszországról

(2009/C 184 E/17)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a fehéroroszországi helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2006. március 19-i elnökválasztás utáni fehéroroszországi helyzetről szóló 2006. április 6-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Uniónak az európai szomszédságpolitika (ENP) keretében Fehéroroszországgal és népével ápolta kapcsolatai megújítására irányuló készségéről szóló 2006. november 21-i európai bizottsági nyilatkozatra,
- tekintettel a gondolat szabadságáért járó Szaharov-díjra, amelyet 2004. december 14-én a fehérorosz újságíró-szövetségnek, 2006. december 13-án pedig Alekszandr Milinkevicsnek ítélte oda,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az Európai Parlament már több alkalommal elítélte a sikertelen fehérorosz elnök-, parlamenti és helyhatósági választásokat;
- B. mivel felhívta a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek javaslatot annak érdekében, hogy növeljék a nemzetközi szervezeteken belül a Lukasenko-féle rezsimre gyakorolt nyomást, valamint követelte, hogy terjesszenek elő olyan konkrét és közvetlen célzott szankciókat, amelyek szigorú büntetéssel sújtják az elnyomókat anélkül, hogy tetéznék a fehérorosz polgárok szenvedéseit;
- C. mivel hangsúlyozottan elítélte azt a tényt, hogy Fehéroroszországban figyelmen kívül hagyják és mellőzik a helyi demokráciát, amely minden demokratikus kormányzás sarokköve, és amelyben kifejezésre jut a lakosság őszinte reményeinek és várakozásainak beteljesítését célzó akarat;
- D. mivel Fehéroroszországban a nem kormányzati szervezetekre gyakorolt folyamatos politikai és igazgatási nyomás létüket fenyegeti és aláássa függetlenségüket;
- E. mivel 2008 januárjában a vállalkozók több tiltakozást is tartottak Minszkben, és ezen tüntetések vezetőit őrizetbe vették és gyakran bántalmazták is;
- F. mivel a közelmúltban pozitív fejlemények történtek a Bizottság minszki küldöttségének felállítása tekintetében;

⁽¹⁾ HL C 293 E, 2006.12.2., 304. o.

2008. február 21., csütörtök

1. mélységesen sajnálja, hogy a demokrácia, a jogállamiság és az emberi jogok helyzete nem javul Fehéroroszországban; a civil társadalom tagjai és az ellenzéki aktivisták ellen irányuló folyamatos önkényes letartóztatások, nevezetesen Alekszandr Milinkevics ideiglenes őrizetbe vétele, valamint a független média ellenőrzésének szigorítása ellentmond a fehérorosz kormány azon nemrég tett kijelentésének, miszerint javítani kívánja a kapcsolatokat az Európai Unióval;
2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Alekszandr Zdvizskov újságíró három éves börtönbüntetésre ítélték, és e büntetést indokolatlanul keménynek véli, valamint felhívja a fehérorosz kormányt, hogy gondolja át ezt a döntését;
3. tudomásul veszi számos demokratikus ellenzéki aktivista, köztük a Belarusz Ifjúsági Népfront és az Ifjúsági Front (Malady front) vezetőinek közelmúltbeli szabadon bocsátását; ugyanakkor elítéli ezen aktivisták letartóztatását, akiket 15 napig fogva tartottak, és az egyetemről való kizárással kellett szembenéznük, miután békés tüntetésen vettek részt 2008. január 16-án Minszkben, a bebörtönzött fehérorosz ellenzéki aktivistákkal és az eltűnt prominens fehérorosz személyek családjaival való szolidaritás napján;
4. sürgeti a fehérorosz hatóságokat, hogy azonnal és feltétel nélkül engedjék szabadon a még fogságban tartott politikai foglyot, Alekszandr Kazulint, és hagyjanak fel a fehérorosz demokratikus ellenzék és civil társadalom aktivistái ellen irányuló megfélemlítéssel, zaklatással, célzott letartóztatásokkal és politikai háttérű büntetőeljárásokkal;
5. üdvözli a Bizottság minszki küldöttségének felállítására irányuló megállapodások tekintetében tapasztalható legújabb fejleményeket, mint az Európai Unióval folytatott párbeszéd megújítása felé mutató pozitív lépést; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a kirendeltség megnyitása érdekében;
6. emlékeztet arra, hogy 2006. november 21-én az Európai Unió kifejezésre juttatta, hogy kész az ENP keretében Fehéroroszországgal és népével ápolta kapcsolatai megújítására, amint a fehérorosz kormány tiszteletben tartja a demokratikus értékeket és a fehérorosz nép alapvető jogait;
7. hangsúlyozza, hogy ahhoz, hogy Fehéroroszország érdemi párbeszédbe kezdhesen az EU-val, végre kell hajtania a „Mit tudna tenni az EU Fehéroroszországért” című nem hivatalos dokumentumban megállapított további feltételeket, beleértve az összes politikai fogoly szabadon bocsátását, a halálbüntetés eltörlését, a média szabadsága és a szólásszabadság biztosítását, az igazságszolgáltatás függetlenségét és a demokratikus értékek és a fehérorosz nép alapvető jogainak tiszteletben tartását;
8. elítéli, hogy Fehéroroszország az utolsó állam Európában, amely még mindig alkalmazza az európai értékekkel ellentétes halálbüntetést;
9. sürgeti a fehérorosz hatóságokat, hogy vonják vissza a 2008. február 8-i 70. számú rendeletet, amelynek rendelkezései sértik a fehérorosz polgárok oktatáshoz való jogát azáltal, hogy korlátokat szabnak a felsőoktatási intézményekbe való bejutás tekintetében;
10. sürgeti a fehérorosz hatóságokat, hogy alkalmazzák az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) normáit a 2008. szeptember 28-ára ütemezett közelebbi parlamenti választások megszervezése során; felszólítja a kormányt, hogy biztosítsa a demokratikus ellenzék képviselőinek részvételét a körzeti választási bizottságokban, vegyen nyilvántartásba minden parlamenti képviselőjelöltet és megfigyelőt, és ne akadályozza egy átfogó és teljes körű nemzetközi választási megfigyelő küldöttség felállítását;
11. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyenek további lépéseket a fehérorosz állampolgárokat érintő vízumeljárások megkönnyítése és liberalizációja irányába, mivel csak egy ilyen intézkedés segítségével érhető el az EU Fehéroroszországgal kapcsolatos politikájának fő célkitűzése, nevezetesen a személyes emberi kapcsolatok megkönnyítése és elmélyítése, valamint az ország demokratizálása; ebben az összefüggésben sürgeti, hogy a schengeni övezetbe belépő fehérorosz állampolgárok esetében fontolják meg a vízumköltségek alól történő mentesítés lehetőségét, ami az egyetlen módszer lenne Fehéroroszország és állampolgárai növekvő elszigetelődésének megakadályozására;

2008. február 21., csütörtök

12. felhívja a schengeni övezet tagállamait, hogy minden rendelkezésre álló eszközt (nemzeti vízumköltségek) ragadjanak meg a fehérorosz állampolgárok egyes tagállamok területén való mozgásának megkönnyítése érdekében;

13. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot, és az egész nemzetközi közösséget, hogy nyújtsanak több támogatást a fehérorosz civil társadalomnak, és különösen növeljék a független médianak, a nem kormányzati szervezeteknek és a külföldön tanuló fehérorosz diákoknak nyújtott anyagi támogatást; üdvözlöi a Bizottság által a litvániai Vilniusban található Európai Bölcsészettudományi Egyetemnek nyújtott pénzügyi támogatást; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy fontolják meg pénzügyi támogatás nyújtását a Belsat nevű független fehérorosz televíziós csatorna létrehozására irányuló meglévő projekt részére;

14. együttérzéséről biztosítja az egyesült fehérorosz ellenzéket és Alekszandr Milinkevicset, a demokratikus mozgalom vezetőjét, illetve minden olyan fehérorosz állampolgárt, aki a független, nyílt, demokratikus és a jogállamiságon alapuló Fehéroroszországért küzd; arra ösztönzi az ellenzéki vezetőket, hogy mutassák meg egységüket és eltökéltségüket a közelgő parlamenti választásokon;

15. sajnálatát fejezi ki a fehérorosz hatóságok azon határozata miatt, amelynek alapján az elmúlt években több alkalommal is megtagadta a beutazási vízum kiadását az Európai Parlament tagjai és nemzeti parlamenti képviselők számára; felszólítja a fehérorosz hatóságokat, hogy ne akadályozzák tovább az Európai Parlament Fehéroroszországgal fenntartott kapcsolatokért felelős küldöttségét abban, hogy belépjen az országba, és első kézből tapasztalatokat szerezhessen és megfigyeléseket tehessen Fehéroroszországban;

16. elítéli a fehérorosz hatóságok által külföldi egyházi méltóságokkal szemben annak megakadályozására bevezetett korlátozásokat, hogy vallási rendezvényeken való részvétel céljából belépjenek az országba, és felszólítja a fehérorosz hatóságokat e korlátozások megszüntetésére;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, az EBESZ és az Európa Tanács parlamenti közgyűléseinek és a fehérorosz hatóságoknak.

Észak-Kivu (Kongói Demokratikus Köztársaság)

P6_TA(2008)0072

Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Észak-Kivuról

(2009/C 184 E/18)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kongói Demokratikus Köztársaságban kialakult helyzetről és a nemi erőszakról, mint háborús bűncselekményről szóló 2008. január 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾, és az emberi jogok Kongói Demokratikus Köztársaságban történő megsértéseiről szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés 2007. november 22-i, a Kongói Demokratikus Köztársaságban, különösen az ország keleti részén kialakult helyzetről, és a régióra gyakorolt hatásairól szóló állásfoglalására,
- tekintettel a fejlődő országokban kialakult törekeny helyzetekre való uniós reagálásról szóló 2007. november 15-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett közleményére: „Az EU bizonytalan helyzetekre adott válaszai felé – a fenntartható fejlődés, stabilitás és béke érdekében történő, nehéz körülmények közötti kötelezettségvállalás” (COM(2007)0643), valamint mellékletére, a Bizottság Szolgálati által készített munkadokumentumra (SEC(2007)1417),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0022.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0540.

2008. február 21., csütörtök

- tekintettel az ENSZ közgyűlésének a 2005. évi világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló 2005. október 24-i 60/1 sz. határozatára, és különösen annak a népesség védelmére vonatkozó felelősségről szóló (138–140) bekezdéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaságban 1998 óta dúló konfliktus 5 400 000 ember életét követelte, és továbbra is – közvetlen vagy közvetett módon – naponta 1 500 ember halálát okozza;
- B. mivel a kongói hadsereg, a bukott tábornok, Laurent Nkunda vezette lázadók és a Demokratikus Erők Ruanda Felszabadításáért (FDLR vagy Interhamwes) harcosai közötti összecsapások hosszú hónapok óta rettegésben tartják Észak-Kivu térségének civil lakosságát;
- C. mivel az elmúlt 18 hónap során a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén számos esetben került sor mészárlásra, fiatal korú lányok, felnőtt nők és idős korúak megbecstelenítésére, a civil lakosság és gyermekkatonák erőszakos besorozásra, valamint egyéb jogsértésekre és az emberi jogok súlyos megsértésére, amelyek elkövetéséért Laurent Nkunda lázadó csapatai, az FDLR és maga a kongói hadsereg is felelős;
- D. emlékeztetve, hogy a MONUC (az ENSZ missziója a Kongói Demokratikus Köztársaságban) mandátumát az ENSZ alapokmányának VII. fejezete határozza meg, amely – bármilyen fegyveres csoport, külföldi vagy kongói, nevezetesen az ex-FAR (ruandai fegyveres erők) és az Interhamwes részéről – a politikai rendezést fenyegető bármilyen erőszakos kísérlet ellen, valamint a polgári lakosság fizikai erőszakkal való fenyegetettsége elleni védelmének biztosítása érdekében minden eszköz használatára feljogosít;
- E. mivel az ENSZ főtitkárának kongói képviselője 2008. január 25-én bejelentette, hogy a fegyverszünet ellenőrzésére megfigyelőket küldenek a fegyveresek által megszállt területekre, valamint a MONUC Gomában lévő irodáját katonai és polgári személyzettel megerősítik;
- F. mivel 2008. január 23-án a Gomában tartott békekonzferencián a béke, a biztonság és a fejlődés érdekében ígéretet tettek a fokozatos leszerelésre és a tűzszünet tiszteletben tartására, amely magában foglalja a valamennyi harcoló félre érvényes tűzszünetet, valamennyi kormány- és nem kormányerő leszerelését, a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén valamennyi menekült visszatérését és visszatelepítését, valamint a tűzszünet ellenőrzésére szolgáló ideiglenes mechanizmus felállítását;
- G. mivel a leszerelés gyakorlati részleteit a Kongói Demokratikus Köztársaság kormányának társelnöksége mellett a béke és biztonság technikai vegyes bizottság keretében és nemzetközi szerepvállalással meg tisztázni kell;
- H. mivel az FDLR – amelynek harcosai a térségben találtak menedéket – részt vesz az összecsapásokban;
- I. mivel a kongói hadsereg nem gondoskodott a szükséges személyzeti, technikai és pénzügyi eszközökről az észak-kivui küldetéseinek biztosítására, amely a legfőbb oka annak, hogy a lakosság és a béke ügyének szolgálása helyett fenyegetést jelentenek a lakosságra;
- J. mivel az észak-kivui válságra mindenképpen politikai megoldást kell találni, hogy megszilárdítsák a békét és a demokráciát, előmozdítsák a térség stabilitását és fejlődését a Nagy-Tavak vidékén élő valamennyi nép jóléte érdekében;
- K. mivel 2007 szeptember 3-án a kongói és a ruandai külügyminiszter, Mbusa Nyamwisi és Charles Murigande, találkozót tartott az észak-kivui konfliktus megoldása keretében;
- L. mivel 2008. január 28–30-án ülést tartottak Beniben a Kongói Demokratikus Köztársaság, illetve Uganda védelmi miniszterei, Chikez Diemu és Crispus Kiyonga társelnökségével;

2008. február 21., csütörtök

- M. mivel 2006 vége óta a Kongói Demokratikus Köztársaságot sújtó konfliktus miatt majdnem 400 000 ember menekült el otthonából, és Észak-Kivu tartományában ma összesen 800 000 menekültet tartanak számon;
- N. mivel a három éve tartó polgárháborút az ország természeti kincseinek a kongói kormány szövetségei és ellenségei által végrehajtott szisztematikus fosztogatása jellemezte;
- O. mivel a Kongói Demokratikus Köztársaság egészében, és különösen Észak-Kivuban az egészségügyi helyzet jelentős javítása és a halálozási arány csökkentése több éves szerepvállalást és jelentős pénzügyi ráfordítást igényel mind a kongói kormány, mind a nemzetközi közösség részéről;
- P. mivel 2008. február 3-án a Richter-skála szerinti 6-os erősségű földrengés rázta meg a konfliktus által amúgy is súlyosan érintett Nagy-Tavak vidékét, különösen Bukavu és Goma városait és környékét, halálos áldozatokat, sebesülteket követelve és jelentős anyagi károkat okozva;
- Q. mivel a 2007. év végi erőszakos cselekedeteket követően több humanitárius segélyszervezet kénytelen volt felfüggeszteni tevékenységét, mivel az egészségügyi központok ellátása fennakadt illetve az ápoló-személyzet elmenekült;
- R. mivel az Orvosok Határok Nélkül (Médecins Sans Frontières) szervezet rámutatott, hogy Észak-Kivuban a helyi lakosság és a menekültek egészségi állapota egyre rosszabb, és az összecsapások miatt a humanitárius segítségnyújtók nem tudnak eljutni egyes területekre, ahol pedig igen nagy szükség lenne az élelmiszerre és a sürgős orvosi ellátásra;
- S. mivel a jelenlegi helyzetben az alultápláltság végtelenül sebezhetővé teszi az észak-kivui lakosságot, és mivel a Médecins Sans Frontières egészségügyi segélyprogramjának adatai szerint Észak-Kivuban az alultápláltság szintje ijesztően magas, ami még inkább aggodalomra ad okot azon családok miatt, akikhez nem jut el a segély;
1. mélyszéles felháborodásának ad hangot az Észak-Kivuban több éve folyó mészárlás és az emberiség elleni bűntettek elkövetése miatt, és azt követeli az összes illetékes nemzeti és nemzetközi hatóságtól, hogy kerítsék kézre és vonják következetesen felelősségre az elkövetőket, bárkik legyenek is; felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy sürgősen hozzon meg minden lehetséges intézkedést annak érdekében, hogy az észak-kivui polgári lakosságot ne érje több támadás;
 2. megállapítja, hogy széles körű jogosítványa ellenére a MONUC nem volt képes a mészárlások, az erőszak és a fosztogatások, a gyermekkatona besorozása, valamint az emberi jogok megsértése és lábbal tiprása egyéb megnyilvánulásainak megakadályozására, követeli ezért a Tanácstól és a Bizottságtól, hogy gondoskodjon arról, hogy a MONUC legutóbbi megerősítése eredményezze az észak-kivui lakosság biztonsági helyzetének valódi javulását, és ha ez nem következik be, akkor azonnal forduljon az ENSZ Biztonsági Tanácsához azzal a kéréssel, hogy a MONUC-ot ruházza fel megfelelő eszközökkel küldetésének – a térség polgári lakosságának hatékony és tartós védelmének – teljesítése érdekében;
 3. a lányok és asszonyok elleni, harci eszközként alkalmazott szexuális erőszak teljes felszámolására szólít fel, és súlyos büntetést követel az ilyen bűncselekmények elkövetőivel szemben; emlékeztet a reprodukció-egészségmegőrzési szolgáltatásoknak a konfliktushelyzetekben és menekülttáborokban biztosítandó elérhetőségének fontosságára;
 4. örömmel üdvözli a gomai békekonferencia megrendezését, amely politikai megoldást kíván találni a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részét sújtó konfliktushelyzetre; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy az Interhamwes (FDLR) képviselőinek tüntető távolmaradása ellenére a 2008. január 23-án, a békekonferencia befejezésekor kötött tűzszüneti megállapodás és leszerelési ígéret igen gyenge lábakon áll, és ezért továbbra is arra szólítja fel az érdekelt feleket, hogy tegyenek meg mindet a béke érdekében, vessenek véget az emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog megsértésének, valamint a polgárok megtámadásának, és tegyék lehetővé a humanitárius szervezetek számára, hogy a segítségre szoruló polgári lakossághoz eljussanak;
 5. emlékeztet arra, hogy leszerelés gyakorlati megvalósításának részleteit a Kongói Demokratikus Köztársaság kormánya és a leszerelést nemzetközi szinten támogató szervezetek közös irányítása alatt létrehozandó béke és biztonságtechnikai vegyesbizottság keretei között még ki kell dolgozni, és azért arra szólít fel, hogy ezt a bizottságot mihamarabb állítsák fel a leszerelés részleteinek véglegesítése érdekében;

2008. február 21., csütörtök

6. üdvözli a kongói és a ruandai külügyminiszter közötti 2007. szeptemberi találkozót, és arra kéri a ruandai hatóságokat, hogy aktívan vegyenek részt az észak-kivui konfliktus rendezésében, különösen ami a bűnüldözést, a lefegyverzést, a leszerelést és az Észak-Kivuban jelen lévő Interhamwes-harcosok hazaküldését illeti;
 7. felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az észak-kivui lakosságot nem csak a térségen dúló konfliktusok, hanem a 2008. február 3-i földrengés miatt is sújtó humanitárius helyzet súlyosságára való tekintettel szabadítsa fel a sürgősségi alapokat, és gondoskodjon arról, hogy a humanitárius segítség-szervezetek a lehető legjobb körülmények között folytathassák munkájukat;
 8. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy azonnali hatállyal indítsanak nagyszabású egészségügyi segélyprogramot a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén élő polgári lakosság megsegítésére, mind a sürgős igények kielégítése, mind a hosszabb távú újjáépítés érdekében;
 9. a Kimberley-folyamathoz hasonló, hatékony felügyeleti mechanizmus életbe léptetését követeli az EU piacára importált nyersanyagok származásihely-ellenőrzése tekintetében;
 10. felszólítja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén élő lakosság megsegítésére állítsanak össze külön segélycsomagot;
 11. felszólítja a 2008 márciusában Észak-Kivuba érkező európai uniós küldöttséget, hogy tegyen jelentést látogatásáról;
 12. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a határozatot a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Afrikai Unió intézményeinek, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének, a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának, a Kongói Demokratikus Köztársaság elnökének, parlamentjének és kormányának, valamint Ruanda elnökének, parlamentjének és kormányának.
-

2008. február 19., kedd

II

(Közlemények)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

EURÓPAI PARLAMENT

Claudio Fava kiváltságainak és mentességeinek fenntartása

P6_TA(2008)0047

Az Európai Parlament 2008. február 19-i határozata Claudio Fava kiváltságainak és mentességeinek fenntartására irányuló kérelemről (2007/2155(IMM))

(2009/C 184 E/19)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Claudio Fava 2007. június 6-i plenáris ülésen bejelentett, a Marsalai Bíróságon ellene folyamatban lévő polgári peres eljárással kapcsolatosan saját mentelmi jogának fenntartására irányuló 2007. május 29-i kérelmére,
- miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően meghallgatta Claudio Favát,
- tekintettel az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv 9. és 10. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának 1964. május 12-i és 1986. július 10-i ítéletére ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (3) bekezdésére és 7. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0007/2008),

1. úgy határoz, hogy fenntartja Claudio Fava kiváltságait és mentességeit;
2. utasítja elnökét, hogy haladéktalanul továbbítsa ezt a határozatot és illetékes bizottsága jelentését az Olasz Köztársaság megfelelő hatóságainak.

⁽¹⁾ 101/63 sz. Wagner kontra Fohrmann és Krier ügy (EBHT 1964., 383. o.), illetve 149/85. sz. Wybot kontra Faure és társai ügy (EBHT 1986., 2391. o.).

2008. február 19., kedd

Witold Tomczak mentelmi jogának fenntartása

P6_TA(2008)0048

Az Európai Parlament 2008. február 19-i határozata Witold Tomczak kiváltságainak és mentességeinek fenntartására irányuló kérelemről (2007/2130(IMM))

(2009/C 184 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Witold Tomczak 2007. május 21-i, a 2007. május 24-i plenáris ülésen bejelentett, az Ostrów Wielkopolski kerületi bíróság előtt fekvő büntetőüggyel kapcsolatos, saját mentelmi jogának fenntartására irányuló kérelmére,
 - miután eljárási szabályzata 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően 2007. október 4-én meghallgatta Witold Tomczakot,
 - tekintettel az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv 9. és 10. cikkére, valamint az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 6. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Közösségek Bíróságának 1964. május 12-i és 1986. július 10-i határozataira ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Lengyel Alkotmány 105. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 6. cikkének (3) bekezdésére és 7. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0008/2008),
- A. mivel Witold Tomczakot 1997. szeptember 21-én és 2001. szeptember 23-án a lengyel parlament alsóházának (Szejm) képviselőjévé választották; mivel a csatlakozási szerződés 2003. április 16-i aláírását követően megfigyelő lett; mivel 2004. május 1-től 2004. július 19-ig az Európai Parlament tagja volt; mivel 2004. június 13-án az Európai Parlament képviselőjévé választották, és a lengyel parlamentben képviselői megbízatása 2004. június 16-án lejárt;
- B. mivel Witold Tomczakot azzal vádolják, hogy 1999. június 26-án Ostrów Wielkopolskiban a lengyel Büntető Törvénykönyv 226. cikke (1) bekezdésébe ütköző módon megsértett két rendőrt szolgálatuk teljesítése közben; mivel Witold Tomczak többször nem jelent meg a tárgyalásokon, az Ostrów Wielkopolski kerületi bíróság 2005. január 10-én úgy határozott, hogy a lengyel büntetőeljárásról szóló törvény 377. cikkének (3) bekezdésével összhangban az érintett személy távollétben folytatja a pert;
- C. mivel a az Európai Parlament tagjainak megválasztásáról szóló, 2004. január 23-i okmány 9. cikke szerint „A Lengyel Köztársaságban tartott európai parlamenti választásokon minden olyan személy jelöltheti magát, akit [...] szándékosan elkövetett bűncselekmény miatt nem ítélték el, és aki ellen nem folyik vádemelési eljárás ...”; mivel az okmány 142. cikkének (1) bekezdése értelmében „Az európai parlamenti képviselői mandátum elvesztése a megválaszthatóság elvesztésének eredménye”; mivel a Szejm és a Lengyel Köztársaság Szenátusa (a lengyel parlament) tagjainak megválasztásáról szóló 2001. április 12-i okmány nem tartalmaz ilyen rendelkezést;

⁽¹⁾ 101/63 sz. (Wagner kontra Fohrmann és Krier ügy) (EBHT 1964., 383. o.), illetve 149/85. sz. (Wybot kontra Faure és társai ügy) (EBHT 1986., 2391. o.).

2008. február 19., kedd

- D. mivel Witold Tomczak korábban (2005. április 29-én) mentelmi jogának fenntartására kérte a Parlamentet ezzel a büntetőeljárással kapcsolatban; mivel a Parlament a 2006. április 4-i plenáris ülésen Tomczak úr mentelmi jogának megszüntetéséről határozott, noha Witold Tomczak a plenáris ülés előtt levelet küldött, amelyben kinyilatkoztatta, hogy visszavonja parlamenti mentelmi jogának fenntartására vonatkozó kérelmét;
- E. mivel Witold Tomczak állítása szerint az ügyben eljáró bíró nem objektív, illetve az érintett személy távollétében lefolytatott tárgyalás lehetősége sérti az ártatlanság vélelmének elvét;
- F. mivel Witold Tomczak panasszal él azzal kapcsolatban, hogy a kerületi bíróság nem biztosít számára hozzáférést az ügy irataihoz, valamint azt állítja, hogy az ellene zajló büntetőeljárás elfogult, mivel ő meg akarta kérdőjelezni a helyi rendőrség és a helyi ügyész eljárásának jogszerűségét;
- G. mivel a megszerzett információk alapján Witold Tomczakot nem védi a parlamenti mentelmi jog azon igények egyikének tekintetében sem, amelyekre felhívták az Európai Parlament elnökének figyelmét;
1. úgy határoz, hogy nem tartja fenn Witold Tomczak kiváltságait és mentességeit.
-

2008. február 19., kedd

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI PARLAMENT

Az EK és Izrael közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyve a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az EU-hoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából ***

P6_TA(2008)0036

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamaik, másrészt Izrael Állam közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyvének aláírásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából (15061/2007 – COM(2007)0464 – C6-0445/2007 – 2007/0165(AVC))

(2009/C 184 E/21)

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2007)0464),
- tekintettel a Tanács szövegére, (15061/2007),
- tekintettel az EK-Szerződés 300. cikk (3) bekezdés, második albekezdése értelmében és a 310. cikkel és a 300. cikk (2) bekezdése első albekezdésének második mondatával összefüggésben a Tanács által benyújtott, hozzájárulásra irányuló kérelemre (C6-0445/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 75. cikkére, 83. cikkének (7) bekezdésére és 43. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A6-0025/2008),

1. hozzájárul a jegyzőkönyv aláírásához;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok, illetve Izrael állam kormányainak és parlamentjeinek.

2008. február 19., kedd

Az EK és Egyiptom közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyve a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az EU-hoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából ***

P6_TA(2008)0037

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészt az Európai Közösségek és tagállamai, másrészt az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyvének a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából történő aláírásáról szóló tanácsi határozatra vonatkozó javaslatról (13199/2007 – COM(2007)0487 – C6-0438/2007 – 2007/0180(AVC))

(2009/C 184 E/22)

(Hozzájárulási eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2007)0487),
- tekintettel a Tanács szövegére (13199/2007),
- tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdése második albekezdése, valamint 310. cikke és 300. cikke (2) bekezdése első albekezdése második mondata értelmében a Tanács által benyújtott hozzájárulás iránti kérelemre (C6-0438/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 75. cikkére, 83. cikkének (7) bekezdésére és 43. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Külügyi Bizottság ajánlására (A6-0026/2008),

1. hozzájárulását adja a jegyzőkönyv aláírásához;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok és az Egyiptomi Arab Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

A munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciója *I**

P6_TA(2008)0038

Az Európai Parlament 2008. februári 19-i jogalkotási állásfoglalása a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló 2004/40/EC irányelv (18. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0669 – C6-0394/2007 – 2007/0230(COD))

(2009/C 184 E/23)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0669),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 137. cikkének (2) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0394/2007),

2008. február 19., kedd

- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére és 43. cikkének (1) bekezdésére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére (A6-0012/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát lényegesen módosítani kívánja vagy helyébe másik szöveget szándékozik léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Kerekes mezőgazdasági és erdészeti traktorok világító és fényjelző berendezéseinek elhelyezése (kodifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0039

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a kerekes mezőgazdasági és erdészeti traktorok világító és fényjelző berendezéseinek elhelyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0192 – C6-0108/2007 – 2007/0066(COD))

(2009/C 184 E/24)

(Együttdöntési eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0192),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0108/2007),
- tekintettel a jogszabályszövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának (kodifikáció) gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0022/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2008. február 19., kedd

Gépjárművek és pótkocsijaik hatóságilag előírt táblái és feliratai (kodifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0040

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek és pótkocsijaik hatóságilag előírt tábláiról és feliratairól, valamint elhelyezésükről és rögzítési módjukról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0344 – C6-0193/2007 – 2007/0119(COD))

(2009/C 184 E/25)

(Együttdöntési eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0344),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0193/2007),
 - tekintettel a jogszabálysövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának (kodifikáció) gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0016/2008),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
 2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

Gépjárművek és pótkocsijaik hátsórendszám-tábla-megvilágító lámpái (kodifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0041

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek és pótkocsijaik hátsórendszám-tábla-megvilágító lámpáiról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0451 – C6-0252/2007 – 2007/0162(COD))

(2009/C 184 E/26)

(Együttdöntési eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0451),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0252/2007),

2008. február 19., kedd

- tekintettel a jogszabálysövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0017/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

A mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok által előidézett rádiózavarok megszüntetése (kodifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0042

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok által előidézett rádiózavarok megszüntetéséről (elektromágneses összeférhetőség) szóló európai parlamenti és a tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0462 – C6-0256/2007 – 2007/0166(COD))

(2009/C 184 E/27)

(Együttdöntési eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0462),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikke (2) bekezdésére és 95. cikkére, amelyeknek megfelelően a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0256/2007),
- tekintettel a jogszabálysövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának (kodifikáció) gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0018/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2008. február 19., kedd

A kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok vezetőire ható zajszint (kódifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0043

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok vezetőire ható zajszintről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kódifikált változat) (COM(2007)0588 – C6-0344/2007 – 2007/0205(COD))

(2009/C 184 E/28)

(Együttdöntési eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0588),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0344/2007),
- tekintettel a jogszabályszövegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának (kodifikáció) gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0019/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

Az európai környezetvédelmi ügynökség és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózat (kódifikált változat) *I**

P6_TA(2008)0044

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az európai környezetvédelmi ügynökség és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózat létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (kódifikált változat) irányuló javaslatról (COM(2007)0667 – C6-0397/2007 – 2007/0235(COD))

(2009/C 184 E/29)

(Együttdöntési eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0667),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 175. cikkére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0397/2007),

2008. február 19., kedd

- tekintettel az 1994. december 20-i, a jogszabályszovegek egységes szerkezetbe foglalásának (kodifikáció) gyorsított munkamódszeréről szóló intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0020/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

A dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó (kodifikált változat) *

P6_TA(2008)0045

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0587 – C6-0392/2007 – 2007/0206(CNS))

(2009/C 184 E/30)

(Konzultációs eljárás: kodifikáció)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0587),
- tekintettel az EK-Szerződés 93. cikkére, amely alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C6-0392/2007),
- tekintettel a jogszabályszovegek hivatalos egységes szerkezetbe foglalásának (kodifikáció) gyorsított munkamódszeréről szóló, 1994. december 20-i intézményközi megállapodásra ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 80. és 51. cikkére,
- tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0021/2008),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport javaslatai alapján kiigazított formájában;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

⁽¹⁾ HL C 102., 1996.4.4., 2. o.

2008. február 19., kedd

A Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodás a MEDIA 2007 programról *

P6_TA(2008)0046

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a MEDIA 2007 közösségi programban való részvétele feltételeinek meghatározásáról szóló audiovizuális megállapodás és záróokmány megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0477 – C6-0328/2007 – 2007/0171(CNS))

(2009/C 184 E/31)

(Konzultációs eljárás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a tanácsi határozatra irányuló javaslatra (COM(2007)0477),
- tekintettel az EK-Szerződés 150. cikkének (4) bekezdésére és 157. cikkének (3) bekezdésére, összefüggésben a 300. cikk (2) bekezdésének első mondatával,
- tekintettel az EK-Szerződés 300. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére, amelynek megfelelően a Tanács konzultált a Parlamenttel (C6-0328/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére és 83. cikkének (7) bekezdésére,
- tekintettel a Kulturális és Oktatási Bizottság jelentésére (A6-0512/2007),

1. jóváhagyja a megállapodás megkötését;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok és a Svájci Államszövetség kormányainak és parlamentjeinek.

Közösségi Vámkódex ***II

P6_TA(2008)0049

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségi Vámkódex (Korszerűsített Vámkódex) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásáról szóló tanácsi közös álláspontról (11272/6/2007 – C6-0354/2007 – 2005/0246(COD))

(2009/C 184 E/32)

(Együttdöntési eljárás: második olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács közös álláspontjára ⁽¹⁾ (11272/6/2007 – C6-0354/2007),
- tekintettel az első olvasat során kialakított álláspontjára ⁽²⁾ a Bizottság által a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslat (COM(2005)0608) tekintetében,
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel eljárási szabályzata 67. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság második olvasatra adott ajánlására (A6-0011/2008),

⁽¹⁾ HL C 298. E, 2007.12.11., 1. o.

⁽²⁾ HL C 317. E, 2006.12.23., 82. o.

2008. február 19., kedd

1. jóváhagyja a közös álláspontot;
2. megállapítja, hogy a jogi aktust a közös álláspontnak megfelelően fogadták el;
3. utasítja elnökét, hogy az EK-Szerződés 254. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Tanács elnökével együtt írja alá a jogi aktust;
4. utasítja főtitkárát, hogy írja alá a jogi aktust, miután megbizonyosodott arról, hogy minden eljárást megfelelően végrehajtottak, illetve a Tanács főtitkárával együttműködve gondoskodik az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő közzétételéről;
5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtás, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködése *I**

P6_TA(2008)0050

Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 515/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2006)0866 – C6-0033/2007 – 2006/0290(COD))

(2009/C 184 E/33)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2006)0866),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 135. és 280. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez(C6-0033/2007),
 - tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A6-0488/2007),
1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2006)0290

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 19-én került elfogadásra a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 515/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

2008. február 20., szerda

Nép- és lakásszámlálás ***I

P6_TA(2008)0056

Az Európai Parlament 2008. február 20-i jogalkotási állásfoglalása a nép- és lakásszámlálásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0069 – C6-0078/2007 – 2007/0032(COD))

(2009/C 184 E/34)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0069),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 285. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez, (C6-0078/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0471/2007),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát annak módosított formájában;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0032

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 20-án került elfogadásra a nép- és lakásszámlálásról szóló ... /2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

2008. február 21., csütörtök

Akkreditációs és piacfelügyeleti előírások a termékek forgalmazása tekintetében *I**

P6_TA(2008)0061

Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0037 – C6-0068/2007 – 2007/0029(COD))

(2009/C 184 E/35)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0037),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 95. és 133. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0068/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0491/2007),

1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0029

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 21-én került elfogadásra a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

A termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszere *I**

P6_TA(2008)0062

Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0053 – C6-0067/2007 – 2007/0030(COD))

(2009/C 184 E/36)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0053),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0067/2007),

2008. február 21., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, valamint a Jogi Bizottság véleményére (A6-0490/2007),
1. jóváhagyja a Bizottság módosított javaslatát;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TC1-COD(2007)0030

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 21-én került elfogadásra a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről és a 93/465/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

Egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazása *I**

P6_TA(2008)0063

Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0036 – C6-0065/2007 – 2007/0028(COD))

(2009/C 184 E/37)

(Együttdöntési eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2007)0036),
- tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint 37. és 95. cikkére, amely alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C6-0065/2007),
- tekintettel eljárási szabályzata 51. cikkére,
- tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Jogi Bizottság véleményeire (A6-0489/2007),

1. jóváhagyja a Bizottság javaslatát, annak módosított formájában;
 2. felhívja a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha lényegesen módosítani szándékozik a javaslatot vagy a helyébe másik szöveget kíván léptetni;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-

2008. február 21., csütörtök

P6_TC1-COD(2007)0028

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 21-én került elfogadásra az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel

(A Parlament és a Tanács megállapodása következtében a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontja megegyezik a végleges jogszabállyal, .../2008/EK rendelet)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
(2009/C 184 E/17)	Fehéroroszország Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Fehéroroszországról	104
(2009/C 184 E/18)	Észak-Kivu (Kongói Demokratikus Köztársaság) Az Európai Parlament 2008. február 21-i állásfoglalása Észak-Kivuról	106

II Közlemények

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL ÉS SZERVEITŐL SZÁRMAZÓ KÖZLEMÉNYEK

Európai Parlament

2008. február 19., kedd

(2009/C 184 E/19)	Claudio Fava kiváltságainak és mentességeinek fenntartása Az Európai Parlament 2008. február 19-i határozata Claudio Fava kiváltságainak és mentességeinek fenntartására irányuló kérelemről (2007/2155(IMM))	110
(2009/C 184 E/20)	Witold Tomczak mentelmi jogának fenntartása Az Európai Parlament 2008. február 19-i határozata Witold Tomczak kiváltságainak és mentességeinek fenntartására irányuló kérelemről (2007/2130(IMM))	111

III Előkészítő jogi aktusok

Európai Parlament

2008. február 19., kedd

(2009/C 184 E/21)	Az EK és Izrael közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyve a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az EU-hoz történő csatlakozása figyelembevétele céljából *** Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészlől az Európai Közösségek és tagállamai, másrészlől Izrael Állam közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyvének aláírásáról szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából (15061/2007 – COM(2007)0464 – C6-0445/2007 – 2007/0165(AVC))	113
(2009/C 184 E/22)	Az EK és Egyiptom közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyve a Bolgár Köztársaságnak és Romániának az EU-hoz történő csatlakozásának figyelembevétele céljából *** Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az egyrészlől az Európai Közösségek és tagállamai, másrészlől az Egyiptomi Arab Köztársaság közötti euro-mediterrán megállapodás jegyzőkönyvének a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozásának figyelembevétele céljából történő aláírásáról szóló tanácsi határozatra vonatkozó javaslatról (13199/2007 – COM(2007)0487 – C6-0438/2007 – 2007/0180(AVC))	114
(2009/C 184 E/23)	A munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciója ***I Az Európai Parlament 2008. februári 19-i jogalkotási állásfoglalása a munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) hatásából keletkező kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről szóló 2004/40/EC irányelv (18. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2007)0669 – C6-0394/2007 – 2007/0230(COD))	114

(2009/C 184 E/24)	<p>Kerekes mezőgazdasági és erdészeti traktorok világító és fényjelző berendezéseinek elhelyezése (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a kerekes mezőgazdasági és erdészeti traktorok világító és fényjelző berendezéseinek elhelyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0192 – C6-0108/2007 – 2007/0066(COD)) 115</p>	115
(2009/C 184 E/25)	<p>Gépjárművek és pótkocsijaik hatóságilag előírt táblái és feliratai (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek és pótkocsijaik hatóságilag előírt tábláiról és feliratairól, valamint elhelyezésükről és rögzítési módjukról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0344 – C6-0193/2007 – 2007/0119(COD)) 116</p>	116
(2009/C 184 E/26)	<p>Gépjárművek és pótkocsijaik hátsórendszám-tábla-megvilágító lámpái (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a gépjárművek és pótkocsijaik hátsórendszám-tábla-megvilágító lámpáiról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0451 – C6-0252/2007 – 2007/0162(COD)) 116</p>	116
(2009/C 184 E/27)	<p>A mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok által előidézett rádiózavarok megszüntetése (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok által előidézett rádiózavarok megszüntetéséről (elektromágneses összeférhetőség) szóló európai parlamenti és a tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0462 – C6-0256/2007 – 2007/0166(COD)) 117</p>	117
(2009/C 184 E/28)	<p>A kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok vezetőire ható zajszint (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a kerekes mezőgazdasági vagy erdészeti traktorok vezetőire ható zajszintről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0588 – C6-0344/2007 – 2007/0205(COD)) 118</p>	118
(2009/C 184 E/29)	<p>Az európai környezetvédelmi ügynökség és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózat (kodifikált változat) ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása az európai környezetvédelmi ügynökség és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózat létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (kodifikált változat) irányuló javaslatról (COM(2007)0667 – C6-0397/2007 – 2007/0235(COD)) 118</p>	118
(2009/C 184 E/30)	<p>A dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó (kodifikált változat) *</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (kodifikált változat) (COM(2007)0587 – C6-0392/2007 – 2007/0206(CNS)) 119</p>	119
(2009/C 184 E/31)	<p>A Közösség és a Svájci Államszövetség közötti megállapodás a MEDIA 2007 programról *</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a MEDIA 2007 közösségi programban való részvétele feltételeinek meghatározásáról szóló audiovizuális megállapodás és záróokmány megkötéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0477 – C6-0328/2007 – 2007/0171(CNS)) 120</p>	120

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
(2009/C 184 E/32)	<p>Közösségi Vámkódex ***II</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a Közösségi Vámkódex (Korszerűsített Vámkódex) létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásáról szóló tanácsi közös álláspontról (11272/6/2007 – C6-0354/2007 – 2005/0246(COD))</p>	120
(2009/C 184 E/33)	<p>A tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtás, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködése ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 19-i jogalkotási állásfoglalása a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 515/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2006)0866 – C6-0033/2007 – 2006/0290(COD))</p>	121
	<p>P6_TC1-COD(2006)0290</p> <p>Az Európai Parlament állásponjtja, amely első olvasatban 2008. február 19-én került elfogadásra a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló 515/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel</p>	121
2008. február 20., szerda		
(2009/C 184 E/34)	<p>Nép- és lakásszámlálás ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 20-i jogalkotási állásfoglalása a nép- és lakásszámlálásról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0069 – C6-0078/2007 – 2007/0032(COD)) ...</p>	122
	<p>P6_TC1-COD(2007)0032</p> <p>Az Európai Parlament állásponjtja, amely első olvasatban 2008. február 20-án került elfogadásra a nép- és lakásszámlálásról szóló .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel</p>	122
2008. február 21., csütörtök		
(2009/C 184 E/35)	<p>Akkreditációs és piacfelügyeleti előírások a termékek forgalmazása tekintetében ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0037 – C6-0068/2007 – 2007/0029(COD))</p>	123
	<p>P6_TC1-COD(2007)0029</p> <p>Az Európai Parlament állásponjtja, amely első olvasatban 2008. február 21-én került elfogadásra a termékek forgalmazása tekintetében akkreditációs és piacfelügyeleti előírások megállapításáról és a 339/93/EKG rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel</p>	123
(2009/C 184 E/36)	<p>A termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszere ***I</p> <p>Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló javaslatról (COM(2007)0053 – C6-0067/2007 – 2007/0030(COD))</p>	123

P6_TC1-COD(2007)0030

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 21-én került elfogadásra a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről és a 93/465/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat elfogadására tekintettel 124

(2009/C 184 E/37)

Egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazása ***I

Az Európai Parlament 2008. február 21-i jogalkotási állásfoglalása az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2007)0036 – C6-0065/2007 – 2007/0028(COD)) 124

P6_TC1-COD(2007)0028

Az Európai Parlament álláspontja, amely első olvasatban 2008. február 21-én került elfogadásra az egyes nemzeti műszaki szabályoknak a valamely másik tagállamban jogszerűen forgalmazott termékekre történő alkalmazására vonatkozó eljárások megállapításáról és a 3052/95/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, .../2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadására tekintettel 125

Jelmagyarázat

- * Konzultációs eljárás
- **I Együtműködési eljárás: első olvasat
- **II Együtműködési eljárás: második olvasat
- *** Hozzájárulási eljárás
- ***I Együtdöntési eljárás: első olvasat
- ***II Együtdöntési eljárás: második olvasat
- ***III Együtdöntési eljárás: harmadik olvasat

(A Bizottság által javasolt jogalap határozza meg az eljárás típusát)

Politikai módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér és dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

Technikai módosítások és a szolgálatok kiigazításai: az új vagy módosított szöveget dőlt betűtípus, a törléseket pedig a || jel mutatja.

